

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

E^X BIBLIOTHECIS GUDBRANDRI VIGFUSSON et FRIDERICI YORK POWELL olim alumni, partim ab hoc legatis, partim emptis, a. MCMIV.

There are supported to the second

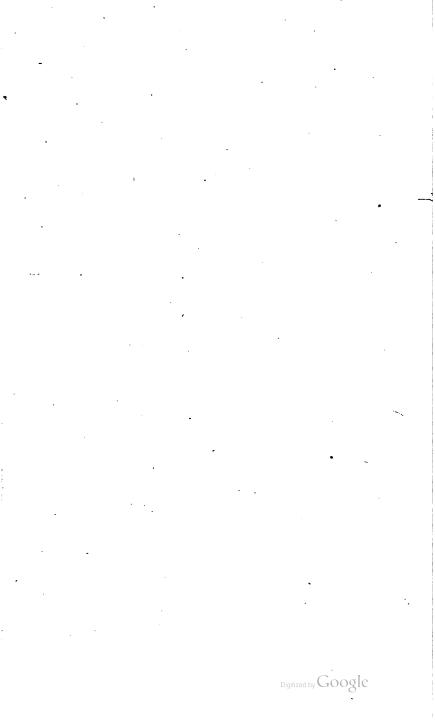
「「「「「「「「「「」」」」」

シンシーとう

2 13 24

5 that 4 re after 127 Digitized by Google

HUNGURVAKA, PALS BISKUPS SAGA,

o k

PATTR AF THORVALLDI NIDFÖRLA

EX LEGATO MAGNÆANO.

Apud SEVERINUM GYLDENDAL.

AMANNEMU ADIA CTUE DE BIER z o LATTRAF THOTVALLDI

DZALLOAM OTALLA ZI

JACHERICO MURBERIO MAR

HUNGURVAKA,

five

Hiftoria primorum qvinqve Skalholtenfium in Islandia Epifcoporum,

PALS BISKUPS SAGA,

ųve

Historia Pauli Episcopi,

PATTR AF THORVALLDI VIDFÖRLA,

five

Narratio de Thorvalldo Peregrinatore,

Ex Manuscriptis Legati Magnzani,

eum Interpretatione Latina, annotationibus, Chronologia, tabulis Genealogicis, & Indicibus, tam rerum, qvam verborum.

Digitized by Google

HAFNIÆ 1778.

Ex Typographeo Regise Universitatis and Viduam A. H. GODICHE.

*****	-

****	-

am dudum eft, qvod orbi erudito polliciti fumus, tam *Hungurvakam*, Kriftnifagæ proxime fubjungendam, qvam alia, ex amplisfimo penu Magnæano promenda, rerum noftrarum borealium monumenta; qva in re præftanda, fpe votoqve tardius nonnihil qvod fimus progresfi, in caufa fuere nonnulla, qvæ opus molientibus fe obtulere impedimenta, non omnia gravia qvidem, fed qvæ ta-

a 3

men erant amovenda, & ferius amota funt: hinc otii defectus & ab aliis negotiis prærepta opportunitas, illinc objectæ à morbis difficultates, & hominum operi ministrantium facta mutatio.

Ut fidem igitur liberemus, prodeunt hic in lucem tria in uno lecta volumine antiqvæ noftræ hiftoriæ monumenta, qvæ res Ecclefiæ borealis, Islandicæ fpeciatim tractant, primum generalius, nempe complectens qvinqve primorum Epifcóporum Skalholtenfium hiftoriam, qvod ex promiffo dudum debemus; alterum *Pauli* Skalholtenfis Epifcopi vitam fpeciatim exponens; & tertium fuccinctam exhibens de *Thorvalldo* qvodam *Kodrani* filio, *Vidförla* five Peregrinatore cognominato, narrationem.

Tres hi rerum Islandicarum commentarii, leni illa facundia & fimplice fermonisgenere fcripti, qvem animadverti-

vertimus in Christianismi historia & historia Gunnlaugi, antea à nobis editis, ut auctaria atqve appendices confiderari possunt recens dictæ historiæ Christianismi f. Kristni-sagæ, insignemqve præftabunt usum avidis cognofcendi religionis Christianæ per Islandiam nostram progressium, nec non primorum & principum hominum, qvi dictam ibi religionem promoverunt aut firmarunt, adde, scriptorum ipfiusqve feculi genium, characteres moresqve. Facient hæc, ut fi res qvædam, qvæ in Pauli Episcopi vita, nec non in brevi de Thorvalldo narratione occurrunt, exiles levesque videantur, eæ facile excufari & posfint & debeant. Qvam etiam ob rem, non eft, qvod metuamus, ne qvæ in dicta Thorvalldi hiftoria occurrit, five narratio, five fabula, de genio, Saxi ingentis incola, ab Episcopo Friderico, precia 4

Digitized by Google

.

precibus & aqva lustrali in exilium pulfo, indignam videatur reddere, qvæ in lucem protrahatur: & pauca, enim hæc funt, & nil nifi genium feculi, omnibus fere gentibus communem spirant, scriptoremqve Mona-. chum produnt, cætera scriptoris fidei. ne minimum qvidem detrahunt; præcipue si rite cogitemus, ab antiquissimis retro temporibus, majorum noftrorum animis fixam adeo fediffe, & per totum medjum ævum viguisse opinionem, loca fere omnia, flumina, lacus, montes, faxa & lapides geniorum esse habitacula, vid. Jo. Erici fpecimen Observationum ad Antiqvitates Septentr., observat. 2da de Geniis, ut eam post coeptum Religionis. Christianze in Islandia cultum, cum. cæterorum hominum, tum scriptorum mentibus hæssiste, minime sit mirum, neçveri ab(imile.

Primum

Primum commentarium Hungurwakam, five famis excitamentum, vocare placuit scriptori, qvi ipse hujus nominis caufam nos docet, dicens in procemio five capite 1mo, pag. 3.: "ita " cum multis, non folum indoctis, fed. "& imperitis, comparatum effe fe "judicare, ut hoc libro perlecto, mul-"tiplici defiderio afficiantur, originem "vitamqve cognofcendi virorum, qvi " in his (Islandiæ) claruerunt region-"bus &c." Pro more recepto antiqvis. nostris Scriptoribus fere omnibus, nomen professus non est dictæ Hungurvaka fcriptor, nec proditum ab aliis invenimus. Attamen de ipfius scripti ætate, & tempore qvo vixit auctor, non adeo impedita erit qvæstio.

Sub finem Seculi XII, qvo ipfo ut & proxime feqvente feculo, in hiftoria fcribenda præcipue occupati erant a 5 Islan-

Islandi, scriptorem nostrum vixisse, rebusque quas scripsit, aut ætate æqvalem, aut certe proximum fuisse, indicant sequentia. 1) in procemio libri dicit, cum ex aliorum celebrium hominum, tum speciatim ex doctissimi viri, Gitzuri Halli filii, ore & narrationibus fe fua haufisse, qvi Gitzurus circa annum 1181 Islandiæ fuit Legifer, & anno 1206 fenex obiit. vid. p. v. Finni Johannai Hiftor. Eccles. Islandiæ Tom. 1. pag. 195, & Kriftni-Saga, pag. 188. 2) qvorum vitam narrat noster, Episcoporum ultimus est Klængus, qvi anno 1178 morte eft functus. 3) memorat nofter, cap. x1x, pag. 130, Islandiam neminem Sanctum habere, præter Thorlakum Episcopum, qvi Sanctorum ordini adscriptus est, anno 1198: ast præter eum, anno 1200, in album Sanctorum relatus est Jonas Ogmundi filius, primus

primus Holensis Episcopus. vid. nota (89) pag. 131. Hungurvakæ nostræ adscripta. Qvæ rite pensitata, & in unum juncta, haud obscure indicant, post annum 1198, aut etiam post annum 1206, vixisse vel vivere potuisse fcriptorem Hungurvakæ, sed intra biennium scripsisse, qvod ab anno 1198 ad an. 1200 effluxit. Plura hac de re dabunt, qvæ ex præfatione Tomi IV Historiæ Eccles. Islandiæ transscripta hic nostra fecimus (*). Nec est, qvod pro-

(*) Ibi auctor f. v. ita: "Hungurvaka, inqvir. f. je-"juna vigilia (id enim nominis operi imponere au-"tori placuit) compendium vitarum qvinqve pri. "morum dioecefeos Skalholtinæ epifcoporum con-"tinens, & circa aut paulo ante annum 1200 "feripta; hoc enim anno Johannis I Holenfium "Epifcopi fanctitas innotuit, cum contra hic au-"tor folum, cum feriberer, inter Islandos, Thor-"lacum epifcopum pro fancto habeat. Scriptor "qvis fit ignoratur; qvæ vero feripfit, ipfe in "præfatione profitetur fe excepiffe ex ore viri fuo "feculo doctisfimi Giffuri Halli filii, qvi qvondam "Sigurdi

Digitized by GOC

prolixiores hic fimus, in notando errore

"Sigurdi Bronchi, Norvegiæ Regis, aulæ Ma-"gifter, & Islandiæ per plures annos Legifer fue-" rat, tandemqve anno 1206 valde Grandavus vi-" tam cum morte commutavit; unde de narratio-"num, qvippe qvæ tam gravem tantæqve digna-"tionis virum autorem agnoscunt, veritate dubi-" tare non possumus; annorum vero computatio, » quam fcriptor fecutus est (ut Hist. Ecclef. T. III. " p. 201. not. (a) pluribus monui) passim vitiosa " est; quemlibet enim episcopum septem annis ve-"tultiorem facit, atqve re vera est; idqve, ut vi-21 detur, quia statim ab initio in anno, quo Islei-"fus Episcopatum obtinuit, erravit, & deinde ab " eo annos officii cujuslibet episcopi recte qvidem " numeravit, fed ad annos æræ christianæ perpe-" ram retulit; qvi error calculi, per totum librum " continuatus, efficit, ut uni & alteri Pontificum "Romanorum tribuat, qvæ fucceffori tribuenda " erant. Cætera liber multa bonæ frugis habet ad "historiam ecclefiasticam pertinentia, multasqve » voces rariores, qvæ eis temporibus in ufu fue-"runt; cum vero, ex relatione b. Arua Mag-"næi, nulla ejus exemplaria hodie supersint, "Apographis, qvæ episcopi Thorlacus & Sveno-"nius superiori seculo exarari curaverunt, anti-"qviora, menda, qvæ præ se fert, corrigi nunc "neqveunt, nisi ex conjecturis.

rore calculi, qvo usus est scriptor in annis computandis, septem integros annos à vero variantis, cum hac in re otium nobis faciant, tam recens dicta, qvam qvi plenius rem tractavit, s. v. Johannis Finnai, hodie Episcopi Skalholtensis vigilantissimi industria, in annotationum decima qvarta, qvibus scriptoris nostri narrationibus lucem affudit.

Qvæ de ætate scriptoris Hungurvakæ supra diximus, firmabunt, & post annum non solum 1206, sed etiam 1211 eum superstitem suisse, monstrabunt sequentia. Qvi Hungurvakam scripsit, idem omni procul dubio suit auctor vitæ Pauli Episcopi: id enim indicat, tum stilus in utroqve idem, tum plura alia, speciatim idem fere in utroqve scripto epilogus; scriptorem vero recens dictæ vitæ, non

tantum Pauli Episcopi tempore vixisie, sed etiam mortuo fuisse superstitem, tam indicant hæc verba, qvæ habentur ad calcem capitis 18, pag. 242: Pau-" lus Episcopus se & illum Deo omni-"potenti commendavit, anteqvam "ipfum nobis auferabat mors," qvam qvæ mox subjungit scriptor, ad initium capitis, proxime sequentis 19, ubi ita: "nos, inqvit, amicorum ejus "intimi, ei superstites, ea re nobis ", videbamur beati, qvod omnia fere "reliquit emolumenta, qvæ relin-"qvere nobilissimo homini datur & "præstantissimo." Qvæigitur ad oculum monstrant, proxime aut non diu post Pauli Episcopi mortem qvæ anno, 1211 contigit, scripfisse auctorem no-Arum.

Nobis face aliqva hoc forte prælucebit, ad dicti fcriptoris nomen inveniendum. Qvodfi conjecturæ dabitur

bitur locus, veri haud absimile erit, tam Hungurvaka, qvam vitæ Pauli Episcopi auctorem fuisse Magnum, qvi anno 1215. ipfe ad dignitatem Episcopi Skalholtenfis evectus eft. Hic fupra memorati Giffuri erat filius, ex cujus ore se profitetur sua haussfile; hic à S. Thorlako educatus & eruditus; hic cathedræ Holenfis cum Gudmundo candidatus, fed huic postpositus, vid. Hiftor. Ecclef. Island. Tom. 1. p. 307. Hinc Giffuri in nostro erudiendo studium; hinc S. Thorlako cumulatæ laudes; hinc contra in vita Pauli Episcopi iniqvi in Gudmundum Episcopum animi fignificatio, in cujus vituperatione, veluti in Pauli Episcopi laudibus, totus fere ubiqve est, homo alias in vitiis Episcoporum haud acute cernens, aut si qua fuerint, studiose tegens.

Hic qvoqve, occasione fe nobis offerente, non est prætermittendum, qvi

ŝ

qvi fuit scriptor Hungurvaka & vitæ Pauli Episcopi, eundem etiam scripfille vitam S. Thorlaki, qvam manuscriptam habemus. Hoc tum alia indicant, cum qvæ Hungurvakam claudunt sequentia pag. 138: " jam ad ea, " qvæ de b : Thorlako epifcopo funt "referenda, nostra deducta est nar-"ratio; cujus qvidem historia, ut bo-"nos oblectet, utqve rerum gesta-, rum fervet memoriam, hic eft com-"polita, eodem modo, qvo lupra " scriptæ cæteræ historiæ." Qvodfi igitur Hungur vakam & vitam Pauli Episcopi scripsit Magnus Episcopus, scripfiffe quoque vitam S. Thorlaki, recens allata haud obfcure indicant.

Thorvalldi historia alium certe, & qvem ipia prodit narratio, Monachum sine dubio habuit auctorem, qvi ætate antecessisse videtur scriptorem Kristnisagæ sive Historiæ Christianismi,

•

mi, fed vixiffe post tempora Gunnlaugi Monachi, mortui anno 1218, utpoto qvam Thorvalldi historiæ scriptor lor qvitur pag. 298, nec non pag. 322, & narrationis fuze auctorem citat; nifi hæc non ab initio adfuisse, sed manu recentioris effe adscripta, existimare vellemus: qvod ut verum effe posfit; ita nec absurda erit suspicio, Gunnlaugum ipfum forte historiæ Thorvalldianæ effe scriptorem, qvi cum nomen aperte profiteri nollet, id enim iftorum seculorum mos non ferebat, tamen hoc pacto obscure & tecte indicare voluit. Monachus certe fuit scriptor dictæ historiæ, & sermonis genus idem fere, qvo in scribenda Regis Olafi Tryggvii filii historia usos este Gunnlaugum & Oddum Monachos, monstrant qvi supersunt dictæ historiæ codices, qvalem eam hodie habemus. Nec prætermittendum, gvod ad rem Ь illu-

illustrandam nonnihil faciet, eodem modo, qvo narratio de *Thorvalldo* loqvitur *Gunnlaugum*, Historiam Hördi (Sagann af Hörde ok Holmverium) loqvi *Styrmerum Sacerdotem*, Historiam Gretteri *Sturleum Thordi* filium, qvos dictarum historiarum scriptores esse idcirco vulgo existimant, fane non immerito aut inepte: in tanta enim aliorum hominum turba, qvi hic rerum narratarum testes adhiberi potuissent, eos solos esse nominatos, res alias mira esse folos esse nominatos, res alias mira

Postqvam hæc de scriptoribus trium commentariorum, qvos hic vulgamus, dedimus explicata, restat ut subsidia enarrentur, qvibus uli sumus, in dictorum scriptorum editione ornanda, atqve in lectionum varietatibus colligendis. Inter manuscripta, qvæ servant foruli Magnæani, 18 exstant

Stant Codices, Hungurvakam continentes, qvi omnes recens dicti libri editioni parandæ adhibiti fuere, in foljo octo, à num. 204 ad num. 211, cæteri in forma, qvam qvartam vocant, à num. 372 ad num. 381; qvi Codices hic notati atqve distincti sunt litteris alphabeti Latini, à littera A ad R, Inter Codices formæ in folio, qvi fignum præfert numeri 207, Asgeiri manu scriptus, Jonæ filii, qvo librario usus est Torfæus, hujusqve notis criticis & chronologicis locupletatus, is eft, ad quem typis eft expressa Hungurvaka nostra.

Dicti Codices ad quatuor commodisfime referri pollunt class; quare Antiquos quosdam, Holanos alios, alios Jorundinos, cæteros Mixtos appellare libet. Antiquos vocamus, quod cæteris funt-vetustiores, num. 205 & 206, nec non 209 & 210 in fol.; qui b 2 codi-

codices, inter lectionum diversitates, hic notantur litteris A, B, C, D. Horum B & C omnium qvotqvot apud nos exstant, Hangurvakæ codicum præstantissimi funt habendi, nempe transscripti manu, qvæ nitide fatis pinxit, ex progameno codice, atqve notas antiquæ scripturæ, e pro æ, N pro nn, atqve p pro d præferentes, qvi pergamentus codex tamen feculo xv vix erit antiquior, cum dicti codices, ex eo transferipti, y pro i duro ubique habeant. « Exarati dicuntur à Saferdote quodam Islando, Johanne Olafi filio. Cæteri ad hanc classem pertinentes, GvFnöras litterarum D & A ferunt, rebits qvidem iplis cum recens dictis convenient, fed orthographiam filpectes, pollponenal, præcipue codex A, feifpers manu Yobaimis Giffuri, qvi vir, celeberrimi Epifcopi Brynjolfi Spenonii frater uteriaus; (vid. prooeminm

mium Originum Islandie, Landnamabok, pag. II.) bonze qvidem notze codicibus utus est pergamenis; in weru-Ris libris transfcribendis, fed at formam Icribendi, Iuo sevo recoprama recentiorem & deprávatam, francompount. Qui codicem feriplit Dilige bannes- Erlandi filius 7 lacerdos volim Villingaholtujunelius fillum formavit; mec. potuit aliter fieritab thomine) qui dieto Episcopo Somenio a codicibus vetultis extribendis enartid argoriza -lunt Holenos Vocamus ? quardaplagt mon duvit codes E3 qui ola fine Epi--feopi Holaniy Thortiki Brani Hin Huk pertments qui interito dices Magnacasos munerate ant ingo of the foll gode in -400 376239901380 381 Phic vero notati atteris OVRI ROGALI Moruna præftantisimusivelt recens dictus E. codex, five num. 379. in pergamenta exaratus anno 1654 (plures codices • 121 1 1 C b 3 perga-

pergameni Hungurvaka, Pauliqve & Therwould vitre, hadie apud nos non exchant) de avo Arnas Magneus haec annotavit: "Scriptus videtur fuille ad exemplar proba note, multumqve -, facit ad loca reflituenda alias infana-" bilia, ipfe quanvis in multis vítio-"fus." Codices num. 380 & 381, five G & L, haud fane funt spernendi, & ipfo, quem miper locuti fumus, codice pergameno non inferiores, ac ia orthographia meliores; fed in codice L deal procenium. Codex R multis mendis eft deformiss fed menda Horprücortexit Ar. Magpuns, ad codicem recents dictum pergamenum. Codex O five onm 1204 fol, examtus manu, que ductus tuos ad normam antiquorum formavit, dicto codice pargameno antiquior effe videtung the second and prove the second antipo ecusión de control autor Yorun--1 (21**2**12) ĉ - 1

Jorundini dicuntur duo codices, r:::: num. 378 in fol. & num. 372 in 4to, litteris hic notati F & M, qvia exarati funt à Ketille Jorundi filio, qvi vir doctrina feculo proxime præterlapio ce-Jebris, (vid. Hiftor, Ecclefiaftica Islandiæ Tom. 3 pag. 529) in codicibus transscribendis sedulus fuit, qvos perqvam nitide pinxit. Inter dictos codices, qvi littera F hic notatur, à Ketillo exaratus, forma in folio minima, orthographiam ubivis rite & accurate fervat, nill good pro (y) habeat (i), qvi litterze (y) pro (i) ductus per omnes à Ketillo exaratos codices obvius eft. Contra codex (M) cum recens dicto -cætera, conveniens, in orthographiam sepjus impingit. Qven dum loqvimur codicem, non positimus notandam ad Hangurvaka paginam 56, fed ibi omifiano hic intadam relinquere lectiob 4 EC.

Jectionis diversitatem, præcipue cum haud exigui effe momenti videatur; & fenfum variare: nam pro: obægendi, ef &c., qvod habet liber impressus, in codice (M) legitur: bægendi: en &c.; qvæ lectio loco: acuantur dolores, hic ponere jubet: leventur dolores, atque eam in rem fiant vota, sensu forsan aptiori & qvi rei ipsi melius convenit.

Cæteri codices, quos Mixtos diximus, modo cum hoc, modo cum ilto eorum conveniunt, quos flipra recenfuimus; quare non eft, ut illis diutius immoremur. Superius dicti codices in folio, nempe A. B. C. D. O. ettam complecupotur Pauli Epicopi hiltoriam, cadens qua Hungarouka, muni leriptam; quochca nec opus eft, ut the illis plura dicaptur. Hoc tamen notare abs re non

Digitized by GOOgle

non erit, præter dictos codices, inter Míta Magnæana exítare duo fragmenta in 4to, num. 384 & 389, hic fignata litteris S & T, qvorum posterius in omnibus fere convenit cum supra memoratis codicibus A & B; codex vero S manus esse videtur st celebris antiqvarii Islandi, *Biorni in Skardza*. Fragmentum hocce ad nonnulla, fed pauca loca emendanda usui suit.

Ad historiam Thorvalldi ut deniqve veniamus, duo tantum apud nos exstant codices ejus chartacei, qvi alicujus funt pretii, ambo feculo proxime præferlapso fcripti, alter, qvi hic signum litteræ (A) præfert, inter Msta Magnæstia, num. 552 in 4; qvi codex i forthographiam spectes, non spernendus, sed ito rebus narrandis nimium brevis, compendium videtur esse alterius codicis, qvi hic (B) dicitur,

citur, ad quem igitur, plerisque in locis, typis expressa est, quan hic damus, Thorvalldi hiftoria, fed ex codice (A) emendata, ex qvo, bona favente fortuna, qvæ in (B) corrupta erant, aut deleta vetustate, aut aperte falfa, qvalis e. gr. erat anni numerus sub calcem libri adscriptus, corrigi & restitui potuerunt. Dictum codicem inter fuos numerat doctisfimus Studiofus Islandus, Gud. Magnaus, cujus opera in indice chronologico, in interpretatione latina, historiæ præfertim Pauli Episcopi & Thorvalldi, nec non in indice rerum & nominum concinnando usi sumus, sed ita, ut dicta interpretatio, ubi ea re potissimum opus videbatur, nonnihil & qvantum fieri potuit, sit emendata. Id qvod monere his necessarium duximus, ne qvæ inter prima dictæ interpre-X.

pretationis, qvod opus est cujusdam nostrum, atqve ultima deprehenditur diversitas lectorem offendat.

Qvæ cætera funt, tulit instituti nostri ratio, ut chronologia adscriberetur; ut res, qvæ narrantur, paslim annotationibus illustrarentur, qvas operæ & studio s. v. Jobannis Finnæi, hodie Episcopi Skalholtensis meritissimi, nos debere grati profitemur; ut Lectionum varietates annotarentur; & ut non tantum index chronologicus, fed etiam index alius duplex, alter vocum, cui perficiendo operam adhibuit doctisfimus harum rerum Jobannes Olavius, alter rerum & nominum, nec non tabulæ genealogicæ, opus doctissimi Grimi Thorkelini, qvatuor adjicerentur, de qvibus omnibus que dicere vifa funt necessaria, in procemiis ad Kristnisagam nec

nec non Gunnlangi historiam monuimus; qvocirca hic eadem iterare nolumus.

Scribebamus Hafniæ non. Decembr. MDCCLXXVIII.

Lüxdorph. Suhm. Kofod Ancher. Erichsen. Schöning. Schlegel.

HUNGRVAKA.

I. Cap.

Bækling penna kalla ec Húngrvöku, af pví at ívo mun mörgum mönnum ófródum oc pó óvitrum (a) gefit vera, peim er hann hafa yferfarit, at miklu mundu giör vilia vita upprás oc æfi peirra merkismanna er her verit hafa oc fátt verdr fráfagt á peffari íkrá. Enn ec hefi pó náliga öllu vidílegit at rita pat fem ec hefi í minni feft; hefi ec af pví þenna bækling íaman fett, at ei falli mer med öllu úr minni pat er ec heyrda af peffu máli fegia hinn (b) fróda mann Gitzur Halls fon (1) oc enn (c) nockura menn adra

(a) virdaz, reputabitur. H. M. Q.

(b) fródasta. C. fróma, probum, H. J. K. Q.
(c) marga, multi. F.

 De Giflure Halli filio vid. Langebek Scriptor. Rer. Dan. Tom. 2. pag. 513. F. Johannai Hiftor. Eccl. Island.

Cap. I.

ibellum hunc famis incitamentum voco, ed qudd ita cum multis, non Jolum indoctis fed & imperitis, comparatum esse judico, ut, eo perlecto, multiplici defiderio afficiantur originem vitamque noscendi virorum, qui in his claruerunt regionibus, de quibus ut pauca quidem attigi, ita tamen ferè omnia, qua mihi succurrebant, buic scripto includere animus fuit. Equidem libelium bunc duplici ratione conscripsi, tum ne mihi e memoria laberentur, que Gisturem Halli filium, virum doctissmum, de bis rebus narrare audivi, quaque quidam A 2 alii

> Island. Tom. 1. pag. 195. Genealogiam ejus exhibuimus ad calcem Krifinifage pag. 188. Ubi obfervandum, ipfum illum Teitum Haukadalenfem, qvi noftri avus erat, fuisse filium Isleifi Epifcopi, cujus majorum feries enumeratur loc. cit. pag. 189. 192. 193.

adra merkiliga hafa í fráfögur fært. Pat ber oc annat til peffa rits at tegia til pess únga menn, at kynniz vort mál at ráda (d) pat er á Norrænu er ritat, lög, edr fögur, edr mannfrædi; fet ec af pví heldr petta á skrá, enn annan fródleik pann er ádr er skráfettr, at mer sýniz mínum börnum edr ödrum (e) úngum mönnum, vera í skyldasta lagi at vita pat (f), hvörnin framaz edr med hvörium hætti at her hefr magnaz kristnin oc Biscups stólar setter verit her á Islandi, oc vita sidan hvorer (g) merkismenn peir hafa verit Biscuparner er her hafa verit, oc ec æila nú frá at segia; enn pat skyldar mic til at (h) greina hvorfu stadrinn hefr eflz oc magnaz í Skálabollte, oc um peirra manna rád er hann hafa vardveittan; (i) at ec hefir med

(d) þá á norræno; plures.

(e) úngmennum, 6. Codd.

(f) edr forminnaz, pro huernin framaz q.

. (g) mætis menn, A. B. C. D. & 4 alii.

(h) vita, sciam. Qvidam Codd.

(i) enn pro at, plures.

HUNGRVAKA Cap. L 5

alii celebres viri praterea tradiderunt, tum, ut adolescentes allicientur ad lingvam nostram noscendam, que Norræ na, (Norvegica) audit, sive legum codices, seu bistoriarum monumenta, ii-ve, qvi in bonestioribus disciplinis versantur, libri consulendi sint. Atqvi eam potissimum ob causam banc mibi præaliis, que jam dudum pertractate sunt, scientiis materiam elegi, quòd illud præciput & liberis meis, & juventuti reliqua officium incumbere autumo, ut discant, quo pasto, bic in Islandia ortum duxerit, & incrementa ceperit Christiana religio, fedesque episcopalis constitutæ fint; porro, quibus merițis excelluerint viri, de quibus nunc dicere aggredior; Eliquoniam iis, quicquid miki in vita commodi accidit, totum debeo, tanto magis obligatum me dico, ut qvibus ex caufis robur fuum & potentiam nacta sit ipsa Cathedra Skalholtensis, & qualis illorum, qui eam A 3 tutati

med Guds mifkunn alla gæfu af peim hlotit pessa heims; enn mic varer at vitrum mönnum muni pikia bæklingr pesse jafnlikr sem hornspónar esne; (k) pat er ófimligast, medan vangiört er, enn pá (l) allfagrt er algiört er. Enn peir menn er svo henda (m) gaman at pesium bæklinge, mega pat af nýta at skemta ser vid, oc peim ödrum er lítillátliga vilia til hlýda, helldr enn hætta til hvat annat legft fyri, på er ådr pikker daufligt; pví margr hefr peff raun, ef hann leitar ser skammrar skemtanar, at på kemr eptir á laung áhyggia; sýniz mer pat rád, (n) at hver hafi af þessu sem her er ritat, pann fródleik, er best gegnir, oc hann hendi svo gaman at, oc vardveiti pat eptirá, er siálfum mun í ged falla, enn felli pat nidr er

(k) af því at er óefniligaft, 4. ófmidligaft, 3.
(l) afla giört, 4.

(m) giarnan pro gaman A. B. C. D.

 (n) at lå hafi af þeffum fródleik, (er) hinum fátka er ritadr, er beft gegnir; G.O. R. af þeffu -- fátæka. *plurimi*.

HUNGRVAKA Cap. I.

7

tutati sunt, gubernatio fuerit, edisse-Suspicor autem, libellum bunc tanı. à prudentibus asfimilatum iri materiæ corneæ, ex qva cochlearia vulgo fabricamus, quippe qua nihil abjectius videtur, quamdiu rudis est, atqui eadem, si bene informatur, venuftissima apparet. Si quibus autem libellus placeat, iis hanc ex eo utilitatem capere licebit, ut & se ipsos oble-. Etent, & alios, qui ad audiendum faciles & modestos se præbeant, neque potius ducant, quicquid primum se offert, arripere, quando eos ceperit tædium. Qvem enim non experientia docuit, breviusculam voluptatem longum sæpe post se trabere fastidium. Equidem confultum duco, ut unusquisque inde decerpat, quam sibi convenientissimam ducat, quæque adeo sibi arrideat, doctrinam, fervando quod placeat, & negligendo, quod minus. Magis utique decebit, eos, qui rectio-A 4 **7** a

er honum fellr ei í skap. Enn þeim sýniz mer pat best (o) sóma er bæta vilia um pat er ádr piker her ómerkiliga sagt vera oc peir vita annat fannara, heldr enn peir færi petta edr hafi at spotti, enn vilie ei edr hafi ei faung á um at bæta; enn pví hefer ec jafnat pessu til horn-spónsins, at tner fyniz forkunnar efni í vera, enn eo veit at miöc parf um at fegra, oc skal ec padan (p)at um vera, medan ec er til fær, um at bæta, verd ec oc (q) af pví skyldugr til, at pad muniaf mínum völdum oc vanrækt, ef pat er nockut í pelíu máli, sem rángt reyniz pat er ritat er, enn ei peirra manna er ec pikiunz penna fródleik (r) eptir hafa. Enn pat er forn ordskvidr at hús íkal (s) hiónum fá, segi ec af pví fyrst hvorsu bærinn hefr bygdr verit i Skálabolti, enn sidan frá peim er stadinn hafa vardveittann.

(o) fagna, F.

- (p) af. G. Qvidam omittunt.
- (q) at **p**vi. O.
- (r) eptir gefa F. & s. al.
- (s) hióna. E. G. O. R. hús skal hiónum bióda edr fá. M Q.
 - Digitized by Google

II. Cap.

HUNGRVAKA Cap. I. 9

ra noverint, minus accurate tradità in melius mutare, quàm quibus ad boc vel animus defuerit, vel facultas, quæ scripsimus in pejus traducere, vel babere ludibrio. Ideo autem boc opusculum cochleari corneo simile dixi, quod ei egregia quidem inesse videatur materia, sed quam magnopere lima indigere sentio, utque eam totis viribus, & quam maxime possum, expoliam, me obstrictum duco. Merito enim, si quid prave dictum deprebendatur, incuriæ id meæ adscribendum, mihiqve vitio vertendum est, neutiquam verd viris illis, quorum ex ore me fingula hausisse profiteor. Quonians verd, ut in proverbio est, ædes poscit familia, primum aggredior dicere, quomodo villa in Skalholto adificata fuerit, & postea de iis, qui sedi episcopali præfuerunt.

A 5

Cap.

HUNGRVAKA II. Cap.

Å. C.

10

II. Cap.

Ketilbiörn (2) hinn Gamli (t) bió á Mosfelli oc átti margt barna. Teitr het fon Ketilbiarnar, hann var ſã gæfumadr at hann bygdi pann bæ (u) fyrst er í Skálabolti heitir, er nú er allgöfugastr bær á öllu Islandi; fú var önnr gæfa hans at hann átti at syni Gitzur hinn Hvíta (3) er med kristni kom út til Islands, oc bió í Skálabollte eptir Teit födr finn. Gitzur hinn Hvite átti priár (x) konur; fyrst átti hann Halldóru dóttr Hrólfs af Gautlandi, peirra dóttir var Vilborg er átti Hialti Skeggiason (4); Gitzur átti sidan (y) eyverska konu er Pórdis het, oc var peirra fon Ketill, er átti Porkötlu Skapta dóttr; Gitzur átti fidarz

(t) Ketils fon, Ketelis filius. L. addit.

(u) fyrstr, primus. F.

- (x) peffar pro priar. F. & 10. al.
- (y) Eyfirdíka, J. Sveníka, Švecam. H. M. Q.

(2) De Ketelbiörne Grandævo vid. Ladnámabók Edit. Hafn. pag. 368. Srur lángafaga libr. 4. cap. 1. Ejus genealogiam vide in Kriftnifaga pag. 192. HUNGRVAKA Cap. II. 11

Cap. II.

Ketilbiörn Grandævus babitavit in Mosfello, & multos habuit liberos. Unus filiorum ejus Teitus nominabatur ; vir felix, tum quòd villam, quæ Skalholtum appellatur, totiusque Islandiæ celeberrima est, ædificavit, tum avod Gisturem Album, qvi Chriftianam religionem in Islandiam introduxit, & in Skalhollto post patrem Teitum babitavit, genuit. Tres Giffuri Albo uxores erant. Durit trimum Halldoram, Hrolfi ex Gothlandia filiam, ex quo conjugio nata est Vilborga, qua Hialltio Skeggii filio nupsit. Deinde foeminam ex insulis, Thordifam nomine, eratque eorum filius Ketell, maritus Thorkatlæ, Skaptii filia. Denique Thordisam, filians Thor-

- (3) De Giffure Albo vid. Kriftnif. pag. 8. 189. 192.
 F. Johannai Hift. Eccl. Isl. Tom. 1. pag. 58. feqv. & loca nuper cit.
- (4) Plura de Hialltio Skeggii filio vid. Kriftnifaga p. 9.
 66. feqv. & F. Johannei Hiftor. Eccl. Isl. Tom. 1.
 pag. 57. feqv. 79.

A. C.

- A. C. fidarz Pórdífi dóttr Pórodds Goda (5) á Hialla í Ölvesi, oc áttu pau margt barna, peirra fon var Iskifr, hönum fylgdi Gitzur utan, oc feldi hann til keringar abbadísi einni í borg peirri er Herfurda (6) heitir. Isleifr kom fvo til Islands, at hann var prestr og vellærdr, hann kvongadiz oc feck Dölla Pórvallds dóttr úr (z) Afi. Pau gátu priá sonu. Gitzur het son peirra, er sidan var Biscup. Annar het Teitr, er bió í Haukadal, pridi Pórvaldr er bió í Hraungerdi, mikill höfdingi. Gitzur Hvíti let giöra hina fyrstu kyrkiu í Skálabollti, oc var par grafinn at peirri kyrkiu. Isleifr bió í Skálabollte epter födr finn; Isleift var vænn madr at áliti, oc vinfæll vid alþýdu oc alla zfi rettlátr oc rádvandr, (a) giöfull oc gódgiarn, enn alldrei audigr; enn er Isleifr var fimtugr at alldri, oc Island hafdi ei (b) fiarri pví at
 - (z) Hálfi í Hniófkadal rectius effe fentut A. Magnæus, in margine exemplarium, F. M.
 (a) giafmilldr. F. M.
 - (b) fiarri áleingd. A. B. C. D. cum pluribus.

HUNGRVAKA Cap. II. 18

Thoroddi Pontificis in Hialla in Ölvefo, A. C. multosque hi conjuges procrearunt libe-Erat filius eorum Isleifus, avem tos. Giffur peregrinationis comitem habuit. & cuidam abbatisse erudiendum tradidit in urbe, que Erfurda dicitur. Erat verd Isleifus & facerdos, & bene doctus, cum in Islandiam rediret. Mairimonium iniit, duxitque Dallam Thórvalldi filiam in As. Eorum tres filii erant, unus Giffur, postea episcopus, alter Teitus, qvi postea in Haukadal babita-Tertius, cui Thórvalldo nomen, vit. habitabat in Hraungerde, vir dignitate confpicuus. Giffur Albus primum in Skalhollto templum, in quo & sepultus eft, exfiruxit. Isleifus in Skalhollto habitavit post patrem. Erat Isleifus forma spectabilis, popularis, semper justitiæ & bonestati addictus, largus & beneficus, at opulentus nunquam. Postquam Isleifus avin-

(5) De Thoroddo Pontifice vid. Kriftnijaga pag. 8.90.
 & Gunnlaugsfaga Ormsrüngu pag. 57. 63. 315.
 Ubi & Isleifi genealogiam, ex ramo in Kriftnijaga loc. cit. omisto, exhibutmus.

(6) Abbatifiam illam Erfordensem nominant Kristnifaga pag. 106. & Landnámabók in Mantilla p. 382.

14 HUNGRVAKA II. Cap.

A. C. at lengd verit kriftit, på var hann bedinn til utanferdar, oc (c) valinn til Biscups af allri alpýdu á Islande. Sídan fór hann utan, oc fudr til Saxlands, oc sökti heim Henrik Keysara Komádsforr, oc gaf hönum hvíta biörn er kominn var af Grænlandi, var pat dýr hin mesta gersemi; enn Keysarinn feck Isleifi bref sitt med insigli um allt veldi sitt, sidan for hann til fund-1056 ar vid Leonem Páfa (7), enn Páfinn fendi bref fitt Adalberto Erkebiscupi i Bremen, at hann skyldi gefa Isleifi Bifcups vígflu á hvítdrottinsdag, oç -qvedz Páfinn pess vilia vænta med guds miskunn, at pá mundi (d) lánggædust tign vera at peim biscupsdómi, ef hinn fyrsti Biscup væri vígdr til Islands à peim degi er gud prýddi alla verölld í gift H. anda, oc var Isleifr pá vígdr til Biscups á peim degi at bodordi Páfa af Adalberto Erki

(c) valldr, plerique. (d) langædust. H.

(7) De Papa Leone, num Isleifus eum convenerit, qvædam annotavimus ad Krifinifagam p. 106. feqv. Stur-

qvinqvagesimum ætatis annum absolve- A. C. rat, Islandià jam durante eodem fere temboris intervallo Christianis sacris initiata, rogatus, ut exteras adiret regiones, ab univer/o populo epi/copus eligitur. Peregre deinde austrum versus in Saxoniam profectus, Imperatoris Henrici, Conradi filii, aulam petiit, eiqve urfum album, in Grönlandia captum (quod animal promaximo cimelio reputabatur) dono dedit. Imperator autem Isleifum litteris, figillo Suo munitis, per regnum suum transeuntem instruxit, quo facto, Isleifus Leonem 1056 Pontificem M. adiit. Pontifex litteras ad Adalbertum Archiepiscopum Bremensem mittit, ut Isleifum episcopum consecraret festo Pentecostes, addens: confidere se. dignitatem bujus episcopatus dei gratia diuturnam fore, si primus Islandiæ epi-[.] scopus initiaretur ipsa ea die, qua Deus totumorbem fancti (pititus communicatione ornaverat. Isleifus igitur, eadem, qua Pontifex

> Sturlángafaga libr. 4. cap. 1. conceptis verbis eum appellat Leonem Nonum. Hoc certum est, qvod obitus Leonis Noni in Islandiam non potuit esse perlatus ante Isleifi ad exteros abitum.

A. C. Erkibiscupi i Bremen IIII nóttum fyri 1056 Columba messo (8) oc feck Erkibiscup hönum alla pá (e) reidu er hann purfti at hafa med Biscupstign, epter pví sem Pásina sendi ord til og Keyfarinn. Sídan fór Isleifr Bilcup pat sama sumar til Islands, oc. setti Biscupsstól sinn í Skálaboliti; hann hafdi naud mikla á marga vega í sinum Biscupsdómi, fyri sakir (f) áblýdni manna, má pat af pví merkia nockur, í hvörum naudum hann hefir verit, fyrer saker orrú oc ohlýdni, oc osidu sinna undirmanna, at Lögmadrinn átti mædgur tvær, oc på lögduz fumer menn út í víking oc á (g) heríkap, oc mörg endemi tóku menn pau til önnr, pau er nú mundi ódæmi pikia ef menn hendri flíkt. Um daga **Isleifs**

(e) fido, moribus. F. & 4. al. hluti, rebus. H. K.
(f) óheillra manna. M. Q.

(g) herfkip, naves bellicas, B. D. & 3 al. hernat F. M.

(8) Omnes nostri Annales in anno 1056 consentiunt, qvo Isleifus inauguratus fuerit, nam Compilarionem Odden-

HUNGRVAKA Cap. 11. 17

Ufex jufferat, die in Episcopum inaugu- A. C. ratus est ab Adalberto Archiepiscopo 1056 Bremenfi quarta nocte ante festum Columbæ. Instruxerat eum Archiepiscopus om nibus rebus ad munus Episcopi obeundum necessariis, prout Pontifex & Imperator mandaverant. Eodem anno vertente Epifropus Isleifus Islandiam petiit, & Cathedraus epistopalem in Skalholeo fixit: Multum illi molestiæ variis modis in boc officio devorandum fuit, detrectante obfequium populo. Quas autem arunnas irteligiofi & contumaces fubditi, eorum que pravi mores, ei creaverint, vel es boc fatis liquere potest, quod Legiser matrem & filian eodem thoro fibi copulaverat, good goidain piraticam exercerent Er prædarentur., multaque alia flagitia i Bu thut the unit the exer-ر د .

 Oddenfem, que hanc folennitalem al aneum 1055 refert, non moramur. Cum vero festo Pentecostes inaugüratus fuerit, illud hoc anno in diem 26
 Maji incidit, adeoqve 14 noctibus ante festum S. Columbæ, ita ut hic sit mendum IV. pro XIV. unico X. culpa librariorum omisio.

18 HUNGRVAKA II. Cap.

- A. C. Isleifs Biscups komu út Biscupar af ödrum löndum oc budu margt linara enn Isleifr Biscup, urdu peir af pví vinsælir vid vonda menn, par til er Adalbertus Erkibiscup sendi bref sitt út til Islands, oc bannade mönnum alla piónustu af peim at piggia, oc (h) kvad pá fuma vera bannsetta, enn alla í óleyfi sinu farit hafa. Um daga Isleifs Biscups, kom út Biscup sá er (i) Kolr het, oc andadiz hann út her, hann var grafinn í Skálabolti, oc var fú kyrkia her á landi fyrft prýdd í tígins manns (k) greftri, enn at rettu kallaz má andlig móder allra annara vígdra húfa á Islandi. Isleifr Bifcup hafdi ávalt óhægt bú fyri peninga, voru tilfaung lítil, enn (l) adfókn mikil, oc var hönum af pví ervidt búit. Margir menn feldu hönum fonu sina til læringar, oc voru peir sidan gódir kennimenn, enn tveir urdu Bi-
 - (h) bad. G. R.
 - (i) Ketill, F. & 6. al.
 - (k) grepti. F.
 - (1) álókn. A. B. C. D. & 4. al.

HUNGRVARA Cap. II.

exercerent, que, finunc acciderent, pro A. C. portentis haberentur. Isleifi tempore ab aliis regionibus epi/copi buc advenerunt, qui multa remissius fieri, quam Isleifus jusserat, mandabant, & bac rations man levelorum bominum fibi conciliabant fa, vorem, donec Adalbertus Archiepisco. pus, missis buc in Islandiam litteris, omnes corum ministerio uti vetuit, quos. dam corum communione fidelium exclufas, omnes vero injuffu fuo buc profectos, Etiam, sedente Isleifo, commentor ans. peregre buc advenit episcopur, Kolus nominatus, qui bic (in Islandia) mortune Es' in Skalholto fepultus eft; Es' fic pri: mum omnium inclyti viri tumulo bonestatum est hoc templum, good merito omnium facrarum in Islandia ædjum ma: trem spiritualem dixeris. Solitum Ist leifo erat argenti penuria laborare, pau ca in acceptum referre, multa in expenfum; binc crebra rei familiaris angustia. Multi filios suos ejus fidei erudiendos commisere, qui postea egregii evaserunt sacerdotes, quin & duo illorum apiscopi B 2 facti

, states .

20 HUNGRVAKA II. Cap.

- A. C. Bifcupar, Kolr i Vik, auftr i Noregi, (9) oc Jon Bifcup at Holum.
- Enn på Isleife hafdi Biscup verit 1080 (m) XXIIII. vetr (10), pa tok hann for a alping um (n) mellu, ivo falt oc skiote at hann vard pegar at fara tir messir klædum, oc fór þá í (o) meffu klædinn Guthornar preftr Finnolfsson úr Laugardal, at rádi Biscups, oc tok par eil messinnar er Biscup hvarf frá, oc tauk mellunni. Sídan var Bifcup færdr heim i Skálabolt, oc var giört rúm hanns í kyrkiu, menn leitudu pá eptir (p) heilrædum vid hann; bædi um Bifenps kofning oc på hlut adra er peim pótti at íkyldu purfa um at tala, enn hann lagdi pau rád til, at peir fkyldu bidia til Guthorm prest will utanferdar', ocu taldi hann belt unfallinn af peim mönnum er på voru famlendir, enn fagdi pó, at peim T. Oak to I mundi 2 The starts that an a constraint for the (m) XXV. M. N. P. Q. '(n) a Mario mello. M. Q. (o) melluför. A. B. & 6. Ml.
 - (p) heilrádum, A. B. C. D.

HUNGRVAKA Cap. II. 21

facti funt, Kolus in Vikia, orientein ver A. C. fus in Norvegia, & Johannes, episcopus Holensis. 1080

Cum Isleifus per 24 byemes episcopus fuisset, in conventu universali, fub ipfo misse officio, tams acti & *fubito* morbo correptus est, ut ami ctum facrum expere coactus fuenits quem confilio ejus, facerdos Guthormus Finnolfi filius ex Laugardal resumens, & in vicem episcopi subiens, afficium continuavit & absolvit. ... Postea episcopus ad Skalholtum reducitur, eigue lectus in templo stratus est. Confulebatur tunc de eligendo cpifcopo, aliisque rebus, que maximi videbantur momenti. Inter alia tune autor fuit per/vadendi Guthormum, ut peregfe abiret, eum enim gmnium; qui in Islandia tunc degebant, maxime idoneum fore. Submonuit tamen, diu præsto-B3 latu-

(9) Kolus Episcopus expressis verbis appellatur, in qvibusdam Annalibus, Olosinfis. Conf. Langébek Scriptor. Rer. Dan. Tom. 2. pag. 512.
(10) Episcopo Isleifo 24. officii annos attribuum Arius
Polybistor Sched. Edit. Havn. pag. 56: & Kristnif.

Edit. Havn. pag. 108.

22 HUNGRVAKA II. Cap.

A. C mundi feint audit Biscups à Islandi 1080 ef peir heti (11) ei pví at verá (q) vid pann fæmiligar er fidar kæmi-til enn peir höfdu vid hann verit. Hinn efra hlut æfi Isleifs Biscups, bar marga hluti hönum til handa på er miöc. birtu gædíku hans, fyri peim mönnum er pat kunnu at skynia, af pví, at marger menn óder voru peir færdir hönum til handa, er heilir gengu frá hanns fundi. Munngát bleffadi hann pat er (r) skiadak (12) var i, oc var padan frá vel drekkande, oc margt annat þeffu líkt bar hönum til handa, pótt ec greini nú ecki svo serhvat pat sem hann giördi, oc hinum vitrustu mönnum pótti hinir mestu kraptar fylgia. Isleifr var vígdr til Bifoups på hann var fimtugr at aldri

> (q) peim hlýdugri. A. B. F. & 7 al. (r) skadsemd, nocivum qvid. N.

(11) Hane (tipulationem anno 1050 vel 1054 factam, & anno 1082 repetitam fuiffe, tam ex noftro Auchore colligi poteft, qvam a S. V. F. Johannes pluribus addructum eft, in Hift. Eccl. Island. Tom. 1. P. 133.

HUNGRVAKA Cap. 11. 23

laturos effe, antequam episcopo beare- A. C. tur Islandia, ni majorem fucceffori fuo, ¹⁰⁸⁰ qvam fibi, obedientiam præftare promitterent. Sub extremum Isleifi tempus multa sanctitatis ejus indicia diligenter attendentibus manifestata sunt, nam & multos mente captos, qui ad eum deferebantur, sanatos dimisit, & cerevisiam lolio, quod cerebro nocet, infectam, adbibita benedicendi formulá, innoxiam reddidit, ut plura ejusmodi præteream, neque enim omnia ejus facta, quaque præcipua virtutis figna continuisse à prudentioribus observatum est, enumerare est animus. Initiatus in episcopum Isleifus est anno atatis 50, Ha-B' 4 raldo.

(12) Skiadak illud, cujus etiam mentio fit Specul. Reg. pag. 322. non videtur fuiffe Myrica Gale, Dan. Dors, fed lolium temulentum, Nidarofienfibus fak, *fkiaak*, vel fiaak, Gothlandis vero hodiedum *fkiäde*, qvod fatuitatis, qvin & cæcitatis temporaneæ inducendæ effectum habet, præfertim in potulentis; Vid. Act. Societ. Scient. Holm. Anni 1743. C. Linné Flora Svecic. No. 103. Figuram exhibet Oeder in Flor. Dan. fafcic. 3. fig. 160, & fynonyma in Nomencl. Flor. Dan.

A. C. ri (13), pá var Haraldr Sigurdaríon 1080 Kóngr yfer Noregi; Isleifr Bifcup andadiz á drottins degi í kyrkiu í Skálabolti, um middegi dags (s), IIII nóttum (t) fyri feliumanna meffo, pá hafdi hann Bifcup verit (u) XXIIII. vetr, oc var hann grafinn hiá leidi Kols Bifcups, pá var lidit frá híngatburdi Krifts (x) M. ára LXXIII. vetur (14). III.

- (s) at midium degi dags. E. G. O. R.
- (t) premur nóttum, legit A. Magnæus in margi.
 ne. M.
 (u) XXV. N.
- (x) MLXXX. K. J. Qvi communem banc calculum ubique fequentes estenus à reliquis exemplaribus discedunt.
- (13) Qvod Isleifus ætate qvinqvagenarius inauguratus fuerit, cum noftro afferit Arius Polybiftor Sched. pag. 56. Sed nofter pridem dixenet Isleifum runc electum fuide, qvæ fententia inde roboris qvoddam adipifcitur, qvod Autor nofter dicat, Fridericum unicum Epifcoporum ante religionem christianam legibus receptam, five ante annum 2000, & Kolum tempore Isleifi in Islandiam adveniffe, eum tamen hic anno 1001 sut 1002 in Islandia fuerit. Vid. Viga-Glumsfaga pag. 240. & Finni Johannei Hiftor. Eccl. Isl. Tom. 1. pag. 87.

(14) Cum hac vice primo apud Autorem occurrat calculus chronologicus ad annos Chrifti determinatus, qvi calculus per totum librum sodem fundamento

ſu-

Digitized by Google

raldo Sigurdi filio, Rege Norvegiz. A. C. Decessit die dominica, bora merediana, ¹⁰⁸⁰ in templo Skalholtensi, quarta nocte ante festum Sanctorum in Selia, postquam sedisser per 24 hyemes, & prope tumulum Koliepiscopi sepultus est. Transierant tunc à natali die Domini J. C. 1073 ami.

B 5

Cap.

Iuperstruitur, & ita fibi constat, ut mendum librarii hic vix admitti queat, operæ pretium effe ducimus, fl collatis invicem Datis dispiciamus, num hac fimul confistere queant. Præter communem tot exemplarium Hungrvaka confensum, qvorum recenfum in Præfatione exhibuimus, multum roboris huic calculo conciliari videtur ex expresso confenfu Vite Thorlaci Sancti, Vite Pauli Episcopi, utriusqve ab auctore non tantum cozvo, sed &, ut videtur, utriqve viro familiari conferipte, Vire Jona Episcopi Holensis, & Legenda perantiqua de Sancto Thorlaco Episcopo, quam ex Breviario Nidarosiensi exhibet Danske Magazin Tom. 2. p. o. fq. Sed qvotqvot illa testimonia fint, accuratius tamen perpensata corruunt, nam Vita Sancti Thorlaci & Pauli Episcoporum absqve dubio eundem autorem agnoscunt, ac Hungrvaka, sed Legenda de San. Eto Thorlaco ex ejusdem vita excerpta effe videtur, ita ut omnes hæ historiæ unius tantum testis loco habendæ fint; Vita autem Jona Episcopi Holensis hoc

HUNGRVAKA II. Cap.

A, C,

26

hoc loeo aperte fibi contradicat, cum primo dicat, Isleifum Episcopum post viginti quatuor annos in offieio exactos, obiiffe die dominica 5. Non. (mendum hic eft, & legendum, aut die 5 Julii, aut 3 Non. Julii) Julii, sive pridie octavam Apostolorum Petri & Pauli, oftoginta annis post cadem Regis Olai Tryggvini, qvz omnia ad amusfim qvadrant in annum Christi 1080, nihilominus dicta Jona Episcopi Vita annum Isleift emortualem secundo refert ad annum Christi 1073, qvo anno 5. Non. Julii incidit in diem Jovis, & 3 Non. Julii in diem Veneris, ita ut, qvomodocunqve calculus ille fumatur, confistere negveat. Similiter & vita 70bannis Episcopi dicit Johannem illum, postea San-Si nomine celebratum, obiisse die Saturni q. Cal. Maji 1114, qvo tamen anno 9 Cal. Maji in diem Jovis incidit; sed anno 1121 dies 23 Aprilis, five 9 Cal. Maji in diem Saturni incidit, & dictus etiam annus, fide omnium Annalium, Johanni Sancto erat emortuelis. Legenda de Sancto Thorlaco ex Breviario Niderofiensi, libro ecclesiæ liturgico publico desumta, magnam postularet fidem, nisi aperta adfit contradictio, cum dicat Sanctum illum obii/fe feria quinta, decimo die Kalendarum Januarii (nam qvod cel. Pontoppidanus Ann. Eccl. Dan. Tom. 1. p. 463. scribit: 12 Cal. Junii, non unicus est in paucis iftis verbis exferiptoris lapfus calami) advesperascente, qui est proximus dies ante vigiliam nativitatis Domini. Qvæ omnia coincidunt cum die 23 Decembris anni 1193, qvo Thorlacus Epifcopus obiit, fed anno 1186, ad qvem mortem Thorlaci refert Legenda, dies decimus Kalendarum Januarii incidit in diem Martis, sed ipsum festum nativitatis

tivitatis Domini in feriam qvintam hebdomadis. A. C. In his etiam omnibus cum Legenda confentit Visa Thorlaci Saniti, inqviens: "Dorlákr Bifkup and-,, adift á Dórsdag einni nótt fyrir Jóla aptan — " þá var lidit frá burd Chrifti MCLXXX. ok VI. "vetur " qvæ recens antes refutavimus.

Ľ

Vita Pauli Epifcopi & principio ad finem eundem hunc calculum servat, qvi tamen neutiquam confiftere poteft, nam ut cettera ficco pede transesmus, autor Paulum obiiffe testatur, feria tertia bebdomadis, pridie festum Andrea, quod recte se habet, cum Sturlungafaga libr. 5. cap. 8. dicat Paulum decessitie 3 Cal. Decembr. cui nec diffentit Necrologium Islandicum apud F. Johannaum Hift. Ecel. Island. Tom. 1. pag. 598. Illo enim die Paulus certe obiit, fed anno 1211, qvo omnia hæc coincidunt, non autem anno 1204, ut vult ejus vitæ auctor, nam tunc dies 29 Novembr. Paulo Episcopo emortualis incidit in diem folis. Tandem calculus chronologicus Husgrvake nobis obvenit, qvi fimili in mendo cubat, qvod scilicet omnia facta integro septennio anticipentur. De die emortuali Isleifi Episcopi omnes scriptores consentiunt, qvod fuerit dies dominica, qvam Arius Polybiftor Sched, Edit. Havn. pag. 58. ut & Starlungafaga libr. 4. cap. 2. dicunt incidiffe fex noctibus post Petri & Pauli; Visa Jobannis Episcopi Holenfis pridie octavam Petri & Pauli; Hungrvaka quatuor (five rectius tribus) noctibus ante 8 Id. Julii; Kriftnifaga Edit. Havn. pag. 108. 3 Non. Julii; & Necrologium Islandicum in Langebek Script. Rer. Dan. Tom. 2. pag. 512. obitum Isleifi ad diem 5 Julii, referunt, qvz omnia annum 1080 loqvuntur,

HUNGRVAKA HI. Cop.

III. Cap.

28

1.2

A. C.

5

Þeff er getit at Biscupar kæmu út hingat til Islands um daga Isleifs Biscups, enn Fridrekr (15) einn kom ádr út sá er sögur seu frágiörsar, enn pessir hasa svo útkomit at menn hasa hellz

tur, annum qvem omnes noftri Annales antiqvi Isleifo emortualem fuisse testantur. Qvodfi cum auctore Hungrvaka annum 1073 assumamus, obitus Isleifi, tam contra ipfius Hungrvake, qvam reliqvorum, qvos mox laudavimus, scriptorum fidem, incidet In feriam lextam hebdomadis. Eodem etiam modo, in reliquorum Episcoporum anno emortuali recensendo, idem error calculi constanter servatur, ut infra ad cujusvis eorum obitûs mentionem pluribus monebimus, qvi error etiam per totam fe diffundit narrationem & chronologiam perturbat. Ita verbi gratia noster Gissurem Episcopum anno 1111. obiille vult, & tamen in ejus tempora obitum Olai Norvegiæ Regis & S. Magni Comitis incidiffe, qvæ anno 1116 certe evenerunt; Klængum Episcopum noster, & gvidem recte, vult decessisse triduo (anno autem biffextili qvarto die) post festum Matthiæ, die Saturni, qvi hebdomadem qvatuor temporum in quadragesima claudit, qui diei 28 Februarii anno 1176, qvem etiam Necrologium supra laudatum pag. 506. comprobat, exacte respondet. Qvod fi annum 1169 cum auffore affumamus, dies Klängi emortualis ad idus Martias, ultra

HÜNGRVAKA Cap. III. 🛛 😏 Cap. III.

Isleifo epi/copo, ab exteris regionibus episcopos quosdanu Islandiam petiisse traditur. In Annalibus unicus nominatur Fridericus, buc antea advectus; fed. gvi segvantur, advenæ imprimis noti int :

tra dimidium mensis, deprimetter, Similiter & re) latio auftoris fibi non fatis conftat, fi Klængus anno 1169 decesserit, & tamen ejus tempore martyrizatio S. Thomæ Cantusrienfis, vbitus Biarnhedinis fickelesque Helgli Skaptide & Nicolai Signi-.: di fibi evenerint; nam de omnibus his notum eft. ut infra fuis, locis commonstrabimus, ea post annum 1170 accidise. Hæc autem ideo tam prolixe perfecuti fumus, ne à chronologia autoris temere recessifie videamur, gyz gyoad folos annorum numeros, (in ferie antem rerum nullibi) vacillat. adeoqve fide auctoris nihil detrahere censenda est.

.-

¢

(15) De Friderico illo vid. Kristnisaga pag. 2. 10. Iq. 22. feiny Landadmabok -Edit. Havn. p. 295. Arti Polyhiftoris Sched. Edit. Havn. pag. 49. fq. F. Jobannæi Hift. Ecclef. Island. Tom. 1. pag. 41. feqv. 86. feqv. Qvibus in locis etiam de mox ab autore nomine dis Episcopis peregrinis, qui in Islandia hoc temporis tractu aliquandita permanserant, plura peti possunt. De Friderico etiam gyadam habent Thorvalds Vidförlafaga, Vatnsdælafaga M. S. cap. ult. Olafsfaga Tryggvafonar Edit. Skalh. part. 2. pag. 42.

A. E.

HUNGRVAKA III. Cap.

30

A. C. hellz fkyn á vitat: Jón Biscup (y) Ir/ki, oc hafa pat sumer menn fyri fatt, at hann færi fidan til Vindlands oc sneri par mörgum mönnum til guds, oc var sidan tekinn oc bardr. höggnar af bædi hendr oc fætr, enn höfudit sidan, oc for med peim (z) píníngum til Guds. Hinn pridi Biscup kom til Islands, Biarnvardr -Vilrádsfon er kalladr var hinn Bokvifi, oc fumer menn fegia at af Englandi væri, oc (a) hafdi fylgt Olafi hinum Helga, oc hafi sidan at hanns rádi farit Hinn IIII var Rúdúlfr til Islands." Biscup er sumir kalla at (b) Ulfr heti, oc væri kyniadr af Rúdu á Englandi, hann var XIX. vetr á Islandi, oc bió á Bæ í Borgarfirdi. Fimti kom til Islands Henrik Biscup, oc var II vetr á Islandi. Enn setti var Biarnvardr

(y) grifki, *Græcus.* M. N. P. Q.
(z) píllum. A. B. & 6, al.
(a) hafi. A. B. C.
(b) Rólfr, D.

HUNGRVAKA Cap. III. 31

funt: Johannes episcopus, Hibernicus. A. C. Sunt, qui pro certo affirment, eum poflea, in Vindlandiam profectum, multos ad cultum Dei perduxisse, sed postea comprehensum & tortum, præcisis manibus & pedibus, tandem capite truncatum fuisse, eoque cruciatu mactatus ad Dominum sublimis abiit. Tertius, qui Islandiam adiit, episcopus, Biarnvardus Vilradi filius fuit, Eruditus vulgo dictus. Sunt, qui dicunt, eum ex Anglia oriundum, Olaum Sanctum secutum, ejusque confilio in Islandiam profectum effe. Quartus erat Rudolfus Episcopus. Rolfum bunc quidam Ulfum nominant, & genus ex Ruda (*) Angliæ urbe duxisse tradunt. Per 19 byemes in Islandia mansit, & in Bæ in Borgarfiordo habitavit. Qvintus, qui in Islandiam venit, erat Henricus episcopus, qui duas byemes ibi commoratus eft. Sextus erat Biarnvardus epi/co-

(*) Rothomago Nordmannia , conf. F. Johannes Hift. Erel. Isl. Tom. 1. pag. 87.

32 HUNGRVAKA III. Cap.

A. C. vardr Biscup hinn Saxlendski, oc var med Magnúfi Kóngi hinum Góda Olafa. fyni, oc fór sidan til Islands, oc var á Islandi XX. vetur (16), hann hafdi II. bústadi í Vatzdal at Giliá, oc Steinsftödum, hann vigdi marga luti pá er merki hafa á ordít, kyrkiur oc kluckur (c) brúr oc brunna, vöd os vous, biorg oc biollur, ac pikia pesfir hlutir hafa birt fanna tign hans oc gædíku. Biarnvardr var á Islandi medan Haraldr Kóngr var í Noregî Sigurdarson, pví at peir voru ei samsáttir; sidan fór hann utan, oc til handh Olufi Kongi Kyrra fyni Ha stalds, oc Sidan for hann til Roms at bæn Kóngs, og fridadi fyri (d) öndudum, Enn er Bilcup kom aptr, pá Ikipadi Kongr hann Bilcup i Selio, enn sidan fór hann í Biörgvyn oc andadiz par oc er (e) enn inælt at hann hafi verit him melti merkis madr. and the entry break and party by tW mine etti ana wellar Apperpla . (c) brúar. L. R. becki, rivos, pro brúr. J. (d) öndunum, animabus. J. te (e) Legefie :- cinfialt. Må spre og sing E døl att å

HÜNGRVÄRA Cap. III. 33-

episcopus, Saxo, qui, postquam Regi A. C. Magno Bono, Olafi filio, adhaferat, in Islandiam iter fecit, & 20 byennes bic transegit. Ille in duobus Vatusdaliæ läe cis domicilium habuit, in Gilia & Stein-Stader. Plurimas ille res, per quas miracula facta funt, consecravit, ut templa & campanas, pontes & fontes, vada & lacus, scopulos & notas, que omnia prò indubitabilibus virtutis ejus & fan-Etitätis documentis reputansur. Quans diu Haraldus Sigurdif. Norvegiam rexit, Biarnvardus in Islandia se continuit, minus enim bene inter eos conveniebat. Postea peregré abiens Regi Olafo Kyrre, Haraldi filio, se addixit, ejusque rogatu Romam petiit, & pacem defunctis impetravit. Reducem Rex episcopum in Selia constituit, unde Bergas profectus, ibi mortuus eft. Frequens fama eft, pra aliis eum virum fuisse maxime insignem.

(16.) Biarnhardo Saxoni Scheda & Landnimabók locc. citt. attribuunt annos permanfionis in Islandia undeviginti.

34 HUNGRVAKA IV. Cap. A. C. IV. Cap.

A dögum Isleifs Biscups urdu Afór oc mörg tídendi, pá vard í Noregi fall hins Helga Olafs Kóngs (17), pá vard oc andlát Magnúsar Kóngs hins Góda (18) sonar Olafs Kóngs, oc andadiz hann í Danmörk, enn lík hanns var fært nordr til Prándheims til Nidaróss, peir önduduz bádir ádr enn Isleifr vard Biscup, enn sidan hann var Biscup, fell Haralldr Kóngr Sigurdarson (19) á Englandi, oc litlu sidar Haralldr (f) Gudinason, pá andadiz Magnús Kóngr (29) sonr Haralds

(f) Gudna, A. F. 5. al. Gvidna, B. Guidina, C.

 (17) Omnes nostei Annales & historiæ antiqvæ in eo consentiunt, qvod Rex Olaus Sanctus anno 1030 occubuerit, & series rerum gestarum inqvilinarum, qvas recensent, cum illo calculo satis bene conveniunt.

(18) Regis Magni Bani Norvegiz & Daniz Regis obitum ad annum 1047 referunt Torfaus Hiftor. Norv. Tom. 3. p. 287. Rogerus Hovedenus Annal. part. r. p. 440. & Schüning Forbedring. i dansfe og norffe hift. p. 302. Qvibus consentiunt Annales Regii. Vid. Langebek Scriptor. Rer. Danic. Tom. 3

HUNGRVAKA Cap. IV. 35 Cap. IV. A. C.

Isleifi epifcopi tempore multa memorabilia acciderunt. Olafus Sanctus in Norvegia cæfus eft. Obiit Magnus Bonus Olafi filius in Dania, & corpus ejus boream verfus ad Nidarofiam in Trandheimensi provincia translatum eft. Mortui sunt ambo, antequam Isleifus episcopus ordinaretur; sed post boc tempus Rex Haraldus Sigurdi filius in Anglia cecidit, & brevi post Haraldus Gudinæ filius. Tunc decessit Magnus, C 2 filius

Tom. 3. p. 43. Annales Refeniani, Flateyenfes, Oddenfes & Holenfes antiquiores. Sed ad annum feqventem, five 1048, Annales, dicti Lögmanns Aunáll (in Biblioth. A. Magnæl Num. 427. in Qv.) Annales Breviores (ibid. Num. 417.) Ann. Skalboltenfes recensiores (ib. Num. 420.) & alii Annales membranei.

- (19) Cædem Haralldi Severi Regis Norvegiz & Harelldi Godvinidæ Regis Angliæ Annales ad annum 1066 conftanter referant.
- (20) Regis Magni filii Haralldi obitum ad annum 1069 narrant omnes Annales antiqvi, exceptis felis Breujeribut, qui annum 1069 adferibunt.

36 HUNGRVAKA IV. Cap.

A. C. ralds Kóngs Sigurdarsonar oc Sveinn Ulfs fon (21) Dana Kóngr, oc her í landi Þórkell Eyólfs fon (22), Geller Bölverks fon (23), Þórsteinn Kugga fon (24), Snorri Godi (25) oc adrir mikils háttar menn.

V. Cap.

1042 Gitzur fon Isleifs Biscups var fæddr í Skálabolti, enn hann var lærðr á Saxlandi oc vígdr til prests pegar á únga alldri, enn er hann kom úr til Islands, på kvongadiz hann oc feck Steinunnar Pórgrínus dóttur, er ádr hafdi átta Pórir Broddason, oc biuggu pau

(21) In anno 1076 emortuali Regis Sveinis, jam à patre, ut hic, Ulfo, jam a matre Effritha vel Astrida denominati, omnes scriptores antiqui confentiunt.

(22) Thorkelis Eyolfi filii mortem anno 1026 accidisse, innuunt Annales Regii, in Langebek Scriptor. Rer. Danic. Tom. 3. pag. 40. De illo pluribus agit Laxdelasaga.

(23) Geller Bölverki filius Legiferi officium plus fimplici vice in patria gessit. Vid. Arii Sched. Edit. Havn. pag. 53. 56.

filius Haraldi Sigurdi filii, & Sveno A. C. Ulfonis filius, Rex Danorum. Hic vero (in Islandia) Thorkell Eyolfi filius, Geller Bölverki filius, Thorsteinn Kuggii filius, Snorrius Pontifex, aliiqve viri inclyti.

Cap. V.

Gissur Isleisi Episcopi filius na-1042 tus erat in Skalholto, eruditus in Saxonia, & à prima juventute sacerdotio initiatus. Peregré in Islandiam redux matrimonium iniit cum Steinunna Thorgrimi filia, que antea Thoreri Broddii filio nupserat, pri-C 3 moque

(24) De Thorsteine Kuggii filio pluribns Laxdelafaga. Gressisfaga Edit. Island. p. 105. seqv. 124. 129. Mortem ejus anno 1027 adscribunt Annales Refeniani (sive ex Bibliotheca Resentana olim exscripti, hodie in Bibliotheca Arnæ. Magnæana Num 424. in Qvarto reperiundi) & Regii in Langebek Scriptør. Rer. Danic. Tom. 3. pag. 40.

(25) Snorrii Pontificis obitum omnes Annales antiqvi ad annum 1032 narrant. Cetera de viro celeberrimo vid. Kriftnifaga & loca ad eam citata page 7. 90. 1092 38

A, C. pau fyrst at Hofi i Vopnafirdi; Gitzr var mikill madr oc vel bolvexti, biart. eygdr oc nockut opineygdr; tíguligr í yfirbragdi, oc manna gódgiarnastr, rammr at afli, oc (g) forvitri; Gitzr var algiör at fer um alla hluti på er karlmadr átti at ser at hafa, hann var farmadr mikill, hinn fyrra hlut æfi finnar medan Isleifr lifdi, oc var jafnan mikils (h) virdr, hvar fem hann kom, oc var þá tignum mönnum a hendi er hann var utanlands. Haraldr Sigurdarson var på Köngr í Noregi, oc mælti hann peim ordum vit Gitzur, at (i) hönum kvadz fvo fýnaz til, at hann mundi best til fallinn at bera hvört tignar nafn fem hann hlyti. Til Roms foru pau bædi hion adr pau færu til Islands; Gitzur var el lamlendr på fader hanns andadiz form oo kom hann út annat fumar eptir 1081 alping i Rångárófi, oc var á skipi nockrar nætur, oc vildi ei til pings rída

(g) forvier. E. F. G. plares; :

(h) metinn 7.

(i) at hann kvad fvo &c, A.T. & 9. al.

HUNGRVAKA Cap. V. 39

moque in Hof in Vopnafiordo habita: A. C. bant. Erat Giffur bomo procerus, statura concinna, oculis claris & paullung encinentibus, vultu augusto, benevolus ut qui quàm maximè, robuftus & perfpicacissimus. Excellebat in omnibus; quæ viros decent. Primis ætatis annis E vivente adhuc Isleifo, in peregrination nibus assiduus, magnam sibi existimas tionem, quocunque diverteret, concilia verat, celeberrimos semper in exteris regionibus viros frequentans.....Prædixerat er Haraldus, Sigurdi filius, qui tunc in Norvegia regnabat, videri fibi, nulli, eum ponoris titulo, queucunque adeptus fuiffet, imparent fore. Adiesat Roman cumruxore, antequant in Islandiam -ap. pellevent. Mondum patriam seviferal Gillur, cum Isleifus moreretur, fed estate Sequente, convocatis jam Comitiis, in Rangaros redux, per aliquot noctes 1081 in navi delituit, neque-enim ad comitia the COAT A get able beging-

A. C. rída medan eingi var til Biscups kiör-1081 inn á pínginu, enn höfdingiarnir bádu Guthorm prest til utanferdar, eptir pví sem peim pótti Isleifr Biscup hafa hellst (k) akvedie, oc vard par um sidir at hann játedi því ef ei þættu önnur faung villdari á vera. Ena er Gizzur spurdi pat at Gutborner prestr var rádinn til utanferdar, pá reid hann til pings, oc er Gitzur kom til pings, pá geck Guthormr preftr a hladit fyri Kyrkiu, oc fyfti pvi per fyrer alpýdu manna, at eingi koltr væri é hans uranferd, lidan Giezurer var yid koftr; fneri pá alpýda (l) at Gitzuri, oc bidu hann utanferdar, enn hann taldiz undan 'a (m) marga vegu, enn po kom par um sidir at hann fatti at ganga undir pann vanda, onn silir höfdingiar herpai(*) ,hönummas hallda hlýdnistum offer Guds +bodord hgu er hann bydi, of honum yrdi Bicups vígilu audit; sidan fór hann utan (k) aformat, A. B. C. & 7. al. umtalat. L.

(k) aformat, A. B. C. & 7. al. umtalat. L. (1) til Giffurar. A. B. & 9. al. (1) à allan veg. A. B. & G. al.

HUNGRVAKA Cap. V. 41

çqvitandi ei animus fuit, qvamdiu nullus A, C, adbuc ibi electus erat episcopus. Sollici. 1081 taverant autem optimates Guthormum facerdotem, ut peregre abiret, quod ipfis maxime è mente Isleifi episcopi fuisse videbatur, eisqve tandem-manus dederat, quatenus se melior ipsis non offerret condi-Ut verd primum refcivit Gislur, tio. decrevisseGuthormum facer dotem peregre proficisci, ad comitia equitavit. Qve adveniente, afcendit aggerem templiGuthormus, & universis publice testatus est, neutiquam sele iter aggressurum, cum jam ellet, quem eligere pollent, Gillur, Qnunes igitur, -conversis in euni oculis, rogarunt, ut peregré iret. Ille quidem din multumque deprecatus, tandem taquen onus boc se suscepturum promisit, Jpondentibus in antecessum omnibus proceribus, comnibus Dei mandatis, que inauguratus episcopus iis significaret, obediensiam fefe præftituros effe. Pere-gre

() Conf. fupra pag. 22.

A. C. utan pat fama fumar, enn er hann 1081 kom til Saxlands, på var allt embætti tekit af (n) Lemaro Erkibiscupi, for hann pá á fund Gregorii Páfa (25) ocfagdi hönum allann mála vöxt finnar (o) ferdar, oc svo vandrædi pau sem um voru at vera á marga vegu, enn Pávinn sendi Gitzur til handa (p) Hardvig Erkibiscupi i (q) Magadaborg a Saxlandi, oc baud at hann skyldi 1082 gefa hönum Biscups vígslu, enn hann tók vid honum med mikilli fæmd oc virdingu, oc vígdi hann til Biscups IIII nóttum fyri mariu messu hina sidari, hann var på (27) fertugr at alld-ri oc feck Erkibiscup hönum pat alle er hann (r) purfti bradafengd til naud NO TERE GROUPS IN PRO-(n). Alii zorrapti, Liemaro, Lienario, Lenarda, Leniaro, Bernhardi. Ser English (q) finnar kvedig og ferdar. A. B. C. D. (p) Haddung. F. & 7 al. Hardrag. 3. (q) Magdaborg. A. B. C. D. 6. al. (r) purfti til navdsynia. A. F. 10. al. purfti brádaz til navd fynia. R. Pro brádafengd, præfert ex Edda A. Magnæus: bråda fångs, qvod explicat : pro tempore, i Hast.

HUNGRVAKA Cap. V. 43

gre igitur eadem æftate profectus eft, A. C. ut verò in Saxoniam venit, officio mo- ¹⁰⁸¹ tus erat Lemarus Archiepiscopus. Re-Età igitur ad Gregorium Pontificem tendens, totam ei rem, quaque plurima fubortæ erant, difficultates exposuit. Ablegavit Pontifex Giffurem ad Hardvicum, Archiepiscopum Magdeburgensem in Saxonia, rogans, ut eum in episcopum initiaret. Ille multo reverentiæ bonore 1082 fusceptum quarta nocte ante festum b. Mariæ posterius episcopum consecravit, quadraginta tunc annos natum, omnibusque festinantem necessariis rebus instruxit. Rever-

(26) Hic fuit Gregorius VII. antea Hildebrandus appellatus, qvi fedit ab anno 1073 ad 1085. Ejus cum Henrico IV, fimultates, & turbz in ecclefia ob jus investiturz excitatz, etiam, ut ex nostro apparet, Ialandiam qvodam modo affecerunt.

(27) Giffuri Episcopi ordinationem ad annum 1082 communi confensu referunt Annales.

44 HUNGRVAKA V. Cap.

A. C. naudfynia; eptir pat for Gitzur Biscup út til Islands oc tók öll alpýda feginsamliga vid hönum; hann tók tign oc virding mikla pegar inemmindis biscupsdoms sins, oc svo vildi. hyör madr sitia oc standa sem hann baud, úngr oc gamall, fæll oc fátækr, konur oc karlar, oc (s) var rett at fegia at hann var bædi Kóngr oc Bifcup yfir landinu (28) medan hann lífdi; hann hafdi ei allt land til ábúdar í Skálabolti fyrft (t) nockra ftund biscupsdæmissins, af pví at Dalla módir hans villdi búa (u) á sinum hluta (29) landfins, medan hún lifdi; enn pá er hún var öndud, oc Biscup hlaut allt land, pá lagdi hann pat til kyrkiur peirrar er í Skálaholti er, oc hann siálfr hafdi giöra látit, prítuga at lengd, oc vígdi Petri Postula, oc mörg önnur gædi

(s) mátti segia. F.

(t) mikla, multum. F. M. Q. ei alla. H. N.
(u) á helmingi. A. B. C. D.

(28) De Giffuris in incolas autoritate confensit Adamps Bre-

HUNGRVAKA Cap. V. 45

Revertens postea in Islandiam episco. A. C. pus Giffur ab omnibus cum gaudio receptus eft. Tantam sibi jam á primordio officii sui autoritatem & bonorem peperit, ut omnium, juvenum F fenum, divitum & pauperum, mulierum & virorum, nemo, nisi ejus arbitrio, vel standi, ut ajunt, vel sedendi, licentiam sibi sumetet, nec injuria, dum vixit, pro rege simul & episcopo infulæ reputári potuit. Aliquantum officii tempus effluxerat, antequam integram Skalholti villam occupare potuit. Mater enim ejus Dalla partem suam, dum viveret, habitare voluit. Sed, bac mortua, totam ad fe relapsam episcopus dono dedit templo, quod ipse in Skalholto, 30 mensuras in longitudine extensum, fabricari fecerat, & apostolo Petro dicaverat, multisque

Bremenfis, cujus verba cum epicrifi adfert Johannaus Hift. Eccl. Isl. Tom. 1. peg. 105. conf. & 108. (29) Qvod hic, & qvidem vere, de Giffure perhibetur, id Narrasio de Isleifo huic tribuere videtur, ob mendofam, ut videtur, ab exferiptore factam transpositionem. Kristnifaga pag. 138:

46 HUNGRVAKA V. Gap.

A. C gædi lagdi Gitzr Biscup til peirrar kyrkiu bædi í löndum, oc lausa fe, oc kvad á sidan at par skyldi ávalt biscupsstóll vera, medan Island væri byggt oc kristni má halldaz. Gitzur Biscup gas til Kyrkiu í Skálabolti, purpura hökul hvítann, er par hefr sidan (x) lengi verit bestr, oc margar gersimar adrar.

VI. Cap.

Þessir menn voru samtida Gitzuri
Biscupi: Sæmundr prestr í Odda er
bædi var forvitri, oc lærdr allra manna
best; annar Marcus Skeggiason (y),
Lögsögumadr, er var hinn mesti
(z) spekingr oc skálld, peir báru rád
til famans, oc sóktu (a) at rádi höfd1097 ingia, at pat yrdi (b) lögtekit (30),
at menn tíundadi fe sitt á hverum
tveim

(x) lengitum. A. F. &. 9. al.

(y) Lögfagnar madr. R.

(z) lögfpekingr. A. B. C. D. P.

(a) adra. G. at vid F. pro: at rudi.

(b) famtekit, F.

HUNGRVAKA Cap. V. 47

que aliis pretiofis rebus, tam immobili- A. C. bus, quammobilibus dotaverat, addita fanctione, ut, dum babitaretur Islandia, & religionem Christianam coleret, sedes ibi episcopalis constaret. Episcopus Gissur templo dedit purpureum illud & candidum scapulare (pallam), quod multo postea tempore pro optimo ibi babitum est, & multa alia cimelia.

Cap. VI.

Floruerunt Gisturis tempore, virl Jequentes: Sæmundus, Oddensis facerdos, vir magna prudentia & insigni præditus eruditione. Alter erat Marcus Skeggii filius, Legiser, vir sapientia præcipuus, nec minor poëta. Hi & inter se, & cum optimatibus deliberarunt, an in boc conveniri possit, ut ex 1097 cujusque facultatibus, earumque incrementis,

(30) De introductione decimarum in Islandiam, & de illius autoribus, Marco Skeggii filio & Sæmundo Polyhiftore, cum noftro confentiunt Arius Polybiftor, Sched. pag. 60. fq. Kriftnifaga | pag. 110. Ssurlungafaga libr. 4. cap. 2. Conf. F. Jehannei Hiftor. Eccl. Isl. Tom. 1. p. 120. 133. 198. 214.

48 HUNGRVAKA VI. Cap.

A. C. tveim misserum, oc allan (c) lögávöxt 1097 fiár síns, svo sem á ödrum löndum er tídt, par er kriftnir menn byggia; enn med (d) rádaleitan peirra oc fortölum ípakligum, urdu pau málalok, at menn gengu undir (31) tíundar gialldit, oc skylldi sidan skipta s fióra stadi: einn hlut til handa Biscupi, annann til kyrkna, pridia hlut skylldu hafa kennimenn, fiórda hlut skylldu hafa fátækir, oc hefr ef annar flíkr grundvöllr verit audráda oc (e) hægenda í Skálahollti sem tíundargialldit, pat er til lagdiz på fyri vinfælld oc Ikörúngskap Gitzurar Biscups. Steinunn Porgrims dotter hafdi (f) búsforrád

(c) lögvöxt, G. O. R. tavg ávöxt, J.

(d) rádleitni, A. B. & 9. al.

- (e) til hægenda í skilskap. H. M. Q.
 - (f) húsforrád, F. M. P.

(31) Summe Vener. Finnus Johannaus Hiftor. Eccl. Island. Tom. 1. pag. 120. introductionem decimarum in Islandiam anno 1096 factam esse assert, qva in re Annales Membraneos, in Bibliotheca Ar-

HUNGRYAKA Cap. VI. 49

mentis, annuæ penderentur decimæ, ficut A. C. alibi terrarum, quas Christiani incolunt, 1097 moris eft. Horum itaque confilio & prudenti persoasu eum res exitum babuit, ut concessa fint decima, in quatuor partes distribuendæ, quarum una episcopo, altera sacerdoti, tertia templo, quarta -pauperibus cederet. Neque promptior aut facilior necessitatibus subveniendi via inveniri potuit, decimarum constitutione, quant tunc temporis episcopus Gissur, ea, qua pollebat, animos sibi conciliandi, quæque vellet impetrandi industria, in Skalholto perfecit. Steinunna Thorgrimi filia rem sedis epi-[copalis

næ Magnæi No. 420. in Qvarto, confentientes habet. Sed cum anni officii Episcoporum ab eorum ordinatione sæpius qvam ab electione computari soleant, & præterea Annales Regii apud Langebek Scriptor. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 48. ut & Annales Flateyenses, Resentiones & Lögmanns Annall, (five Skálbolsenses antiquiores) decimas lege receptas fuisse anno 2097 assent, nos hunc annum præcedenti præferimus.

50 HUNGRVAKA VI. Cap.

A. C. forrád í Skálabolti fyrer innan stock, medan Gitzur Biscup redi fyri stólnum, enn Dalla medan Isleifr Biscup lifdi; enn er Gitzur Biscup hafdi set-1102 it at stólnum XX. vetur edr því nær, på felldu Nordlendíngar bæn at hönum, at peir skylldu (g) ná at hafa Biscup einn ser, oc setia par biscupsstól annann í nordlendínga siórdúngi, allann at aftektum, oc væru II Biscupsstólar á landinu, oc töldu pesí von at annathvört mundi sialdan edr alldreí verda Bifcups laust á Islandi, ef tveír væru Biscupsstólarnir. Pá bæn veitti (32) Gitzur Biscup med gudi nord

(g) ná af herra bifcupi at hafa. A. B.&7. al.

(32) Qvod auctor noster hie numero non fatis fixo deforibit, id Arius Polybistor Sched. p. '63. conceptis verbis ad 24 annos restringit, ut ex illo calculo Johannes Sanctus electus fuisse videatur anno 1105. Sed de altera cathedra episcopali-instituenda ab aliqvot inde annis, (ab anno forsan 1102) confilia agitata fuisse verosimile facit nostri calculus, ut & Jónssaga Hólabiscups, qvæ impedimento fuisse die cit, qvod provinciæ borealis incolæ prædium suturo Episcopo inhabitandum concedere aut detre-Raverint, aut saltem distulerint. Qvicqvid autem de

HUNGRVAKA Cap. VI. 51

scopalis familiarem intra parietes dome- A. C. flicos dispensabat, gubernante cathedram episcopo Gissure, Dalla verò quamdiu episcopus Isleifus in vivis erat. Poftquam Giffur plus minus viginti byemi-1102 bus sederat, Septentrionales orarunt, ut proprium episcopum, propriamque cathedram boreali tractui concederet, omnesque illius provinciæ reditus eidem assignaret, rati, si duæ in Islandia essent sedes episcopales, rard aut nunquam infulæ episcopum defuturum. Annuit divinis fub auspiciis Gissur pre-D 2 cibus

de electione Johannis Sancti fit, id certum eft, qvod anno 1106 inauguratus fuerit, nam non folum id comprobant Annales Regii loc. cit. pag. 49. Refeniani, Breviores, Holenses utriqve, Skalbolsenses antiquiores & Recentiores, & membranei ; fed & visa Johannis Ögmundini testatur eum ordinatum fuisse die dominica duabus noctibus ante festum Apofiolorum Philippi & Jacobi, qvod anno 1106 exathe convenit. Si igitur Annales Flareyenses, qvi Johannis ordinationem ad annum 1104, & Ann. Oddenses, qvi eandem ad annum feqventem referunt, in mendo non cubant, illi de ejusdem electione soqvi censendi funt.

52 HUNGRVAKA VI. Cap.

- A. C. nordlendíngum, oc var sidan (h) valin til Biscups af gudi oc (i) gódum mönnum Jon preftr Ögmundarfon (33), oc fór hann utan med brefum Gitzurar Biscups, oc sókti sidan á fund 1106 Pascalis Páfa, oc var hann vígdr til Biscups (k) af Öffuri Erkibiscupi í Lundi í Skáney II. nóttum fyri Philippi messu oc Jacobi. 76n fór sidan til Islands, oc fetti biscupsstol sinn á Hólum í Hialltadal í Skagafirdi. Gitzur Biscup hafdi telia (34) látit bændr á Islandi, pá er þíngfararkaupi áttu at gegna, oc voru pá VII.C. í auftfirdinga fiórdúngi, enn X.C. í funnlendingafiórdúnge, IX.C. í vestfirdínga fiórdúngi,
 - (h) Omnes præter F. valldr.
 - (i) göfigum mönnum, nobiliorum. F. M. landz mönnum, indigenarum. L.
 - (k) at hans fkipan, ex ejus mandato. A. B. C. D. addunt.
 - (33) Genealogiam Johannis Sancti vid. in Kriftnifaga pag. 188. fq. ut & Arii Polybift. Sched. pag. 74. Jonsfaga Helga M. S. De anno inaugurationis Johannis vid. not. præced.
 - (34) Hujus ceníus mentionem faciunt Landnámabók pag. 179. 272. Arii Polybistor. Sched. pag. 64. Krist-

HUNGRVAKA Cap. VI. 53

cibus septentrionalium, & ex Dei & A. C. meliorum sententia episcopus electus est Johannes Ögmundi filius sacerdos. Ille peregre profectus, Giffuris epi/copi munitus litteris, Pascalem Pontificem adiit, cujus jussi in episcopum inau- 1106 guratus eft ab Öffure, Archiepiscopo Lundensi in Scania, duas noctes ante festum Philippi & Jacobi. Johannes deinde in Islandiam rediit, & sedem episcopalem Holis in Hialltadal in Skagafiordo fixit. Episcopus Gissur colonorum, qui vestigali ad expeditiones comitiales pendendo erant, censum fecerat. Censi sunt in tractu orientali 700, (840) in meridionali 1000, (1200) in occidentali 900 (1080), in boreali vera Dz qua

Kriftnijega p. 112. Starlungafaga libr. 4. cap. 2. fed qvonam anno initus fuerit, inter 1096 & 1105, incertum est. Si vicefimus cum nostro officii epifcopalis Gisturis annus assumatur, qvo tam censum, qvam de cathedra episcopali in provincia boreali instituenda confilium, iniverit Gistur, tam ratio temporis, qvam Annales Breviares consentire videntur, ita enim hi ad annum 1102: "Tiundargialld "lögtekit á Islande í annan tíma". i. e. Decimarum folatio in Islandia altera vice legibus stabilita.

54 HUNGRVAKA VII. Cap.

A. C. úngi, enn i nordlendinga fiórdúngi XII.C. oc var fá audgastr at jöfnu manntali.

VII. Cap.

Enn er Gitzur Biscup var ordinn LII7 hálfáttrædr, þá tók hann þýngd ívo mikla at hann (l) reis ei úr reckiu oc hann var ei píngfær; hann fendi pá ord vinum sinum (m) oc ödrum höfdíngium til alpíngis, at menn skylldu bidia Porlák prest Runolfsson til utanferdar, enn hann taldiz undan bædi fyrir æsku sakir, oc margra annara hluta. Enn pó lauk ívo pví máli, at hann játadi at gánga undir pann vanda ef pat væri Biscups rád; fidan let Gitzur Biscup búa ferd hans, unz hann var at öllu vel búinn, oc feck hönum bref sitt á fund Össurar Erkibiscups, enn sótt (n) elnadi 1118 á hendr Gitzuri Biscupi, oc giördiz straung oc óhæg, oc fellu stór fár

(1) retti. G. O. R.

(m) öllum, pro ödrum. A. B.& 10. al.

(n) annadi, R. O. anadi, L. R. vóx, H. J. M. Q.

HUNGRVAKA Cap. VII. 55

quæ provincia præ religvis civibus abun. A. C. dabat, 1200 (1440.)

Cap. VII.

Postquam Gissur episcopus 75 atatis 1117 annum impleverat, gravi adeo morbo laborare capit, ut non amplius è lecto surgere, nedum comitiis interesse valeret. Nuntio igitur ad forum universale misso, amicos & proceres monuit, rogarent Thorlacum Runolfi filium sacer dotem, ut peregrè iret. Ille vero excusare se, ætatem, & multa alia caufatus. Tandem vero eo perductus est, ut onus non detre-Etaret, si episcopo ita è re videretur. Tum vero omnia ad iter ejus necessaria convasare fecit episcopus Gissur, iisque probe instructum cum litteris suis ad Ösfurem Archiepiscopum misit. Ingravescebat interim Giffuris morbus, plagis adeo 1118 vehementibus, asperisque, ac molestis, ut grandia & per totum corpus disseminata ulcera, D 4

56 HUNGRVAKA VII. Cap.

A. C. fár (o) á hörundi hanns allt at kne, 1118 inn at beini, oc fylgdu stór óhægindi fyri verkium; enn er miöc tók at hönum at sækia, oc menn póttuz heyra at beinin (p) gnötrudu vid hræringarnar, pá geck Steinunn húsfreya at fænginni oc spurdi, hvörsu pá skyldi mærti manns komit vera er heita skal fyri hönum, enn Biscup svarar; pví at eins skal heita á Gud at (q) ávallt aukiz mín óhægendi, ef til pess er heitit, medan ec má standaz, pví at eingin efni eru á því, fegir hann, at bidjaz undan Guds bardaga, er náliga mun komit á enda æfi minnar, oc gengit ádr margt at (r) ólölu. Hann var på atspurdr hvar hann vildi låta grafa fic? enn hann svaradi med vidrkenningu oc miklu lítillæti : grafi per mic hvörgi (s) í nánd födr mínum, sagdi hann, pvíat ec er pess eigi (t) verdugr

(o) á hörund, E. G. R. (p) gnutrudu, H. gnurrudu, P. (q) folu L. O. R. ófælu. G. ófælu. N. (r) altjafnt, pro ávallt. O. (s) í nándir. A. B. C. D. O. R. (t) verdr. A. B. & 6. al.

HUNGRVAKA Cap. VII. 57

ulcera, non fine maximo incommodo at- A. C. gve dolore, usque ad genua pertingerent & ad offa penetrarent. Facta autem indies actione morbi oppugnatione, ita ut offa crepare vifa fint, quoties artus moverentur, accedit ad lectum materfamilias Steinunna, & quousque ingravescentis morbi vis pertingeret, quando pro ægroto vota essent nuncupanda? interrogat. Tunc episcopus: Ea tantum vota Deo fieri volo, ut acuantur dolores mei, modo fiant, dum eis ferendis sim; Neque enim castigationes Dei deprecari convenit, præcipue, cum vitæ meæ terminus non longe abesse possit, & bucusque multa secus acta sint, quàm esse debuerant. Quasitus porro, ubi fepeliri vellet? affectu maximè fubmisso respondit : Ne me, oro, prope patrem meum sepeliri faciatis, indig-D 5 nus

Digitized by Google

58 HUNGRVAKA VII. Cap.

A. C. verdugr et hvíle hönum nær. Sídan 1118 Ikipadi hann til allra hluta eptir pví sem hann vildi at væri, ádr enn hann andadiz. Synir hans önduduz ádr allir, fyrr enn hann, nema Bödvar. Gróa dóttir hans lifdi eptir hann oc var gift Katli Þórsteinssyni. Gitzur var vígdr til Biscups pá hann var fertugr at alldri, þá var Olafr Kyrri Kóngr at Noregi, fonr Harallds Sigurdarsonar. Gitzur Biscup andadiz (u) pridia dag viku XII. nóttum fyri columba messu, pá hafdi hann Biscup verit (x) XXXII. vetr (35), hann var grafinn hiá födur linum, þá var lidit frá hingatburdi Krifts XI.C. oc XI ára

(u) annan, *die Lunæ*. M. Q. (x) XXXVI. M.

٤.

(35) Omnes Annales veteres in eo confentiunt qvod Episcopus Gissur obierit anno 1118, przter Annales Breviores qvi 1117, & Recentiores, qvi annum 1119 malunt, sed solo, ut videtur, exscriptorum lapsu, qvi numeros factis non apposite adplicaverunt. Qvod fi Gissur die Martis obiit, ille anno 1118 in diem 28 Maji incidit, qvem Gissuri emortualem suisse asservations Polybistor Sched. p. 70. Necrologium Islandicum in Langebekis Script.

HUNGRVAKA Cap. VII. 59

nus enim fum, qui in ejus quiescam vici- A. C. nia. His dictis catera, qua post mor- 1118 tem ejus fieri vellet, ordinavit. Omnes filii ejus, præter Bödvarem, ante ejus obitum elati sunt. Supervixit ei filia, Groa, Ketilli Thorsteinis filio nupta. Inauguratus est in episcopum Gissur 40 annos natus, regente Norvegiam Olao Kyrre, Haraldi filio, Sigurdi nepote. Mortuus est Gissur episcopus die Martis, duodecima nocte ante festum Columbæ, postquam per 32 byemes episcopus fuerat, sepultus apud patrem suum. Effluxerant tunc a Christo nato anni 1111. Multi ejus

> Script. Rer. Dan. Tom. 2. pag. 511. Kriftnifaga pag. 113. Præteres dictum annum 1118 adftruunt facta coæva, qvæ nofter & reliqvi fcriptores fimilia narrantes ad eundem annum referunt, ex. gr. obitus Pafchalis Papæ & feqventia, qvorum veritas aliunde in professo est. Hæc omnia in causa funt, qvod nee calculo nostri & auctoris Visa Johannis Sancti assensus, qvi mortem Gissuris sancti assensus, qvi mortem Gissuris A Cal. Maji accidiste narrant, qvibus pluribus refutandis post ea qvæ supra pag. 28. attulimus, non immoramur.

60 HUNGRVAKA VII. Cap.

A. C. ára (36). Svo fell mörgum manni nær andlát Gizurar Biscups, at alldrei geck úr hug medan peir lifdu, enn pat kom ásamt med öllum mönnum at hans póttuz alldri (y) idgiölld fá, pat hefr oc verit allra vitra manna mál, at hann hafi af gódri Guds (z) gift oc fiálfs fins (a) atgerfi göfugastr madr verit á Islandi bædi lærdra ocleikra.

VIII. Cap.

1118

A pví ári er Gitzur Biscup andadiz (37), pá andadiz oc Pascalis Pási; oc Baldvini Jórsala Kóngr, Arnballr Pátriarki í Jórsalaborg, Alexius Grickia Kóngr, Philippus (38) Fracka Kóngr, bá

- (y) giölld. A. B. C. D. F. & 6. alii.
- (z) giöf. P. nád. M. N. Q. gódgipt. R.
- (a) ástundan, industriæ. F. M.
- (36) Nofter annos officii Giffuris ab ejus ad fedam epifcopalem adventu numerafle videtur, Arias autem-Polybiftor Sched. pag. 68. & autores Seurlungafagæ libr. 4. cap. 3. Kriftnifagæ pag. 118. & Visæ Jobannis Sancti Mf. annos officii ab ejus inauguratione numerarunt. Conf. p. 49.

HUNGRVAKA Cap. VII. 61

ejus morte vebementer adeo commoti A. C. funt, ut nunquam, dum viverent, illius memoria eis excideret, ut in hoc omnes confenferint, jacturam ejus irreparabilem fore, qvin & uno ore celebratum eft, eum divino munere & congenitarum dotium caufa omnium in Islandia bominum, clericorum æqvè ac laicorum, celeberrimum fuiffe.

Cap. VIII.

Obierunt eodem, quo Giffur epi/co-1118 pus, anno, Pascalis Pontifex, Balduinus Rex Hierosolymitanus, Arnhallus Patriarcha urbis Hierosolymæ, Alexius Græcorum, & Philippus Francorum, Reges. Tunc

- (37) De his & sequentibus vid. Kriftnifaga p. 118. sq. Landnámabók pag. 389. sq. Arii Polybift. Sched. pag. 70.
- (38) Philippus Primus Rex Galliæ mortuus est anno 1108, it ut sufpicio esse posset numme numerus unica litera X. hic auctus esse posset, nifi omnes reliqvi scriptores ejusdem anni 1118 memorabilia recensentes communi consensu dicerent Philippum Regem Sveciæ anno 1118 occubuisse. Hi sunt: Arius Polybistor. Sched. p. 70. Kristuisage p. 118. Annales

Digitized by Google

62 HUNGRVAKA VIII: Cap.

A. C. pá giördiz óvedrátta mikil, pá var fú 1118 hríd um dymbildaga at kennimenn máttu ei (b) veita tídir í kyrkium fyri nordan land föstudaginn långa, oc på hóf upp knör undir Eyafiöllum oc fneri (c) á lopti oc kom hvelfandi nidr (d), oc lítill hluti manna mátti taka (e) corpus Domini á Páskadag. enn sumir urdu úti; önnr hríd kom pá menn ridu til (f) alpíngis, oc drap fe manna fyri nordan land, pá braut oc kyrkiu á Píngvelli, pá er Haralldr Kóngr Sigurdarlon hafdi (g) vid til-Pat fumar (h) komu til Isfengit. lands XXXV. skipa enn VIII. komuz til Noregs um haustit eptir Mikáels messu, vid pat ox svo mikill mannfiölldi á Islandi, at pat vard mikill (i) óárans-

(b) flytia. R.

(c) á lopt upp. L. O. R. á lopt. F. & 4. al.

(d) fá var þrítugr at rúma tali. L. addit.

(e) Guds likama. A. B. & 9. al.

(f) til pings. A. F. & 8. alii.

(g) vidi, A. B. & 6. al.

(h) kom. A. B. & 6. al.

(i) óárs. F.& 4. al.

HUNGRVAKA Cap. VIII. 63

Tunc magna tempestas coorta est, fuit- A. C. que bebdomade sancta, festum Paschatis III8 proxime præcedente, sæva adeo procella, ut sacerdotes officium divinum per templa borealis plagæ celebrare nequirent. Die passionis sub montibus, Eyafiöll dictis, navis in altum fublata, & in aëre circumacta, inversa recidit. Pauci die Pascatos sacræ cænæ participes fieri potuere; quidam in itinere exstincti sunt. Sub ipfis comitiis alia seviit tempestas, quæ armenta incolarum septentrionalium Tunc templum Thingvalenecavit. lense, cui Rex Haraldus Sigurdi filius materiem suppeditaverat, corruis. Eadem aftate ad Islandiam appulerunt 35 naves, qvarum 8 (tantum) fub autumnum post festum Michaëlis in Norvegiam redierunt.

Annales Refeniani, Flateyenses, Skalbolsenses antiquiores, Oddenses, Holenses Recentiores, & Membranei, & auctor vita Johannis Sancti Episcopi Holensis, ita ut hic per mendum Gallia pro Svecia substitutum videatur.

64 HUNGRVAKA VIII. Cap.

A. C. óáransauki í mörgum herudum. Svo hugdiz at hinum vitrustu mönnum, at svo pótti (k) driúpa Island eptir fráfall Gitzurar Biscups, sem Rómaborgar ríki epter fráfall Gregorii Páfa, enn fráfall Gitzurar Biscups benti (1) tilætlan um öll óhægindi á Islandi af óáran, bædi í skipabrotum oc manntióni, oc fiár skada er pví fylgdi, enn eptir pat ófridr oc lögleyfur oc á pat ofan manndaudi få um allt landit (m) at einginn hefr flikr ordit fidan land-1120it var byggt. Tveimr vetrum eptir andlát Gitzurar Biscups vard Haflidi Mársson sár á alpingi, oc vard (n) eigi um málit dæmt pat sumar.

IX. Cap.

Bödvar einn lifdi sona Gitzurar Bifcups, pá er hann andadiz, enn ádr önduduz adrir synir hans, Teitr, Asgeir, Þórdr

(k) driúpa nidr. A. B. C. D.
(l) til ættar. F. G. & 9. al. áttar. N.
(m) geck, add. A. B. & 9. al.
(n) um eingi mál at lögum dæmt. L.

Digitized by Google

OC

HUNGRVAKA Cap. VIII. 65

dierunt. Hinc aucto bominum mimero, A. C. augebatur plurimis in trastibus annonæ caritas. Visum est prudentioribus, Islandiam, morte Giffuris, non minus declinare & ad interitum vergere, quam morte Gregorii Romanum imperium. Sed enim mors Giffuris multas Islandiæ molestias portendere visa est, utpote per naufragia, mortalitates, atque inde fluentia bonorum damna, tum^adisfidia & justi legumque contemtus, quibus malis accessit tanta pestilentia, ut post inhabitationem infulæ major non exstiterit. Duobus post 1120 Giffuris Episcopi mortem annis, Haflidius Maris filius in Comitiis generalibus eft vulneratus, unde exorta lis eadem æstate dijudicari non potuit.

Cap. IX.

Mortuo Gissure episcopo, de ejus filiis solus superstes erat Bödvar; reliqui filii Teitus, Asgeir, Thordus E & Lo-

66 HUNGRVAKA IX. Cap.

A. C. oc Jón; Gróa lifdi oc lengi fidan; oc vard nunna oc andadiz í Skálabolti um daga Klængs Biscups; í biscupsdómi Gitzurar Biscups urdu mörg stórtídindi: Lát hins Helga Knúts Kóngs á Fióni (39), oc Benedicts bródr hans; Vilbiálms (0) Englands Kóngs (40); andlát Olafs Kóngs Kyrra (41), oc Hákonar Magnússonar (42) í Noregi, fall Magnúss Kóngs Berbeins (43) vestr á Irlandi (p), klaustrafærss (44); andlát Olafs Kóngs í Bár (44); andlát Olafs Kóngs Magnússonar í Noregi;

(o) Engla. B.C.

- (p) sulastin, E. G. O. R. addunt, male, pro : á ulastin, pro qvo Snorrius in vita Magni Nudipedis: uladzítir.
- (39) Passionem Sancti Canuti Regis Daniz Annales nostri anno 1087 referunt, przter Breviores, qvi^e illam anno sequenti adscribunt, sola, ut videtur, exscriptoris culpa. Conf. Annal. Reg. apud Langebek Script. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 47. & loca ibid. allegata.

(40) Mortem Vilhelmi Conquestoris Angliæ Regis anno 1087 recte narrant Annales Refeniani. Sed hic à vero errant Annales Regii, alias accuratisfimi, qui ad annum 1089 obitum jejus referunt. Vid. Langebek loc. cit,

HUNGRVAKA Cap. IX. 67

& Joannes ante patris deceffum occubue- A. C. rant. Etiam Groa (Giffuris filia) longo post patrem tempore vixit, que sacrarums virginum ordini adscripta, tandem, Klango epi/copo, in Skalholto obiit. Dum Giffur epi/copi munere fungebatur, multa acciderunt res, maxime memorabiles: Sancti Kanuti, fratrisque ejus Benedicti in Fionia, Wilhelmi Anglorum Regis, Regum Olafi Kyrre & Haconis Magni filii in Norvegia mors; Magni Nudipedis in Hibernia cades; à Sancto Nicolao translatum, Barium, canobium; mors Regis Olavi Magni filii in Nor-E 2 vegia;

- (41) Regis Olavi Qvieti mors fide Annalium incidit anno 1093, qvamvis Annales Refeniani annum 1094 & Breviores 1098 ob causam supra allatam adicribant.
- (42) Haconem Norvegie Regen, Magni filium, anne 1094 obiiffe, Annales conftanter teftantur.
- (43) Cædem Regis Magni Nudipedis referunt Annales Regii apud Langebek Scriptor. Rer. Dan. Tom. 3. p. 48. Skalboltenfes antiqui, Holani utriqve, Oddenfes, Recentiores, & Membranei ad annum 1103; fed Flateyenfes ad 1102, Refeniani ad 1104, & Breviores ad annum 1105.
- (44) Translationem S. Nicolai Annales Holani utriqves Refeniani & Regii apud Langebek loc. cit. pag. 47. ad annum 1087 referent.

68 HUNGRVAKA IX. Cap.

A. C. regi; líflát Magnúsar Jarls hins Helga (45); andlát Lögsögumanna Marcúsar oc Ulfbedins (46) oc Teits Isleifs son nar, oc annara sona Isleifs Biscups; Ellds uppkoma i Heklu (47), oc mörg önnur stórtídendi, pó at her se ei (9) tillögd.

X. Cap.

Pórlákr Runólfs fon (48) Pórláks fonar, Pórarins fonar, Porkels fonar (r) Skotakolls, oc fonar Hallfrídar Snorra dóttur Karls fonar, var fæddr upp med födur finum í barnæsku, enn hann var lærdr í Haukadal; hann var snemmindis skynsamr oc sidlátr, oc hugpeckr bréner hvörium gódum manni; bænahalldsmadr

(q) greind. F. M. al. skrifut.

(r) Skattakolls, A. B. C. D. J. O. M. R. Skaptafonar Kolls. 3. Rólfs fonar, pro Kolls. N.

- (45) Regis Olai & S. Magni Comitis Orcadum mortem anno 1116 accidiffe Annales conftanter teftantur; nifi qvod *Flareyenfes* passionem S. Magni ad 1115 referant.
- (46) De Marco & Ulfhedine Legiferis Islandiz vid. Arii

HUNGRVAKA Cap. IX. 69

vegia; cædes Comitis Magni Sancti; A. C. Legiferorum, Marci & Ulfhedinis & Teiti Isleifi filii, aliorumqve Isleifi epifcopi filiorum mors; Ignis de monte Hekla eruptio; & multæ aliæ maximi momenti res, qvæ bic non commemorantur.

Cap. X.

Thorlacus, filius Runolfi, filii Thorlaci, filii Thorarinis, filii Thorkellis Skotakolli, matrem babuit Hallfridam, filiam Snorrii Karlis filii. Hic apud patrem puer educatus, sed in Haukadalo literis imbutus est. Sapientia & morum bonestate mature commendabilis, atque bonis on mibus suit acceptus. In E 3

Arii Polybift. Sched. pag. 61. 21. 31. 65. Kriftni-Jaga pag. 110. 114. Necrologium Island. in Langebek Script. Rer. Dan. Tom. 2. p. 516.

2 102 12

- (47) Eruptionem hanc ignis de Helela. Subterranei Annales ad annum 1104 referunt, exceptis Brevioribus, qvi annum 1106 præferunt.
- (48) Genealogiam Thorlaci Episcopi ad calcem exhibebimus. Tab. I.

70 HUNGRVAKA X. Cap.

- A. C. madr mikill var hann pegar á únga alldri, oc skiður í (s) skilníngum oc (t) lagdr til kennimannsskapar (u), linr var hann oc litilátr oc óaffkiptafamr, heilrádr, oc heilhugadr vid alla pá er hiá honum vóru, mlúklátr oc milkunnfamr vid pá er peff purftu vid, frændrækinn oc forfiáll í fleftum hlutum 1117 bædi fyri sina hönd oc annarra. Pórlákr hafdi þá II vetur hins fiórda tugar er hann var til Biscups kiörinn, oc má af pví marka hvör madr hann war, enn få madr kaus hann (x) i hinn mesta vanda er vitrastr oc göfugastr var, enn honum kannastr, er var Gitzur Biscup. Porlake ver medalmadr at vexti, lángleitr oc liósjarpr á hár, pockagódr, enn kalladr ecki wænn madr af alþýdu ne allíkörugr at ávarpi velflestra manna. Enn er hann kom utanlands, var på svo átekjt, at lítit mundi mannval vera á landinu
 - (s) fkilningu. L. fkilningi, A. G. al.
 (t) lagadr. A. B. 6, alii.
 (u) liúfr. F. 3, alii.

Digitized by Google

(x) til hins. A, B. 12. alii.

HUNGRVAKA Cop. X. 71

prima juventute, frequentissimus erat in A. C. precibus, ad discernendum celer & acutus, sacerdos à natura formatus, lenis, bumanus, qviqve alienis negotiis se non temere immiscebat; in consiliis quoque dandis salutaris erat, & erga familiares fincerus, mansvetudinis & misericordiæ erga merentes fingularis, cognatorum amans, & in plerisque negotiis prudens & cautus, tam in suis, quan aliorum negotiis. Thorlacus triginta duos 1117 annos erat natus, cum in episcopun eligeretur; qualis vero & quantus fuerit, inde cernere licet, good illum vie sapientissimus æque ac præstantissimus; eique notisfimus, Gitzur episcopus', muneri gravissimo parem judicaret. Thorlacus statur & erat mediocris, vultu longiusculo, capillis ex fusco albicantibus,oris habitu, quem ad favorem conciliandum natura finxerat, sed qui vulgo non dicebatur formofus; nec,ut pleriqve judicabant, eloqvio Satis **E** 4.

HUNGRVAKA X. Cap.

72

Al C. landinu, oc peim sýndiz hann ósendi-1117 ligr til Aikrar tignar, enn hann sveradi sva fiálfr, at ei kæmi pat til pess, oc kvad meirr pat vallda, at hann hefdi meirr leynt annmörkum fyri mönnum enn Gudi, oc af pellum svörum póttuz menn vita at hann mundi vel fallinn vora til flikrar tignar; enn er hann kom a fund Öffurar Erkibilcups, på lá hann brádt hvörr madr Þørlakr yar, oc tók vid honum med fæmd oc virdíngu, enn hafdi í (y) nockra TIII tregdu um vígílu hans, oc taldiz el kunna at letia höfut á höfut ofan; enn po, at ordfendinga Gitzurar Biscops) pá her hann hönum vígslutni, oc vildi ei til peff flader vígia er ádr var annar Biscup at, oc bad hann kióla fer stad at hann væri til vigdr, enn leyfdi pó at hann væri i Skålabolti, ef Gitzur Biscup leyfdi hönum pat, ef hann væri á lífi þá Porläkr Biscup kæmi út. Porlákr var vígdr til 1118 Biscups III nottum fyri Philippi messu oc Jacobi oc var hann vígdr til ftadar (y) mikle, multa. F. M.

HUNGRVAKA Cap. X.

Cum is igitur 1117 fatis gravis erat. ad exteros venerat, visa est illis Islandia virorum præstantium admodum paupera, ipse, qui ad tantam dignitatem capeffendam ablegaretur, non satis dignus; quibus ille respondit, rem ita non esse comparatam, sed se in causa esje, qui hominibus magis quam Deovitia sua celasset; quo responfoid fecit, ut eum boc bonore dignissimum esse judicarent. Ascerum Archiepiscopum postquam convenerat, bic qualis vir Thorlacus effet, statim per/pexit, quareomni reverentiæ bonore eum excepit, sed tamen ejus inaugurationi dubia quædam & moras nexuit, afferens, non poffe fe caput capiti imponere; procibus tumen Gissuris episcopi id dedit, ut promitteret inaugurationem, sed eo pacto, ut eum nollet episcopum inaugurare sedi, cui alius præe- (rat jam tum episcopus; juffo igitur aliam eligere sedem, cui præffet inauguratus, permisit tamen in Skalholto sedere, si post reditum Thorlaci, fuperfies Giffur id ei concederet. Thorlacus episcopus tribus ante Philippi & Jacobi festum diebus inaugu- 1118 ratus est, episcopi titulum accipiens à prædio Εs

73

A. C. ítadar í *Reykiabolti* í *Borgarfirdi*; enn 1118 hann var vígdr í *Danmörk* XXX (z) dögum fyrr enn *Gitzur* Bifcup andadiz í *Skálabolti*.

→XI. Cap.

Porlákr Biscup fór til Islands pat sama sumar sem hann var vigdr, oc tóku menn feginfamliga vid hönum fem verdugt var; hann hellt hinu sama lítilæti í biscupsdómi sinum sem hann hafdi ádr haft, oc alla let hann lina mannkolti i vöxt fara, enn eingann pyerra, medan hann lifdi; hann tók marga menn til læríngar, oc urdu peir sidan gódir kennimenn, oc í mörgu efldi hann kriftnina á Islandi. 1121 Pá er Pórlákr. Biscup hafdi III vetr fetit at stóli í Skálabolti, pá andadiz. Jón Biscup Ögmundarson (49) at Hólum (z) nóttum, notibus. M. N. P. Q.

> (49) De anno Johannis Episcopi Holensis emortuali 121. omnes nostri Annales & Historici antiqui consentiunt, omnes etiam ordinationem Ketillis anno 1122 factam esse assertation præter Skalboltenfes

HUNGRVAKA Cap. X. 75

prædio Reykiahollt in Borgfiordenfi pro[.] A. C. vincia; id quod in Dania factum eft, tri- 1118 ginta diebus antequam Giffur epifcopus in Skalholto mortem obiret.

Cap. XI.

Thorlacus episcopus eadem aftate, qua inauguratus fuerat, Islandiam petivit, ubi nostrates eum, pro ut dignum erat, læti & bumaniter receperunt. Qvamdiu episcopi munere fungebatur, eadem ille, qua antea, modestia usus est, suasque, dum in vivis erat, virtutes omnes, augeri potius quam immimui curavit. Multos ille suscepit erudiendos, qui postes egregii sacerdotes evaserunt. Multis etiam aliis modis rem Christianam in Is, landia promovit. Cum Thorlacus epi/copus 1121 triennium cathedra Skalholtina prafuerat, mortuus est Johannes Ögmundi filius, epi/copus

fes antiquiores, Recentiores & Membranecs, qui annum sequentem przferunt. Genealogias Episcoporum Johannis & Ketillis exhibulinus ad Kriftnifagam pag. 188. sq. conf. & Arii Polybift. Sched. pag. 74. Sturburgefega & Landuámebók panim.

76 HUNGRVAKA XI. Cap.

A. C. Holum, enn sidan var kiörinn í stadinn Ketill Porsteinsson oc for hann uten 1122 oc fudr til Danmerkr, oc var par vígdr til Bifcups X nóttum (a) eptir Kindilmessu, oc kom til Islands hit fama fumar eptir. Porlákr Biscup ruddi til pess á sinum dögum, at pá var fettr oc ritadr (b) kriftinna laga páttr eptir hinna vitrustu manna (c) forfiá á landinu oc umrádum Öffurar Erkibiscups, oc vóru peir bádir vidstaddir til forråda, Pórlákr Biscup oc Ketill Biscup, oc margt var pat annat fem peir settu oc sömdu finum dögum, til (d) fidbótar lands mönnum. Porläkr Biscup baud barnfostr Halli Teits syni i Haukadal, oc fór þá Gitz ur fon Halls i Skálabolt, oc var Bifcup vid hann svo ástúdligr, fem hann væri hans fon, oc spádi (e) honum par, er

(a) fyrir, ante. E. R.

(b) kriftinna laga páttr. A. B. C. D. J.

kristinna laga rettr. F. 3. alii.

. (c) forfió. A. B. C. D. forfión. F.

rádi oc forfiá: H.

(d) fidfemdar. 5. (e) var vid Bifcup. A. F. 7. al.

HUNGRVAKA Cap. XI. 77

episcopus Holanus, & in hujus locum A. C. electus Ketell Thorsteinis filius, qui peregre profectus austrum versus in Daniam 1122 *ibi decem noctibus ante purificationis* beata Virginis festum inauguratus est, quo facto, æstate proximè sequenti in Islandiam rediit. Dum vivebat Thorlacus episcopus, id sua opera dedit effectum, ut juris ecclesiastici libellus componeretur, & literis confignaretur, idque virorum in infula prudentissimorum provida cura, Afferique Lundensis Archiepiscopi consilio: cui rei ordinandæ ambo adfuere spifcopi, Thorlacus & Ketell, qvi multa quoque alia, dum in vivis erant, statuerunt atque sanciverunt, ad mores popularium reformandos spectantia. Thorlacus episcopus se filii educatorem Hallo Teiti filio in Haukadalo obtulit; Halli ergo filius Gisfur ad Skalholtum venit, quem episcopus non secus, ac si suus esset filius, humaniter ac amice tractavit, vatici-

78 HUNGRVAKA XI. Cap.

- A. C. er fidan geck eptir, at flikr merkismadr mundi traudt finnaz á Islandi, fem hann var, oc vard á sú raun Porláki Biscupi piónadi hinn fidan. fami prestr ávallt medan hann lifdi oc var Biscup, er (f) Torfi het oc var (g) Bödvarsfon (h), mikill dýrdarmadr, oc hafdi hann ádr verit med Gitzuri Biscupi, oc mátti af slíku siá oc ödrum hans hversdagligum háttum prýdiligum, hvörfu jafnlyndr hann var at gódu í sínu lífi; hann saung hvörn dag pridiúng af pfaltara, feint oc skinsamliga, enn pess á milli kendi hann oc ritadi, edr (i) las yfir helgar ritníngar, edr (k) læknadi rád þeirra manna er peff purftu oc á hans fund komu. Alldrei var hann idiulaus, ör var hann vid aumíngia, enn kalladr fefastr (1) af alpýdu, oc spardi pó alld-· rei
 - (f) Tiörfi E G. O R.
 - (g) Bödólfsfon, F. M.
 - (h) pórlákr Bifcup var mikill dýrdar madr. F. reliqvi de Torfio facerdote boc babent.
 - (i) yfirlas. F.
 - (k) ræktadi. F. M. (l) vid. E. G. O. R.

HUNGRVAKA Cap. XI. 79

vaticinatus fore, ut insigni præstantia A. C. virum, qui cum eo comparari posset, vix habitura effet Islandia, id quod verum effe, eventus docuit. Thorlaco episcopo, dum viveret & episcopi munere fungeretur, famulatus eft sacerdos, nomine Torfius Bödvaris filius, vir præstantissinnus, qvi prius cum Giffure episcopo versatus fuerat. Ex quibus, aliisque, quos quotidie coluit, honestis moribus, cernere licuit, quam constans in vitæ suæ instituto circa res bonas, & sui semper similis fuerit. Tertiam psalterii partem quotidie lentus cecinit & confideratus; inter quæ, vel alios docuit, vel scripsit, vel sacrarum literarum commentarios legit, vel vitæ inftituta eorum hominum sanavit, qui opis indigi illum convenerunt ; nunquam enim otiofus fuit. In miseros fuit liberalis, & quanuis in plerisque aliis rebus pecuniæ tenax vulgo haberetur, re tamen atque necessitate ita ferente, nummis nunquan

80 HUNGRVAKA XII. Cap.

A. C. rei penínga at naudíynium, til allra parfligra hluta.

XII. Cap.

Enn er Porlák Biscup skorti III 1132 vetr á fimtugann at alldri, þá tók hann sótt eptir pat, oc lá í svefnhúsi pví r.jol? er hann var vanr at fofa í, oc lærdir menn hans, enn er sóttin tók at vaxa, pá bad hann lesa yfir ser bók pá er heitir Cura Pastoralis, pá bók hefr giörfa Gregorius Páfi, oc segir frá greiniliga hversu peim manni skal (m) farit vera at öllu, er stiornarmadr. skal vera annara manna. Enn pat póttuz menn á finna, at hann hugdi sidan betr til sins andlåts, enn ådr bókin var lefin; hann bióz sidan við andláti sinu sem hann kaus siálfr, oc ei vissi almúginn hvat framfór í sóttinni allt til hans andlåts. Porlákr var vígdr til Bifcups á dögum Gelafii Páfa

Digitized by Google

(m) háttat. M.Q.

HUNGRVAKA Cap. XII. 81

qvam pepercit, ad rem qvamlibet utilem A. C. erogandis.

Cap. XII.

Cum Thorlaco episcopo, ad quin. 1132 quaginta annorum vitæ numerum implendum, tres tantum deerant anni, æger in cubiculo decubuit, ubi ipse & qvi cum eo consveverant clerici, dormire fuerant foliti. Morbo autem ingravescente, ad lectum legi jussit librum, Cura Pastoralis dictum, quem composuit Gregorius Papa, fingula bic distincte docens, à quibus paratus esse debet, qui aliis regendis dux est constitutus; que facte, jam bilarior omnibus est visus mortem exspectare, qvam ante librum fuerat lestum. Deinde, prout rem ipse consultissimam judicavit, fuprema sua meditatus est, populo nesciente, quid illi accidebat agroto, antequam expiraverat. Tempore Gelasii \mathbf{F} Papa

82 HUNGRVAKA XII. Cap.

A. C. Páfa (50) pá hafdi hann III vetr hins 1118 fiórda tugar (51), pá voru Kóngar í Noregi Eysteinn oc Sigurdr Jórsala-1133 fari. Hann andadiz nærsta dag fyri Brigittar messu (52), þá hafdi hann Biscup verit XV vetr, oc var grafinn hiá hinum fyrri Biscupum; pá var lidit frá híngadburdi krifti XI.C vetra XXVI vetur. Sá atburdr vard fyri nordan land, pann fama dag er Porlákr Biscup andadiz, at á peirri sömu stundu fór leidar sinnar sa prestr einn fródr oc göfugr er Arni het, fon Biarnar (n) Kárleifssonar, hann heyrdi faung fagrann upp í himinin (o) yfir fer

(n) Kiarleifsfonar, qvidam. Geirleifsfonar L.
r (o) yfir fic. E. G.O. R.

(50) Recte noster afferit, Thorlacum inauguratum fuisse, die 28 Aprilis Dominica secunda post Pascha anno 1118, sedente Gelasio Papa; qvi cum electus suerit die 25 Januarii hujus anni, sed anno sequenti 1119, die 29 Januarii obierit, consistere omnino nequit, Thorlacum, qved tamen calculus auctoris postulat, inauguratum fuisse anno 1111. vid. supra pag. 28. not 14. & pag. 72.

HUNGRVAKA Cop. XII. 83

Papæ episcopus inauguratus est Thorla- A. C. cus, triginta tres annos natus, Eysteino 1118 & Sigurdo Hierofolymipeta in Norvegia imperantibus; decessit autem pridie festum St. Brigitta, cum quindecim an- 1133 nos epi/copatum gesserat, prope tumulos episcoporum, qui antea decesserant, sepultus, cum mille centum viginti sex anni à nativitate Christi effluxerant. Eo ipfo die, quo Thorlacus episcopus exspiravit, accidit in boreali infulæ parte, ut eadem bora (qua obiit episcopus) iter faceret sacerdos quidam, rerum multarum scientia genereque clarus, nomine Arnas Biornis filius, Karleifi nepos, qui dulcem in aere audivit F CO11-: :

(51) Arius Polybiftor Sched. p. 68. & auctor Kriftnifage pag. 118. Thorlacum duos fupra triginta annos natum fuille, dum inauguraretur, allerunt.

(52) Thorlacus obiit anno 1133, die 1 Febr. ut teftantur Necrologium Islandic. in Langebek: Script. Rer. Dam. Tom. 2. pag. 505. & Annales Flaseyenfes, Oddenfes, Breviores, Holani utrique, Membranei, Skalboltenfes ansiquiores & Recentiores. Soli Anneles Refeniani annum 1132 adscribunt.

84 HUNGRVARA XII. Cap.

A. C. fer oc var fängin cantilena Lamber-1133 tus Biscups pessi:

> (p) fic animum claris cælorum reddidit aftris

enn pat var vitat, pá til var prófat, at eingi madr hafdi pár í nánd verit. pótti af pví mörgum mönnum mikils vert um pennan acburd, oc (q) letu fer ei úr minni falla. Margt er merkiligt oc gæskulamligt at segia frá Porláki Biscupi Ránólýssyni. Pau tídindi urdu í hans biscupsdæmi, at pá andadiz hinn helgi Jón Biscup at Héhum oc Eisteinn Kóngr (53) bróder Sigurdar Jórfalafara; Sæmundr prestr hinn Fródi (54) andadiz pat vor hit sama, er Porlákr Biscup andadiz ádr um vetrin; pá var oc víg Porsteins (r) Hávards-

(p) anima cleri. (redit astro) F. M. anima claris. A. B. C. D. anima clarus. H. P. Q.

animum — reddidit aftris, E. R.

(q) let, A. B. C. D. 4. alii.

. (r.) Hallvards sonar, E. G. 7. alii.

(53) Rex Eysteinn fide Annalium oblit anno 1122, 4 qvibus tamen Annales Membranei & Recentiores tifferunt,

HUNGRVAKA Cap. XII. 85

concentum modulantium hanc Lamberti A. C. epifcopi cantilenam: 1133

" Sic animam claris cœlorum reddidit aftris.

habito autem examine, innotuit, neminem, cum boc accidit, ibi fuisse vicimm; quare multi banc rem, quam magni momenti effe judicarunt, memoria excidere non sunt passi. Multa notatu digna eaque egregia de Thorlaco epi/copo Runolfi filio dicenda veniunt. 100 epi/copo, bac acciderunt memoranda. Morte obierunt, Joannes Sanctus epi/copus Holenfis, & Eysteinn Rex Sigurdi Hierofolymipetæ frater, nec non Sæmundus facerdos multiscius, vere byemen proxime sequente, qua decesserat Thorlacus episcopus. Eodem tempore cafi sunt, Thorsteinn Havardi F

> differunt, annum 1123 fubftituentes. Conf. Neerologium Island. in Lengeb. Script. Rer. Dan. Tom. 2. Pag. 514-

(54) Sæmundus, ob haud vulgarem eruditionem, binn Fröde five Polyhiftor appellatus, obiit anno 1133, ut omnes Annales comprobant; nam Annales Rerentiores, qvi annum 1135 habent, audiendi non funt. De Sæmundo plura legi poffunt in Arii Sched. pag. 3. fq. 47. 61. Vita Johannis Santti. Kriftnifaga 188. 192. F. Johannei Hift. Eccl. Isl. Tom. 1. pag. 198. fq.

86 HUNGRVAKA XII. Cap.

A. C. Hávardsfonar (55) oc Pórarins (s) Ivarsfonar; pá andadiz Bergpór Löglögumadr (55); pá var lögdeila (57) peirra Haflida Mársfonar oc pórgils Oddafonar, pá var oc fætt peirra. Margir höfdíngiar vóru Porláki Biscupi óhægir fyri sakir óhlýdni sinnar, enn sumir s (t) órádvendni oc lagabrotum; enn hann hafdi allt s höndum sem best voru esni á.

XIII. Cap.

3

Magnús var fonr (58) Einars Magnúsfonar, Þórfteinsfonar, Hallsfonar af Sídu, oc Purídar (u) Gils dóttur Hafursfonar, Hafrbiarnarfonar Mollda. Gnúpsfonar. Magnús var uppfæddr med Einari födr finum oc Oddnyu ftiúp-.

(s) Einarfonar, A. B. 6. alis.

·(t) órádvendi. E. G. O. R.

(u) Agils, D. F. Asgils, D. N. P. Asgeirs, M. Q.

(55) Vid. Kriftnifsga pag. 122. Landnámabók pag. 391.

(56) De Bergthore vid. Arii Sched. psg. 65. Krifinifaga p. 118. F. Johannai Hiltor. Isl. Eccl. Tom. 1. P214.

Havardi filius, & Thorarin Ivaris filius; A. C. eo etiam Bergthor Legifer occubuit; eo Haflidius Maris filius & Thorgils Oddii filius & litibus in foro contenderunt, & reconciliati funt. Thorlaco episcopo maxima incommoda crearunt multorum magnatum contumacia, mores corrupti, & fade ab eis violatæleges; quibus tamen malis ille, pro viribus, optime mederi conatus eft.

Cap. XIII.

Magnus parentibus natus erat, Einare Magni filio, Thorsteinis nepote, Halli de Sida pronepote, & Thurida, Gilsis filia, Hasuris nepte, Hasur-Biörnis pronepte, Molda-Gnupi abnepte. Magnus educatus est apud patrem Einarem, & Oddnyam F 4 nover-

- (57) Has lites fuse enarrat Scurlungafaga toto fere libro primo. Conf. & Landnámabók pag. 391. Kriftnifaga pag. 124. sq.
- (58) Genealogiam Magni exhibuimus ad finem Kriftnifagæ pag. 188. Conf. Landnámabók p. 348. ubi alter Genealogiæ ejus ramus explicatur. Rationem nominis fuppeditant Olafsfaga Helga, Magnasfaga Góda, & ex his S. Ven. Finnus Johannæus Hift. Eccl. Isl. Tom. 1. pag. 277.

88 HUNGRVAKA XIII. Cap.

A. C. ftiúpmódr finni, dóttur Magnú/ar prefts Pordarsonar úr Reykiabollti; pessum kvåduz pau melt unnat hafa af öllum finum börnum. Magnás var til (x) bókar settr oc vígdr öllum vígslum ádr hann væri preftr. Mognús var vænn madr at áliti oc helldr hár madr vexti, fagreygdr oc vel limadr, pýdr oc peckiligr, oc allra manna (y) skraut. ligastr í öllu yfirbragdi oc látgædi, hann var liúfr oc líulátr, vid alla, stórlyndr oc stadfastr í skapi, (z) fullrædalamr, frændrækinn, margfródr oc málíniallr; hann reyndiz oc velbrugdinn vid hvörmveggia, búnad oc farar, oc var avallt alla menn fættandi, hvar sem hann var vid mál manna staddr, oc spardi pess eigi ord sin ne audzeti. 1133 Enn pá er Porlatr Biscup hafdi andaz adr um verurinn, på var Magnús kiörinn til Bifcups eptir um fumarit, oc pat fumar ætladi hann til utanferdar

'(x) bækur. A. B. C. D. E. G. O. R. '

(y) Ikörugligaftr, gravisfimus. E. R.

(z) heilrædesamr, consilia salubria suggerens, qvidam Codd.

HUNGRVAKA Cap. XIII. 89

novercam, filiam Magni Sacerdotis Reyk- A. C. holtenfis, qvi Thordi erat filius. Huic filio plus quam reliquis suis liberis se favisse, ipsi testati funt (ejus parentes). Magnus literis fuit imbutus, & ad omnia facra initiatus, antequam sacerdos est factus. Fuit concinna forma, procera statura, claris oculis, membris venustis, affabilis & omnibus acceptus, gestuque omni & agendi ratione ornatissimus, comis & mansvetus, erga omnes liberalis & constanti animo, ad fua cuique tribuenda promitus, & cognatorum studiosus, multarum rerum scientia imbutus & difertus. Rei familiaris non minus quam nautica peritiam, haud vulgarem, sape tentatus prodidit; ut iras sedaret, inimicosque ommes reconciliaret, ubicunque bominum (litigantium) negotiis inter effe ei contingeret, nec verbis nec opibus pe-Postquam Thorlacus episcopus 1133 percit. præterlapsa proxime byeme expiraverat, Magnus sequenti estate episcopus est electus, qua esiam iter extra patriam paravit; fed ventis adversis navem F 5 in

90 HUNGRVAKA XIII. Cap.

A. C. ferdar oc vard aptrreka i Blöndu-Ofi, oc var pá í Skálabolti um vetrinn, 1134 oc fór utan annat sumar eptir til Noregs; pat sumar fór hann utan er peir Magnús Sigurdaríon oc Haralldr Gilli börduz á Fírisleyf (59) oc stöck þá Haralldr undan fudr til Danmerkr. Magnús Biscupsefni fór oc sudr til Danmerkr hit sama haust, oc gaf giafir Haralldi Kóngi, oc tókít pá vinfengi peirra mikit. Magnús fór á fund Ö//urar Erkibiscups oc tók hann vid hönum virduliga oc vígdi hann til Bifcups (60) á Simons messu dag. Pann 1135 vetr hinn nærsta var Magnús Biscup i Sarpsborg, par til er Haralldr Kongr vard innlendr, pá fór hann til hanns, oc tók Kóngr feginfamliga vid hönum oc med hinni mestu sæmd oc virdíngu, oc var hann med hönum par til er hann

> (59) Prælium Fyrisleifense ad annum 1134, referunt, Annales Holenses utriqve, & Regii in Langebek : Script. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 43. Annales vero Flateyenfes, Skalboltenses antiqviores & Membranei ad 1132. Priorem calculum confirmat series rerum gestarum a no

HUNGRVAKA Cap. XIII. 91

in ammis Blandæ oflium retro pellentibus, A. C. proximan hiemem in Skalholto cum transegerat, sequenti æstate peregre profectus est 1134 in Norvegiam, qua aftate Magnus Sigurdi filius & Haraldus Gillius in Fyrisleifo pugnam conservere, qua victus Haraldus austrum versus in Daniam effugit. Episcopus ille designatus Magnus, etiam austrum versus in Daniam eodem autumno appulsus, Haraldo Regi dona obtulit, unde magna ea inter eos amicitia orta est. Convenit deinde Magnus Afferem Archiepiscopum, qui eum bonorifice exceptum ipso Simonis festo episcopum inauguravit. Proximam biemem Magnus episcopus 1135 Sarpsburgi transegit, donec Haraldum Regem ad regnum reversum noster convenit, à quo lubentissime, nec minori cum reverentiæ honore est susceptus. Mansit dein apud Regem usque od luum

a nostro relata, & ipsius Suorrouis Seurlai consanfus in Heimskringla, Edit. Peringskiold. Tom. 2. psg. 286. sq.

(60) Magnum Epilcopum anno 1234, inauguratum fuisse, asservation Annales Referitant, Flareyenser, & Holari utrique.

92 HUNGRVAKA XIII. Cap.

A. C. hann for út aptr til Islands, oc pág-1135 af Kóngi virduligar giahr, bordker er vó VIII merkur, oc var par úr fidar kalkr giördr (a), oc margar adrar giahr, því at Kóngr var gudhræddr, enn örr (61) oc stórlyndr vid vini sina. Magnús Biscup kom til Islands um alping; oc kom i Eyafiörd, oc reid eil píngs oc kom par pá menn vóru at domum, oc urdu ei áláttir um eitthvört mál, enn þá (b) kom madr at dómum oc sagdi at pá ridi Magnús Biscup á píngit, enn menn urdu svo fegnir peirri sögu, at pegar gengu allir menn heim, enn Bifcup geck fidan útá hladit fyri kyrkiu, oc (c) tiádi pá ölkum mönnum senn pau tidindi er giörst höfdu í Noregi medan hann var utan, oc pótti öllum mönnum mikils vert (62) um málfnilti hanns oc ſkörúngs-

- (a) Skriódr fem enn er í Skálaholti, Skriodus qvi adbuc Skalbollti eft, babent in margine.
 D. K.
- (b) dóminum. E. G. O. R.
 - (c) fagdi, plerique.

fuum in Islandiam reditum, quando (di- A. C. fcedeus) à Rege bonorifica tulit munera, 1135 nempe poculum ponderis octo semilibra--rum,ex quo calix postea est fabrefactus;ne multa alia missa fiant. Erat enim Rex ut Deo devotus, ita erga amicos largus acque munificus. Magnus episcopus in Islandiam. venieus in Byafiordum appulit, cum comitia generalia habebantur, quibur ille equo veltus accessit, quo tempore, coram jadicibus, de re controversty, diffentientes quidam contendebant. Tunc ad fedentes judices nuntius accedens quidam, Magnum epi/copum ad comitia equo vebi nagravit, que nutito præsentes omnes adeo exhilarati sunt, ut domum singuli, abirent ; epycopus vero in aggerem, ante templi fores positum, procesft, ubires memorabiles, qua dum peregre fuerat in Norvegia acciderant, frequenti populo norravit, cunstic eloquentiam ejus Egra-. . Tirii i

(61) De liberalitate Regis Haralldi confentit Sturlaus Heimskringl. Tom, 2. pag. 284. De calice, Sujus hic fit mentio, vid. Finni Johannei Hift. Eccl. Isl. Tom. 1. p. 278. Tom. 2, pag. 254.

(62) De aviditate novitatum, quatenus veteribus Islandis competebat, plura notavimus ad Gunulaugifuga Ormstungu pag. 23. fq.

94 HUNGRVAKA XIII. Cap.

A. C. ſkörúngsſkap, pá reyndiz oc bråte hvör ágætis madr hann var í finu ſtórlyndi oc forſiá, bædi fyri ſina hönd oc annara, af pví at hann ſpardi alldrei (d) ſiárhlut til peſſ, medan hann var Biſcup, at ſætta pá ſem ádr voru (e) ſundurpyckir, oc lagdi pat jaſnan af ſinu til (ſ), er peirra var í milli, oc urdu af pví eingar deildir med mönnum, medan Magnús var Biſcup. Hann hellt hinu ſama lítilæti ſinu vid alpýdu, ſem ádr, pó væri Biſcup, oc var hann af pví vinſælli em ſleſtir menn adrif, oc haſdi par marga ſtóra hluti til (g) görva.

XIV. Cap.

Magnús Bilcup let miöc auka kyrkiu í Skúlabolti oc vígdi fidan, oc var kyrkiudagr fettr á Seliumanna messu, enn ádr hafdi verit Krossmessu

(d) fiárhluti. A. F. 7. alii.

5. N. 1

- " (e) fundrlyndir. A. B. 9. alii.
- (f) er þörf var þeirra &c. F.
- , (g) giörva, quidam omitt.

Digitized by Google

• 2

HUNGRVAKA Cap. XIII. 95

E gravitatem admirantibus. Tunc quo- A. C. que se statim prodidit ea indolis excellentia, ea, qua usus est, prudentia, E in suis E aliorum negotiis; nam quoad episcopus fuit, impensæ nunquam pepercit, ut discordes conciliaret, ex suo semper id addens, de quo solvendo inter illos non convenit. Quo sactum est, ut Magno episcopo, nullæ agitarentur lites, nullæ difcordiæ. Populo se non minus modestum præbuit factus episcopus, quam antea fuerat; savore ergo civium præ aliis plerisque erat felix; quod E multis præclare gestis rebus promeruerat.

Cap. XIV.

Templum Skalholtense, magnis accessionibus cum auxerat, ipse deinde confecravit Magnus episcopus, statuens, ut templi encænia, qvæ antea in sestum crucis vernum

96 HUNGRVAKA XIV.Cap.

- A. C. á vor, pá er Gitzur Biscup hafdi vígt; Magnús Biscup let tiallda kyrkiu borda peim, er hann hafdi úthaft, oc (h) var pat hin mesta gersemi, hann hafdi út pell pat er (i) hökull få var úrgiördr, er Skarbendingr heitir; Magnús Biscup esidi oc svo miöc stadinn í mörgum tillögum peim er lengi hafa mest (k) gædi at verit, bædi stadnum, oc svo peim sem hann hafa sidan vardveitt; hann keypti til stadarins i Skálahollti Arnes, oc Sandartúngu (1), oc nær allar Vestmannaeyar, ádr enn hann andadiz, oc ætladi par at setia múnklífi (63), enn hönum 1145 endtiz ei til pest lif. Enn på er Kerill Biscup var nú ordinn (m) vel liötugr
 - (h) voro par enar melto gerfemar. E. F. G. & 4. alii.
 - (i) bauksnautr, A.B. 5. alis. er hankr få er ågördr er fkarmendingr heirir, in qvo accipiter, nomine fkarmendingr, depictus eft. E. G.
 O. R. Sed úrgerdr, babent. G. O.

Digitized by Google

(k) meti F.

- (1) Sandartúngur. E. G. 3. al.
- (m) nær, fere, H. M. N. Q.

HUNGRVAKA Cap. XIV. 97

vernum inciderant, postquam Gissur epi- A. C. Jeopus (ædem hanc sacram) initiaverat, in festo, Sanctis in insula Selja sacro, celebrarentur. Idem templum ornavit epifcopus Magnus aulæo, quod donnum fecum portaverat, ingens utique cimelium. Ille purpuram quoque advexit, ex qua pallium sacrum postea factum est, Skarbendingr (cimbria crenata) dictum Sedem cathedralem multis etiam accessionibus ditavit episcopus Magnus, gvæ longo deinceps tempore & ipfi sedi, & sedem tenentibus summo emolumento fuere. Dedit sedi Skalholtensi, gvæ fuo ære comparavit, prædia Arnefum, Sandartungam, & antequam morte decessit, omnes fere insulas Vestmannense, ubimonasterium exstruere decreverat ; sed bæc agentem mors occupavit. Cum Ketell 1145 episcopus ætatem septuaginta annorum impleverat.

(63) De hoc monasterio, vid. Finai Johannei Hiftor. Eccl. Island. Tom. 1. pag. 278. Tom. 2. pag. 39. Tom. 2. pag. 24.

G

98 HUNGRVAKA XIV. Cap.

A. C. fiötugr at alldri, på fór hann til al-1145 píngis oc (n) fól sic undir bænahalld allra lærdra manna á prestastefnu, oc pá baud Magnús Biscup hönum heim med ser i Skálabolt til (o) kyrkiudags fins oc (p) brullaups peff er par skylldi pá vera; sú veitsla var svo miöc vöndud, at slik eru sidst dæmi til á Islandi, par var mikill miödr blandinn oc (r) öll ölfaung önnur fem best máttu verda; enn (s) föstudaginn eptir fóru Biscupar bádir til laugar í Laugarás eptir náttverd, enn par urdu Pau miklu tídindi at par andadiz (64) Ketill Biscup, oc pótti mönnum pat mikil tídindi; mikill hryggleiki var þá á mörgum manni í því heimbodi, par til er Biscup var grafinn oc um hann var búit. Enn med fortölum Magnúsar Biscups oc dryck peim hinum

(n) fal. A. F. S. alii.

(o) Kyrkiudagfins. A. B. 6. al.

- (p) brúdkaups, A. B. & octo alii.
- (r) öl áfaung. E. G. R. öl áfeng. L. O.
- (s) föltudags aptan, vefpere. E. G. O. R.

HUNGRVAKA Cap. XIV. 99

pleverat, comitia petivit, ubi in fynodo A. C. facerdotum omnium clericorum precibus 1145 fe commendavit. Tum eum Magnus epifcopus ad Skalholtum invitavit, encaniis templi ibi inter futurum, atque nuptiis, ibi etiam celebrandis. Erat convivium boc -tanto apparatu structum, ut similis lautisiæ pauca dentur in Islandia exempla; magna (enim) bic erat bydromelis (cerevesia) mixti copia, aliaque omnia potus gemera, quam fieri potuit optima. Die Veneris proxime sequenti, post coenam, ambo episcopi, balneis usuri, ad Laugarafum iverunt, ubi casu admodum notando accidit, ut Ketell episcopus morte obiret ; quæ res audientibus visa eft maxime memorabilis. Hinc magna in boc convivio tristitia multos tenuit, donec episcopi funus terræ mandatum & justo cum apparatu conditum erat. Fecere id vero motita Magniepiscopi, una cum potu generoso, G 2 cujus

(64) Ketell confenfu omnium Annalium antiqvorum decessit anno 1145, die 23 Julii, fi die Veneris proximo post 9 Nonar. Julii, ut vult austor nofter, obierit. Sed Necrologium Islandicum in F. Johannai Hist. Eccl. Island. Tom. 1. pag. 597. statuit eum die 7 Julii fatis functum fuisse.

100 HUNGRVAKA XIV. Cap.

A. C. um ágæta (t) er menn áttu þar at 1145 drecka, þá nrdu menn (u) nockut afhuga íkiótara hörmum finum, enn 1146 elligar mundi. Enn eptir þat var (x) kofinn til Bifcups at Hólum, Biöru Gilsíon, oc fór hann utan med bref-1147 um Magnú/s Bifcups til A/kels Erkibifcups, oc var Biörn vígdr til Bifcups nærfta dag eptir Kroffmeffu á vor, (65) oc fór út híngat hit fama fumar, oc var Bifcup at Hólum (y) XII vetr.

XV. Cap.

1148 Enn pá XII vetr vóru lidnir frá andláti Porláks Biscups Runólfssonar, enn Magnús hafði Biscup verit (z) XIIII vetr, pá (a) bar til sú óhamíngia á Islandi, at ei hefr önnr pvílík ordit at mannskaða, pá Magnús Biscup hafði farit

(t) er har var veittr. E. R.

(u) nockut skiótara gladir. Qvidam Codd.

(x) vígdr, plerique.

(y) XV. A. B. & 7. alii.

(z) XIII. vetr. 7. codd.

(a) braft, pro, bar til. E. G. O. R.

HUNGRVAKA Cap XIV. 101

iujus bibendi convivis ibi fuit copia, ut A. C. illi aliqvanto citius doloris oblivisceren. 1145 tur, qvam alias factum este: Postea in episcopum Holanum electus est Biorn Gil-1146 sis filius, qvi Magni episcopi: literis mus nitus, peregre abiens, Askelenn Anchiepiscopum convenit, à qvo postridie festi Cru-1147 cis verni episcopus est inauguratus. Eadem astate buc in Islandiam redux, per duodecim annos Holensem episcopatume temuit.

Cap. XV.

Elapsis à morte Thortaci epistopi, 1148 flii Runolfi, qvindecim annis, cum Magnus qvatuor decim biemes episcopus fuerat, in Islandia accidit res adeo acerba, ut par ei bominum ibi non enstiterit pernicies. Per finus enim ocaidentales iter permensus Magnus episcopus, cum sesto G 3 Sancti

(65) Ordinationem Biörnis Epilcopi: Annalos, folis Brevioribus exceptis, qvi in plerisque annum reliquorum .calculum fequentem, adicribere/ folma, ad annum 1147 referunt.

102 HUNGRVAKA XV. Cap.

A. C. farit yfir Veftfiördu oc var i Hytardal 1148 um Mikaels messu, enn hinn nærste dag eptir melludaginn, pá kom par elldr í bæinn (b) um náttmál, oc vard Biscup ei fyrr var vid, enn honum pótti ei óhætt út at gánga, oc var sem hann villdi ei bædi giöra, at flýia ógn daudans er hann fá þá nálgaz, enn hafa peff ádr bedit jafnan almárnigann Gud, at hann skyldi pat líslát spara hönum til handa er hönum. pætti ser (c) í pví (d) laugarpíning (66) fin. Magnús Biscup let par líf fitt (67) i húsbrunanum oc med honum (e) II menn oc LXXX (68). Par 17 andadiz

(b) um nóttina, nochu. M. Q.

(c) eigi, non, addunt. A. B. 6. ahi.

(d) laugar pining, babent. F. J. K. lángar pining. A. B. C. D. alii. lóng fin pining. E. G. 7. alii.

(e) II menn oc L; M. N. Q.

 (66) Illo & longo post tempore creditum fuisse, pasfiones quasuis, & inprimis mortem violentam, remissionem percetorum promereri, in re tam clars, non eft quod operose persequamar.

(69) Anno, ut Annales testantur 1148, die 30 Septembr.

V. love 3

HUNGRVAKA Cap. XV. 103

Sancti Michaëlis in Hytardalo bofpitaba- 1148 tur, accidit, ut postridie dicti festi, sub noctem venientem, igne stagraret villa, episcopo rem non prius sentiente, quam cum exitus de ædibus ei periculi non expers videbatur. Cum igitur metu mortis, quam jam appropinquantem videbat; sugere nollet, is, qui precibus Deum omnipotentem assiduis sollicitaverat; ut id sibi reservaret mortis genus, quo dolorem posset sentire, vitæ suæ maculas purgaturum. Periit boc incendioMagnus episcopus, Es cum illo octuaginta duo alii bomines, G 4 quos

(68) De numero defunctorum differunt auctores, pleriqve numerum 72 adicribunt, verbi gr. Annales Flaceyenses, Breviores, Holani ansiqui, Regii apud Langebek: Script. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 55. Necrologium Islandicum loc. cit. Tom. 2. p. 515. Sturlungasaga Mf. Qvidam 72 non adnumerant Magnum Episcopum & Torfium facerdotem, adeoqve 74, periiste volunt; hi funt Annales Skalbolsenses antiqviores, Recensiores & Membranei: Annales Oddenses & Skalbolsenses quidam numeram rotundum septuagenarium assument.

104 HUNGRVAKA XV. Cap.

A. C. andadiz (f) Torfi (69) prestr Bödvars. 1148 son, er ávallt hastdi honum piónat í hans biscupsdómi; par letuz VII prestar adrir, oc allir gösugir. Lík Biscups oc Torfa voru náliga óbrunnin, oc voru bædi færd í Skálabolt, oc pá voru fendir skynsamir menn í Fliótsblid, Páll prestr Sösvason (70) úr Reykiabalti, og Gudwandr Komradsson (71), at segia pessi tídindi Halli Teitssyni (72) oc Eyulfi

(f) Tiörh. E. G. O. R. bic & alibi.

(69) Ab hoc Torfio villam paftoralem Torfaftader nomen traxisse scribit Brynjolfus Svenonius, Episcopus discesses Skalkolting dachstimus, in literit gvibus Thordo Thorleifh filio dictam przbendam contulir, die 28 Maji 1658 ita inquiens : Prebenda Torfastader carbedra Skalbahenfe & callationi Epifcoporum subjects fuit, inde a tempore Sacerdoris Torfil, à que prabende deveninant , quique sédentibus tribus successive Episcopis simul eres Paster Casbedra. his Skalbalsenfis, enjus etiem meneio, in Hangurvaka injicitur, guod Hyperdali una cum Maguo Boifcopa flammis confumeus perieris. Villa quoque ipfa fundorum Skalbolsenfium, quas Giffar Epifcopus Isleifi filius jure bareditatis à majoribus, inde à terre prima occupasa, ad ft revalues, parten primitus canflituit, Giffur surem bes semple cashedrali addicent, templum Torfaftadis fundavis prebendamque Terfaftadenfem fa-; cerdotis.

HUNGRVAKA Cap. XV. 105

quos inter Torfius facerdos Bödvaris A. C. filius, qui ei epifcopo femper fuerat fa- 1148 mulatus. Septem alii facerdotes, viri omnes egregii, ibi interierunt. Epifcopi Torfiiqve cadavera ab igne fere illæfa, ad Skalholtum delata funt. Misfi autem fuere viri prudentes, Paulus facerdos, Sölvii filius, de Reykiaholto, & Gudmundus Conradi filius, bujus rei nuntii, in Fliotshlidam, ad Hallum Teiti filium & G 5 Eyul-

cordoris, qui temple cathedroli & Epifcopo minifiraret, ufibus asfignavis. Hæc, cum alias hodie fruftra quærantur, & visum dochisfimum es gratis effumfiffe, non eft, qvod animum inducamus, na plane intercidant, annatalle visum eft.

- (70) De Paulo Sölvii filio, qu' anno 1185 obiit, multis agunt Sturhungafaga libr. 2. parfim, & Thorlaksfage Helgo. Genealogiam exhibet Landnámabók Edit. Havn. p. 48.
- (71) De Gudmundo Kodranis filio plura iuppeditat Sturlungafoga pastini.
- (72) Isleifi Epifeopi ex filio Teito nepos, Gilluria Halli filii, cujus apud noftrum tam crebra & honorifica mentio fit, pater; cujus genealogiam ad finem Kriftuifege pag. 116. 122. pertexuinus. Conf. fupra not. 1. & Scarlingefage passim. De ejus in Epifcopum Skalholtenfern electione & obitu auctor nofter pluribus mox infra agit.

106 HUNGRVAKA XV. Cap.

A. C. Eyúlfi Sæmundarlyni (73) oc ödrum 1148 höfdíngium er (g) at veitzlu voru med (h) hönum; peir fóru strax í Skálabolt, enn vestan komo med lík Biscups oc Torfa, Gudmundr prestr Brandsfon (74), oc Snorre Svertings (*) fon, oc fleiri virdulegir menn, oc komo i Skálabollt a Dionifius mesfu, enn (i) Geronis dag vóru líkin nidrsett hiá grepti hinna fyrri Biscupa. Ei hefr (k) verit meir til óyndis hagat enn pá er menn urdu svo (1) naudskilia, at náliga vard hvör vid finn ástvin at skilia í Hytárdal. Magnús Biscup var vígdr til Biscups af Öffuri Erki-

- (g) à pro at. A. B. C. D. 7. alii.
- (h) med peim. F. 6. alii.
- (i) Gregorius. E. H. R. Hieronymi, J. Gedeonis. D. F. Gerconis. G.
- (k) oc hefir vetr meir &c. G. O. R. oc hefir verit meir. A. B. 8. alii.
- (1) navdíkiliaz. A. B. C. D. O. R. naudíkeria. M. Q.

(73) Eyalfus Sæmundi Polyhiftoris filins, cujus genealogiam exhibuimus ad Kriftsiføgam p. 188. 192. obiit anno 1158, fide Annalium Flateyenfum, Holenfum

HUNGRVAKA Cap. XV. 107

EyulfumSæmundi filium, aliosque magna- A. C. tes.qui ibiHallo aderant conviva. Illi haud 1148 morantes, ad Skalholtum se contulere, ab occidente funus episcopi & Torfii ducentibus, Gudmundo /acerdote Brandifilio, Snorrio Svertingi filio, pluribusque aliis viris boneftis, qui Dionyfii festo ad Skalholtum venere; die vero Gerionis, cadavera juxta priorum epi/coporum sepulcra terræmandata sunt. Major nungvam data est moeroris occasio, quam in Hytardalo, ubi hominum discessium ea urgebat necesfitas, ut quilibet fere amicus ab amico carissimo divelli & abstrahi cogere-Episcopus ab Assere Archiepitur. *[copo*

> leufsum antiquorum & Regiorum in Langebekii Scriptor. Rer. Dan. Tom. 3. p. 59. Plura de viro fapientisfimo vid. in Ssurlangafaga & Porláks Bifcups Saga.

.(74) Gudmundus Brandi filius, Paftor Hiardarholtenfis, multis laudibus, iisqve promeritis, in Sturlungafaga passim extollitur. Mentionem ejus facit Kriftnifaga pag. 116. Obiit anno 1151. Vid. Annal. Reg. in Langebek: Script. Rer. Dan. pag. 56.

(*) Genealogiam & laudes Snorrii: Sturlungafaga pluj v ribus perfequitur.

108 HUNGRVARA XV. Cap.

A. C. Erkibiscupi á dögum Anacleti Páfa (75) oc Harallds Kóngs Gilla oc Magnúsar Sigurdarsonar Noregs Kónga, pá var hann vetri meir enn hálffertugr, enn hann andadiz í húsbruna í Hytardal famta dag viku, einni nótt eptir Mikaels messu, pá var lidit frá híngatburdi Krists XI.C vetra XL oc k vetr (76) pá hafdi hann (m) XIIII vetr verit Biscup.

XVI. Cap,

Medan *Magnús* var Bifcap íviku (n) býarmenn *Haralld Gilla* (77), oc þá

(m) XIII, M.Q.

(n) bajar menn. A. F. 7. alii.

(75) Anacletus Secundus, Antipapa, electus fuit anno 1130, obiit 1138. Qvo fedente, id eft anno 1134, ut fupra pluribus adfiruximus, Magnus Epifcopus inauguratus eft.

(76) Omnes noftri Annales antiqvi mortem Magni Epilcopi ad annum 1148 & craftinum fefti Michaëlis Archangeli referunt, præter Annales Breviores & Fragmensum Annalium, in Biblioth. Magnæana No. 414. in Quarto, (quod cum diftis Annal. Brevioribus in pluzimis convenit) qui annum fequentem

HUNGRVAKA Cap. XV. 109

fcopo initiatus est Magnus, Anacleti Papæ, A. C. Haraldi Gillii & Magni Sigurdi filii, Norvegiz Regum tempore, triginta sex annos natus, sed in Hytardalo periit incendio, qvinta bebdomadis die, prima post festum Michaëlis nocte, cum à nato Christo elapsa erat millesima centesima quadragesima prima biems; ipse vero episcopi munus quatuordecim biemes gesserat.

Cap. XVI.

Magno episcopo, Haraldum Gillium prodiderunt cives (Bergenses). Tunc etiam

qventem 1149 adscribunt. Hoc anno dies 30 Septembris, Magno Episcopo emortualis, incidit in diem Veneris, & anno 1141, qvem auctor ex erroneo suo calculo adscribit, in diem Martis. Cum igitur., etjam ex nostri testimonio, evictum sit, Magnum die Jovis perisse, dubio caret, id anno 1148 factum esse.

.(77) Cædem Haralldi Norvegiæ Regis, a conjuratis Bergenfibus perpetratam, prolixe narrat Sturlæns in Heimskringla Edit. Peringik. Tom. 2. p. 311. feqv. eamqve ad annum, ut feries rerum geftarum fecum fert, 1136 refert, confentientibus omnibus Islandorum Annalibus antiqvis, præter folos Skals bolrenfes antiqvos. qvi annum 1135 præferunt.

110 HUNGRVAKA XVI. Cap.

- A. C. pá fellu peir Magnús Kóngr oc Sigurdr Slembidiákn (78), pá vard víg Póris Steinmódsfonar (79) oc andlát Öffurar Erkibifcups (80), oc Ulfbedins Lögfögumanns, oc Finns Lögmanns (81) oc Henriks Engla Kóngs (82), oc margt annat vard á hans dögum, pat er
 - (78) Cædes eorum refertur ad annum 1138, ab Annalibus Skalbolsenssbus antiquioribus, Holanis utrisqve, Membraneis & Recensioribus; fed ad annum 1139, ab Annalibus Flateyenssbus, Oddenssbus & Regiis apud Langebek: Scriptor. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 54. qvorum calculum confirmat Scurlaus in Heimskringla Tom. 2. pag. 329. feqv.

(79) Cædem Sacerdotis Thoreris, Steinmodi filii, anno 1136 commissam fuisse, perhibent Annales Regii apud Langebek Script. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 54. & Holenses antiquiores. Flateyenses vero annum 1135 habent.

 (80) Obitum Afferi five Öffuris, Archiepifcopi Lundenfis fæpe laudati, Annales ad annum 1138 narrant, exceptis Flateyensbus, Refenianis & Skalboltensbus antiquioribus, qvi annum 1137 adferibunt.

 (81) De Finno Legifero divería austorum funt fententia, a Summe Ven. Finno Johannao Hift. Eccl. Island. Tom. 1. pag. 213. allata, qvas conciliari posse confidimus, si duo ejusdem nominis viri, atate suppares, ut & revera fuerunt, assumantur, Alter qvi 1139 Legifer erat, (nam officii ejus initia

HUNGRVAKA Cap. XVI. 111

etiam cæsi sunt Magnus Rex & Sigur-A. C. dus, cognomento Slembidiakn (Diaconus transsuga). Eo quoque tempore accidit cædes Thoreris Steinmodi filii, nec non mors Asseri Archiepiscopi, Ulschedinis & Finni Legiserorum, & Henrici Anglorum Regis, multæque aliæ res maximæ memorabiles.

initia Annales Referiani ad annum 1138 referunt, Flateyenses vero ad 1140) ut Annales Regii, Holenfes utriqve & Oddenfes testantur, sed qvi, iisdem testibus, anno 1145 obiit. Hic Legifer facerdos appellatur, & Halli filius fuit; sed Annales Breviores ad dictum quoque annum 1145 referunt peregrinationem Sacerdotis Finni Halli filii. Anna. les Oddenses ad annum 1159 Finnum Legiferum fuisse afferunt, fed illud manu recentiori adjectum ex Arngrimi Crymogza infertum effe, fuspicione non caret, ubi pro 1139 forte mendum 1159 irrepfit. Anno 1172 Sacerdos Finnus Halli filius Ormum Sacerdotem Thordi filium interfecit, ut testantur Annales Regii & Holenfes utriqve. Ex qvibus patet duos qvidem fuisse Sacerdotes nomina Fienus Halli filius, qvorum prior anno 1145 obiit. qvi Legifer fuerat; Posterior anno adhuc 1172 fuperfuit, sed num is Legiferi officio unquam functus fuerit, dubitatur.

. (82) Henricus Prinus Rex Angliæ decessit anno 1135, ut exteris scriptoribus consentiunt Annales Reseniani & Regii apud Langebek in Script, Rer. Dan. Tom. 3. pag. 53. ŕ.

112 HUNGRVARA XVI. Cap.

A. C. er mikil tídindi voru í. Eptir andlát 1149 Magnúlar Biscups hit nærsta sumer, vard at kiófa mann til Bifcups, Hall Teitsson (83), for hann utan 10c mælti · · · · * allstadar peirra máli, sem hann væri (o) allstadar barnfæddr sem þá kom 1150 hann. Hallr andadiz í Treckt pá peir fóru aptr, oc var ei vígdr til Bifcups. 1151 Enn pá er útspurdiz undlát Hatts Teitssonar til Islands, matti enn Biscup kiósa, pá var pat allra manna kiör fem ráda ánu, med forfió Biarnar Biscups at Hólum, at menn kiöru til Biscups Nordlendskann mann pann er Klængr het, oc var Porsteinsson oc Halldoru Eyőlfs dóttur.

XVII. Cap.

Klængr Þórsteinsson var vænn madr at áliti oc medalmadr at vexti, kvikligr oc sköruligr oc algiör at ser, oc ritari gódr, oc hinn mesti lærdóms madr; hann var málsniallr oc öruggr at

(o) avallt, femper, addunt. E. F. G. O. R.

HUNGRVARA Cap. XVI. 113

Æstate Magni episcopi mortem A. C. ks. proxime secuta, cam episcopus erat eli-1149 gendus, electus est Hallus Teici felius, qui peregre profectus exterorum sermone fcite adeo utebatur, acfi patriam babuiffet, quamcunque adiisset regionem. Hallus 1150 Trajecti ad Rhenum mortans eft, cum feis Roma domien reversures, quare epifcopus non est inauguratus. Fama de Halli Teiti filii morte in Islandiam perla-1151 sa, cum ad epifcopum eligendum iterum accedebacur, factum eft communi ommium confenfu,quorum bac in revaluit auctoritas auc confilium, nec non Biörnisepifcopi Holenfis provida cura, ut in episcopum eligeretur vir ètractu boreali oriundus, nomine Klængus, filius Thorsteinis & Haldorz Eyolfi filia.

Cap. XVII.

Klængus, Thorsteinis filius, fuit vir facie decora & mediocri statura, vegetus, & qvi se magnifice gerebat, artibus omnibus perfecte instructus, scriba eximius, & literis probe imbutus. Fuit item ore facun-

(83) De Hallo Teiti filio vid. plura fupra not. 72: p. 205. H

114 HUNGRVAKA XVII. Cap.

A. C. at vinfesti oc hit mesta skáld, hann hafdi verit med Katli Biscupi oc hafdi ,hann í mörgu lagi hans háttu góda. Klængr fór utan pat sama sumar sem hann var til Biscups kosinn, med bref-: um Biarnar Biscups, à fund A/kells Erkibiscups, oc vígdi hann Klæng (p) 1152 Biscup XII nóttum eptir Máriu messik á vor, oc hit sama sumar eptir sór hann út til Islands (84), oc var þá kominn fra Róm sunnan oc allt utan úr Bár (85) Gitzur Hallsson; fór hann út med hönum, oc áttu menn þá at fagna tveim fenn hinum (q) mestu (r) mann gersemum á Islandi. A tveimskipum komu út (s) stórvidir þeir er Klængr Biscup let höggva í Noregi, til

(p) til Biscups. E. R.

(q) besto. E. G. R.

(r) mönnum oc gerfemum. A. B. & G. alii.

(s) undirvidir. M. Q.

(84) Klængi Epilcopi ordinationem & in Islandiam reditum anno 1152 omnes Annales adleribunt, præter Skalboltenfes antiquos, Recentiores & Membraneos, qvi annum 1150, & Oddenfes qvi 1151 feribunt, qvos errorem calculi commilille, feries gestorum ab auctore nostro & Scurlungofaga relatorum arguit-

HUNGRVAKA Cap. XVII. 115

facundus, in amicitia constans & poëta A. C. peritissimus. Cum Ketille episcopo conversatus, probos bujus mores adoptaverat plurimos. Eadem æstate, qua in episcopum eligebatur Klængus, peregre profectus est, Biörnis episcopi literis munitus; ita convenit Askelem Archiepiscopum, avi noctes duodecim, à festo illo Maria, quod vere celebratur, (festo Annuntiationis Mariæ) Klængum epi/copum 1152 inauguravit. Is eadem aftate in Islandiam reversus est. Tunc Gissur, Halli filius, Roma & longius Bario redux factus, comes Klængo in Islandiam navigavit, qvo. pacto duorum simul pretiofis fimorum in Islandia virorum reditum fibi gratulandi civibus data est occasio. Duabus navibus: advecta sunt ligna eximiæ longitudinis, wæKlængus episcopus in Norvegia cædi fe-H 2 cerat.

(85) Barium illud fine dubio eft, unde ager Barienfis Italiæ nomen trahit. Huc translatio S. Nicolai Epifcopi Myrenfis, qvi feculo tertio floruit, facta eft, & loco celebritatem conciliavit. Vid. fupre pag. 67. & S. Ven. F. Johannai Hift. Eccl. Isl. Tom. 1. pag. 217.

116 HUNGRVAKA XVII. Cap:

- A. C. til kyrkiu peirrar er hann let giöra í 1152 Skålabolti, oc at öllu var vöndut fram yfir hvört hús annat peirra er á Islandi vóru giörd, bædi at vidum oc fmídi. Enn er Biscup kom til stólsins í Skálabolti, pá vard hann pegar svo vinfæll vid alþýdu, at jafnvel upnu hönum peir menn hugaftum, er hann hafdi skamma stund at stóli setit, er helldr höfdu vid honum horft í finum huga. Enn pat er ei kynligt po fvo yrdi, pví at hann var stórlyndr oc stórgiöfull vid vini sina, enn örr oc ölmulugódr vid fátæka menn (t). Linr oc lítilátr var hann vid alla, kátr var hann oc keskisimr, oc jafnlyndr madr vid vini fina, fvo at pángat var til allra úrlaufna at (u) fiá, er hann var med; par var á stólnum 1153 hvörfkyns er vidpurfti. Hann let pegar taka til (x) kyrkiusmídis er hann hafdi einn vetr at stölnum setit. Svo fýnduz ödrum mönnum tillög vera
 - (1) liúfr. F. & 4. alia.
 - (u) loita A. B. 8. alti,
 - (x) fmídar. A. B & 6. alii.

HUNGRVAKA Cap. XVII. 317

terat, ad templi fabricam, guodeo curanse, A. C. in Skalholto exstructum est, tam materize 1152 delectu, quam ipsa materiatione, qualibet, quam Islandia unquam babuit, domoprestantius. Episcopus, cathedra Skalholtensi.potitus, tantam mox populi aniscitiam fibi paravit, ut poftquam in cathe dra paulisper sederat præsul, vel illi eum amore amplecterentur, quorum aversus nonnihil ab eo antea fuetat animus. Mir rum autem non est, rem ita cecidisse, cum animo fuerit magnanimus & fumme mumficus erga amicos, largus erga pauperes, & ad stipem erogandam paratisfimus. Erga omnes mitis erat, & bumanus, feftivus & Tepidus, nec non animo erga amicos sui femper simili, ut à qua ille stetiffet parte, onme ibi sperendum veniret auxilium. Nec fedi unquanti defuit ultur, guo opus erat apparatus. Unam cum fe-1153 derat biemem episcopus, templum ædificandum aggressus est. Tanti autem alijs visi Junt, H 2 👘 👘 🗤

118 HUNGRVAKA XVII.Cop.

A. C. vera mikil til kyrkiugiördar, at hvörum misserum, bædi í vidar faungum oc smídakaupum oc mannhöfnum þeim er par fylgdu, at svo pótti skynsömum mönnum sem öll lausafe pyrsti til at leggia, pau er til stadarins lágu í tundum oc ödrum tillögum. Búit Þurfti í annann stad svo mikilla tillaga à hverium milferum, fyri fakir fólks fiöllda oc gestrisni oc annarar atvinnu, at svo pótti sem par mundi pursa til alla laufa aura pá er stadrinn átti. I (y) pridiu grein hafdi hann svo veitslur fiöhnennar oc stórar fegiasir vid vini fine, er bædi voru mergir oc göfugir, at par purfti náliga ógrynni fiár til at leggia; enn- almáttugr Gud er allt gott gefr af fer, let eingann (z) pann hlut skorta er hafa purfti bædi til kyrkiugiördar oc annarar atvinnu, peirrar er Bifcup villdi låra hafa medan hann lifdi. Desfir vóru höfutímidir at kyrkiunni í Skálabolti: Arni, er kalledr ver Höfutsmidr, oc Biorn hinn Hagi

(y) pridia mata A. R. & 9. alit. (s) hann fkort á. E. G. 9. alit.

HUNGRVAKA Cap XVII. 119

funt, qui templi structur e fingulis senie. K. O. ftribus impendebantur fumtus, erogandi tam in lignorum apparatum, quam fas brorummercedem, atque alios suftentandos bomines, quibus bic erat ufus, ut visum fit prudentioribus, omnem boc opus poftulare pecuniam, quantamcunque sedi vel cumularent decimæ, vel alit bujusmodire-Tantas fecundo impensas postuladitus. vit ipfa alenda familia, tantos fumtus domesticorum multitudo, bospitum frequentia, & aliæ res necessariæ, ut ad basimpensas eroganda viderentur, quæ sedes possidebat, bona omnia mobilia. Conviviorum tertio frequentes adeo erant apparatus, tantaque largitus eft (episcopus) dona amicis, qui & multi fuere & nobis lissimi, ut ad bos sumtus ferendos propemodum immenfa pocuniæ vis requirères Sed omnipotens Dens, qui omnia tur. bona de suo nobis largitur, fecit ipse, ut nibil eorum deesset, quibus opus erat, tam ad templi structuram, quam ad alias res necessarias, ex voluntate episcopi, dum viveret, parandas. Templi Skalholtenfis bi pracipui fuere architecti: Arnas, quem Architectorum dixeris principem, & Biorn H 4 diatus

120 NUNGRVAKA XVII Cop

A: B. Hagi Porvaldslan, Hugi Loiftlan edgdi oc vidu. Enn på er kyrkian ver algiör, arti Rumölfr Bilsups lan (86) vilu pella:

> Hrauft (a) var höll få er Krifti, Hugblidum let fmida,

XVIII. Cap.

(And Klang'r Bifopp, var fro. mikill (d) málafylgismadr of hann var adfóker til áfján, ar hann var bædi höfdipgi nsikill fakir visku og málmildar, hön um vórp og landslögin í (c) kunn ara, lagi, af paí höfdu þeir höfdingiar allann

(a) er. E. G. L. O. R.
(b) fliórnar. E. G. g. *elii*. rifkum fliórnara P.
(c) Igultanni, E. R.
(d) málafylgin. A. B. C. D. L.
(e) kríogara, H. M. Q.

HUNGRVAKA Cap. XVII. 191

distus Hagi (artificiofus) Thorvaldi filius. A. O. Huging grappe Leifi filius ligna dolarit. Ab/oluta templi fractura, Runolfus epifeage filius hac garmen cecinit: Firma fuit bafilica, gram Chrifto, Benigno animo exftrui fecit: (Bona eft talis confilii ratio) Popens praful. Feliciter accidit, ut faceret Darum Dei Uslus (i. c. Biërn), Rerrus (App/tolus) nattus eft prefantium Aruz & Biörnis adificium.

Cap. XVIII.

Khangus epifopus com fope operan prasitit conam judice litig antibus, si pa trouus & consulton adhiberetur, ut ob prudentiammanimus, gyanuelogpontiam, in magno hovore effet. Leges (enim) pa trias meliar caluit gyan plexique alii, H 5 quare

(86) Runolfus filius erat Ketillis Episcopi Holensis, cujus in Sturlungafaga non incelebris mentic. Obiit anno 1786 ut ex communi Amitifum antiquem testimanio coldist.

122 HUNGRVAKA XVIII. Cap.

- A. C. allann hlut mála er Biscup var í fylgi med, var oc engi sú giörd um stór mál, at ei være Klængr Biscup til hvörrar tekinn. Peir vóru oc hans vinir (f) traustastir (g) er mest var undir á Islandi, Jón Loptsfon oc Gitzur Hallslon; Klangr Biscup atti giafa (h) víxli vid hina stærstu höfdingia í ödrum löndum þeim er í nánd vóru, oc af flíkum hlutum vard hann vinfæll bædi utanlands oc innan. Enn pá er kyrkia var giör í Skálabolti, fvo Biscupi pótti hún til vígslu fallin, pá giördi Bilcup veitflu mikla oc ágæta vinum finum, oc baud pángat Birni Bilcupi oc Nicoláfi Abóta (87) oc mörgum höfdingium, oc var par hinn melti fiolldi bodsmanna. Peir vigdu bádir kyrkiu í Skálabolti, Klængr oc Biörn, annar utan enn annar innan, oc helgudu badir Petri Postula svo Tem adr hafdi verit, enn Nicolás Abóti hafdi formæli. Pat var á degi Viti,
 - (f) trúfastir. F. 4. alii.
 - (g) er mest voro virdrir. E. G. Q. R.
 - (h) vixl. A. B. C. F. veithu M. P. Q.

HUNGRVAKA Cap. XVIII. 123

quare magnates, à quorum partibus ste- A. C. tit episcopus, victores foro cessere; nec ulla extitit lis gravioris momenti, cui Klængus episcopus non adbiberetur arbiter. Fuere etiam amicorum ejus fidisfimi, qui in Islandia omnium erant potentissimi, Joannes Lopti filius & Giffur Halli filius. Munera alternavit Klængus epi/copus,cum fummis apud exteros principibus regionum vicinarum; quibus rebus, tam intra quam extra patriam, amicos fibi paravit. Templi Skalholsini cum eo perducta erat stručtura, jam ut illud inaugurari poffe judicaret episcopus, magnum & opiparum convivium amicis firuxit, cui convivas vocavit Biörnem epifcopum Holensem, Nicolaum abbatem, & multos infulæ optimates, adeo ut ibi ingens convivarum multitu. do adeffet. Uterque epi/coporum, Klængus & Biörn, alter extrinsfecus, alter intrinfecus, templum in augurarunt, confect arunt, que Petro apostolo, cui antea fuerat sacrum, orationen habente Nicolao abbate, id quod Viti

(87) Nicolaus ifte erat primus Abbas monafterii Thveraënfis, diftingvendus ab altero Nicolao, Abbate Nidrofienfi, qvi eidem state erat fuppar.

124 HUNGRVAKA XVIII. Cap.

- A. C. Viti piningarvotts. Enn eptir tidir baud Klangr Bilcup öllum peim mönnum er vid kyrkiu vígílu höfdu verit at hafa par dagverd, peim er fer pótti pat betr gegna, oc var pat enn giört meir af störmensku enn fullri forfiá, af pví at á einn veg (i) reyniz pat ávallt, at eiga undir mörgum heimskum, er einn vitr madr må vel fyriliá med stillingu, márti par oc pá mikit at raun um pat komaz, fyri pví at ei höfdu par færri menn dagverd enn VILC manna, oe urdu tillög med ohægindum adr letti. Sú venzla var allvirduglig, at öllam mönnum er pángat var bodit, oc voru peir allir, er virdingamenn voru, med ftörgiöfum á burt leyftir. Eigi at fidr feck Bifcup til kyrkiu í Skátabolti (k) alle pac er purki, uns hém var at öllu velbün; hann let gjöra. guilkaleik, oc feria gimíteinum, oc gaf Kyrkiunni, hann let oc rita tidabækur miklar
 - (i) manni, add. A. B. C. D.

: (k) per melt hem mini til fu, quantum comparare:potuit. E. G. O. R.

HUNGRVAKA Cap. XVIII. 125

Viti martyris die factum est. Sacris per- A. C. actis, invitat episcopus ad prandium advenas omnes, qvi encæniis interfuerant, gvibuscunque id volupe effet; quod tamen fecit, magis ut magnificentiam oftentaret, quam rem rite præveditatus: eundem enim semper sortitur res eventum, si id multorum stultorum arbitrio permiseris, quod unus sapiens, adbibita moderatione, cavere facile posset; id quod tunc maximè experientia docuit: cum enim non pauciores, quam septingenti, ibi prandium sumerent, non sine magna difficultate apparatus datumest istud prandium, antequam ejus factus est finis. Fuit (tamen) boc lautissimum convivium, si ad illud vocatorum multitudinem respeceris, quorum bonoratiores omnes amplissi. mis aucti xeniis dimissi sunt. Nibilo winus episcopus ad templi Skalboltenfis structuram necessaria omnia postea comparavit, donec illud à rebus omnibus probe paratum erat & instru-Calicem ex auro factum & Etum. gemmis ornatum, templo ille dono dedit.

126 HUNGRVAKA XVIII. Cap.

- A. C. miklar oc (1) miklu betri enn ádr vóru. Sú var öll idia hans fenn, at kenna prestlingum, oc ritadi, oc faung psaltara, oc mælti pó allt pat er naud (m) bar til. (n) Meinlátlamari í mörgu lagi, vid sialfan sic, enn adrir Biscupar höfdu verit, í vökum oc föftum oc klædabúnadi; hann geck opt berfættr um (o) nætur í fníóum oc frost-Pá er Klængr Biscup hafdi X 1162 nm. vetr Bilcup verit, pá andadiz (88): Biörn Biscup at Holum II notrum eptir Lúcas messu, pá er hann hafdi XV vetur Biscup verit, enn um sum-. 1163 arit eptir var kjörinn Brandr prestr. Sæmundarson, oc hafdi hann uran med fer bref Klængs Biscups á fund Eyfteins Erkibiscups, oc var hann vígdr. til Biscups Máriumessudag hinn sideri, oc var í Biörgvyn um veturinn,. · 00:---(1) lángtum. A. B. & 8. alii. öllu. O.
 - (m) bad. A. B. D. G. K. R. baud til. F.
 - (B) meinlátsamr. A. B. 10. alii.

(o) vetur, biemes. 7. Codd.

(88) Biorn Epifcopus (fide Annalium) obiit anno 1162, ejus vero fucceffor Brandus Epifcopus imauguratus

· Digitized by Google

HUNGRVAKA Cap. XVIII. 127

Ille etiam exfcribi curavit brevia- A. C. dit. ria optime note, prioribus multo me-Omnis ejus industria in eo junliora. Etim versabatur, ut pueros instrueret sacerdotii candidatos olim futuros, (libros) exscriberet, & psalterium cantaret, sub bis junctis negotiis ea fimul loquens,que usus tulisset. Variismodisincommoda sibi ipsi facesfivit,plura quamepifcopi priores,vigiliis, jejuniis, & vestitu; etiam sæpe noctu, inter nives & frigora, pedes ambulavit. Cum Klængus epi/copus decem biemes epi- 1162 scopi nunere functus erat, Biorn Holensis episcopus obiit, duabus noctibus post Lucæ festum, cum quindecim biemes episcopus fuerat. Sequenti vero æftate, electus eft Brandus facerdos Sæmundi filius, qvi ex 1s- 1163 landia Klængi episcopi literas secum portans ad Eysteinem Archiepiscopum profectus, festo Mariæ posteriori episcopus est inauguratus. Hyeme Bergis una CUTIL

tus est anno 1163; nam qvod annus 1164 ab Anmalibus Skalboltenfibus antiquioribus, Recentioribus, & Membraneis adfcribitur, de ejus in patriam reditu intelligi potest; qvamvis nec negandum sit, qvod Sturlungasaga libr. 3. cap. 1. hunc ad annum 1165 referre videatur.

Digitized by Google

£.,

128 HUNGRVAKA XIX. Cap.

A. C. oc svo Jón Loptsson, enn sidan för Biscup 1164'út um sumarit eptir, oc settiz á Biscupsstolinn á Hólum, sem hann var til vígdr.

XIX. Cap.

Klængr Biscup hellt allt til elli veglemd finni oc (p) vinfældum, fvo at allir virdin hann mikils, peir ed mest vóru verdir. Enn er hann tók at (q) elldaz, pá fókti at hönum vanheilía mikil, oc tóku í fyrftu fætur hanns at opnaz af kullda oc meinlætum oc óhægindum þeim er hann 1173 hafdi haft. Enn er hann tók at mæda bædi elli oc vanheilfa, pá fendi hann utan bref sin til Eysteins Erkibifcups, oc bad hann leyfis, at hann skyldi ná af hendi at selia (r) landfiölskylldir biscupsdóms sins, oc at taka annann Biscup í stadinn, eptir dæmum Gitzurar Biscups, enn pau ord kómu aptr

(p) vinfælld. F.

(q) ellaz F.

(r) lanz fiölskyldu biscupsdæmis. A. B. & 7. al.

+ land ok for

HUNGRVAKA Cop XIX. 129

cum Joanne Lapti filio transacta, in Is-A. C. landiam proxime sequenti astate redux, 1164 sedem occupavit episcopi in Holis, cui erat inauguratus.

Cap. XIX.

Klængo epifcopo ad feneciutem usque fuus mansit banas populique savor, adeo ut eun magni facerent omnés, quotquot ipsi dignitate erant maxime conspicui. Senescentem adversa 🔄 gravis incessit valetudo, cui primum obnozii pedes ejus, doloribus vexabantur ulcerum, quæ ibi aperuerant frigora, incommoda varia atque molestia, quas olim persulerat. Se-1173 nio igitur & morbo paulatim fatifcens, Eysteini Archiepiscopo literas misit, quibus id sibi dari petiit, ut depositis plusculis sui officii muneribus, exemplo Gisturis episcopi alium liceret suo loco sufficere. Red-

436 HUNGRVAKA XX Cap.

A. C. apri frá Erkibifcupi AIS hans leyfi 1174 Acylldi Bilcup kióla oc landa utan, enn hann skylldi hallda upp tídagiörd oc kenningu, medan hann væri til fær, pótt hann væri ei fær til yfirferdar. Klangr Bileup for til alpingis, oc fókti pá (s)-at -höfdingra at madr væri til Biscups kofinn, og var pat allra manna rád at hann skyldi kiósa pannfem hann vildi, enn hann kaus Portak (t) Porballaton, er pá var Abóri í Pyckvabæ, oc. var pat mikil gæfa Klængs Bilcups, er hann kaus pann mann eptir fic er nú er fannheilagr; oc allir meganvitanathalldrei fyrrmeir hefr neinn madr at pví reynst á, Islandi (89) nema hinn Heilage Porlákr Bilcup er pá var til Bilcups kofinin. Enn po hafdi Klænge Bilçup ftadasforrád pau millere, oc var pó óhægt fyrir at ráda, pví at pá lágu eingar giafir til städarins, enn afvinna vard cingu

(s) á pro at. A. D. F. (t) Pórhalls: B. C. K. Pórvalids, A. D. Porláks.

(1) Porkalls, B. C. K. Porvalids, A. D. Porlaks.

HUNGRVAKA Cap. XIX. 131

Redditæ ab Archiepiscopo litteræ id tu-A. C. lere responsi, licere ejus permissu novum 1174 eligere episcopum, electumque peregre mittere, ipfum vero (Klængum epifcopum) sacrorum administrationem continuare jusserunt, licet obeundæ dioecesi impar esset. Klængus episcopus ad comitia profectus, proceres rogavit, ut episcopus eligeretur alius quidam, quibus omnibus visum est confultum, ut ipse, quem-cunque vellet, eligeret; elegit ergo Thorlacum Thorhalli filium, tunc temporis monasterii Thyckvabæensis Abbatem; qua in re magna fuit Klængi episcopi felicitas, cum in suum locum eligeret illum; qvi nunc vere sanctus est, & de qvo om-nibus constet, ta'em in Islandia repertum esse neminem, præter ipsum episcopum Thorlacum Sanctum, qvi tunc epifcopus est electus. Per eatamen semestria penes Klængum episcopum sedis episcopalis fuit administratio, licet ea administratio ei valde difficilis effet : tunc enim sedi nullæ accefferant donationes, expense vero neceffariænihilo quam bodie erant minores. Cum *fedis*

 (89) Hine ætas scripti facile intelligitur, nam Thorlaci sanctitas publice recepta suit 1198, sed Jonæ Episcopi anno 1200, ita ut scriptum hocce, dicti biennii tempore, scriptum esse inde concludi possit.

132 HUNGRVAKA XIX. Cap.

A. C. eingu minni. Klangr Biscup seldi 1175 siálfr af hendi stadarins forrád, oc feck pau í hendr Porláki (u) Abóta oc peim mönnum er hann kiöri til med fer. Enn hin sidurstu misseri er Klængr Biscup lifdi, reis hann náliga alldrei úr reckiu, oc bióz eptir pví vidr andláti sínu, sem hvör vitr madr mundi fer hellst kiófa í laungum vanmætti. Klængr Bilcup var vígdr til Biscups á dögum Evgenii Páfa (90), af A/keli Erkibifcupi á dögum Eysteins oc Sigurdar Noregs Kónga, hann hafdi pá II vetr hins fimta tug-1176 ar, oc var Biscup XXIIII vetur. Hann andadiz prim nóttum eptir Mattias messu oc ber svo ártíd hans, enn fiórnm ef hlaupár er. Pá var pvottdagr i imbrudögum um lángaföftu. Ρá var lidit frá híngadburdi Krifts, at áratali, einum vetri midr enn fiötígir hins tólfta hundrads, oc var hann grafinn hiá hinum fyrrum Biscupum. Enn

(u) Biscupi, E. G. L. O. R.

(90) Eugenius Tertius Papa fedit ab anno 1145 ad 1153.

HUNGRYAKA Cap. XIX. 133

fedis administrationem Klængus episcopus 1175 deponebat, eam in manus tradidit Thorlaco Abbati aliisque quos bic focios elegit. Ultimis vero, qvibus Klængus epi-Scopus vixit, annis, de lecto nunquant fere fursexit, sed se ut morti obviani iturum paravit, eo modo, quo id facere optaffet Sapiens quisque, quem longa detinet vale-Klængus episcopus ab Askele Artudo. chiepiscopo inauguratus est, Evgenii Papa Eysteinisque & Sigurdi Norvegize Regum tempore, quadraginta duas hiemes natus, viginti quatuor biemes munere epi-1176 scopi functus est, sed tres noctes post Matstbie festum mortuus, que feste die ejus anniversaria celebrantur, quatuor autem moster (palt dictum festum) si annus fuerit hisfestilis, die Saturni, in quatuor temporum jejuniis quadragesimalibus, quo tempore, à nato Christo, secundum computum vulgarem, undeseptuaginta seculi duodecimi biemes erant elapsa. Prio-. njbus episcopis vicinus est sepultus; adfuit 13 autem

p. 28. notsvinye «ulterius opnfirmat.

134 HUNGRVAKA XIX. Cap.

 A. C. Enn Porlákr Abóti ſtód yſir hönum, 1176 bædi yſer greſtri hans, oc andláti, oc bar hönum allſkonar (x) giptuſamliga til, er ſlíkr madr ſkylldi yſir hönum ſtanda bædi líſs oc (y) öndudum, ſem nú reyniz ſyri Gudi hinn (z) ſæli Porlákr Biſcup.

XX. Cap.

Mörg urdu stór tídindi medan Klængr var Biscup, pó at ec geti hör ei margra. På vard fyrst fråfall peirra brædra Haraldssona Gilla Noregs Kónga, Sigurdar fyrst, på Eysteins, enn Inga (91) sidarst, oc andlåt Jóns Erkibiscups (92) oc fall Håkonar Herdibreids

(x) gæfulimlige. M. O. P. Q.
(y) lidnum. A. B. & 9. al.
(z) helgi, Sanclus. A. B. C. D.

 (91) Rex Sigurdus interfestus est anno 1155, Rex
 Eysteinn anno 1157, & Rex Ingius anno 1161. Annales eqvidem Skalholsenses ansiquiores, Recensiores & Membranei cædem Sigurdu ad 1154 & Bre wieres cædem Eysteinis ad 1155, sed Ingiiad 1160, referunt, que in re fidem vix merentur.

HUNGRVAKA Cap, XIX. 135

outen Thorlacus Abbas, & sepultura ejus & morti, id good felisiter admodum ei accidit, st tan vino, quant mortuo'uis tantus adstaret, quantus corani beatus. · Thorlacus gno/citur (\pm) ibadingsar i di bibrai -23 (\mathbf{c}) 00 S. J. J. Mark 157 Herina (5)bilcobo blutime s acci derunt maxime memorabiles, licet bit In boc tempus multæ non memorentur. fratrum, Haraldi Gillii fliorum, Norve-Regum, deceffus incidir, printo Sirdi', deinde Eysteinis, & ultimo Ingi; Archiepiscopi obitus Haconis oannis-Herda-

(d) Elecinn 6 Bari, aveittant, A. B. C. D. F. S'

(92) Johannes primus Norvegiz Archiepifcopus obiit anno 1157, ut Annales Regii, Refeniani, Flateyenfer, Oddenfes, & Holani utrique testantur, non autem 1158, ut volunt Annales Skalholtenfes antiquiores, Membranei, Breviores & Recentiores. Vita Johannis Sancti, quæ Augustinum (five Eysteinem) primum Norvegiæ Archiepiscopum appellat, grastor viter errat, & in hac re audienda non est.

136 HUNGRVAKA XX. Cop.

A. C. breids (93), oc andlar Brarnar BA Icups at Holum (94). A dögun Klangs Bloups var pindr hinn heilagi Thomas Erkibilcup (95) 1 Englandi oc a hans dogum kom annar finn upp elldr i Heklo (a) fialli (96), på værd oc (b) jardskialsti sa er mannskadi vard at (c). Dessir menn-önduduz Ismedan -Klangrlendskir var Bifcup: Jon Sigurdarson (97) oc (d) Hreinn a Barri (88), Pau Porturion, 00 ndens took at a sector second and the () fell, quonticulo. E. F. G. O. R. () Jandikialfti, L. Ikialfti jardar. F. (c) Hic Codex L. prolixam subnectit relatione 21510 nem de ignis ex Hecla monte eruptione anno 1300, que vero ad bunc lacum zion ·BID . fpetat.

(d) Hreinn á Bári, omittunt. A. B. C. D. F. & 7. al.

note marga Roa jugan donna in Trans donna

100 . This to prince in the second se

(monies brevores, pro nore, ejus mortem ad annum prætedentem anticipant.

(4) Vid. lupra not. 88. Aundles Breviores annum Biosnis emortualem 1163 minus accurate adicribunt.

HUNGRVAKA Cap. XX. 137

Herdabreidi cædes, & Biörnis episcopi A. C. Holenfis mors. Klængi episcopi tempore, Sanctus Thomas Archiepiscopus in Anglia obiit, tortus necatusque. Ejus Etiani sempore Hecla mons ignem seeundo evonuit; & tunc quoque terræ filotus exstitut, quo bomines aliquot perierant. Klængo episcopo, mortui sime Islandi: Joannes Sigurdi filius & Hreinn Barensis, Paulus Thordi filius, 19 III 15 Gudiff

lilos) Manyfical S. Thome Atchiepiscopi incidit in 20 20 Dec. 1970. Annale: Regii spud Langebek Script. 2011 Rer. Dan. Tom, 3. pag. 63. illud anno fequenti adleribunt.

1(96) Erupfionem fignie fubrerranti ex monte Hekla , 676 anines utereles mitigvitad garium 1158 referunt, ful foli autem Flareyenfes annum 1157 adferibunt.

17:(98) Hisinoffice, Reiner Abbas, Styrmeris filins, cujus geneslogia multis in Landnámabók Edin Havn. locis permenitur, erat Saneli Johannis Episcopi Holenfis difejpülds, & Abbas conferratus anno 1166, philt-anno 1177, ut Historiz & Annales conftanter

138 HUNGRVAKA XX: Cop.

A. C. Gudmundr Ketilsson, Biarnbedin prestr Sigurdarson (99) oc Beinir bródir hans víg Helga Skaptasonar (100), oc Nicolás Sigurdarson (101) var þá felldr í Þrándbeimi. Nú má off sýnaz sem ei hafi slíkr skörúngr verit á Islandi fyri margs sakir sem Klængr Biscup var, vilium ver oc þat ætla at hans rausn muni uppi vera medan Island er byggt.

Nú er komit at frálögn peirri er fegia íkal frá hinum íæla *Þorláki*. Bifcupi, oc er pessi íaga her íamin til (f) íkemtunar gódum mönnum, oc til frálagnar fem adrar pær er her eru fyrri ritadar. Enn ívo vel fem frálögn (g) fer frá hverium peirra,

Breast of the Coo (f) eptirtektar. F. (g) er pro fer. A. B. & 10. 41. mai? un

e de la des

ter teftantur. Hic ipfe erat tertios Abbas Thingeyrenfis, & poftea primus Hytardalenfis Abbas. Sturlungefaga libr. 2, cap. 34. qvæ hunc Abbatem "Thveraënfem appellat, in mendo: cubat, com Thingeyrenfem vocare debuilfet." 2011

(99) Biarnhedinis laudes multis canunt Derláksfaga Helga Mf: & Scurlungafaga, fed-genealogiath exhi-Bet Landnámáabák Edit. Havn. pag. 37. Obitum ⁷⁰¹ ejus Annales omnes anno 1173 adferibunt. Gudmundus Ketillis filius, Biarnhedinn A. C. facerdos Sigurdi filius, & Beiner ejus frater, cafus Helgius Skaptii filius, & Nicolaus Sigurdi filius in Thrandhemia occifus. Hac nobis manifestum reddent, talem tantumqve, varias ob causas, virum nunqvam habuisse Islancliam, qvalis erat Klængus episcopus; qvare speramus, fore, ut qvamdiu habitata erit Islandia, magnifici adeo viri ibi superstes sutura sit memoria.

Ad ea, quæ de beato Thorlaco epifcopo funt referenda, jam nostra deducta est narratio; cujus quidem bistoria, ut bonos oblectet, utque rerum gestarum servet memoriam, bic est composita, eodem modo, quo cæteræ supra scriptæ bistoriæ. Quamvis autem de singulis eorum multa nar-

(100) Hunc in comitiis universalibus intersectum suisse anno 1175, testantur pleriqve Annales & Sturlangasaga libr. 3. cap. 1. Factum autem ipsum Gudmundarsaga Góda multis enarrat. Sed Annales Breviares & Fragmentum Annalium supra allegatum, qvod dictos Annales presso pede sequitur, annum 1176 proferunt.

(101) Cædem istius Nicolai Ssurlungesege loc. cit. Annales Regii, Flareyenses, Oddenses, Breviores & Holenses utrique, ad annum 1176 referunt.

140 HUNGRVAKA XX. Cap.

A. C. pá eru pó eingin dæmi fogri í alla ftadi, enn frá peffum hinum dýrdliga Guds vin er at fogia, Porláki Bifcupi, er at rottu má fogiaz geifli edr gimfteinn) (h) heilagra bædi á peffu handi oc annarstadar um heiminn, hann má at fönnu kallaz Postuli Islands, oc fom (i) hinn heilagi Patrekr Bifcup kallaz Postuli Irlands, pví at peir frömdu verk Postula stälfra í sinum kenningum oc polinsuædi bædi vid shlýdna menn oc rángláta.

(h) Islandi oc ivo annarstadar, hann má oc. A.B.
& 9.al.
(i) heilagr. F.

HUNGRVAKA Cap. XX. 141

Karrentur egregia, nulla tamen ab A. C. omni parte pulcbriora occurrunt virtutum exempla, quam quæ de boc pretiofo dei amico dicenda veniunt, de Thorlaco epifcopo, qui merito inter fanctos radius folis vel gemma dici poteft, in bac non tantum infula, fed alibi etiam terrarum. Islandiæ Apoftolus ille vere falutari meretur, quemadmodum Hiberniæ Apoftolus vocatur fanctus Patricius epifcopus: vicibus enim ipforum Apoftolorum functi funt ambo, five doctrinam refpexeris, five, qua erga contumaces ac improbos ufi funt, patientiam.

142 PALS BISCUPS A. C. Saga af PALE Skálahollts Bifcupi.

ly Turtiac. Haily hitter "

PALAR STUDIES TO STUDIES

I. Cap.

Láll var fon Jóns hins göfugafta manns (1), Loptsfonar, Sæmundarfonar hins Fróda. Módir Jons var Póra dóttir Magnú/s Kóngs Berfætts, enn módir Páls var Ragneidr Pórhalls dóttir, fystir Porláks Biscups hins Helga. Páll var fæddr upp í Odda med Jóni födr linum oc lagdi hann siálfr, oc fvo aprir, pví meiri virdingu á hann fem hann var elldri. Páll var vænn at áliti, fagræygr oc fastæygr, hrockinhárr oc fagrhárr, limapr vel oc lítt feitr (a), litbiartr oc hörundsliós, mepalmadr at vexti oc manna kurtæisastr, hann var næmr oc vel lærdr pegar á únga alldri, oc hagr at hvívetha

(a) fættr. Sv.

(1) Genealogiam Pauli Episcopi infra Tab. 2. ut & uxoris

SAGA Cap. I. 143 Vita PAULI Epifcopi Sca- A. C. laholtenfis.

and the second second second

Cap. I.

Laulus filius fuit viri nobilisfimi Joannis Lopti filii, Sæmundi filii multifcii. Mater Joannis erat Thora, Magni Regis Nudipedis filia, Pauli vero mater Ragneida Thorhalli filia, San&i Thorlaci episcopi foror. Paulus in prædio Odda educatus eft apud Joannem patrem fuum, apud quem, ut & alios plures, eo magis crevit ei honor, quo magis ipse crevit æta-Paulus facie fuit decora, venustis & te. fixis oculis, crisponitidoque capillo, membris concinnis & pingviusculus, sereno faciei colore, cute candida, mediocri corporis flatura, moribus cultissimis, docilis 🔊 in prima etiam adolescentia literis probe imbutus, ad rem omnem dexter, sive Icribe-

uxoris ejus Herdifæ Tab. 3. exhibebimus, ex qui bus innotescit cos, optimo genere natos suffe.

144 PALS BISCUPS

- M. C. vetna pví er hann giördi bæpi at riti oc ödru. Hann kvangapiz úngr oc fær Herdisar Ketils dottr, vænnrar konu oc vel at fer, at hvívetna pví er kvennmann mátti prýda. Enn er þau höfdu fá vetr faman verit, þá fór Páll utan, oc var á hendi Haraldi Jarli í Orkneyium oc lagdi hann mikla virdíng á hann, enn fidan fór hann fudr til Englands, oc var par í skóla, oc nam par sva mikit nám, at trautt vóru dæmi til, at nockr madr hefdi jafnmikit nám numit, ne pvílíka, á jafnlángri stundu; oc pá er hann kom út til Islands, þá var hann fyrir öllum ödrum mönnum at kurteili læris historie . . . dóms sins (b), versagiörd oc bókalestri (c); hann var svo mikill raddmadr oc faungmadr, at afbar faungr hans oc rödd ef ödrum mönnum peim er på voru honum famtida; hann for på enn til vistar í Odda, oc hafdi þá enn gott yfirlæti, sem vert var.
 - (c) bókalistum. Sq.

SAGA Cap. 1. 145

fcriberet, five aliud ageret. Adolefcens A, C, matrimonium' contraxit , uxore ducta Herdisa Ketillis filia, eleganti muliere & rebus omnibus, qua faminam decent, optime instructa. Paucas biemes cum conjuges fuerant, Paulus peregre profectus aliquamdiu mansit apud Haraldum Orcadum Comitem, qui magnis eum bonoribus affecit. Dein versus meridiem navigavit in Angliam, ubi scholam frequen. tans, tantans ibi scientiani sibi comparavit, ut exempla vix suppetant eorum, qui pari temporis spatio tantam & talem doctrinam sibi compararunt. In Islandiam redux eruditione, quæ eum ornabat, poëseos studio & frequenti librorum lectione ceteris omnibus prastitit. Vocis adeo sonoræ & canoræ fuit, ut cantus ejus & liqvida vox, aliorum vocem Juperaret, qui ejus vixere tempore. Post reditum, ut antea, in Odda domicilium habuit, etiamnum; ut par erat, magni æstimatus.

· · ·

· · · · · · K

Cap.

PALS BISCUPS

A. C. ---

146

II. Cap.

Enn litlu sidar gerdi Páll bú í Skardi, oc var margs til fyrst fátt, pest er hafa pursti, enn svo kom skörúngsskapr peirra beggia hióna oc (d) gódvilldar umsýsla í halld, ar pau áttuærit hvervetna skamms bragds, oc urdu pau på fyrir hinum stærstu stársködum, oc báru pau pat vel oc prúdliga, enda var svo sem ecki gerdi af pví, oc pá vóxu se peirra, sem fær gengi á land. Pát var (2) raungódr

(d) gódvild, inflar adjettivi. A. B. C. D. gódvilld vina í halld. Sv.

(2) Qvod ad nostri genium & agendi cogitandiqve modum pertinet, ille ex dictis & jam dicendis patet; qvibuscum reliqvi scriptores confentiunt. Vite Episcopi Gudmundi autor, qvamvis totus in eo sit, ut stulto & præcipiti Gudmundi zelo omnem sanchitatis colorem inducat, Paulum tamen esse virum bonum & sanctum, qvi mulsas à fubditis perpessiones exantlandas babeat, adeoque & coram Deo tames sit bonoration & acceptior, non dissimulat. Qvantam & qvam felicem operam Paulus optimatibus Islandiæ in gratiam invicem reducendis impenderit, Sturlungas multis persequitur. Ita

147

A. C,

Paulo post in prædio Skardi domicilium fixit Paulus, licet initio deeffent multa, qvibus opus fuit; verum utriusqve conjugis stremue navata opera & benevola cura eo profecit, ut brevi cujuslibet rei satis baberent, qvamvis maximam pecudum facerent jacturam, qvam æqvo & magno animo pertulerunt; fuitqve ea res, qvasi non accidisse: postea enim opes illorum, instar maris, terram inundantis accreverunt. Paulus benignus erat na-K 2 tura,

ei præprimis tribuitur pacis publice in Comitiis generelibus anni 1196 confervatio ; & anno 1200, fratrem Sæmundum cum Sigurdo Ormi filio reconeiliavit Anno 1206, inter Episcopum Gudmundum & Kolbeinem Thome filium gratiam refarciit, felix nterqve, fi pactis initis ftetiffent. Nec Paulus in fubsequentibus turbis collegæ defuit, sed Gudmun, dum vagum & inopem ad fe invitavit, falutaria ei communicavit confilia, & suam auchoritatem rebus ejus desperatis restituendis interponendam obtulit, que omnia rigidus ille zelotes respuit, nifi Paulus etiam ad omnia miscendum, & caco Gudmundi fervori velificandum, totum se daret, gvod à viro prudenti frustra petebatur. Nec tamen diffitendum eft, Kolskeggum Divitem post fata Pault

A. C. gódr oc fályndr, oc þýdr við alla vini sina, oc alla góda menn, enn hann var (e) stirdlyndr vid vonda menn, piófa oc (f) illmenni stiórnar. madr mikill var hann um alla hluti f finni sveit, oc örr til fara allstadar par er purfa pótti hans tilkomu. Páll var godordsmadr, oc hellt hann fvo. alla sina pingmenn, til allra rettra mála, at hvergi vard þeirra (g) hlutr undir; Páll átti IIII börn, pau er úr barnæsku komuz, (h) vid Herdís konu sinni, sonu tvá oc dætur tvær, fynir hans hetu Loptr oc Ketill, enn dætur Halla oc Póra, pau vóru öll væn at áliti, oc vel at fer pegar pau vóxu upp. Porlákr Biscup módurbródir Páls, lagdi á hann mikla virding, oc unni hönum mikit, oc baud hönum

(e) stridlyndr. B. C.

(f) illrædis menn. O.

(g) hluti. O.

(h) med. B.

Pauli Episcopi de eodem dixisse: Paulus quidem primis temporibus baud satis aquus, & causa sue ylus

SAGA Cap. II. 149

tura, sed taciturnus, erga amicos bo- A. C. , nosque omnes obsequiosus, at in malos, fures & nebulones asperrimus; in fua ditione res omnes naviter & fumma gravitate administravit, promtus ad omnia adeunda, quæ ejus opera indigere videbantur. Curiam, cui præerat Paulus, ita rexit, fuisque curialibus in re qvavis æqva, ita adfuit, ut nuspiam illorum partes effept deteriores. Ex uxore Herdifa qvatuor Paulus suscepit liberos, avi adultam attigere ætatem, filios duos, duasque filias; dicebantur filii Loptus & Ketell, filia autem Halla & Thora, omnes, cum adoleverant, venustate forma honestisque moribus commendabiles. Paulum in magno bonore babuit ejus avunculus Thorlacus episcopus, eumque eximie carum, & ad se convivam sæpe voca-K 3 vit.

plus justo insistens reputabatur, quamuis, ex quo Episcopus factus erat, bonum virum se prastiterit, quod ab inimico dictum, ut sententiam quandam, cui à Pauli actis auctoritas quærebatur, infringeret, contra nostrum non valebit, in primis cum ejus operam avunculo præstitam, haud obscure notare videatur. Conf. Sturlungasaga libr. 5. cap. 26.

A. C. hönum opt til fin, enn pó nockrir höfdíngiar adrir væru (i) andftreymir Porláki Biscupi, pá var Páll hönum pví traustari frændi oc (k) fulltrúi, sem adrir gengu meir undan. Enn er Porlákr Biscup andadiz, på sýndi Páll enn sina (l) ást, enn slestir allir hans göfger vinir,

III. Cap.

1194

÷

Id nærsta sumar eptir andlåt Porläks Biscups ins Helga, var Páll kjörinn til Biscups, ådr var mjöc (m) laung (n) ræda um pat mál, enn par kom at um sidir, at pat var lagt undir Brand Biscup (o), mest at rådi Halls Gitzurarsonar (3), enn hann kaus Pál til utanferdar, enn hann játti ei brádt undir

- (i) nockut andstreymir. O.
- (k) fulltrúadri. Sv.
 - (1) dygd aftligri, O. aftligri frændfemi enn fleftir. Sv.

. (m) flaung. O.

- (n) tilræda, A. B. C. D. Sv.
- (o) oc adre anvini hans, add. O.

SAGA Capi II. 151

vit, adeo ut licet quidam alii magnates A. C. Thorlaco epi/copo adverfarii effent, eo fidelior ei adeffet Paulus cognatus, cui eo magis fidere poffet, quo fe magis fubduxerunt alii. Thorlaco epifcopo mortuo Paulus majorem, quam plerique alii nobilisfo mi ejus amici, amorem præbuit.

Cap. III.

Proxima æstate post Thorlaci Sanchi episcopi mortem, Paulus in episcopum 1194 electus est; longo de bac re sermone babito, so demum ventum est, ut ex Halli Gissuris filii potissimum consilio, boc negotium Brandi Episcopi arbitrio committeretur; ille autem peregre profecturum (ad munus capescendum) elegit Paulum, qvi non cito consensit (onus K 4 ittud)

(3) Hallus filius Giffuris, de qvo fupra pag. 1. 205. fupremum in patria magistratum gessit, qvo anno 1209 abiit, postea Abbas anno 1221 confectatus, monasterio Helgasellensi, & post Thyckvabajensi præstnit, obiit anno 1230. Plurima de illo Sturlungasaga & Annales referunt, qvæ omnia laudes ejus canunt. Genealogiam ejus vid. infra Taba A- A. C. undir at ganga, oc geck annar til at 1194 ödrum at bidia hann, Brande Bifcup, oc fvo brædr hans, oc adrir hans áftvinir, enn hann fyniadi, oc fór vid pat heim af píngi, sidan fór hann í Odda til Kyrkiudags, um Seliumanna messu, med mikilli áhyggiu, enn er allir vóru promir á at bidia hann til, oc hann få at på var vid einga at bægiaz, nema í móti Guds vilia væri, oc villdi hann pat víst eigi, pá er hann íhugadi fitt rád; Þá skaut hing Helgi Andi honum pví í hug, at legggia siálfan sic í ábyrgd til pyrstar mönnum, oc geck hann på fidan röfkliga undir pann vanda er honum hafdi lengi ádr (p) hugr vid bodiç. Enn litlu fidar fór hann í Skálabalt oc Jon fadir hans med honum, oc brædur hans, oc tók pegar vid öllum fiarforradum stadarins. Hann baud på pegar par at vera Gitzuri Halls fyni, er adr hafdi par verit um daga Porlaks Biscups hins Helga, oc melt ftadarprýdi var at oc hýbýlabót beirra (p) framen til, addit. Sv.

SAGA Cap. III. 153

tilid) subire; quare alter post alterum ac- A. C. cedentes illum rogarunt, bos inter Bran. 1194 dus episcopus, fratresque ejus & alii amicorum intimi; sed detrectavit ille, & re ita constituta, à comitiis domum ivit. Postea festo Sanctorum in infula Selia, cutis æget, ad festum dedicationistempli celebrandum, ad prædium Odda profectus. eft. Omnibus autem rogando fatigatis, cum videret à se venini bac in re incommodum fieri, nisi ipse volumati divina obluctaretur; quod crimen neguaquam admittere voluit, rem ferio meditatus: Jubiit divino spiritus sancti assatu mentem ejus id confilii, ut pro eliorum utilitate se ipsum pericula objicere vellet, que facto, grave negotium strenue subiit, à quo mens ejus diu aversa fuerat. Paullo post, patre Joanna fratribusque ipsum fequentibus, ad Scalholtum ivit, ubi serun opunque, que fedis eront, curan -grunen nus in fe suscepts, 1bi maner flatim jusht Giffurem Halli filium, qui isempore Thorlaci Sancti episcopi in Scalholto federat, sedis istius fummum ornamentum, & præcipuum, græ aliis, ávi K 5 Washing ibi

A. C. peirra manna er par (q) væri. Påll 1194 let öll hin förnu fjárforrád vera í Skálabolti sem adr höfdu verit, enn hann setti Porkel' Prest Hallsson til kyrkin vardveitzlu, (r) oc pá piónadi hann honum fyrst er hann kom út, enn hann var sidan Canúki í Veri. Herdis vardveitti bú peirra í Skardi oc börn peirra öll, oc audrædi peirra vel og fæmiliga (s) medan hann var utan, oc var pat almælt, at eingi börn væri fvo vel vanin, fem peirra börn í öllu heradi, oc hellt pat vel skapi medan hún lifdi, af pví at hún var allra kvenna võnduz, bædi fyri fina hönd oc annara manna fem opt bar raun á

IV. Cap.

PAU for utan hit fama fumar er hann var kofinn til Bifeups, oc var på diákni at vígflu. Honum greiddiz fin (q) på Sv. (r) få pro þá. O.

(s) fköruliga Sv.

SAGA Cap. III. 155

ibi erant, decus & fulcimentum. Cæ- A. C. tera, in Scalholto opes administrandas 1194 eisdem reliquit, qui ibi antea fuerant, templi vero custodiam (sacerdotis munus) Thorkeli facerdoti Halli filio, qui episcopo in Islandiam reduci primum ministravit, fed postea Canonicus Verensis factus eft. Eam, que in Skardio erat, rem familiarem, liberosque omnes & posssiones bene ac prudenter curavit Herdisa, quo tempore ip/e peregre erat, ferebatque omnium sermo, per totum territorium liberos non dari, qui cultis moribus possent cum Pauli & Herdifæ liberis comparari; id qvod,qvoad ea vixit, tenuit: fuit enim tam in fuis, quam aliorum negotiis, omnium mulierum laboriofisfima; id quod experientia sæpe docuit.

Cap. IV.

Paulus' eadem æftate, qva in epifcopum eligebatur, peregre profectus, tuvc ordine Diaconus, profperum babuit iter, in

A. C. fin ferd vel, uns hann kom til No-1194 regs oc fór sidan til kaupángs í Nidaros, oc var par um veturinn, uns (t) leid jól, oc póttiz hver peirra manna bezt hafa, er hans sæmd oc virding giördi melta, pví helldr er göfigri vóru, oc virdu þeir þá rett. Eirikr (4) Erkibiscup var í Danmörku, pá er Páll (u) kom utan til vígílu, oc var hann med Absaloni Erkibifcupi, enn Sverrir Kóngr (x) Magnus var austr i Vik, oc fór padan á 1195 Upplönd. Enn eptir jól fór Páll nordan úr kaupángi á fund Kóngs með sinu föruneyti, oc var på med hönum fiölldi Kóngsmanna, enn Kóngr tók svo vel vid honum, sem sonr hans edr bródir væri til handa hónum kominn, oc giördi svo mikla virdíng hans oc tign, fem hann mundi siálfr kiófa edr hans vinir. Enn bædi var at hann kunni betr enn flestir menn adrir, oc hafdi betri færi á, oc fló : Ölln

- (t) kom, O.
- (u) Biscups efni, addit So.
- (x) Magnússon, omnes, male.

SAGA Cap. IV. 157

in Norvegiam usque, ubi emporium pe- A. C. tens, quod Nidrosiæ eft, ibi biemem trans- 1194 egit, ultra festum natalitiorum Christi, omnibus adeo honoratus, ut is primas ferre videretur, qui bonorem ejus & dignitatem maximè promovisset, eo majore quisque studio, quo erat nobilior, qua in re recte senserunt. Ericus Archiepiscopus in Dania, apud Abfalonem Archiepiscopum morabatur, cum Paulus in Norvegiam venit inaugurandus. Rex autem Sverrer Magnus in Vikia verfabatur, unde in regiones superiores (Upplandias) fe contulit. Post festum natalitiorum 1195 Christi, Nidrosia relicta, de sententrione profectus est suo cum comitatu Paulus, ut Regem conveniret', tunc magna regiorum satellitum frequentia stipatum, qui ea humanitate eum fuscepit, ach frater vel filius ad eum venisset, tantaque veneratione ac bonore coluit, quantant ipse (Paulus) amicive ejus optassent : etenim Regem hac in re & melior, præ aliis plerisque, juvit scientia, & major facultas.

 (4) De Erico Archiepiscopo ejusque exilio voluntario multis Sverrisfaga, & ex illa Torfaus Histor. Nor. Veg. Tom. 4. pag. 15. feqv. 4

A. C. öllu vid pví er til (y) gæda var, er 1195 peir mætti bádír göfgastir af verda. Pórir Biscup vígdi Pál til prests í Hamar kaupángi, par var á imbrudögum á lángaföstu, einni nótt eptir Matthias messu, oc fór hann sidan aptr til Kóngs hina förnu nótt, oc var pá med honum uns hann fór til Danmerkr, oc feck Kóngr honum alla hluti pá er hann póttiz hafa pörf á úr landi, Kóngr let oc alla Bifcupa fá honum bref sin med innfiglum, pá er í landi voru. Fór hann sidan til Danmerkr um föstuna, oc kom til Lundar Páskadaginn fyrsta, á fund Erkibiscupa, oc baud Absalon honum pegar til fin, er hann kom, med hinni mestu sæmd; enn beid hans at hámessu, pegar hann vissi at hans var pángat von. Var hann fidan med Erkibiscupi um Páskavikuna, oc var í hinu tíguligaíta yfirlæti af peim bádum, oc var þá þegar rádin vígfla hans; af pví at peir gátu brádt reynt

(y) girnda Sv.

158

SAGA Cop. IV. 159

cultas, milli rei parcentem, qua lætari A. C. uterque, quave quant maxime poffet bo- 1195 norari. Thores epifcopus, in emporio Hamarensi; Paulum confectavit facerdotem; id good factum est, quatuor temponum diebus quadragefimulibus, pofiridie festi Sanchi Matthia. Eadem noche ad Regem reversus, apud cum mansit, donec in Datiam iter faceret, ad quod Rex cum robus omnibus instruxit, quibus ipfe fibi, extra regnum ituro, opus fore judicavit. Rex omnes, qui in regno aderant, epifcopos, literas (commendatitias) ei dare juifit, quo facto, tempore quadragesimali in Daniam profectus, prima pascatis feria Londinum (Scanorum) venit ad Archiepiscopos, ubi venientens Abfalon maximo cum bonore mox invitavit apud se hospitaturum, & ad publica missarum solemia, quibus eum interfuturum audiverat, accessentem exspecta-Apud Archiepiscopum cum bebdovit. made paschali commoratus fuerat, ab utroque præsule in summo bonore habitus, ejus ftatim fuit decreta inauguratio, mox eos docente experientia, quam infignis effet Er doctri.

A. C. reynt pat, hver fkörúngr hann var, 1195 bædi at lærdómi oc vitrleik oc atger. vi, enn hann beid vígflu i munklífi pví er heitir á Heradsvadi, oc var hann fyrr vígdr enn peir, höfdu pá ætlat er peir skilduz, oç. kom pat mest til pest, at Knur Kongr Valdi, marsion lagdi pau, ord til mars ferd skyldi slýta, eptir pyi sem hon. um bezt gegndi oc peim mönnum er hann skylldi. Biscup yfir veray oc fóg pat enn eptir, annari hans gefu, rat hinn göfgafti medr virdi hann par fvo mikils (z) ofen, at hann gef pat rød til fem hann mundi fielfr kiefe, Absalon Erkihiscup vígdi Pál til Biscups Jons deg Bilcups, VIII nottum fyri Pbilippus mellu oc Jacobus, at rádi Eiriks Erkibiscups, er ei hafdi þá siálfr sýn til at vígia hann, vóru Biscupar, vid vígslu Páls Biscups, Eirikr Erkihiscup oc Peer Biscup af Roiskeldu. Páll Biscup gaf gullhring Abfaloni Erkibiscupi oc annan Eiriki, Erkibilcupi oc öllum beim ödrumnockrar N. Marian .(z) ofen, omitt, D. O.

SAGA Cop. IV. 161

E doctrinæ & prudentia, & ad gravis. A. C. fima negoția quam promtus atque babilis. 1195 In coenobig, good Heradsvadum dicitur, dum inaugurationem præftolabatur, accidit, ut illa prius succederet, quam Archiepiscopi digressi decreverant, ea prac cipue de causa, quod buic negotio interpres pro eo intercesserat Knutus Rex, Waldemari filius, svadens, ut iter ejus acceleraretur, prout ipsi maxime foret commodum, iisqve omnibus, quorum epi/copus effet futurus; qua res ei accidit, pro reliqua ejus felicitate, ut vir fumma dignitatis nondum visum tanti faceret, ut de itinere ejus accelerando confilium daret, quod ipsi ellet optatissimum. Absalon Archiepiscopus Paulum inauguravit episcopum, festo Joannis episcopi, octo no-Etibus ante Philippi & Jacobi festum, con. filio & consensu Erici Archiepiscopi, qui ipse eum non poterat inaugurare, oculorum lumine destitutus. Pauli episcopi inaugurationi præsentes aderant episcopi, Ericus Archiepiscopus, & Petrus episco: pus Roskildensis. Paulus episcopus Abfaloni Archiepiscopo aureum annulum & alium Erico Archiepiscopo denavit, nec cateros

À. C. nockrar gerlimar er studdu embætti 1195 hans vígilu, oc (a) tignar. Cæleftinus var pá Páfi (5) er Páll Biscup var vígdr. Fáll Biscup var pá fertugr at alldri, er hann var til Biscups vigdr (6), for hann sidan til Noregs, oc fann Sverri Kong i Vik auftr, oc for med honum til Biörgvynar, oc var med honum (7) uns hann for til Is lands hit fama fumar, oc tignadi Kongr hann pví meir í öllum hlutum, fem hann hafdi lengr med honum verit, oc hann künnf hann giör, allir virdu hann mikils fem von var at, oc frændr hans vóru allir peir er göfgaftir voru f landinu.

V. Cap.

Páll Bifcup fór pá út til Islands hit fama fumar, fem hann hafdi vígdr verit (a) tign. A. B. C. D.

(5), Cœlestinus Tertius Papa sedit ab anno 1191; ad 1198; quo anno die 8 Januar. decessit. (6) Paulum anno 1195 confectatum suisse, omnes Annales, Sverwiginga & Sturiangashga, testantus.

cæteros omnes, qui ejus inaugurationi A. C. & honori opitulati fuerant, fuis donis ca- 1195 rere est passas. Cœlestino Papa, Paulus inauguratus est episcopus, tunc annos quadraginta natus. In Norvegiam dein redux, Sverrerem Regens in Vikia convenit, quocum Bergas profectus, & ibi apud illum commoratus eft, donec eadem æftate in Islandiam reverteretur. Omnimodo auten honore eo magis eum coluit Rex, quo diutius apud eum commoratus, S quo ei notior factus est episcopus. Omnes etiam alii eum magni astimarunt, prout aquum erat, cum inter cognatos ille numeraret, quotquot babuit Islandia nobilissmos omnes.

Cap. V.

Eadem astate, qua episcopus fuerat inauguratus, in Islandiam redux, L 2 in

(7) Paulus quoque Concilio-Episcoporum, hoc anno Bergis celebrato, interfuisse videtur, in quo crimen feloniz Haralldo Comiti Órcadum à Rege Sverrere intentatum pertractabatur, & litera ca de re ad Pontificam Romanum exarabantur.

A. C. verit til Biscups, oc kom i Eyasiord. 1195 oc veitti hann på pegar dýrliga veizlu Brandi Biscupi, oc ödrum vinum finum peim (b) er par var vid kostr, win at drecka oc öll önnur atfaung fem mest máttu verda; syndiz pat pá pegar í fyrstu, sem opt urdu sidan raunir at, at hann undi pá ávallt bezt, er hann gladdi vini fina fem flesta oc vandamenn í veitzlum virduligum, med áltúd oc skörúngskap. Hann hafdi pá út med ser tua glerglugga at færa Kyrkiunni í Skálabolti, festarmeyin sinni andligri, oc fyndi hann på pegar pat er sidar kom enn meir fram, hvat honum bió í bug, hverfu miöc hann vildi þá kyrkiu prýda um pat fram sem ádr var, er hann var til vígdr, þótt hún væri ádr gerviligri, oc dýrligri enn hvert annara húla er á Islandi vóru. Sú var hin fyrsta virdíng er Páll Biscup gerdi til stóls sins, oc sinnar kyrkiu um pat fram sem neinn Biscup hafdi ádr gert, at hann saung enga messu adr hann kom Le . Le Le ... (b) peim er par voro pá, os var pá koltr vín at. Sv.

SAGA Cap. V. 165

in Eyshördum appulit, ubi lautum sta- k. Q tim instruxit convivium, Brando epi/co-1191 po alisque amicis, qui fuere prasentes, in que convivie vine fuit propinatum. eliusque, qua fieri potuit, maximus erat spperatus. Hoe initio id mox apparuit quad sæpe deinceps dacuit experientia, cum in finu maxime fuiffe wifum, quando fincera cum amicitia tum magnificentia cultor, amicos suos & necessarios quamplus rimos opiparis conviviis posset exbilara-Ab exteris tunc advexit duas vi-T.C. treas fenestras, templo Scalholtensi, Jponfa fua spirituali, offerendas, ea re statim wonstrans, gyod postea clarius apparuit, id ei statutum cum mino esse, templum bacce, qui erat inquguratus, novo, felendore & pluribus, gyam antea babues rat, graamentis augere, licet cecteris omnibus Islandiæ adibus inftructius longe & augustius ellet. Primus, quo Paulus episcopus seden templumque sumy suxit, plusquam ultus alius ante eune epi seopus, bonor, bic erat, appd nulland cecinit millons, gnte funn ad fer L 3 dem EL.

A. C. kom til stols i Skålabolt. Enn i öll-1195 um löndum er fú virdíng á, at eckt se minna vert at hlýda prests messu hinni fyrstu nývígds, helldr enn Biscups messu einhverri, enn petta mátti pví meira, sem pá var bædi senn at hlýda prefts melfa oc Biscups hinni fyrstu, oc droif på sidan sidldi menne f Skálabolt nil peirra fagnadar (c) crinda, at hlýda messo Páls Biscups. Par voru på margir göfgir menn vid staddir, Jon Loptsion fadir hans, Samunde oc Ormir brædur hans, oc Gitzur Hallsfon, oc var par på mikit hölmenni. Biscup mælti på långt mål oc fagure; oc pá her hann pegar pví fem fleftir urdu fegnastir, at hann mundi öll bod pau bióda, fem Porlákr Bifcup hafdi bodit. Pat matti oc på pegan bratt fia, er hann tok virför tim fýflu fina, hverfu blídr oc peckr hana var vid alla fina undirmenn, op hversu ovande hann let giora vid fic, öllum er hönum Ayldu beina vinna, edr adra hlusi på er skylde var hann 1. at (c) tidenda, A, B, C. D. Sv.

ESAGA Capiks 167

din Scalholgenten adventum; in omnis A? C: bus enimiterais sita fere judicatur, good 1195 minoris momenti non fit, prima facerdo. tis, simper inaugurati, milfie interesse; goan millauepefeopis que res bic fuit ro infignior, guod prima & facendotis &: thiscopi mille and hetur. Hinc magna bominum mutsifudo ad Scalholium con-- I I. finait, ut Rault epifeopi primamimifian auscultantes: novo: boc gaudio: animani jafaerent. Malti izitur nabilasivini ihi prafentes filtre, Joannes Lopti filius; pater epifcopi ; Semundus & Oamus frai tresujus, & Giffer-Halli filino, una cuit wimhominuinguinicitudine. a Tunc .epi-Feopris long un & soncinnum or fus firmon umy id those pollicitus ef , que plur inter www.maximestelabatur.animius, dminia fe en quandatarian, some Thorlaous epifcos pue strutandoverine. Docuit mon etiatis experientia, cuns fuam obine dapit prot vinciam, erga omnes subditos quam blandus esset & amabilis, & quam parabili apparatu excipi vellet ab omnibus, quorum erd, vel hospitio eum aut conviviis excipere, vel aliis banoris officia colere; rellati 4 au t d'i bit intro ; que

A. C. at tigna, vard hann vid pat fve int fzell vid alpýdu, et allir unau hosuna hugáftum, náliga um alle dand, bedi í finni fyfla, oc fvo annari fyfla ci at fidr. Pat var oc audigne hve miles ill femadr. hànn anndi, vora Afyri fakir unnfår oc fkörungilkaparestallt 1196 af f fifetla. Pál Bilcup hafdin cina vetr fetie i Skálabolet idr: Herdis, iconig hans kom pangat til anmfyftu fyris innan flock, oc vær hontin fro mikil ٤., ftod og fryke at, bædis fadintan sog honum falfun, fens eingi vard önnne lik af mönnum niedan hann varast Aóli. Svo var ikörángikapr hennar mikill occumfyfla, an hun hafdie fi veer par verit fdr par war hverveens srin (d) nog par or halas porfs, wo cinfikis pastri (c) edya, us bidia, pór C manna veru & buigtonn EXXedut LXXX mheimie manhamis, side eineine wheels as a owned by a start gran a set nar à conner o vange de constant - ' journe en situe a con jeste 🕂 or state con 1.2 chie et i chie her e 🐺 (it) mit middi A. D. mit O. 2015 19 (e) purfti þá í bú at hidia. Sv.

SAGA Cap. V: 169

quæ res favorem populi universi adeo ei A. C. conciliavit, ut omnes, per totam propemodum infulan, ei optime cuperent, tam istius, cui ipse præerat, quam alterius dioscefeos incolæ. Facile etiam apparuit, gyam effet in parandis opibus fehx, rem juvante provida, qua ufus eft. eura, & strevua in rebas annibus administrandis opera. Unam hiemem in Skalholto federat Paulus episcopus, cumiuxor 1196 cjus Hardila ittuc venires, rem familia. ten intra formun administratura, it wod & Apfi & feditante erat adminimula atore auxilia, quantum groud fedi prafait, plins nullus ei profinre pptuit. Huis sei adhibuit ille infignen adeo operant. aant swinger St. diligentinger ut pause effluerent hignes, antequant omniton rerum, quibus onus effet, ibi exfraret abundantin tenta, ut nulla in re open aliorum flagitare nevefle effat, livet ventum guandaque homines ibi haspites alerentur, prater Septuaginte aut offeginte homines daniefticos. vag show the right districts Cap. LS

A. C	VI. Cap.	
1196.		

Nu Pál Bicup lá pat bratt, er hann kom til ftöls i Skälaholti, at honum pórti pat fkylt, at flydia oc flyrkia oc ul loka færa, er hinn hellagi Por-Mkr Bilcop Hafdi finn villa um fynd ann, oc hann "ler kaupa" eil: "Enn' par vareat bus um Rickur par er haun OFII mardinkeypt in Rederins A Skalabolti er pa voru beztar a ollu Istandi, op. hann hafdi be MHI trendt haft med khiokanum 30 tvittig at hæd , Minam ur mala. PanoBienpi feck in Idin pana marin, er maguffr ver fillonu Islandi, Allere, er Mamundi her Annaloh, oc ter giora Aopul, fico mide Wandadaaa at windmi do nindi, at "inahit" bar iti minnr af ollum crelmidum to Islandis enn adr kyrkian fialf.... . Hann fler oc gióra kyrku tippi i fföplining oc rid tipp 'at gangal, de vigdishann på kyr klushinum honega Powlats Blcupt hinn X í jólum, oc bið pa kyrkia át öllu (f) fagrliga oc feck par hvervetna Forfduliga. LS

SAGA Cap. VI.

entry **A. C.** Eap. VI. Ad cathedram Skatholtenfent 100ft) guam accesser Paulus spifcopus, mos justum esse judicavit, ut confirmaret, pros moveret; & ad finem perduceret omnia; que fibi cordi effe Santus Thorlacus opin fcopus oftenderat, quaque coemi fecenat; videlicet ur locum paratet sampanis illis; givas (Thorlacus) in cathedre Skalholieni fis usus emetat; tunc temporis omnium In tota Islandia : opcimas . Una cum bis campanis quattion etians tigna addene rat, altitudine viginti udnaram, fi alait. effent menfuranda. Hint per fabruni tignarium, qui in tota Islandia leant ars sem onthium optime calinity ontine Anonto diam Araz fitinm, exftrai curavit turning ligneam, Simateria Starte edeo affai bre factant, ne aliis in Islandia ligneis edificits illo non mimus prostaret, quali ipfum interbea excellait reniplum. , c**ła** turri etiqui supeniore strui curavit sacravi Ediculam, quique ad eam ducebant, gradus. Hanc adiculam Thorlaco San 20 episcopo, decimo natalitiorum Christi die, consecravit; per omnia elegantis sime exornatam.

A. Q verna til pat er hafa punfti; hann let Atla prest skrifara penta innan alle (g) ræfr i stöplinum, oc fvo biórinn, oc tialda allan hit nedre prennum. eiölldum vel oc fagrliga, oc fvo lee hann skrifa yfir fer hvers leidi peirrs. nidrfæning (h), er par hvila (ftöply imm, hann legeli ci minnet fe til stöpulimidar, ar því er hönum hugdiz salium at, can fiogr hundrut hundundawedr padamaf meira ... Hann keypti kluckur pær í ßöpulinn et hister meftu gerfunar voru sjafnmiklar;; at peim manai Norramon er Kole hen Hann keypei enn fleiri. klockur til stöpulsins, oc fvo famhringing tvær uppi i kyr. kammal, os prýddi hanna í bvívetna pvísor hugam mätti hyggia, bædi kyrs kin oc fvo stopul, i buningi öllum (i) i kyrkiunni, oc kroffum, i skriptum, Manchkium, or kimpum or glerglugg. um, oc. inBifcups fkrudi allskyns. Hann let oc höggva keinpró (k) the tract state that a month of against (h) hvers peirra, his omnes repetunt. (i) ölkum í bríkum oc kroffum. Sv.

(k) agæra oc hagliga. C.

SAGA Cap. VI.

patam, & * rebus annibus neteffariis 🗧 optime paretam. Per Atlium Sacerdatem, qui pictor fuit, laquearia totius turris enterioris, una cum frontispicio fuper limen pingi curavit, reliquam,vero turrim inferiorem triplici_aulæo bene & nitidè ornari. In turri guoque, fupra cujusque ibi quiescentis monumentum, ejus sepulturam fecit notari. Non minus quam quadringenties centum (bis mille ferd imperiales) prout ipfi visum est, vel fummam etiam majorem, turris hujus structure impendit. A Norvego gvodam, cui nomen erat Kolus, in turris usum campanas entit, pro ea, qua erant magnitudine, res maxime pretiofas. Plures quoque turri campanas emit, è quibus due grant confone, superius in facra æde pendentes: templum enim, ægye ag turrim, omnimodis, que excogitari poterant, decorquit ormamantis, utpote one nibus, que templorum sunt, utensilibus, crucibus, inferiptionibus, imaginitus, lampadibus, vitreis fenestris, cultuque vestium omnis generis; que episcopum ornant. Summo prætersa artificio excidi fecit

173

A. C. agæra hagliga, på er hann var flagde eptir andlat fitt, oc hann let bua gröft virdulige í stöplinum, peirra manna er hönum þótti mestr (1) vandi á.

VII. Cap.

A hinu pridia ári (8) bilcupsdóms 1197 Páls Biscups, andadiz Jón Lopesion fadir hans, allraheilagra dag, fá madr er pá var göfgastr höfdingi á öllu Islandi. Hann virdi ser pat mikit nidrfall vera, er pá var peff manns vid milt, er melt mátti hans virdíng hefia oc flyrkia, oc var skylldastr til allra manna. Enn allsvaldandi Gud, er hans gipt oc gæfu lot ávallt vaxa dag frá degi, enn alldrei mínka, gæddi hans virding ívo, at eingi madr hafdi adr a Islandi vordit af linum frændum jafngöfigt oc figinn, fem hann vard på af linum náfrænda, Porláki hinum Helga Bi icupij ... NILL 63 641 14 (1) mestu um varda: O.

> (8) Obitum Jong Lopti filli emnes Annales ad annum 1197

r.crypt

171

2 SAGA Cap. VI. 175

fecit loculum lapideum, in quo mortui A. C. funus est conditum. Non minori cura eorum intra turrim sepulcra ornavit, qui ipsi videbantur maxima veneratione digni.

Cap. VII.

Cum tres annos episcopus fuerat Pau- 1197 lus, ommium Sanctorum festo, mortuus est pater ejus, Joannes Lopti filius, vir inter omnes Islandiæmagnates nobilis fimus. Illius mortem magno (episcopus) sibi damno duxit, jam desideraturo, qui dignitatem fuam augere & confirmare posset, quique etiam præ aliis omnibus (id facere) deberet. Sed omnipotens Deus, lætam ejus fortem & fortunam indies crescere, nunquani decrescere passus, dignitatem ejus adeo promovit, ut in Islandia neminemi ita nobilitarint cognati,-ut illum nobilitavit proximus cognatus ejus Thorlacus Sanctus episcopus, cujus tunc gloria

1197 conftanter notant. Vid. Langebek: Script. Ret. Dan. med. zvi Tom. 2. p. 517

A. C. scupi, af pví at pá birtiz dýrd hans 1197 oc heilagleikr, fyrst fyri nordan land, oc par eptir um allt Island, oc öll lönd önnur pau er í nánd voru. Enn pó Páll Biscup yrdi pessum tídindum fegnari enn sleftir menn adrir, på fór hann ívo (m) vandliga med því máli, at hann hafdi alla höfdingia, oc hina vitrustu menn fyri ser mest um (n) petta atkvædi oc medferd peffa máls; oc var pat ei traudt at ei legdiz sá ordrómr á af nockrum mönnum, at hann vildi petta mál lítt á lopt færa af heilagleik hins fæla Porláks Biscups. Enn honum kom pó pat til, at hann vildi svo launa Gudi dýrd pá er hann let verda á hans dögum, er ádr hafdi alldrei slík ordit, at hann villdi pá alla medferd hafa er von vær at Gudi mætti best pykia, pótti honum vanfært med vera fem var, at (o) mundángs mikit væri aftekit í fyrftu, og ei mætti at fönnu at finna, enn eingi trúdi

> (m) varúdliga, Sv. (n) peirra, Sv. (o) munpáng B, C.

SAGA Cap. VII. 177

gloria & fanctitas clarescere coepit, pri- A. C. mum in infulæ parte septentrionali, po- 1197 ftea per totam Islandiam terrasque vici-Cujus rei nuntio quamvis Pau nas. lus episcopus præ aliis omnibus in finu gauderet, adea tamen caute in boc negotio versabatur, ut in hac re approbanda & divigenda, magnates & prudentiores omnès sibi haberet præeuntes; gvare non multum abfuit, quin rumor à gvibusdam furgeret, eum effe episcopum, qui de beati Thorlaci episcopi sanctitate Sparsam fantam vix divulgare vellet. Es oit auteni boc, gratiani Deo relaturus, goi tantam, illo epi/copo, oriri fecit gloriam, quanta nunquani antea fuerat; quare modum hujus rei servare voluit, gyem Deo putavit fore acceptissimum: visa est enim ei res difficillimi negotii, adeo ut mediocri cum affensu bæc fama esset excipienda, nec id posse justo jure vituperari. Etenim nemo citius, M qvam enn -

A. C. trúdi fyrr, ne (p) framkvæmdi, enn hann, dýrd oc heilagleik ins fæla Porláks Bilcups, pótt hann færi med varúdligar enn adrir. Enn þó var þat allra manna rád hinna vitrustu, med 1198 ordlendingu Brands Biscups, at (q) helgr dómr Porláks Bifcups væri upptekinn (9) úr jördu it fama fumar, eptir pví sem hann hafdi siálfr fyrifagt í (r) peirri vitran Porvallds prests á jólum hinum nærstum ádr. Eptir píng, hit fama fumar er petta var radit, fendi Páll Biscup ord Brandi Biscupi, oc brædrum sinum Sæmundi oc Ormi, oc fonum Gitzurar Hallssonar Porvalldi oc Magnussi, Porleifi Porláksfyni úr Hytardal módrfödr Herdifar, Katli oc fyni hans Porláki Ketilssyni brodur Herdisar, Gudmindi Presti Arafyni, er sidar var Biscup á Hólumi, de

> (p) framar. Sv. (q) helgidómr. B. C.

> (9) Communi, Annalium & Hisprirorum confentie translatio S. Thorlaci facta est anno 1198, sed

SAGA Cap. KII. 179

goam ipfe, gloriam ac Janchitatem beats & G Thorlaci episcopi Er credidie Er Tatam 8211 habuit, licet bac in re majorem quam alis cautelam adhiberet. Omnium tamen prudentiorum commune erat confilium, cub accessit Brandi episcopi per muntios mani 1198 datum, ut fantte reliquie Thorlaci epi feopi, eadem illa sestate, de sepuicno tolles rentur, prout iple, Thorvaldo, facerdati; proxime præterlapfo julensi fefte, per som nium oblatus præceperat. Eadem æftate ; gva dicta res fuit decreta, Paulus episcopus, post comitia, nuntium misit Brando episcopo, Sæmundo & Ormo suis fratribas, Thorveldo & Magno filin Gillu-001I ris Halli filii, Thorleifo Thorlaci filio de Hytardalia, Herdifæ (Jua uxoris) ava materno, Ketilli, Er bujus filie Thorlaco, Herdifæ fratre, Gudmundy, speerdort Arii filio, postea episcopo Holano, mul-M 2 ... Martisgues anno lequenti fefti ejus celebratio legittus injuncta foit. Que translatio diversa ell'ab illa gyam anno 1239 factam fuille Annales Flareyenfer & Ho-,

tenfes Antiquiores afferunt. Ita ut alud teftum, Sed in ejusdem Divi honbrent; annoit 237 indis 11 Auth fuerit, teftibus Annalibut Flaceyes febur, Skalit holeinis, & Holanis ütrisqve.

- A C oc mörgum ödrum áltvinum finum, 1198 Páll Bilenp giördi dýrliga veizlu peini mönnum er par komu, 'oc var par pá fidan tekinn upp úr jördu heilage domr hins fæta Porlaks Bilcups, og 8211 buir på um virduliga, fem fomdi, epeit forst oc fyrilogn Pals Bileups, oo fylgdu jartokair pá pegar hórar fin fagt' verdroif fogu hans, toc var pat dyrd : hans; . onn. . gæfa - Pals - Bit in almal prince that as Sta Mag
 - of inter a fundamente Cap. de angene State of state

1199 Hit mefta fumar eptir var leiddr f lög mefludagr Portaks Bilcups um alle lands be feit falta fyrir, weggia dægra Eptir pat loktu menn pängar of alle land, at dyrka hinn sæla Por-bik Bileup i vökum, föstum, i bænahalldi oc fegiöfum, oc fvo fóktu oc peir menn pángat er í förum vóru á hverium amilferum fiölmennir, bædi filendskir menn oc Islendskir, oc færdu heit lin pau er peir höfdu heitig, oc feldu i hönd Páli Bifenpi, oc fögdu

SAGA Cap. VII.

tisque aliis interioris admissionis ami A. C: eis, (ut ad Skalhohum venivent). Ve. 1198 mientes Paulus episcopus lauto excepit convivio, quo finito, beati Thorlaci episcopi Jandtæreliquiæde terra sublatæ,& prout decuit, ex confilio & prascripto Pauli epiftopi, bonorifico apparatu fuo loco positæ funt; quam rem magna mox fecuta funt miracula, ut in ejus (Thorlaci) Vita prolixius narratur; id quod ipfius gloriant; Pauli vero episcopi felicitatem adauxit.

Cap. VIII.

Æstate proxima, festum Thorlaci 1199 episcopi per totam insulam lege sancitum eft, 🔮 ut prævium baberetur bidui jejunium, statutum. Postea eo profecti sunt infulæ totius incolæ, ut beatum Thorlacum episcopum vigiliis, jejuniis, precibus,& donationibus colerent ; illuc etiam frequentes confluxere, qui quotannis ad mercatus proficiscebantur, tam peregrini, qvam Islandi, qvi qvæ voverant donaria, Paulo episcopo allata tradiderunt, rem M⁻ 3 modain-

A C. honum ferhveria atburdi finna (s) 5ger heita, oc jarteikna peirra er peir págu á móti, oc vóru honum pat ávallt feginsögur, peir báru allir á burt sannar raunir heilagleiks oc dýrdar hins fæla Porláks Biscups, enn raufn og stórmensku Páls Biscups. Enn pótt ádr væri mikil virdíng Páls Bifcups, fem verdugt var, ádr uppkæmi helgi Porláks Biscups, pá gæddi pat í miög metord hans, er hann átti fanngöfugaltann módrbródr, oc væntu margir at hit fornkvedna mundi fannaz, at modrbrædrum verdi menn likastir, oc pótti par líkindi mörg á giöraz, at par mundi oc fvo vera, af pví hann giördi marga hluti eptir pví sem hina fæli Porlákr Biscup hafdi gjört. Hann var rádvandr oc rækinn at tídagiörd, hann var meinlætafamr í föftum og klædabúníngi, hann hafdi oc ákenníng allra hluta peirra, er hann mátti var vid verda at hinn fæli Porlákr Bilcup hafdi í finum háttum, lítilæti oc ölmulu(t) gædi,

. (s) háita. So. . (t) ölmufugiördum, So.

SAGA Cap. VIH. 183

modumque fusceptorum votorum referen- A. Ç. tes, & qua, votis nuncupatis, oblata eis erant miracula, quæ illi narrationes nungvam non jucundæ fuere ; isti vero omnes, tam beati Thorlaci episcopi gloriam & fanctitatem, quam liberalitatem & magnificentiamPauliepiscopi vere experti discesserunt. Cæterum quamvis magna, ut par erat, fuisset Pauli episcopi dignitas, ante Thorlaci episcopi exortam san-Aitatem, ejus tamen bonores plurinum adauxit avunculus iste, qvi ei erat, longe nobilisfimus, speraruntque multi hic completum iri vetus proverbium: fieri avunculis fuis plerosqve virorum fimillimos; cujus rei, beic etiam futuræ, multa tunc exstare videbantur indicia, cum plurima faceret, eodem modo, quo fecerat beatus Thorlacus episcopus: fuit enim vitæ recte instituendæ studiosus, horarum canonicarum rigidus observator, jejuniorum & vestitus incommoda sponte ferens; -quin etiam præ oculis habuit specimenearum omnium rerum, quas beato Thorlaco episcopo in moribus fuisse scire ei dabatur, manswetudinis nempe, in stipe ero-° ganda М⊿

A. C. gædi, hardlífi oc polinmædi, fem hver: tveggi peirra vard (u) í raun margri oc mikilli, í sínum biscupsdómi. Pá er Páli Biscupi pótti nockut safnaz oc samandragaz fiárlutr sá er menn gafu af gódvilia hinum fæla Porláki Bifcupi, pá fýndi hann brátt hvat honum bió í skapi, hann keypti på sidan vid Gullsmid pann er Porsteinn (10) het, oc på var hegestr madr at málan (x) á öllu Islandi, enn svo urdu tilfaung af hende hans, at eckert skorti pat er hafa purfti til peirrar smídar, er hann vildi smída láca, hann ter taka til skringerdar oc lægdi par til ógrynni fiár í gulli oc gimíteinum oc í brendu fylfri. Hann lagdi par til eí minna fe til skrínis oc Imídar kaups, med tillögum annara manna, enn CCCC hendrada. Pat fmídi var miöc íva vandat, at pat bar ei minna af ödrum skrinum peim cr

(u) forte addenation : at pole.

(x) målmi, Sv.

(10) Thorfteinis ferinii fabri, fili Skeggii, circa annum

SAGA Cop. VIN. 185

ganda liberalitatis, vitæ severius inst A. C. tura & patientia, quani utranique docuere res, quas experti funt episcopi, multæ atque gravisfimæ. Videns Paulus episcopus opes aliquantulum augeri & accrescere, quas sua sponte, benevoli multi beato Thorlaco epifcopo obtalerunt, quanam ei animo sederet sententia, brevi monstravit: pactus emins cum aurifabro, cui nomen erat Thorsteino, totam per Islandiam in fua arte dexterrimo, cui tantum suppeditavit rerum omnium apparatum, utinibil deeffet, quibus ad fa- 1000 bricam, quam eum jusserat, perficiendam opus crat, scrinium ei conficiendum mandavit, cui immenfum auri, gemmarum& argenti defecati pondus impendit. Scrinio huic, & fabricantis mercedi, non minus pecuniæ quanı quadringenties centum nummorum (fupra mille nongentos imperiales) infumfit ipfe, aliorum fimal Jargitionibus adjutus. Fuit autem boc opus tanta arte elaboratum, ut ceteris M 5 'n

num 1798 in Sturlungefdge libr. 3. cap. 26. finitliter & Thurstyinia ausilatur de Begiles, ib. cap. 19. mentio fit, qvi cum nostro idem fuille videtur.

A. C. er á Islandi vóru, um fegurd enn mi vöxt, oc vær þat betr enn III álna, enn ecki var annat betr enn álnar lángt, peirra er pá vóru á Islandi. Eingi mun ípyria pell vitra manna, er íkrínit íer, hvert ítórmenni íá madr verit hefr er þá gerfimi hefr giöra látit, edr til hvers hann hefir fær yerit, fyrir efna íakir.

IX. Cap.

1202 A dögum Páls Biscups kom utan af Grænlandi Jón Biscup (11), oc var
1203 í Austfjördum um vetrinn, enn kom sidan á ófanverdri lángaföstu í Skálabolt, á fund Páls Biscups, oc kom par at skírdegi, oc vígdu peir bádir Bisícupar (y), oc hösdu peir margar tölur trúligar oc spakligar rædur sin á millum. Tók Páll Biscup vid honum med

(y) mikinn krifma, addit Sv.

(11) Johannes ifte anno 1187 in Episcopum Grönlandiz confectatus, byemem 1188:9 & jam hac vice annum 1203 in Islandia transegit; obijt anno 1209 fide

SAGA Cap. WIH. 187

in Islandia Scriniis orpatu non minus A. C. guam magnitudine prestoret, erat ening fupra tres ulnas longum, cum caterorum, gua in Islandia erant, nullum una ulna longius esset. Prudentiorum nemo, fcrinium istud videns, interrogabit, quantus fuerit heros, quantisva rebus efficiendis par, qui absolutissimum hoc artisicium confici curavit.

1 1 Tol 1

Cap. IX

Tempore Pauli episcopi ex Grænlan- 1202 dia venit Joannes episcopus, qvi eadem hieme in tractu sinuum orientalium com 1203 moratus, sed jejunia qvadragesimali ad finem vergente, ad Skalholtum profectus, Paulum episcopum ibi convenit, qvad faetum est die Viridium. Tunc ambo illi episcopi (chrisma) consecrarunt, multosqve sermanes, qvales inter sidos amicas & cordatos conferri solent, inter se habuerunt. Paulus enim episcopus (Joannem) summo

fide Annalium Reg. apud Langebek ; Joc. rdn. Toin)3. pag. 73. 76. Skalboltinorum, Oddenfium, & Hoja. worum utrorumqve.

A. C. med hinni meltu fænd, oc velta honi 1203 um virduliga veiziu medan hann var . enn leyfti haim a brott med mikilli. stormensku, bædi í fegiöfum oc annari virdingu. Jon Bilcup gaf mönnum rad til hverin vin Ikal göra af krækiberi um; eptir pvi fem Svervir Kongr hafth honum fyrfagt. Enn fvo bar til, at hit nærsta (z) fumar eptir, gat nær hvergi ber á Islandi, enn fá madr er Einke het, oc bió skamt fra Skálaholti, á bæ peim er heitir á Snorraftödum, bar faman' (a) nockut vin, oc vard vel a pvi hinu lama fumri. Enn Jon Biscup for til Noregs, oc lidan til Roms, oc ræddi fivervetna par fem hann kom frá raufn oc tign Pals Bifcups. A dögum Páls Bilcups pá er Gitzr Hallsfon hafdr löglögn, pá geck melt af fer ranglæti manna um alnir; bædi ütlenskra männa oc Islenskra, at eigi potti Ivo fengr (b) vera mega; gaf Curand þat

> •a(a) fama. Sv. haden er han a sett wetter tarte •a(a) mikir. B. C. eret tar. 2. 37 . 37 . 19

25AGA Cob. IX.

hummo konone exceptung & dum in Skule A. C. hoko tommorabatur, lauto convivio adhi 1203 bitum, donis allisque bonoribus auctum jununa com magnificentia dimisit. tionen docuit Joannes spifcopus , qua exi empatri, tigizis baçois vitum poffet fararig crow firm ad modunt queen Swerrer Ren ipfund de unp: (v enerat; accidit dutem estate proxime fe3 quenti, ut nusquani fere in Islandia ejus modi hacce provenirent ; aliquantulum tamen vini paravit, vir nomine Esigusa baud procul à Skalholto villam, Snorrastadum dictam, habitan, que eadem aftate maturuit. Primum in Norvegiam, deinde Romam profectus Joannes epifcopus, icli magnificentiam & liberalitatem Pauls opifcapia ubique lorgrum pradicevity Bauls epifcopi tempore, Giffure Halli filio munus Legiferi gerente, tam peregrinorum quam. Islandorum, adeo invaluit iniquitas in rebus, quæ ulnis effent menfurandæ., ut diutius ferri non polle Uderetur. Dedit t 4713

Digitized by Google

Fut

A. C. pat. rad til Polles Bifcupsedars menn fkylldu hafa ftikur pær er væri sveggi ia alna lengd, oc mörtu menn pat mikit, oc kvaduz undir pat mál; undir par mál; fryrktu pat pal margir adrir höfd. ingiar med Bildapi, Gitean oc 'Iynir hans Porvalldr (c) ic Magnis, cinnig brædur hans, Sømundr serin på. var. göfgastr madr á öllu Islandi, pc. Qrmr er bædi var löglpakr, oc at fleitu for-vitri, oc allir hördingiar, oc voru på lög a loge, epar pvi fem avallt herr tanes vinipacity, vir nombh Eiblid band trocal à Stadio Cillarii Suottaffad un distant, l. chiro, and contrate hinu fiounda, ari bilcupsdoms N.n. deinm. Sall Same 1201 Pals Bilcups, andadiz Abfalon Erkibifcup' i ''Danmerk''(12)' Benedicts dag," oc: a pyi hinu fama an (13) andadiz. womme of Stall Stalle of Surat Brandra (c) Porvalldr, Hallr oc Magnus, Sv. (12) Decessit anno 1201, die 21 Martii, confensu om-nium Annalium, Recensioribus exceptis, qui annum lequentem metalale udferibunt. 13 1-5 (13) Vite Gudmundi Boni dicit Brandum Episcopum obille 8. Idus Augustr, feria lecunda, in festo Sec. 27, 37 Sixti;

SAGA Cop.IX. 191

tum Paulus episcopus confilum, ut ut A. C. nis bicubitalibus uterentur, qua in re episcopo consulenti adfuere, idem svadentes, multi alii proceres, nemperati Gissur & filii ejus, Thorvaldus & Magnus, nec non fratres episcopi ; Sæmundus omnium Islandorum tum ngbit lissimus, & Ormus, qui & legum pe- 2021 ritus, & plerarumque artium apprimè fuit gnarus, aliique omnes proceres; quare tunc ea de re fancitæ suns leges, que postea semper rate fue Tunt. · · · · · · · · · · . • •

erren l'all'e negle cabrañ de evanet L'en e l'e**Cap. X**ilat e negleo leve d'antitic refiler ac atsier

.1

A. C. Brandr Bifcup, Sixtusdag, på er hann hafdi Bifcup verit VIII vetur hins fiorda tugar, hinn mesti skörungra 1202 Eptir andlat Brands Bilcups, kioru Nordlendingar til Bilcups, Gudmund Prefe Aralon, oc feck Pall Bilcup honum bref lin a fund Einars Erki 1203 bilcups, oc var Gudmundr vigdr (14) til Bifcups i Prandheimi X. nottum fyri (d) Jons meffe Bifoups, oc var pá Hákon Köngr-i Noregi, fon Svertis Köngs. Gudniundr Bifcup for til 13. lands hit fama fumar, oc kom i Auge fiördu, oc funduz peir Pall Biscup, oc gerdu mikle fæmd In í millum í veizlu oc fegiöfum; sidan fór Gud-1021 mimor Bildup til Hola; och für par at Aola med offægindern hinum merkinn. fyri margs fakir. (e) Audrædi urdu Bratt ei mikilyosenn afvenitur pour varia med mikilli fillingu, enn peir fem fyrir urdu, virdu hann helldr ftirdann oc ftridann f finam bodordum. Enn A March March 120 1 . ش

. (d) fyrir Joannis mellu Bapuilte. Sv.

11 MM 10/22

c: ... ·

(e) andezdi pro andezdi, bic & aliki, Su.

SAGA Cap X. 198

Brandus episcopus, vir gravissimus, post- A. C. quam triginta offo annos episcopi munus .gefferat. Poft Brandi epifcopi morten 1202 Islandi Jeptentrionales Gudmundum fa-.cerdotem, Arii filium, in epifcopum elegere, guemi Paulus episcopus literis ad Einarena Archiepiscopum munivit. Nidrosiæ decem noctes ante Joannis episcopi festum [203] Gudmundus inauguratus eft episcopus, Hacone Sverreris filio Norvegiæ impevante. Gudmundus episcopus, eadem æstate in Islandiam redux, in sinus orientales appulit, ubi congressi, ille Paulusgve episcopus, mutuis se invicem honoribus, conviviis & donis, coluerunt. Gudmundus deinde episcopus ad Holas profestus, sedi isti prafuit, non sine summis difficultatibus, qvibus multas ob caufas conflictabatur: accepta enim & oper ut brevi attenuabantur, ita expensa videbantur parum moderate fieri; quin et iam illi, quibuscum epi/copo res erat, eum in fais mandatis nimis a sperum & rigidum judica-

⁽¹⁴⁾ Gudmundum Episcopum anno 1202 confectatum fuisse, ejus Visa, qvæ duplex exstat, & Annalee testantur.

A. C. enn pvf vinfælli vard Páll Bifcup, oc áftfælli vid alþýdu landsmanna, fem menn få hvervetna hans forfiá, enn hægindi hans vidrviftar oc bodorda vid alla pá er til hans áttu at hníga, oc æfktu fer flíks yfirboda allir landsmenn ef kofti ættu.

XI. Cap.

Páll Biscup let telia í peim prime fiórdúngum lands er hann var Biscup yfir, kyrkiur pær allar er hann pursti Presta til at sá, oc hann let Presta telia, hve marga pyrsti í hans sýslu, oc voru pá kyrkiur XX, oc CC tíræd. Enn Presta pyrsti pá X midr, enn CCC (f) tíræd, enn pví let hann telia, at hann villdi leysa utanserd Prestum es ærnir væru eptir í hans sýslu, enn hann villdi oc syrisiá, ef svo selli, at ei væri prestassatt í hans sýslu medan hann væri Biscup.

.

Digitized by Google

(f) CC. Sv.

SAGA Cop. X. 195

judicarunt. Popularium autem Paulus A. C. episcopus eo majorem amicitiam & gratiam sibi conciliavit, quo magis in rebus omnibus ejus emicuit provida cura, præsentisque & mandantis facilitas, erga omnes, quibus necesse erat ejus opem aut imperium implorare, quare ejus populares omnes talem sibi optassent autistitem, si optio illis data fuisset.

Cap. XI.

In tribus infulæ quadrantibus, quibus episcopus præerat Paulus, & templa, quibus facerdotes ab eo erant constituendi, & sacerdotes, quibus in sua dioecesi opus esset, numeravit; quo facto, templa reperta sunt ducenta viginti, quando centum per decies decem computatur, sacerdotes vero es requirere ducentos nonagin-Propterea vero hunc numerum inta. iit, quod facerdotibus (quibusdam) pereprinandi vellet veniam concedere, si per ejus dioecesin, quantus sat esset, restaret numerus, sed etiam providere, ne forte, dum ipse crat episcopus, inopia ibi esset lacer dotum. Cap.

195PALS BISCUPSA. C.XII. Cap.

A hinu tólfta ári biscupsdóms 1206 Páls Biscups, urdu pau tídindi er mikils vóru verd, pá andadiz (15) Gitzur Hallsson, tveim nóttum fyrir Olafs messu, um hann mælti Sæmundr bródir Páls Biscups peim ordum, at hann væri hrókr alls fagnadar, hvargi ı er hann var staddr. Pá kom elldr upp í Heklu felli (16) hit pridia finn, prim nóttum fyri Ambrofiusdag of vetrinn eptir. Páll Biscup var svo mikill gæfumadr, at honum gengu náliga allir lutir at fólu, hinn fyrra lut æfi finnar, oc þág hann fvo þat; fem nú má nockut heyra í hiúkólfi peirrar frálögu er ec hefi frálagt, ét marga luti hiá pví sem efni eru til, at pat pótti öllum mönnum ástgódi (g). Enn allsvalldandi Gud gæddi hann pví meir er ofar var, bædi at audræðum (g) áfigódr. Sv.

SAGA Cap. XII: 197

Cap. XII. store of the A A

. Duodecimo Pauli episcopi anno, bali 206 resmagni momenti acciderunt. Duabus anțe Sancti Olasi festune noctibus Gislur Halli filius mortuus est, de goo illud See mundi, Pauli episcopi fratris, fuit effatum; cum feftice converfandi ducem fente per fuiffe & auctorem, ubicunque verfabusur. Sequente hieme, tres ante festum Ambrossi noctes, tertio igue arsit mont Hecha. Habuit Paulus episcopus fortus nam adeo faventem, ut ineunte state omnia prope di ex voto cederent, qua forstate of ufite, quemadmodum colligere li ver ex narrationis bujus ferie, qua non multa setuli, pro rei dicenda materia, w (que en acciderent secunda) præmia humanitatis onmibus viderentur. Que magis auten crevit ætate, eq majoribus fortunis & bonoribus eun auxit omnipotens Deus. Si quibus videor amoris caufe a chaile à Colleman 😗 à mobil . de

bunt Annales Regii apud Langebek; loc. cit. Tom. 3. pag. 75. qvod perbene fe habet, tum festum S. Ambrosii Episcopi dief 7 Decembris Calendaria Romana adscribant.

18

A. C. rædum oc mannvirdingun. Enn ef pat ætla nockrir menn at fyrir ástarfakir hafi ec meira aftekit um fräligna æfi oc (h) lif, Páls Biscups, enn cfui ~ 8 y 6 4 se tilseld, pá (i) geta peir ei rett, pví pat stendr mer meira i hug, at eç hafi margt merkiligt eptir látit liggin í fráfögn hans æfi fyri fáfrædi fökum; oc ógá, oc leti at rita, helldr enn pat, at ec hafi neite logit i fráfögn. Pann gæfu hlut bar enn Fali Bifeupi til handa, pá er mönnum prengdi óáran, oc biladu mönnum fåd oc fæfaung, oc vel fleftr vetrar vidbúnadr, og (k) roftadiz af pví forlag fenadar fyrst, oc sidan manna, på tók bann pat rád med áfiá Pórvallds Gitzararfonar, oc annara vitra manna i finni sveit, at heita á Gud oc helga menn til árbótar, at fýngia III Pater Noffer hvern dag til dýrdar Gudi, oc í minning hins heilaga Porlaks Bifcups, gefa 1 hans dag um fumarit, faudanyt

21

Digitized by Google

(h) afi oc lifs. Sv.
(i) forte rectius: gera,
(k) refkadiz, Sv.

SAGA Cap. XIL: 199

de Fauli episcopi laudibus, actate & vita & C. plura bic dixisfe, quam qua fert rei dicendæ materia, illi recte non faciunt: magis enim vereor, ne me ignarum, negligentem aut socordem, in vita ejus describenda, multa fugerint notatu digna, quam ne narrans falfum dixerim. Paulo episcopo id etiam contigit fortunæ beneficium, ut graviori annona populum previente, cum agrorum æque ac maris proventus deficeret, una cum omni fere in bientent proviso apparatu, unde primum. pecudes, deinde homines victus destituit, Thorvaldi Gilluri filii, aliorumque, qoi istud territorium habitabant, prudentio runi svasu, consilium cepit voti pro annona restitutione Deo Sanctisque nuncupandi, eo pacto, ut oratio dominica ter quotidie in gloriam Dei recitaretur, & ut in Thorlaciepiscopi memoriam, die æstatis, qvi ei erat sacratus, lac, quod de ovibus ΝΔ mane

A C. at morgunanali, vondul heys af kyrs fodri hveriu, enn mörk af michvare hverri, oc kom alldrei fidan hallærig medan hann lifdi. Enn af pví Gud vill ei avallt eptirlæti einu reyna fina aftvini, helldr vill hann fina menn afgiorfa verda láta líta freifinini 1000 mannraunun of vet fandez ; fem hafe raunir (1) a ordie an Núger Páll Bi Cap Ikcin i peim bloma, at hans virding oc veglend geck avalle vöxt, enn Herdis affadi peirra hluta allra i finum skörungikap de Yorsta er stadrinn hafa pursti, oc öllum gion ingi peimeer hatas putting ar him pairre manpater par yan beima at frad, oc at öllum ödrum, buum peirra er Bilcup atti. Born peirra er gerduz atgervimenn pegar a unga alldri. Loper (17) f'hagleik, ot ferdomi lod vitrleik, Kerell (18) P Ikilningum 300 litinerstell memorians , wheel i5 (m) iallri vinfæla. Sv. (17) Lopti fata multis perfoqvitur Seurlungafaga. Is

decessit, ex qvo vitæ religiolæ nomen dederat, an-

SAGA Cap XIII

nume chui dies nulgebatur, foeni mani h Q. pulus, de narca cujuslibet pahulo, & Jeli-bra denique de niensura qualibet frumenti octuaginta librarum (pauperibus) darentur, que fatto, nunquant postea, quant dite ille anat superfles, gravior annong ini eisit; Gum vero Daus nan rebus tantum fecundis suorum annoorum fidem semper reddit probatam, sed tentationibus quo que & adversis rebus vult eos fieri per fectos, si probi permanserent acque fideles: ren hang docuit, bis tigm, Ocperientia. Pauloranim eniferno adea florefcente, ut dignitas eius & bonor majora femper incrementa caperet, cum Herdila res omnes, que sedi erant necessaria, dexteritate fua & pratentia non minus, quam strenua, ubi opus exat, direga aquic artelacquireret, formina rerung familiarium studiosissing præ omnibus, qui sive donni In Jede episcopali, stre in attis episcopi villis res administrabant; cumque liber! eorum, à tenera usque ætate, bonis imbuti erant artibus, Loptus arcellens dexteritate fabricandi, doctrinaque & prudentia, Katell ingenii acumine & Scribendi beritia. 7011

 DO 1261, testibus Annalibus Refenianis, Floregenensibus, Skalbolsinis, Oddensus & Regiis apud Langebek: loc. cit. Tom. 3. page 2020. 1997 1997 (1)
 (18) Annales Regii loc. cit. pag. 79. Skalbolsonse: Statistication (1990)
 (18) Annales Regii loc. cit. pag. 79. Skalbolsonse: Statistication (1990)
 (13) Oddense: A statistic castistic castistindex castistic castistic castistic castistic castistic castis

202 FÄLS BISCUFS

A. C. riti, Halla i verknadi oc bokiredi . Pora í hlýdni oc áltfemi. Enn af pvf: Gud mælir svo i gudspialli, at alle mál skal standa (n) í tveggia edr. priggia vitni; pá ber ec fram med. mer vitni Amunda finids, er bædi var merkr oc rettordr (19), hann kvad yílu þella: . Lost effir Gud giftu, dengr fælt af pvi, hæltri. Kiznn stydr krapti sinum Ketils lan jöfr mana. Ædstr liær æfi beztrar, Alls drottinn per Halla! Dyr magni prif Poru, Pengill Höfut - Engla. fiku geck of peirra hagi avalle medan pau áttu of heilt at fitia. st. the XIII. Cap. Enn på er Pall Biscup hafdi sette 1207 at stóli XII vetur í Skálahollti, pá vard (n) undir pro i. Sv. (19) Amundins Arne filius, vulgo templi Archite-Aus,

SAGA Cop. XII.

penitia, Halla sedulitate & eruditione, A. C. Thora obedietitia & ombium favore, 7.1 Quonianu in enangelio afferit. ipfe Deus, epus effe, sut omnis caufa duorum vel trium testimatio rata fiat, testem citabo Amundium fobrum illum; & fide digment & vera loquentem, qui carminis bujus erat artifex: :: Lopum Deus maxima fuffuleit felicitate, Paucissima secus evenime, Gnarus luna præfes potentia fua Kctillis : Fortunan stabilit. A try Supremus omnium Dominus Tibi, o! Halla Falicissiman indulget vitam. Excellens Archangelorum Rec. Incrementa Thoræ adaugeat. Talis corum femper erat fortuna, dum falvis & integris rebus fruerentur. 5 · · · · · · · · Cad. X Postquam autem Paulus duodecim 1207

biemes sederat episcopus, accidit ut Her-

Aus, obiit anno 1229, fide Annalium Holanorum antiqviorum & Regiorum apud Langebek: loc. cit. pag. 88. ubi pro Anunde legentum est Amunia.

204

A: C. vard la atburdr, at Herdie for heiman 1207 um vorie (20) teptir Pática i uSkard til bús pelf en pau Bifcup ámu; ou fkylldð hán taka hiópum, oc um adra pá hiti fyfla er par purfti, henni fylgdu born hennar Ily Ketill too Hada; on h helma -var med Bifcapi Dopte od Póra. Enn pá er Herdís var i Skardi, pargerdi valnievoxt makan, Coc geedl Pibrsá oreida, enni hún vildi ána heine koma ac nemdum tegi, af pvi magt var heima órádit er artat hennar fkylldi bida; let hen fidan fækia fkip, Woowfæra dil winnar, oc fara pau Melan til fkiplins, Hordie, Ketill oc Halla, oc Jon brödir Her-Why, oc Diorn her Frent Capellan Bifcups, Merer poin (0) Eyigdi; Don. steinn het diákni úr Skardi, Gudrún Porodds dotting of fyur dottin Herdifar; Yfir ána fór fyrst Ketill oc Biörn, farar-I Riotar oc rentingar peirra; på tyndiz reidheitr Hondifor; Hit toffta finn bir öffir ána skylldi fara, var á skipi Sigfus and marked to setting the ate col if a call broom more the and the second

(a)n bygdi, A: D: Sal

CSAGA Cafe XHL

dila vere post pascha donvo profecta Skar- A: C. dium peteret, suan & episcopi villani, 1207 novos ibi exceptura domesticos, aliaque negotia, prout usus tulisset, ibi curas tura, comitantibus illam liberorum duos bus, Kerilie & Halla, fed domi apud epiz fcopum manentibus, Lopro & Thoras Herdifa in Skardio commonante, alluois aqvarum flumina adeo crevere, ut amniz Thiorla equo tranari non poffet. Her. dila die stature domum redire certa, cum multis rebus domesticis provifum non erac, que eam redeuntem expectabant, navem parari & ad amnem deduci curavit. Ad navem deftendunt Herdifa, Ketell & Halla, Joannes Herdike frater, Biorn facerdos, episcopi Capellanus, qui eos comitabatur, quidam nomine Thorfteinn: Diaconus Skardenfis, & dentove Gudruna Thoroddi fitta, Herdilæ de forore neptis: Amnem primi transgressi sunt, Ketoli & Biorn, secun jumenta ducentes, cum eo rum apparatu, quo trajectu periis equus Herdifz vector. Ultimi amnem navi trans-

(20) Herdisam anno 1207 periisse innuunt Annales Regii loc. cit. pag. 76. Refenians, Skalboltins & Helenses Antiquiores.

20Ş

FALS BISCUPS . 206

A. C. Sigfús prestr Grinisson, Porsteine Diáku, 1207 Herdis oc Halla oc Gudrún, enn vedr var nockut byliótt, enn er pau komu í straum pann er skamt var frá landi pví er pau skylldu til fara, pá barst peim á, oc kastadi skipinu undir peim, enn pau fóru öll í kaf, oc komo öll upp sidan, oc var pat heyrt til beggia peirra (p) mædgna, at pær fúngu, oc fálu fic oc fálir finar Gudi almáttkum á hendi; skildi par pá feigann oc ófeig. ann; Sigfús (q) sveif ar landi, enn Herdís, Halla oc Gudrien drucknudu, oc Pórsteinn Diákn, enn Sigfus var prekadr (r) miöc er hann kom at landi, Enn ecki var peirra manna á landi er knáleikr var yfir. Enn almáttigr Gud endi öll fin fyrirheit, fá er pví hefr heitit at hann mundi gefa huggun med hverium harmi, oc hann mundi einskis framer, freista, enn hver mundi bera mega peff (s) hann bidr, oc fyndi Gud pat hvertveggia (p) mædga. Sv.

(q) Sigfúfi prefti, Sv. (r) Piakadr. Sv. (s) þat hann býdr. Sv.

Digitized by Google

and the second second

SAGA Cap. XIII. 207

transvetti funt, Sigfus Grimi filius, Thor- A. C. steinn Diaconus, Herdisa, Halla & Gu- 1207. druna, ventis nonnibil saviente aëre. Rapidum vero in amnem haud procul à ripa, quant petebant, cum venerant, finistro accidit fato, ut navis subversa vectores effuderit, qui omnes in profundum mersi postea tamen emerserunt, auditæque sunt mater & filia orantes ambæ, suasque animas gratiæ divinæ omnipotentis commendantes. Hoc pacto disjuncti sunt, fato morsis destinati, & non destinati: Sigfulum enim ad terram undis ejicientibus, Herdifa, Halla, Gudruna & Thorsteinn Diaconus submersi periere. Sigfus autem ad terram elapsus, toto erat corpore debilis multumque fatigatus, nec aderant alii in ripa visibus valentes, Hic autem Deus omnipotens fuis omnibus stetit promissis, pollicitus, se unicuiz que dolori solatium esse adbibiturum, nee quenquam gravius tentaturum, quam ut impositum onus ferre posset; cujus rei utriusque documentum in casu bocce triftissimo dedit Deus, id dolori adhibens folatii, 1.7

vog PALS BISCUPS

A. & tveggie í þellum hörmuliga (t) atbærda, 1207 pá huggan brait med harmi, at hinh fama dag funduz oll lik peirra manna er pår höfdu fariz, oc var fú huggan på melt peim er eptir lifdu, enn pat var pó lítt med líkindum, nema Gud gæfi af finni mildi oc milkunnfemf, af pví svo var vatnavöxtr mikill, at fám nóttum fidar rak hóftinn í Veftmannacyiar, pann er par hafdi fariz. Enn er pesti tidindi komu til eyrna Păli Bifsupi á námar peli vofeifliga, pá fyndiz öllum at Gud hefdi nær ætlat hvat hann mundi bera mega, hann mátti ecki matar neyta, oc ecki hafdi hann fvefn adr likin voru nidrlett, enn pó leitadi hann alla at gledia 1 pví er hann mátti, enn pó má hver æile hvílíka mennraun hann hafdk Hafa milt med hörmungu mannfins pell er hann unni melt, ehn sia I fifellu hrygge a börnum finam, ov öllum peim, er hann arri fyrir at Stillfliga for hann med allri hyggia. eptirgiörd eptir pær, bædi i fegiölum vid

(t) hættuliga, Sv.

SAGA Cop. XIII.

folatii, ut eodem die omnia illorum, qui A.C. bic perierant, funera invenirentur; id 1207 gvod superstitibus summo erat solatio, sed præter omnium spem accidit, vix eventurum, nisi Deus illud misericordiæ suæ. Es clementia dedisset: tanta enim aquarum alluvie redundabat flumen, ut qui ibi periit, equus, paucas post noctes in lit-tora insularum Vestmannensium ejiceretur. Nuntio autem hujus casus ad aures Pauli episcopi, concubio noctis, præter exspectationem allato, visus est omnibus Deus ad menfuram virium ejus exegiste, quantum ferre posset; illi enim nec cibo vesci libuit, nec somno frui, priusquam funera sepulcro essent condita. Nibilo tamen minus omnes exhilarare conatus est, quocunque licuit modo, quanvis facile judicari possit, quanta fuerit cala-mitas, amissam acerbo casu dolentis, quam omnium maxime amore fuerat amplexus, fuosque liberos gravisfimo dolore semper videntis moestos, aliosque Jufta omnes, quorum illi incubuit cura. defunctis (uxori & filia) ommibus in rebus moderato fumitu perfolvit, nec bic usus pompa, nec in muneribus, tam sacerdotibus, quam inter pauperes, distribuen-dis, id animo perspiciens, quod res ipsa tulit.

A. C. vid kennimenn, oc svo vid fátæka 1207 menn, oc så hann pat, sem var, at um allt pat er miklu vardar, er betri Sígandi ardr enn Snúandi. Artíd Herdifar, oc peirra manna er lif fitt letu med henni, er XIII nóttum eptir Crúcis messíu um vorit, oc var pat margra manna skyllda, lærdra oç ólærdra, at minnaz hennar svo rækiliga oc áltfamliga, sem hinna skylldustu náúnga, fyri sakir margra hennar dýrligra matráda (u). Páll Biscup veitti Porlaki bródr Herdisar (*) mikla huggun, bædi í ordum oc stórmannligum fegiöfum, peim er hann gaf honum, oc virdi hann í öllum lutum ecki minnr, enn ádr hann misti hennar vid, oc huggadi pat allt ecki midr eptir fráfall hennar, enn sitt lid. Póra dóttir hans tók til forráda fyrir innan stock eptir fráfall módr sinnar, med áltlamligri áliá födr lins, oc var hún på ei elldri enn XIIII vetra gömul, oc bar hún pat pó fram svo, at peim virdiz

(u) niotráda. Sv.

^{.(*)} Thorlacus Ketillis filius anno 1240 decessit, ut Annales

SAGA Cap. XIII.

tulit, in nullo non magni momenti A. C. negotio aratrum, ut babet proverbium, 1207 lente ductum magis proficere, qvam violenter protrusum (lente veniens lucrum repentino præstare). Herdisæ, cæterorumqve, qvi cum illa vitæ fecerant jacturam, dies anniversarius tredecim post fefum inventionis crucis celebratur noctibus, fuitque multorum officii, clericorum aque ac laicorum, ejus memoriam, qua fuerat, in cibariis distribuendis eximia largitate, non minore pietate & amore colere, quam proximi cujusque cognati. Thorlacum Herdifæ fratrem variis Paulus episcopus consolatus est modis, tam verbis, quam donorum largitione, nec ulla in re eum minus honoravit & coluit, quam ante Herdifæ mortem, post quam omnes, qui ei erant consanguinitate juncti, æque ac suos consolatus est. Post matris obitum filia ejus Thora, rei familiaris intra domum in se suscepit administrationem, sub patris benigno auspicio; quæ quanquam majorem quam quatuordecim annorum ætatem non attigerat, hoc tanen

Annales Refeniani, Skalbolzini & Holmsi antiquiotes testantur. 212

A. C. virdiz öllum best hennar hættum er kunnastir vóru. Biscup drap svo brådt yfir harm sinn, pann er hann hafdi bedit, at slestir menn póttuz lítt á sinna, enn pó megu allir pat at líkindum ráda, at meir olli pví polinmædi hans, oc pat, at hann villdi sæma vid alpýdu i sinu blídlæti, enn pat, at honum gengi úr hug så harmr, medan hann lifdi.

XIV. Cap.

Páll Biscup let sialdan, nema pá er hátídir vóru, kenna kenningar, hiá pví sem ádr var, oc (x) undi hann pá enn öllum meira um vera er sialdan nædi (y), enn hann let náliga hvern helgan dag tvær messur sígar sióra daga kendi hann siálfr kenningar á hverium XII mánudum, jóladaginn syrsta, oc midvikudaginn syrstann í söstu, skírdag, oc kyrkiudag, enn pví at eins fleiri daga, at honum pætti (z) nockur

(x) forte, hugdi. (y) tiádi. Sv. (z) ör. A. B. C.

SAGA Cap. XIII. 213

tamen negotium ita gesfit, ut illis omni- A. C. bus optime probaretur, qui ejus agendi rationem maxime per/pectam babuerant. Suam episcopus tristitiam cito adeo repressit, ut plerique illam vix sentirent; id tamen judicent omnes, quod veri maxime est simile, bujus rei causam potius fuisse patientiam ejus, S quod populo bilarem se vellet præbere, quam quod ei, dum vixit, hic dolor mente S memoria exciderit.

Cap. XIV.

Raro, nifi feftis majoribus, Paulus epifcopus doctrinas doceri (bomilias recis tari) voluit, fi præteriti temporis confvétudinem respexeris, ratus, boc pietatis exercitium omnibus fore eo carius, qvo rarius ejus copia dabatur; fed qvovis fere festo die bis sacra celebrari fecit. In tra spatium quodlibet duodecimmensium, qvatuor diebus ipse docuit doctrinas (bomilias babuit); primonatalitiorumCbristi die, qvadragesimæ die primo Mercurii, die viridium, & sesto encæniorum (templi Skalholtensis) qvin & aliis præterea O 3 die-

A. C. nockur naudíyn tilbera, enn því get ec slíkra hluta vid, er ólíkt hafa gert peir menn er (a) audvandastir eru, oc vel kunna, oc pat er mest gædi peim er eptir lifa, at menn megi peirra dæmi sem sleft vita sem öllum er gott eptir at glíkia. A hverium giftingar stad hafdi hann formála (b) siálfr, eda feck annann mann til, pá er hann hafdi yfirför um fyllu fina. Nockut piónudu honum ymfir menn: fyrst Porkell Prestr Hallsson, gódr kennimadr oc rádvandr, nockra vetur, unz hann redz í kanúka setr. Eptir pat piónadi honum Leggr Prestr (21), VII vetar, enn sidan Nordlendskr Prestr fá er Biörn het, lítill madr vexti, ean pó vitr oc vellærdr, oc fóstri Brands Bifcups; hann for utan fiden. Eptir pat pionadi honum Brandr Prestr Dalks son (22), er adr hafdi enn Biscupum (a) rádvandastir. Sv. (b) formæli. Sv. (a1) De Leggo Presbytero, qui & Prior interdum

 ppellatur, vid. Langebek: Script. Rer. Dan. Tom. 2.
 p. 526. Tom. 3. p. 93. Obiit anno 1238 fide Annalism Regiorum, Flateyensium, Skalbaltensium Oc
 Helquorum utrorumqve.

SAGA Cap. XIV. 215

diebus, si qua id necessitas postulare vi A. G. deretur. Hec vero propiesrea commenio-ro, tumi quod aliter facere solent homines in rebus gerendis solertissini, licet ita facere possent, timi good postericati sum nno fit emolumento, ed exempla scire quam plurima, que initari omnibus expedit, Suam provinciam (dioecefin) quoties obibat, ubicunque locorum hospitabatur, vel ipfe (partes officii aggreffurus fierbis præi vit, vel alii boc faceve demandavit. Fluees Si variique ministrarunt, primo Thorkel facerdos Halli filius, muneri docendi aptur Er integra vita, aliquot per biemes, donec Je in canonicorum coenobium conferret. Post eum Leggus sacerdos septem hiemes er famulatus of , post hund auten facer debile infute parte septentrionali gring dus, nomine Biorn, bomo statura quidem brevi, sed vir prudentiæ baud vulgaris & doffind, qui Brandi episcopi olim fuerat alumnus, sed peregre demum piofectus eftes Deinde rinnigiftravit I 207 ,Brandus facendor Dalki filiurs you et iony 19. Car B. C . A. Oc Kollerin Tomafonel, can fie fam vied me at illa -Dill Strid stallikers 100% lanciquent to't ¹¹(22) Anno 1203 Gudmundo Episcopo confectando in exteris comes adhæsit, sed anno 1225 obiit, ut testantur Gudmundarsaga Goda, Annales Regit, Re-seniani, Flateyenses, Skalbeltink Coktolense utrique.

(c) vanderedamil, Sev.

A. C. Icupum pionat, Brandi oc Guamunai Biscupum. Ketill Prestr Hämnundarson (c) var oc hans pionustumadr ädr hann andediz, oc hann vardveitti oc fudpum konar (d), oc kennimenn eptir frafall, Pals Bifcups, Af pvi tera Jainir, fyrri Bilcupar fer finn fama avallt highs hver peirra, at peir fyndu fadfeftitoc jafnlyndi fkaps fins i pyi fem mörgu tödra; enn pvi let Páil Biloup fer ymla plona, at honum potti pvi betr er fleiri tignuduz oc gölguduz af honum, enn hvers færner war mad godri virdinge medan honun pionedi, hvat fem fyrilagdiz fidan. Acp Berthal or me mail ster and sub An fits I soll V. Cap. D remains 1207 mit variatie in the state and adiz , toku HI vanthzi mala (c) Nordlendinga, Guannadar Bifcups, Sc Kolbeins Tumafonar, enn svo sem vitad er, at alla landsmenn tók med miklum óhægindwith the big Diract of the Count யல் கட்டுக்கையுகள் d) kors charl. Sv. (c) vandrædamál, Sv.

SAGA Cap. XIV. 217

Episcopis Brando & Gudmundo fuerat A. C. fanculatus; & denique Ketell facerdos Hamundi filius, ad ejus usque mortem, givi postPauli episcopi decessium, que sedis erant Cathedralis, mulierum & facerdo-Film curam gesfit. Ob cam autem vem priotuni episcoporum singuli semper eundeni fibi ministrare Coluerant, quo comfantiam animi, & ingenium fibi fimper fimile bac in re, ficut in multis aliis, often-Herent: Sed Paulus epifcopus fibi diverfor miniferine fecit, good eo utilior alis hbi videbatur, quo plures bonorem & docus per illim confequi poffent, oninium With Minulantium, chuns ei minifer arund, certa Mar & fatis confpiena dignitas, quitquid ilis postes evenifiet. ENVE Haiv L at 10 de - i bons -bod of a socap in XV. 12. 13 E. Quovernpore Hardila obist, per in- 1207 Julie partem Septentrionalem Servere caperune lites gravisfima & impeditisfi ma, que inter Gudmundian epifopuni

SKolbeinen Tumifilium funt agitate; gue res diffuilima quannis, ut notum eft,

sa Sette 2∰fere a**Q**ingnùe Lu -

.....

Digitized by Google

incollis

A. C. um petta vandrædi, pá fat pó: Pát Bir 1207 scup fyrstr allra manna fyri peina vanda, er ecki var ádr í Nordlandinga fiórdúngi. Enn hann var f fvo vandann self kominn um pat mál, pví. Ers kibifonp hafdi, fondt honung href. fin med infiglum, at hann fkylldi fyrkia oc, Aydia, cptir pví fem, hann hefdi faung oc fæti á, mál Gudenundar Biscups. Enn Kolbeins mal. Auden margir aftvinir Pals Bilcups ac freendur oc tengdamenn, peir ed ham vildi f öllu áftúd fýpa, enn mór peim ecki giöra. Ena peim rádum ver ecki hægt faman at koma, er Gudmundj Bilcupi potti fer ei veitt) vera nome Páll Biscup Azedi á öndverdana meid med honum, oc hann virdi hverki mennina ne dapdslögin, enn forbodadi edr bannfetti hvern peirra er nockud villdu méti hans villa giöra; enn Páll Rifeup ver í mörgu fimi gódr í bidum, póre ei væri alle eptir pví gert sem hann fá at best sómdi, oc giördi hann for oc Gudi pann veg marga at ávexti, at hann hyrti adra hógliga, enn pónennsu ei adrir ávallt illa at hafa.

incolis omnibus maximo effet incommodo, A. C. Paulus tanien episcopus, præ aliis omnibus, 1207 buic discrimini maxime erat expositus, quale in quadrante septentrionali nemo antea fuerat expertus. Hujus autem rei tricis ac incommodis ille ea de causa fuit implicitus, good litteras, figillis fuis mu. nitas, ei miserat Archiepiscopus, rogans, ut Gudmundi episcopi causam pro facultatibus & occasione fulciret ac juvaret. Aft Kolbeinis à partibus stetere plurimi, qui Paulo episcopo arcta juncti erant amicitia, nec non cognati ejus & affines, quibus quovis modo suam benevolentiam, non vero se adversarium, voluit exhibere; que diversa adeo non facile poterant conciliari : nanı Gudmundus episcopus idoneum sibi auxilium ferri non judicavit, nisi una cum illo Paulus episcopus pari se periculo objiceret, bominumque non minus, quam patrix legum contemptor, vel facris interdiceret vel diris devoveret, quicunque ejus voluntati ullo modo obfeqvi nollet: cum Paulus epéscopus , è contrario moras necti patiebatur facilis, rei eventum exspectans, licet omnia non fierent normæ convenienter, qua optima ei videbatur; qua ratione, fibi deoque multos est lu-cratus, quod alios leniter castigaret, qui causa semper cadere ægre tulerunt.

1.2.19

A. C. hafa. Enn Gudmundr Bifcup vegdiz ecki vid pá menn meir er í Páls Biscups sýslu vóru, at ei forbodadi hann pá, edr bannsetti, pegar er peir dæmdu pá dóma er honum voru ci(f)ískap, pó lögdómar væru. Enn Páll Biscup let ei pau ummæli bita menn, enn pó lagdi hann á hönd þeim nockra litla fkript, til varúdar peim mönnum er fyri pví urdu, edr áneriuduz hans banni, af pví at hann unni betr sínum mönnum, at hafa tvo god, helldr enn sýna nockurum (g) ótta ifa, hvert peim mætti pat nockut granda edr 1208 ecki. Enn er peirra vandrædi gengu (vo miöc af fer, at peir áttu bardaga pann er Kolbeinn fell f (23), oc margir adrir neytir menn, bædi lærdir oc olærdir, enn letu linnar finar peir er eptir voro; enn'eptir pat gordo peir Bilcup atfacir at peim er eptir lifdu, o¢ 53 (f) vid, B. (g) otta yfa. D. nockut, helldr enn at sitia i nockrum ágta i bvert &c. Szo

• (23) De prælio Videnefenfi anno 1208, & invafione optimatum in Cathedram Holenfem anno 1209, com-

SAGA Cap. XV. 221

runt. Gudmundus autem episcopus ho- A. C. minibus, qui Pauli episcopi erant dioecefeos, adeo non pepercit, ut eos vel sacris interdiceret, vel diris devoveret, quoties fententias ferrent, quæ non ad ejus mentem, licet cætera ad legum normam, latæ essent. Quas imprecationes Paulus epifcopus hominibus (fuæ dioecefeos) fieri noxias non quidem paffus eft, sed tamen leviorem quandam illis difciplinam prascripsit, quo sibi in posterum caverent, qui istud malum incurrerant, aut Gudmundi diras fuerant experti, nam dioeceseos homines frui maluit duplici bono, quamoccasionem dare incertimetus, utrum bac (Gudmundi interdicta) noxia effent, necne. Cum demum eo temeritatis proce- 1208 derent ortæ turbæ, ut pugna inter eos sit commissa, in qua occubuit Kolbeinn alii. qve plurimi præstantes viri, tam clerici quam laici, sed membris truncati sunt, qui è prælio evaserant multi; cumque boc facto, episcopus & qvi à partibus ejus ftabant.

commisfis, vid. Sturlungafaga, Gudmundarfaga Góda, Rafns Sveinbiarnarfonarfaga, Aronsfaga Hivrleifsfonar, & Annales magno numeto.

A. C. oc nánastir varo Kolbeini, oc stöcktu 1208 peim i burt, enn eignudu ser öll peirra fe, enn kölludu på í banni. Enn er Páll Biscup vard pessara ótídinda vís oc var, pá bad hann vini sina at peir fkylldu eigi giöra bráda atför at peim, oc bar pat til peff, at hann villdi vænta at blódæsir oc blódnætur væri ferbverium brádastar, oc pat mundi fannaz fem mælt er, oc ætladi med meiri stillíngu oc rádi farit verda, ef lengi væri bidat. Enn hann vænti í ödru lagi, at Gudmundr Biscup mundi missímídi á siá, hve mikit at var ordit, oc bióda gód bod til fættar oc fæmdar peim er eptir vóru. Enn er pat dróz undan, enn spurdiz i ödru lagi ágángr þeirra á hendur mönnum, oc rán, oc áverkar, oc allskyns! óhættir náliga; Pá fendi Páll Biscup Capellan X finn Biörn til fundar vid Gudmund Biscup, at bidia, at hann leidretti oc lægdi vandrædi þeirra med yfirbórum. oc baudz til undirstödu med honum náliga sem pyrsti, ef hann drægiz (h) ei (h) dregr. Sv.

C SAGA Cap. XV. 223

fabant, fuperstites Kolbeinis proximos ne- A. C. ceffarios aggressi, eos sedibus ejicerent, 1208 bona corum occuparent, & ipfos excommunicatos dicerent: borum malorum certior factus Paulus episcopus, amicos suos rogavit, ne illos statim adorirentur, spem fovens, fore, ut cædis afpe&u & tempore qvemqve maxime ferri præcipitem, verum fieret proverbium, credensque majori cum moderatione & consilio boc negotium gestum iri, si diutius protraberetur. Speravit etiam Gudmundum episcopum, illati damni magnitudinem & quam perverse res esset gesta, cum cerneret, æquas pacis & bonoris conditiones superstitibus este oblaturum; quod cum non procederet, sed è contrario frequentes venirent nuntii, violentos eorum (qui à parte Gudmundi stabant) in cives impetus, rapinas, injurias, & omnia propemodum ab iis patrata flagitia narrantes, Paulus epi-Scopus Capellanum Suum Biörnem ad Gudmundum episcopum misit, rogatum, ut has turbas componeret & damna refarciret, promittens suum ei auxilium, ubicunque fere opus effet, modo ipse non tergiversa-

A. C. ei siaffr undan, sinn gódvilia, oc sin 1208 efni pau er hann hefdi faung á í audrædum edr í ödrum nillögum, var pat audfynt á leit (i) hvertveggia, (k) letordi Páls Biscups nordrfarar höfdingia fyrst um haustit, medan harmr manna var nyastr oc sist dofnadr af sårleik (l) manna misfirs (m) ofvegs. Enn fidan peat (n) var leitat vid Gudmund Biscup, at hann unni peim, fem eptir lifdu fina frændr göf uga oc góda, audvelldri leidretti (o) finna harms faka, enn nú virdi oc villdi firra háfka Gudmund Biscup oc hans fylgdarmenn, medan koftr væri. Enn Gudmundr Biscup pecktiz pat ecki, oc virdi hann vera vinhallann undir höfdíngia í flíkri umleitan, ena pat fýndiz pá brátt, med hverri vitíku at var hvers peirra forsiá, af pví at á sama ári fóru höfdingiar til Hóla, 0¢

(i) hueruteggia. Sv.

- (k) leitordi. A. C. D.
- (1) af farleikum måta mikils afvegs. Sv.
- (m) of vegs, A. D. legendum: oc vegs,
 - (n) peirra umleiran. Sy.
 - (o) leidrettingu, Sv.

SAGA Cap. XV. 225

versaretur, nec benevolentia sua & fa- A. C. cultatibus, rei deeffet, qvantum fieri poffet, 1208 sive pecunia foret opus, sive aliis admjniculis. Utriusque bujus conatus ratio facile apparuit : magnatibus dissvasit Paulus episcopus, boream versus copias du cere codem autumno, cum recens animi erat ægritudo, nec ulla in re lenita, dolentium jacturam amicorum bonorisque; Gudmundum autem episcopum postea rogavit, vellet eis, qui nobilibus & præstantibus erant cognatis superstites, benevolum se & facilem præbere, in dolore eorum expiando; qua utraque in re, Gudmundum ejusque comites, quoad fieri poterat, periculo liberare voluit; quod eum Gudmundus episcopus dedignatus eft, ratus, guod Paulus epifcopus reconci-Rationent tentaret, id fieri ex ejur in proceres studio: apparuit mox prudentia, qua eorum uterque bac in re fuerat ufus; eodens enim anno proceres Holas ng-1: 15.6

· - 3

A. C. oc ráku Gudmund Biscup af stólmum, 1209 oc ruddu á braut sölda illpýdis er par var, sekir menn oc ránsmenn oc reyfarar (p), enn drápu suma, oc vard pá at riúsaz sú illínga seta, oc urdu pá oc padan srá gód sorlög manna. Pàll Biscup baud til sin Gudmandi Biscupi med gædsku oc gódvilia, pág hann pat eigi, oc gerdi at vidsám at sinna hann, pví at hann villdi ei hlýda hans heilrádum.

XVI. Cap.

I. pann tid for Loptr fon Páls, Biscups utan, oc sokti heim tigna menn i odrum löndum, Biarna (24), Biscup I Orkneyum, enn eptir pat Inga Kong T Noregi, oc Hakon Jarl brodr hanss oc pág af peim virduligar giasir soc femiklar. Finn er Biscapi (p) ravfarar. Sv. (22) Biarning Eniscogus Orcadensium anno 1222 fer communi Annahum confensu, decessit. Ejus car-

ε,

SAGA Cap. XV. 227

aggressi, Gud mundum episcopum de sede A. C. deturbarunt, turbæ male feriatæ, qvæ 1209 illuc confluxerat, bominum utpote sceleris damnatorum, prædonum & latronum, magnam simul multitudinem, abigentes partim, partim occidentes, qvo pacto cum iste bominum flagitiosorum consesso erat solutus, sacta est melior populi conditio. Qva erat Paulus episcopus bumanitate & benevolentia, Gudmundum episcopum ad se invitavit, qvi tamen oblatam respuit conditionem, ejus sugiens congressim, cujus salubribus consiliis parere noluit.

Cap. XVI.

Illo tempore Loptus Pauli epi/copi filius, peregre profectus, aliarum terrarum viros nobilis/imos vifitavit, Biarnium Orcadum epi/copum, Ingium Norvegiæ Regem, S'Haconem Comittem ejus fratrem, à quibus dona amplis/ima variasque res pretio/as muneri accepit. Ab-P 2 fentis

men fatis prolixum, de pugna pugilum Jomsviconfinm adverfor Haconem Norvegie Dynastana anno 994, commissa, adhuc exstat.

- A. C. fat í peirri áhyggiu um fon finn, oc 1210 um frettir adrar hversu þá gengi, þá gladdi Gud hann svo á einu sumri, at Loptr kom pá út med gódri virdingu oc femiklum giöfum, er hann hafdi pegit, oc kunni pat at fegia, at hann hefdi födr sins mest at notit, hvar fem hann kom. A pví fumri komu út gerfimar pær, er Pórir Erkibiscup af Noregi hafdi sendar Páli Biscupi, kóróna gullfaumut, sú er eingi hafdi fyrr jafngod komit til Islands, fingrgull dýrligt, oc glófar virduligir. 1211 Enn annat sumar eptir (q), pá komu. enn út gersenar ágætligar, er Nicolás Biscup af Oslo fendi Páli Biscupi, fingrgull mikit er vo II aura, oc steinn (r) í virduligr, oc hann sendi honum ballam svo mikinn, at von var at pat virdi alldregi at vandrædum fidan. Enn ecki var annat jafntorgætt (s) er.
 - (q) há er Páll Biscup hafdi XVI. vetur at stóli ferit í Skálahollti, addit. Sv.
 - (r) i omittit. Sv.
 - (s) torágæit, onnes, quod mendosum videtur. torógætt, Sv.

SAGA Cap. XVI. 229

fentis filii, rerumque aliarum, quas no A. C. fcere avebat, cum Paulus episcopus desi- 1210 derio flagrabat, quadam eum æstate eo gaudio Deus perfudit, ut rediret Loptus, multo honore & muneribus magni aftimandis mactus, id ex vero referens, quod quocunque veniret, patris fui meritis fruitus esset. Eadem æftate in Islandiam deportata sunt, qua Thorer Norvegiæ Archiepiscopus Paulo episcopo, miserat, cimelia varia, nempe corona auro acupicta, cui pretio par nondum in Islandiam venerat, aureus annulus pretiofisfimus, & præftantisfimæ chirothecæ. Sequenti etiam æstate ad eum misse vene-1211 runt aliæ res pretiofisfimæ, quas Nicolaus Ofloënfis episcopus misit Paulo episcopo, annulus aureus magnus, uncialis, cui inferta erat gemma pretiofissima, S. balsami pondus adeo ingens, ut spes esset, bujus rei nunquam postea fore inopiam; rerum autem, qvarum necessarius erat us, nulla tum erat æque inventu diffcilis. P 3

A C, er at skylldu pursti at hafa, hafdi 1211 pat oc ei kostat minna enn nockrar merkur brends sylfrs. Pess er oc fkylldt at geta, at Páll Biscup sendi oc margar giafir utan vinum finum, bædi vóru pat valir oc adrar gerfimar. Hann sendi Pori Erkibiscupi bilcupsstaf af tönn gjörfann svo hagliga, at eingi madr hafdi fyrr set jafnvel gerfann á Islandi, er smídat hafdi Margret hin Haga, er pá var oddhögust allra manna á Islandi, pau vóru þá bædi hiú í Skälaholti er Pält Biscup andadiz, oc hafdi Pórir (t) preftr bóndi hennar par pá öll fiárforråd, enn hún gerdi slíkt allt fem hann villdi. Páll Biscup hafdi látic 111E tiltaka at gera tabolu fyrir altari, adr' hann skildi vid, oc ætladi par til mikit fe bædi i gulli oc sylfri. Margree grôf oc tönn til ágæta vel, oc er pest von at pat mundi-hin mesta gersemi verda af fyrirhyggiu hans, enn pau Porfteinn Skrinimidr oc Margret femdi

(1) Rollin, Porficina, Sv. - inter-

e 1.

Digitized by Google

ĩ

SAGA Cap. XVI. 241

tilis, nec minoris conflities at boo donumy A. C. quani aliquot sfelibris surgenti :: puri, 121 f Eft noftri quoque officii commemorarey multa Paulum episcopum anticis fuis mi: fife munera; qualia erant falcones & atia res magni pretil Thoreri Archiepifcopo pedum mistex dente (cet i inicornis) affabre adeo fattum, ut ei artificio par nev mo in Islandia vidiffet: Erat id opus Margaretæ (cognomine) artificiolæ, quel omnes alios in Islandia calandi arte fape. rabat. Hæc, ejusqve conjux, Paulo episcopo mortem obeunte, in Skalholto domesticorum Malar Juere ; navi penes Thorerem sacerdotem, Margaretæ maritum, honorum fedis epifespalis tota erat adminifinatio, ad cujus illa nutum ses ministrabatin Antequation decessit Raulus episcopus; stabula, jua otnare voluit templi altore; fabricanda; eo curante; manus ad. moverant ortifices, cui rei magnam auri; Sargenti vivi destinaverat. Huic altari Margareta dentem affabre sculpsit; adeo ut sperandum esset, curante episcopo remevafurampretiofisfimam,quam Thorsteinn Scrinii artifex, & Margareta, P 4 qva

A. C. femdi fidan af hagleik finum; vard 1211 par mikill fvartafvipr at fráfalli hans, oc pá urdu flíkir hlutir fyrft ftadar at nema í brád, fyrir annara fiölfkyldæ fakir. Þórfteinn var rádinn til tabolufnídar. Pat fumar hit fama er Biv foup lifdi fidarft, kom út húfu (at) vidr úr Noregi, fá er Fáll Bifenp, hafdi köggva látit, oc pá (x) gas hann í hönd öll kaup þau til ftad

- Marken Stranger Stranger

Nú cru fagdir poir hluair crowch feltu i hag á pví fuinra Dá Acalood geta peirra liluta cromióc pórtu and-Arcymir; pá var handskisiliti mikilk hian marsta dag fyri Seljunnanna mesta (25), oc litte margir meini líf fitt, oc fell ofan alhifti á fiólida bæum, oc fell ofan alhifti á fiólida bæum, oc gerdus (u) brafirvide So.

)

(25) Festum Sancterum in Selia-incidit in diem 8 Juilii.

SAGA Cap. XVI. 233

qua vrant destruitate, adornaffent, in A. C. fua arte excellentes ambo. Verum epi-I2II fropi deseffu omnia lugubreni facieni indaerunt, at bujusmodi res prinum necaffario ceffarent, alioruni negotiorum cau/a. Thorsteini tabula fabricanda erat commiffa. Ea estate, quam episcopusvixitultimam, materies adibus struendis de Norvegia est advecta, quam ipse cadi fecerat; quo etiani témpore aliis denicandavit res omnes comparandas; qui bus sedes cathedralis opus babuit.

Cap. XVII.

Σ.

Postquam ves dixinus, que ea astate feliciter covidere, res commemoranda sunt, que adverse admodum videbantur. Pridie sesti Sanstorum in Selia martyrum, magnus terra motus extitit, quo multi periere, plaraum etiam villarum corvuere edes omnes, Es damna illata sunt gravissentes in P.5

lii. Ceterum hunc terræ motum anno 1211 accidiffe referant Annales Regii loc. cit. pag. 77. Refemoni ; Flescyenfin; Skallokenfer utriqve, Linkani utriqve, & Oddenfes.

A. C. gerdu hina stærstu skada. Pá ver voc. 1211 perraleysi hit mesta, oc urdu stórskadar af pví. Pá var oc sagt út. andlát Klængs Pórvaldsfonar, (26) er. hinn vænsti pótti til mikils höfdingia. ef life helldi. Pat fumar tók fótt og óhzgindi mikil Páll Bifenp, pá er hann fór um Veltfirdínga fiórdúng. oc komft hann nauduliga til Hytardalts. Lá hann par í reckin náliga fióran vikur; Síden fór hann heim med lick um mætti, oc kom í Skálabolt prime. nóttum fyrir Simons messu, oc lagdiz þá þegar í reckiu. Hann faung mellu, allra heilagra meffudag; oc faung pá fidurftu meffu Gudi elmánigum ul dýrdar, oc öllum Helgum, enn fer til hidpar oc mikunnar, oo öllum krift. pum mönnum lifendum de öndudum Enn fyri Marteinsmellin tókantachage isz med verkium miklum for hans; oc fylgdi bædi fvefnleyft oc madeyfi. . un vern oc pótti hann þá einrænn vera. Par -vóru

(26) Klængi obitum ad annum 1210 narrant Annales Fla-

SAGA Cap. XVII. 235

Pluvium semper ea æstate coelum A. C. fima. plurimum dedit detrimenti. Allata est I2II in Islandiam fama mortis Klængi Thoryaldi filii, juvenis eximiæ spei, qui vigum pollicitus fuerat, longe omnium præfantissimum, si longior ei vita contigisset. Hac etiam æstate, morbo & gravissimis incommodis, laborare coepit Paulus episeopus, quadrantem visitans occidentalem, adeo ut ad Hytardalum pervenire viz posset. Hic quatuor propemodum bebdomades lecto hærebat affixus; domum dein æger ac debilis profectus, tribus ante feftum Simonis noctibus ad Skalholtum vez. nit, ubi lecto mox decubuit. Omnium Sanctorum festo die missam cecinit, quam willam, Dei omnipotentis Sanctorumque omnium in bonorem, suam vero & christianorum omnium, vivorum pariter ac mortuorum, in salutem & auxilium, ul timam cecinit. Ante Martini festum morbus ejus multis cum doloribus ingravescere coepit, morbum comitante & insomnio & cibi fastidio, quo in rerum statu, suo sensu videbatur omnia velle metiti

Flateyenses, Skalboltini Antiquiores & Regii loc. cit."pag. 77.

A. C. vóru pá fynir hans oc brædur oc 1211 margir adrir vinir hans. Eptir pat fendi Páll Biscup eptir Pórvalldi oc Magnúsi Gitzurarsonum, oc komu peir í Skálaholt, oc skipadi hann på til allra hkuta fyri peim, eptir sinum vilia. Enn hann var oléadr octabo dag Martini. Enn ádr hann væri smurdr helgu vidsmiöri, mælti hann miöc lángt mál, at dæmum hins Helga Porláks Biscups; játti hann pá á hönd fer, fyrir öllum lærdum mönnum, peirra er vid vóru, frekliga alla hluti, er hann virdi fic hent hafa til varúdar í sinum biscupsdómi, oc bad alla at honum skylldu fyrirgefa par er hann hafdi misgert vid, enn hann fyrirgaf öllum blídliga, þat er við hann höfdu misgört, oc fal fic undir Gads mifkunn. Enn eptir pat hann var oléadr, var nockut ren (y) á fött hans, uns hann för af fmurningar klædum, oc tvær nætur Man, enn på tók at fella óhægindi sóttar hans Viilna af nýu, oc lifdi hann þá ecki lengr enn tvær nætur sídan, og tók hann þá

(y) ró. Sv.

SAGA Cap. XVII. 237

tiri. Filii & frattes ejus multique amico- A. C. rum ibi tum aderant. Postea illuc Pau-1211 lus episcopus per nuntios etiam arcessivit Thorvaldum & Magnum Giffuris filios, qvi cum ad Skalholtum venerant, ipfe illis præfentibus, pro fua voluntate, omnia disposuit. Unctione extrema unclus est octavo die post Martini festum; verum antequam facro isto chrismate ungebatur, beati Thorlaci episcopi exemplo longum fermonem habuit; quo facto, ut caute rebus in omnibus ageret, coram cunctis, qvi aderant, clericis, confessus est omnia prorsus que sibi episcopo acciderant, om- i nes precatus, vellent fibi condonare omnia, quacunque in re eos offenderat, cunctis vicissim humaniter condonanti, quicquid fibi ægre fecisjent; divinæ se cætera misericordiæ commendavit. Unctus aliquam morbi remissionem sentiebat, donec vestes deponeret, quas induerat ungendus, perque duas deinde noctes. Tum vero morbus ejus rurfus ingravescebat, nec postea ultra binoctium vixit, cum sumto in ip/o vitæ mortisque confinio corpore domini.

A. C. pá corpus domini vid siálft andlát sitr, 1211 oc sofnadi (z) pá til Guds.

XVIII. Cap.

Enn viku fyrir andlát Páls Biscups sýndiz túngl svo sem ródra yæri, oc gaf ecki liós af fer um midnætti í heidvidri, oc baud þat þá pegar mikla ógn mörgum manni. Páll var vígdr til Biscups á dögum Cælestinus Páfa, af Absalon Erkibiscupi, á dögum Sverris Kóngs, þá var hann fertugr at alldri, hann stýrdi Guds kristni med mikilli stillinguXVI vetur, oc andadiz pridia dag viku, einni. nótt fyrir Andres messu, oc var pá lidit fra Guds burdi IIII ár hins prettánda hundrads (27). Ari prestr hinn. Fródi, er mörg dæmi spaklig hefr. faman

(z) fafnadiz. Sv.

(27) In die Pauli Episcopi emortuali consentit Neerologium Islandicum apud Langebek: Script, Rer. Dan. Tom. 2. pag. 518. Qvi tamen dies cum anno 1204 consistere nequit, qvo anno festum Andrez diem Lunz occupat. Nec melius cum anno 1210, qvem

SAGA Cap. XVIII. 239

Cap. XVIII.

Septem diebus, ante Pauli episcopi discession, luna sangvinis instar rubra apparuit, adeo ut ipsa media nocte & sereno aëre omne lumen soedaret, id qvod mox magnum multis terrorem incussit. Cœlestini Papa & Sverreris Regis tempore, ab Absalone Archiepiscopo Paulus episcopus est inauguratus, tunc qvadraginta aunos habens. Dei ecclesiani magna cum modestid sedecim hiemes ille rexit, tertio die septimana mortuus, una ante sesturi die simi tertii qvatuor anni (mille ducenti qvatuor anni) lapsi erant. Refert Arius sacerdos Polyhistor, qvi multa rerum docui

🔆 🕐 Menta

qvem Paulo emortualem Fragmentum qvod dam Animalium in Bibliotheca Magnæna adfert, qvo anno feftum S. Andreæ in ipfum diem Martis incidit. Sed cum omnes omnino reliqvi Annales in anno 1211 confentiant, & cetera omnia data hund annum pofcant, nullum relinqvitur dubiom, illum Paulo Epifcopo vere emortualem fuifer 2011 (D)

A. C. faman töld, fegir hve miöc vort land 1211 drúpnadi (a) eptir fráfall Gitzura? Biscups, er menn virdu mestann skörúng verit hafa á Islandi, enn her má fiá hverfu margr kvídbiódr hefr faric fyri fráfalli pessa hius dyrliga höfdingia Páls Biscups: jördin ikalf öll oc pipradi af ótta, hinnin oc ským gretu, svo at mikill blutr spilltiz jardar ávaxtarins, enn himintúnglin fyndu daudatáka her (b) á fer, pá er náliga var komit at hinum efftu ftundum Páls Biscups. Enn fiórian brann oo fyri landinu pá, par sem hans biscupsdómr stód ysir, (c) syndiz náliga allar höfutskepnur nockut hrygdar mark á ser sýna frá (d) hans fráfalli. Enn á fidrítu nótt er Páll Biscup lifdi, dreymdi Porvalla Gitzurarfon, hinn vitrafta höfdingia, at Jon Lopssson fæli Petri Postula á hendi þá hiörd er Páll Bifcup fonr hans hafdi gætt.

Digitized by Google

(a) driúpdi. Sv. (b) ber pro her. Sy. sr(e) fynduz D. (d) i oc fini, Su, · '

SAGA Cap. XVIII. 241

menta collegit, quam moestum insula no- A. C. ftrd demiserit vultum, Gisture episcopo 1211 obeunte, quem in Islandia virum fuisse omnium præftantisfimum, vulgo æftima-Verum bic videre licet, quot moerunt. rorem portendentia, præftamissimi magnatis Pauli episcopi occasum præcesserint oftensa: tremuit tota terra, metu commota; lacrymas coelum & nubes ita fuderunt, ut frugum terræ plurima pars perderetur; mortisque signa præ se tulit luna, sub ipsum Pauli episcopi ultimum fere vita tempus; S'ante littora ipfum incendio flagrabat mare, adeo nt in quantum ejus dioecesis patuit, omnia propemodum elementa aliquod^e tristitiæ signum ob ejus discessum dare viderentur. Ultima nocte, qua Paulus epifeopus vixit, Thorvaldo Giffuris filio, magnati Sapientissimo, per Somnium apparuit Joannes Lopufilius, Petro apostolo gregem commendans, quem Paulus episcopus filius ejus

A. C. gætt. Enn Jefus Kriftr fal fina hiörð 1211 á hendr födr finum ádr hann væri píndr. Enn Påll Bifcup bífaladi fic oc hana á valld almáttugs Guds ádr hann var frá ofs kalladr.

XIX. Cap.

shiru S**tiru**

Nú má fiá hvertveggia stafn biscupsdóms pessa dýrliga Biscups, oc hyggium ver á peirri tíd hafi ei adrir til verit at siá skutstafninn, er ei laungudu til at siá framstafninn. Enn vid pat er ols at una hans ástmönnum, er eptir lifum, at hann hefer náliga öll pau gædi eptir fic leift er menn megu eptirhafa góds manns oc. göfugs:_börn virdulig med gódum efnum, til skadabóta peim er mest yndifall (e) er ordit í andláti Páls Bifcups, audr gnógr, oc allskyns ftadar-prýdi, fleft framkomin, enn sum stofnud med gódum efnum, heilrædi hans med kenníngum þeim er hann kendi í lífellu í ordum oc fögrum dæmum (c) nidrfall, Sv.

SAGA Cap. XVIII. 243

ejus cuftodivetat, qvemadmodum Jelus A. C. Christus gregem fuum Patri commenda- 1211 vit, priusqvam cruciatus necabatur. Paulus autem epifcopus fe & iltum (gregem) Deo omnipotenti tradidit, anteqvam nobis eum auferebat mors.

Cap. XIX.

Jam & initium fimul & finem videre nobis licet muneris episcopalis, quod gessit eximius hic episcopus, nec putamus gvenqvam exstitisse, ejus tempore, qvi visa puppe (fine) non desiderarit videre proram (initium). Nos autem amicorum ejus intimi, ei superstites, nobis ea re videamur beati, quod omnia fere reliquit emolumenta, guæ relinquere nobilissimo homini datur & præstantissimo, liberos nempe honeftissimos, bonis instru-Etos satis luculentis, ad damna eorum resarcienda, quibus mors Pauli episcopi maximo fuit lætitiæ detrimento; divitiarum largam copiam; rerum, quibus ornari posset sedes, ingentem apparatum, perfectarum maximam partem, partem ex fuppeditatamateria inceptarum; falubria sonsilia Q 2

A. C. dæmum fins lífs, audrædi oc (f) unat-1211 famar viftir, er hann ætladi velfleftum finum nånum frændum, enn hann man til peff hugat hafa, at Gud mani pá hugga, er hann hefr ei (g) fyrr huggada. Enn peffa fögu mína ftyrkir (h) vitr madr Amundi Arnason, fmidr Páls Biscups, oc kvedr vísur pessar:

> Red grams laga greidir, Gód var stiórn yfir þiódum,

Sextán vetr hinn ínotri, Sólar, biscupsítóli.

Nú er (i) meinbönnudr manna. Málíniallr hedan kalladr.

Komi Páll í frið fullann Fliótt með himna drottni.

Dád hittir gat drottins Dýrgedr (k) lögum ítýra

Sitt

- (f) ununarlamar. B. C.
- (g) fe pro fyrr. A. B. C. eigi einkum ádr fe huggada. Sv.
- (h) styrkti. Sv.
 - (i) meirbönnudr. A. D.
- (k) dýrgeds. Sv.

SAGA Cap. XIX. 245

confilia & doctrinas, quas jugiter tra- A. C. didit, tam verbis quam optimis vita¹²¹¹ exemplis; facultates & jucundas sedes, quas proximorum necessariorum plerisque destinavit, baud dubie sperans, ipʃum Deum illos confolaturum effe, qvos ille antea non fuerat consolatus. Quam meam relationem confirmat vir sapiens Amundus Arnæ filius, qvi Paulo episcopo fuerat faber & artifex, cujus Sequens est carmen:

Ille elegans divinæ legis traditor, per sedecim biemes cathedræ præfuit, bene tunc bomines regeis bantur. Nunc facundus, damna bominum cobibens, binc vocatus, a Steft. Utinam Paulus in plenam pacem apud cæli dominum cito veniat,

Į.

Præstanti indole virtutis pos-Seffor, domini leges dispensavit; Q_3 veri-

A C. Sitt bió fannvitr (1) retta 1211 Sextán vetr til betra.

> Hyggium hitt at (m) feggia Hiálpríkum vel líka,

Gagn (n) vann af hug hreinum Hans (o) önn Gudi oc mönnum.

Lídur á allt (p) fyrir cýdi Orfætis (q) vid Gud mætann Peim er gerdi frid fyrda

Farfælum vel mæla.

Bænum brátt at skýni, Blídgedr höfudfedra

Peim er íta böl bætir Bifcup vor med kora (r),

XX. Cap.

Pá XVI vetur er Guds Kristni prýddiz undir blóma biscupsdóms Páls

(1) famvitr. So.

(m) fegia A. C. D.

(n) giöriz vann af hug hreinum, Sv.

(o) hann ann Gudi oc mönnum. Sv.

(p) lídr á alldr fyrir eýdi. Sv.

(q) orfætis. A. D. örfæturs. Sv.

(i) med vilku, Sv.

SAGA Cap. XIX. 247 veritatis gnarus, per sedecim bie- A. C. 1211 mes, rem sibi demandatam meliorem in modum administravit. Speramus gratum illi fore, boc dici; integro cum animo cura ejus Deo & bominibus profuit.

Licet beato, qvi pacem publiblicam reftituit, pro bominibus apud Deum semper interpellare. Ut episcopus noster miti. animo precibus, bominum mala sanantibus, in choro patriarcharum glorificetur.

Cap. XX

Per sedecim biemes, quibus Dei ecclesiam ornabat flos præsulum Paulus Q4 episco.

A. C. Páls Biloups urdu mörg stór tídindi í heiminum, pá andadiz Cælestinus Páfi (28), Abfalon (29) Erkibiscup, Sverrir Kóngr (30), Hákou (31), Gutormer (32) Noregs Kóngar, Knútr (33), Sörkver (34) Svía Kóngr; Ríkhardr (35) Engla Kongr, Niáll Biscup (36), Brandr Biscup (37), Joan Biscup (38), Haralldr Jarl i Orkneyjum (39), Philippus Jarl (40), Einar (s) Abóti (41) Mársfon

(s) Asbiarnarson, pro Abóti Marsson. Sv.

(28) Vid. fupra pag. 162-

(29) Vid. ibid. pag. 190.

• 1 .

- (30) Sverrerem Regem anno 1202 obiisse in confeffo eft.
- (31) Hakonem Regem anno 1204 ipfis Calendis Ja-
- nuarii decessifie omnes scriptores cozvi uno ore testantur.
- (32) Rex Guttormus anno 1204 obuit. Mendumigitur in notas ad Necrologium Islandico - Norvegicum apud Langebek : Script. Rer. Dan. Tom. 2. p. 514. irrepfit ubi anno 1295 fatis functus dicitur.

(33) Canutum Sveciæ Regem anno 1195 decessifie testantur Sverrisfaga, Annales Holani utriqve, Skal-

polienfer utriqve, Breviores, Refeniani, Logmanns-Annall, Mombranei, Fragmensum fapius citatum, & Regii apud Langebek: loc. cit, Tom. 3. pag. 71.

(34) Sorkver Rex Svecorum anno 1211 decessit, fide Anna-÷ 9

SAGA Cap. XX.

episcopus, aceiderunt res plurimæ maxi- A, C. we menvorabiles. Mortui sunt, Cœlekinus Papa, Absalon Archiepiscopus, Sverrer, Hacon, Guttormus, Norvegiæ Reges, Kanutus & Sörkver Sveciæ Reges, Richardus Rex Angliæ, Nialus episcopus, Brandus episcopus, Joannnes episcopus, Haraldus Orcadum Conues, Philippus Comes, Einar Abbas Marii Q 5 filius,

- . Annahum tHolanorum utrorümqve, Skalboltenfum antiqviorum, Oddenfum & Regiorum loc.cit. p. 17. Annales Membranei & Skalboltini Recentiores hunc Regem Sveinem appellant.
- (35) Richardus Rex Angliæ ex fcriptorum Islandicorum traditione obiit anno 1799; qvod & exterorum confeníus confirmat.
- (36) Nialem Episcopum anno 1207 decessifie, testane tur Annales Flateyenses, Skalholtenses, Oddenses, Breviores, Holenses utrique & Regii in Langebek;
- Script. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 75.

- (38) Vid. ibid. pag. 186.
- (39) Heralldo Comiti Orcadum annum '1206 emortualem adderibunt feriptores cozvi.
- (40) Comes Philippus anno 1200 obiit. Vid. Annall. Regg. loc. cit. pag. 72.
- (41) Obitum Einaris Abbatts filit Maris, ad annum 1196 referunt Annales Brediores, Oddenfes, Fla-
- ieyenfes, Holani, Skalbolsenfes Antiquiores, & Regii
- loc. cit. pag. 71.

⁽³⁷⁾ Vid fupra pag. 190.

- A. C. fon, Gudmundr Biálfason (t) Abóti (42); Haflidi Abóti Pórvalldsson (43), Pórkell (u) Skúmsson (44); margir hafa oc adrir göfugir menn andaz medan Páll var Biscup bædi lærdir menn oc ólærdir. Jón Loptsson (45), Gitzur Hallsson (46), Sigmundr Ormsson (47), Pórleifr Porláksson (48), Pórvalldr Pórkelsson, Kálfr Snorrason (49), Ari Biarnarfon, Önundr Pórkelsson (50), Hermundr (x)Kadransson (51), Pórdr Snorrason (52), Gud-
 - (t) Biálkafon. Sv.

(u) Dórkell Abóti Sanctus, Sy.

- (x) Bödvarsson. Sv.
- (42) lidem testes sunt, Gudmundum Bialfi filium anno 1197 fatis functum esse.
- (43) Haflidum Thorvalldi filium Abbatem obiiffe anno 1201, teftantur Annales Skalbolsenfes, Flareyenfes, Holani antiquiores, & Regii, loc. cit, pag. 72. conf. Notas ad Necrologium fupra laudatum in Langebek: Script. Rev. Dan. Tom 2. pag. 307.
- (44) Thorkelem Skumi filium anno 1203 obiiile, narrant Annales not. 41. laudati.
- (45) Vid. fupra pag. 174. not. 8.
- (46) Vid. ibid. peg. 196.
- (47) Sigmundi Ormi filii obitum Anneles Refemiani, Fla-

filius, Gudmundus Abbas Bialfii filius, A. C. Haflidius Abbas Thorvaldi filius, Thorkell Skumi filius. Præter bos, Paulo epifcopo, alii multi nobiles viri, & clerici & laici, mortem obierunt, Joannes Lopti filius, Giffur Halli filius, Sigmundus Ormi filius, Thorleifus Torlaci filius, Thorvaldus Thorkelis filius, Kalfus Snorrii filius, Arius Biarnii filius, Onundus Thorkelis filius, Hermundus Kodranis filius, Thordus Snorrii filius, Gud-

Flateyenfes, Holani Antiquiores & Regii loc. cit. pag. 72. ad annum 1198 referunt.

- (48) Thorleifus Thorlaci filius anno 1200 decessit, ut Annales constanter testantur.
- (49) Kalfum Snorrii filium anno 1198, & Arium filium Biörnis anno 1196, vivis excessifie, perhibent Anuales Flateyenfes & Regii loc. cit. pag. 71. fq.
- (50) Incendium & mortem Önundi, filii Tharkelis, qvæ anno 1197 acciderunt, multis persequitur Sturlungesege libr. 3. cap. 30. sq.
- (51) Hermundi filli Conradi mortem Annales permulti anno 1197 adferibunt.
- (52) Thordi, filii Snorrii, mors accidit anno 1201 fide Annalium Regiarum apud Langebek: Script. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 73.

A. C. Gudmundr Amundalon (y) (53), Ber/i Prestr Halldørsson (54), oc margt vard annat til tídinda í hans biscupsdæmi, skipatión oc ellds uppkoma í Heklufelli, ófridr, rán, oc brennur (55), oc med mörgum (z) fátídindum lístát manna (a). Nú hesir ec yfirfarit nockut med skyndíngu æsi Páls Biscups, oc heser mer meira at gengit úkænska, enn illvilie, pó at pessi stár saga se ei jasnmerkilig ordin, sem hann hastdi esni til sett af sinni hálfu. Gledie almáttugr Gud hann í sifellu í eilísri dýrd Amen.

(y) Gudmundr Snorrason, D. addit.

(z) ödrum. B. addit.

(a) oc annas ficira. addit. Sv. W 2014

• • • •

(53) Gudmundum Amundi filium Gris anno 1210 obuille, omnes Annales testantur, exceptis Breviorihus, qvi annum pröcedentem adictibunt.

unite in the state of the sta

SAGA Cap.XX. 253

Gudmundus Amundi filius, Berfius fa. A. C. cerdos Haldoris filius, alia præterea plura, illo epi scopo, evenerunt relatu digna: naufragia, ignis in monte Hekla eruptiones, pacem turbantes lites & prælia, rapinæ, incendia, & bominum cædes, variis præter solitum qvæ fiebant modis. Pauli episcopi vitam qvadammodo citus percurri, factumqve erit ignorantia magis mea, qvam malevolentia, fi bæc nærratio rei non respondeat præstantiæ, qvam mibi sumsi narrandam. Deus omnipotens eum perpetuo exbilaret in æterna gloria. Amen.

- (54) Berfium Halthoris filium anno 1204 decessifie, volunt Annales Regii loc. cit. pag. 74. & Holani antiquiores, fed Flareyenfes annum sequentem adscribunt.
- (55) De publicis illis calamitatibus, qvæ Islandiam fedente Paulo Episcopo affligebant, Annales multa narrant; conf. ea, qvæ Regis qvovis fere anno à 1196 ad 1211 notant.

Suc

254 THORVALLDS VIDFORLA Sögu páttr af pórvalldi (a) Kodransfyni Vídförla.

The second second second

L Cap.

- A. C. Madr er nefndr Eylífr Örn, (b) vid hann er kennt eitt hid hædsta fiall í Skagafirdi á Reykiaströnd. Eylífr Örnvar son Atla Skidasonar ens Gamla, Bárdarsonar, Jarlsonar (1). Eylífr Örn átti Pórlaugu dóttur Sæmundar ens Sudrey/ka, er nam Sæmundarblid. Pau áttu III fonu, het einn Sölmundr, fadir Gudmundar, födr Víga-Barda, oc brædra hans. Annar var Atli hinn Rammi, er átti Herdísi dóttur **Pórdar** frá Höfda, peirra dóttir var Pórlaug, er átti Gudmundr hinn Ríki á Mö-
 - (a) Konrådsfyni, oc Fridrek Bifcupi & Fridrico Episcopo. B.
 (b) Hann åtti þann son er Kodran het. Is filium babuit, Kodranem nomine. Omnibus intermediis exclusis. A.

SAGA Cap. I.

255

Succincta narratio de Thorvalldo Kodranis filio, cognomento Peregrinatore.

Cap. I.

Fuit vir nomine Eylifus, dictus Örn, A. C. (aquila) cujus nomen refert mons, unus . omnium in Skagafiördo altisfimus, extans in tractu Reykiaströnd. Hic Eylifus Aquila filius erat Atlii, filii Skidii Grandævi, filii Bárdi, filii Jarlis. Habuit autem in matrimonio Thorlögam, Sæmundo natam Hæbudenfi, primo qui (tractum) Sæmundarhlídam occupavit. Hi tres genuerunt filios: Uni nomen erat. Sölmundo, patri Gudmundi, patris Viga-Bardii (Bardii cognomento homicidæ) & fratrum bujus. Alter erat Adius Robustus; is ex Herdisa, Thordi de Höfdio gnata, Thorlögam suscept, Gudmundi Po-

(I) Redius, or Al. cf. Landmamph, p. 209. Kriftnif. p. 185.

A. C. á Mödruvöllum. Pridie fon Eyláfs Arnar var Kodrann, er bió á Giliá í Vainsdal, hann var audigr madr. Kona hans het Jávngerdur. Son peirra het Ormr, enn annar PORVALLDR. Kodrann kunni (c) miöc Ormi fyni finum, enn Pórvalldi lítit, eda ecki, var honum halldit til vinnu, pegar hann mátti fer nockur, hann var (d) lítt fettr at klædum, oc giörr hvervetna hornúngr bróður fins (e), hann piónadi í húfi födur fins pat honum var tilfkipat med öllum gódvilja.

II. Cap.

I pennan tíma bió Pórdís Spákona (2) útá Skagaströnd, par sem stran heiter at Spákonuselli. A einu sumri pág hún heimbod at Rodrani á Giliâ, pví at hann var (f) vin hennar. Enn er Pórdís var at veitslunni, oc hún sá hverr munr giörr var peirra brædra,

(c) mikir. A. (d) lin klæddr. male (parce) vestiebatur. B. (e) Reliqua capitis non sunt in A. (f) vinr. A.

SAGA Cap. 1 ---- 257

Potentis Mödruvallensis conjugem. Ter. A. C. tius filiorum Eylisi erat Kodrann, qvi fundum Giliá in Vatnsdalo coluit, vir divitiis pollens. Conjugi ejus nomen erat Jarngerdæ. Filius borum dicebatur Ormus; altervero THORVALLDUS. Kodrann multum amabat Ormum gnatum fuum, Thorvalldum vero parum, aut nibil; Hic (enim) laboribas exercebatur (fervir libus), qvamprimum qvicqvam à viribus potuit; vestitu malignè curabatur, & ad gmmia fratri (ut spurius) postbabebatur; jdem (nibilominus) in domo paterna, qvieqvid injungeretur laboris, omni cum aquanimitate, obibat.

Cap. II.

Hac tempestate Thordila Spákona (hariola) in Skagastranda prædium coluit, qvod deinde Spákonufell (monticulus hariolæ) appellatur. Hæc æstate aliqva apud Kodranem in Giliá, ut qvi amicus suas esset, convivium accepit: in qvo convivio cum adesset, animadvertisset gvan dispariter fratres (filii heriles) haberan-

(.) DeThordifa Spákona multis Vornsdelaf. & Kormaksf.

tur;

A, C, brædra, pá mællti hún til Kodrans: pat legg ec til ráds med per, at pú fýnir meiri manndóm Þórvalldi fyni pínum, enn pú hefer giört her til, pvíat ek se pat med sannendum, at (g) fyri margra hluta faker mun hana verda ágætari enn allir adrir þínir frændur (h). Enn ef pú hefer á honum litla elsku at finni, pá fá pú honum kaupeyri, oc lát hann laufann, ef nockur verdr til at siá um med honum. Kodrann få at hón taladi flíkt af gódvilia, oc (i) fegizt munde fá honum nockut filfr. Let hann pá (k) fram einn siód, oc sýndi henni. Pórdís leit á filfrit, oc mællti: eigi skal hann hafa petta fe, pvíat pat hefer pú tekit med afli oc ofríki af mönnum í sakeyri. Hann bar pá fram annan siód, oc bad hana (l) á líta. Hún giördi 'fvo, oc mællti sidan, ecki tek ec pettá fe fyri hans hönd. Kodrann fpyrr, hvat

(g) hann mun. omiff. fyri — fakir. A. (h) oc Ikalleu Þegar fá honum kaupeyri, oc lára hann &c. Statim da &c. exclusie, quæ interse-

<u>.</u>

Digitized by Google

SAGA Cap. II.

tur, ita allocuta est Kodranem: boc tibi A. C. sonfilium do, ut majorem in gnato tuo. Thorvalldo hamanitatem (pietatem) oftendas, quam buc usque fecisti, quem ego ex veris indiciis vidro cetera flirpe tua multis nominibus clariorem extiturum, quodfi in præfenti minus diligis puerum, da illi pecuniam mercatura facienda, & dimitte, si quis existat, qui ejus rebus velit prospicere. Kodrann . intellexit, hæc eam ex bona loqui voluntate, aitque se aliquid argenti daturum. Tum unum expromit marfupium, illique oftendit. Thordifa intuens argentum; fatur: absit, puero banc pecuniam trai das, quam multæ nomine per vim & ty rannidem extorfifti. Hospes aliud mari Jupium protulit, rogans ut examinaree. Mulier ita fecit, & postea dixit; hoo argentum nomine pueri non accipio, Kodrann interrogat: quid tu in bao R 2 pecunid

tercedunt. A. (i) fagdizt fkylldi. B. Re-Hius autem diveretur, mundu & fkyllda. (k) fram bara faliód cing, expressificit. A. (1) par á. A.

259

ACC hvat finnr pú at pellu (m) fe. Pordis frarar: pessa peninga hefer pú saman dregit (n) fyri ágirndar sakir í landskulldum, oc fiárleigum, meirr enn rettiligt er (0); fyri því heyrir flíkt fa eigi peim manni til medferdar, er bædi mun verda rettlår oc milldr. Sidan fyndi Kodrann henni einn digran fefiód, oc var fullr af filfri, vó Pórdia par af III. merkur til handa Porvalldi, enn feck Kedrani aptr par fem meira var, pá mællti Kodrams. Fyri hví villdir pú helldr taka af pessim peningum til handa fyni minum, enn af hinum er ek feck per fyrri. Hún fyarar: pviat pú hefer at pessim vél komizt, er pú hefer tekit í arf eptir fodr pinn. Eptir pat for Pordis fra veitslumni med fæmiligum gjöfum, oc vinátur (p) Kodrans. Hafdi hún Pórsaild heim med fer, var hann med heuni um hríd vel halldinn (q), at klædum,

> .(m) filfhi. A. (n) med igirnd, feqv. defideseries. A. (n) oc ikal eigi sonr pinh pena

SAGA Cop. IL 261

pecunia defiderai? Illa respondet : hos A. C. nummos, ultra quam rectum est, per lucelli cupiditatem ex fundorum & pecudum mercedibus contraxifti; idea talis pecunis ei bomini ad ufum nou convenit, qui E justus, & liberalis existet. Tum Kodrann illi monfizavit turgidum quoddam -mas/upium, argento refertum, unde Thotsdifa expendit Thorvalldo fesquilibrams quad autent fupererat, Kodrani reddidit, qui tunc it a locutus est : quam ob rem ex bac fumma, quam quas tibi prius dabam, gnato meo pecuniam capere malebas? Malier respondit : quia ad hanc pecuniam justo titulo per bæreditatem paternam pervenifti. Post bec Thordifa è convivio discassit, cum bonestis muneribus, S mmicitia Kodranis; eadens Thorvalldum dommu fuane feoum duxis, qui apud ean aliquamdiu versakatur, vestitu, atque **R** 3 alio (.

fe hafa', er bædi mun verda &c. Neque bane pecunian babeto filius &c. A. (p) Kodrans, non eft in A. (g) Hing usque ad can ar &c. amiti. A.

S

- A. C. klædum, oc ödrum kofti peim er hann purfri, oc proskadizt mikit. Enn er hann var vel frumvaxta, fór hann utan at rádi Pordífar. Letti hann eigi fyrr, enn hann kom fram í Danwörk, -par fann hann Svein Tiuguskegg. Sveinn var lítillar ættar í módurkyn (r). Enn -hann fagdizt vera fon Haralldz Kontings Gormsfonar Dana Komings. Sveinn var ecki í landi í þann tina í Danwörk, þvíst Haralldr Konúngr villdi eigi gánga vit (s) faderni hanns. Lá hann (t) pá lengi í hernadi, (u) og war kalladr Konúngr af lidsmönnum, Sem på var fidr vikinga. Enn er (x) Porvallde kom a fund Sveins Konúngs, tók hann vel vid honum, oc giördizt Porvalldr hans madr, oc var med honum nockur fumur í hernadi fyri vestan haf (y). Porvallde hafdi zigi lengi verit med Sveini Konúngi, fdr Konunge virdti hann umfram (z) · .-. adra 2
 - (r) Því hann var Saumæfu fon, enn var þó fon
 Harallda &o.) Filius nimirum erað Saum, Ælæ, & tamen filius Haralldi &c. A.
 (s) frændfemi, confangvinitatem. A.

SAGA Cap. 11.

263 \

alio cultu necessario bene babitus, mag- A. C. nosque fecit ad maturitatem progresjus. Ceterum ubi ætate erat bene maturus, addem svadente, peregre abiit; neque curfum prius interrupit, quam in Daniam pervenerat, ubi Sveinem barbæ furcatæ deprebendit. Sveinn materno genere erat bumilt; verim se Haralidi Gormsonii Danorum Regis filium effe prædicavit. Is hac tempestate in terra Dania non ver-Jabatur, quod Haralldus, se ejus esse patrem, nollet agnoscere. Piratica igitur: diu operam dedit, proque ejus ævi piratarum confuetudine, Rex à militibus ap pollatus eft. Ubi autem Thorvalldus Regens Speinem convenerat, bene exceptus, nomen ei fuum dedit, & per aliquot eftates, trans mare occidentale, cum eo militavit. Neque diu cum Sveine Rege fuerat, antequam ab eo, cam ceteris bominibus, tum amicis quoque ipfis unie ...**R 4**: 13 E ver fis .

(t) på lengi, refecat. A. (u) De Regia nomine Sveinis nibil visitur in A.
(x) Pórvardr. A. lapsu scribæ, (y) Konungr virdti Pórvalld um fram, Rex Thorvalldum ante posúit cet. A. (z) adra menn, oc ignorat. A.

A. C. adra menn, oc alla fina vini, pvfag Porvalldr var mikill rådagiördar madr, (a) öllum audsærr at dygd, oc skynferned, (b) stirkr at assi, oc (c) hugadir vel, vígkænn, oc ínarpr í orroftum, (d) milldr oc örlyndr af peníngum, (e) oc reyndr at fullkomnum trúleik, oc lítilætis piónostu, bugpeckr, og áftúdligr öllum mönnum; þvíat þá enn beidinn fyndi hann retelæti um fram batt heidiana manna, svo' at hlutskipti allt er hann feck í hernadi veitti hann (f) purföndum, oc til útlausnar her. teknum monnum, (g) oc hisipadi mörgum peim meinstaddir voro. Enn ef bonum hlotnuduzt: herteknir menni fendi hann pá aptr til fedra finna. edr frænde, (h) fvo fem hina er hana, hafdi med peníngum údeyít. Nú af pví hann var fræknari (i) í orroftum eon adrin lichmenn, pá (k). giordu peir log til at hann skylldi hafa koltgrip

> (a) öllum — fkynfemd, non extat in A. (b) Sterkr. A. (c) hugdiarfr. A. (d) örr at peningum. A. (c) hann var ivo milldr,

SAGA Cap. II.

versis, anteponeretur. Erat enim Thor- A. G. valldus multi confilii vir, candore & prudentia omnibus conspicuus, corporis animique viribus firmus, peritus & acer præliator, largus & liberalis pecunias expertus (Regi) integra fide, & obsequioseministerio, omnibus gratiosus & amabilis; is enim ethnicus, fupra modum ethnicorum, aquitatem offendit, ita ut totan prædæ partem, quam in piratica fortiebatur, & egenis præberet, & in eaptivorum redentionen conferret, multosque calamitofos juvaret. Si bella vivos coptos per sortem adipisceretur, remisit bos ad parentes sues & cognatos; baud feçus illis fecit, quos pecunia redemerat. Verum, quoniam in preliis fortitudins prafebat milites ceteros, binc legen confituen **R** 5

at elle par huellejoti, er hann fock i hern, adi &c. Tamqve liberalis, ut &c. (omnibuls, qvæ intercedunt, neglectis.) A. (f) purfandi mönnum. A. - (g) Hæc clausfula aboft nb. A.: (h) Item bæc abest indidem.
(i) enn adrir menn, alios bomines. A.
(k) lögtóku peir, lege fanciverunt. A.

- A. C. grip af (1) hverri tekiu, enn hann neytti svo peirrar (m) frumtekiu tigner, at hann kiöri ríkra manna fonu. eda pá hluti adra, er peim var (n) mestar aptrsiár at or látit höfdu, enni. hans felögum þótti (o) mest fyri at (p) gefa upp, oc fendi sidan peim er. att höfdu. Par-fyri elíkudu hann (q) jafnvel peir sem fyri ránum urdu af Sveins mönnum, oc vídfrægdu lof hans Padan af frelsti hann. gódleika (r). audvelldliga fina menn, þó at gripnir væri af sinum ovinum, oc eigi sidr eitt finn fiálfan Svein Konúng. Svo bar til einn tíma sem Sveinn Konúngr heriadi á Brettlandi, (s) oc í fyrstu vann hann figr, oc feck mikit herfång. Enn er hann fökti långt å land, ppp frá skipum, pá kom í móti honum svo mikit riddaralid, at hann hafdi öngva vidtöku, (1) vard Sveinn Kontingr
 - (1) hveriu herfängi. A. (m) frumtignar, ed prærogativa. A. (n) melt eptirliár. A. (a) minit fyri, promtisfime. A. (p) milla, amiferunt. B. Quad autem eft in textu.

SAGA Cap. II.

267 -

flituebant, ut rem (quandam) pretiofam, A. Q. de quavis præda indivi/a fumeret: fed bujus prasumtionis primatu sic usus est, ut nobilium virorum filios, aut eas res alias, quas spoliati maximè desidera. sunt, fui vero confortes ægerrime com refferunt, elegerit, dominisque reftituerit. Igitur hominem amarunt vel illi, quos Sveinis milites spoliabant, ejusque bonitatens laudibus celebrarunt. Ab ea etiam tempore fuos commilitones, quamvis ab hoste essent intercepti, facilà libesavit: nec minùs quodam tempore ipfum Sveinem Regens. Contigit aliquanda cum Sveinn in Bretlandia militaret, primòque victor magna præda potitus esset; ut longius in terram furfum à navibue pergenti tanta equitum maltitudo occus. reret, cui excipiende pror/us impar erat; Vivus itaque captus, & vindus Sycina Rex

at gefa upp, potest & ad Thorvalldum, & ad homines spoliatos referri. (q) svo vel vinir sem óvinir Sveins Konúngs, tam amici quam inimici Sveinis &c. A.

ì

1....

(r) Hac periodus vacat in A. (s) at hann fóktillángt á land upp &c. A. (t) var handtekinn, A.

L C. úngr pá fánginn, (u) oc bundinn, oc kastad í fángelfi, oc med honum Párwalldr Kodransfon, oc margir adrir göfugir menn oc mikils virdir. næsta degi kom einn rikr hertugi til myrkvastofunnar, med miklu lidi, at taka Porvalid út af (x) henni, pvíat litlu adr hafdi (y) fami hertugi verit herækinn af Sveins mönnum, enn **Vorvallar** hafdi leystan hann, ocssent frikhan heim aper til födur lins. Bad Hertugian au Porvald gánga út af myrkvastofunni, (z) oc fara friálsan á burtu. Póroallar fór (a) um, at hana skylldi (b) fyri öngvan mun þadan lifs fara, nema Sveinn Konúngr vævi leystr, oc allir hans menn. Hertuginn giördi petta fyri hans skulld; petta vottadi Sveinn Konungr fidar; pá er hann fat at einni ágiætri veitlit med tveimr Konúngum ödrum. Oc er fendingar komo inn, på mællti C · einn £

(u) oc svo Porvalldr, oc margir adrir, oc settir i fangelli — & in custodiam conditi. A. **:** . (x) dibliffunni. A. (y) hann hertekit

٦.

Digitized by Google

fono

SAGA Cap. II. 269

Res., und cum Thorvalldo Kodranis filio, A. G. & multis aliis nobilibus, magnæque dignitatis viris, in custodiam conjectus eft: Die fequenti Dux quidam potens maga no comitatu ad carcerem venit, ut Thoryalldum inde eximeret : nam paulo ante idem Dux à Sveinis exercitu prælio captus fuevat; at Thorvalldus eum folve rat, liberumque domum ad patrem remiferat. Nunc adeo Dux Thorvalldum jussit egredi è carcere, & liberum discedere. Thorvalidus jurejurandomegavit; fe inde ullo pacto vivum abiturum, nifi Sveinn Rex, & omnes fui folverentur: quod etiam Dux ejus gratia fecit. Hoc postea testatus est Sveinn Rex, in convivio quodam celebri cum duobus Regibus. occumbens: nam cum intro portarentur fercula, quidam eorum, qui erant satellitio

fono pell fama Herruga, leyft oc frelfad, oc fiden liduga heim fent til födr fins. Thorvalldus vivos ceperat egusdem Ducis filios, folverat vero S² liberaverat, deindeque liberos ad patrem remiferat. B. (2) Hac 'abfunt ab. A. (a) Voculary opfit, A. (b) padan ecki lifs fara, B.

A. C. einn drottleti, oc segir, at eigi mundi. fidan einn skutull verda svo vegliga skipadr, sem på er III svo volldugir Konúngar Inæddu af einum difki. Pá fvarar Sveinn Konúngr brofandi, oc mælti, finna mun ec pann bondason titlendann, (c) at einn hefir med fer, (d) ef rett virding er á höfd, eigi minna göfugleik, enn vær (e) IIF Konúngar, eda í öngan stad minni fæmd. Nú vard af pellu gledi mikil f höllinni, oc spurdu hlæandi allir hvar eda hverr pessi madr væri, er hann ' fagdi svo mikla frægd af. (f) Hann fyarar: pessi madr sem ec tala her til, er svo vitr sem spökum Konúngi hæfir at vera, stirkr oc öruggr sem hinn hugdiarfazti berlerkr, svo sidugr; DC.

(c) svo volldugan, tam potentem (addit) A.

(d) ef - a höfd, non extut in A. (e) allir, omnes, add. A. eda - fæmd, omitt. Idem.
(f) Kóngr ívarar: þat er Þórvalldr Kodrannsfon enn Islendíki, hann er ívo ípakr, flerkr, oc vinfæll, fem einum Konúngi byriar at vera.
Segir heim fidan hverfu hann vard fyrir hans) vin-

SAGA Cap. 11.

litio præfecti, locutus negavit, ullam A. C. menfam in posterum tam illustri accubitu ornatam fore, quam banc, ubi tres Reges tam potentes ex una patina cibum capie-Tum Sveinn Rex subridens red bant. spondit bis verbis: inveniam rustici extranei filium, qui, si recta æstimatio adhibeatur, unus non minori gaudet claritate, nec ulla ex parte inferiori honore, quant nos tres Regessimul. Hinc magna ketitia in coenaculo exorta, sciscitantibus cunctis cum risu, ubi aut quis esset. ifte vir, de quo tantas laudes prædicaret? Respondit ille: vir de quo bæc loquor, ita sapiens est, ut Regem sapientem essa decet, ita fortis & intrepidus, ut audacissimus atbleta, ea vitæ morumqve bonestate

vinfælldir af fangelfi leyftr, fem fyrr er ritat. Rex respondit: is est Thorvalldus Kodranis filius, Islandus, vir tam sapiens, fortis, & gratiosus, quam Regem esse oportet, porro iis memorat, quomodo ejus gratiæ gratia, e vinculis liberatus fueras: quod suprà scriptum est. (Tam compendiose reliqua capitis exhibet) A.

A C. oc gódháttadr fem hinn fidugalti ípekt íngr. Sagdi hann fidan af Pórvalldi pennan atburd fem nú var ricadr, er hann frellti Konúnginn fyri fina vinfælld, oc fyri marga ágiæta hluti oc loffamliga.

III. Cap.

(g) Pessu næzt sem Pérvalldr hafdi faric vida um lond, tok hann trú retta, oc var skirdr af (h) Saxlendskum Biscupi, peim er (i) Fridrekt her. Eprir pat bad hann Fridrek Biscup med (k) öllu kostgizsi at fara med fer til Islands, se predika Guds erendi, oc leita at ínúa til Guds, föder hans oc módur, oc ødrum náfrænds 981 um hans. Biscup játadi pví giarnan, oc fór med honum til Islands, oc greiddizt vel ferd peirra. Kodrann tók vel syni sinum, voro peir hinn fyrsta vetr á Giliá med Kodrani vid XIIIda mann. Tók Pórvalldr pegar at

> (g) Eptir pette for Porvalldr vída – oc var hann um fidir ikirdr. Postea Thorvalldus – perlustranit, tandemgee hapizatus: f. A.

SAGA Cap. II.

neftate (præditus), qué Philosophus opti- A. C. mèmoratus. Tum rem recans scriptan ? de Thorvalldo commemorabat, cum ille Regem, qua valebat gratia, multisque præclaris ac divinis meritis, liberquit.

Cap. III.

Postea Thorvalldus, ubi terras pasfim perluftraverat, veram religionem amplexus eft, & ab Episcopo Saxone baptizatus, qui Fridricus vocabatur. Deinde omni studio oravit Episcopum, ut seçum in Islandiam profectus, & verbi ibi divini factus præco, patrem ac matrem, & cateros proxime sibi cognatos, ad Deum convertere tentaret. Episcopus lubenter 981 annuit, Islandiamqve cum eo petiit: atque itineris curfu satis expedito usi sunt. Kodrann filium benigne amplexus eft, apud quem, in prædio Giliá, primam ab adventu byemem cum XI. hominibus transegerunt. Statim Thorvalldus cognatis Suis,

(h) einum Saxverskum, A. (i) Ita stribendum est ex consverudine antiquorum; non Fridrich, & Fridrik, quad in Codd. est. (k) allri kostgæfni A.

A. C. at boda Guds erendi frændum finum, 981 oc öllum peim er komo at finna hann, pvíat Biscupi var ókunnig túnga landsmanna, oc sneruzt nockurir menn til rettrar truar, fyri ord Porvallds, á peim vetri (1). Enn nú skal fyrst fegia hvörfu hann leiddi til fanns átrúnadar födr finn oc hans heimamenn (m). A nockurri hátíd pá Frídrekr Biscup framdi tídagiörd med línum klerkum (n), var Kodrann nærstaddr, meirr sakir forvitni, enn pess hann ætladi fer at finni at (o) fampyckiazt peirra fidferdi. Enn er hann heyrdi klucku hliod oc fagran klerka föng, oc kendi fætan reykelfis ilm, enn få Bifcup vegligum skrúda skrýddan, oc alla pá er honum piónudu vera klædda, hvítum klædum (p), med biörtu yfirbragdi, oc par med birti mikla um allt húsit af fögru vaxkerta liófi (q), oc adra þá e (1) Præfatio bæc nulla extat in A. (m) Svo bar til á einni stór hásid, er Biscop &c.

> Factum est magno quodam festo, &c. A. (n) oc

SAGA Cap. 111. 275

fuis, & catoris, qui ad eum visendum A.C. veniebant, dogmata divina coepit an 981 munciare: gentis enim lingua vernacula Episcopo erat ignota; adeo ut nonnulli bac byeme, per verba Thorvalldi, ad veram fidem conversi sint. Cæterum bic anticipanda est narratio, quo modo patrem suum, & ejus familiam, ad veram fidem adduxerit. Feßt, gvodam, Fridricô Episcopo, cum clericis suis, sacra celebrante, Kodrann affuit, magis curiositate ductus, quam quod eo tempore decreverat in eorum ritus consentire. Cum vero clangorem campane, & dulcem cantum clericorum audiret, svavem tburis odorem olfaceret, ipfum auteni Episcopum, augusto habitu ornatum, omnesque ejus ministros, vestibus albis veftitos, & lucis inftar splendidos videret, nec non multam tota æde lucem, à claro cereorum lumine, & guæ cetera ad cjus. **S** 2 **S S** fefti

A. C. pá hluti fem til heyrdu því hatídarhalldi, pá pócknuduzt honum allir pessir hlutir helldr vel. Enn á peim fama degi kom hann at Pórvalldi fyni finum, oc mællti; Nú hefir ek fed, oc (r) nockut hugleitt, hversu (s) alvorulamliga piónosto per veitid gudi -ydrum. Enn pó eptir pví fem mer fkilzt, ero (t) miök fundrlausir sidir vorir, pvi mer synize (u) at Gud ydar muni glediaz af liófi því er worir gudir hrædazt. Enn ef svo er fem ek (x) ætla, på er pessi madr (y), Tem pú kallar Biscup, spámadr pinn '(z), pví ek veit, at pú nemr af honum alla hluti, sem pú boder öllum if Guds pins álfu. Enn ek a mer annen spámann pann, er mer veitir mikla nytlemd, hann segir mer fyrir marga dordna hluti, hann vardveitir kvikfe mitt, oc minnir mik á hveria ek skal framfara, eda hvat ek skal varazt,

(r) heyrt, audivi. A. (s) alvorulama. A. -- ··(t) Rectius, mikit fundrleitir. A. (u) gudir

SAGA Cap. 111. 277

festi celebrationem pertinuere: bæ res A. C. omnes majorem in modum bomini placebant. Eddem vero die gnatum suum. Thorvalldum conveniens, ita locatus eft: Vidi nunc, & nonnibil annun adverti, quani sedulum cultum prastatis: 'Deo vestro. Verum tamen, pro eo, quod mibi intelligere licet, multum inter fediscrepant religiones nostra; nam quodi lumen Dii noftri formidant', eedem Deus vester mihi detectari videvur. Qvodsi res ita eft, ut opinor, bomo; guem vocas epifcopum, wates tunes eft, discisque ab... connia que commitsis, ex! Dei tui parte, promulgas. At egol aliuni niibi habeo vatem; qui magna: in me confert commoda: is multa mibi pradicit futura; confermat pecus neum; & me monet; gyid faciens dum, quid fugiendum sit. Algitur in and a Sozan the and com

ir ydrir, Dii vefiri - videntar, B. (1)
 (x) atls, B. A (y) er þer kallit Bilcop ydar,
 qvem vocatis epifeopum veftrum. A.
 (z) Nibil borum adeft in A.

A. C. varazt, oc fyri pví á ok mikil trauft undir honum, oc hefi ek hann dýrkad lánga zfi. Enn mispócknazt pú honum miög, oc ivo ipámadr pinn (a), oc fidiferdi yekar, oc miök afleer hann mik at věita yekr. nockura vidízmíng, oc cinna mest ar táka yckarn sid. Þórvaltdr (b) mællti: hvar byggir spámadr pinn .: Kodránn fvarar : her býr hann skamt frá bæ mínum, í einum miklum staini, oc pó vegligum. Pórualldr spyrr: hversu lengi hann hasi par búit. Kodrann segir hann par bygt hafa lánga æfi. Pá mún ck, fogir Pórvalldr, setia her til máldaga med ockr, fadir, at (c) pú (d) kallar pinn fpámann miög ftirkvan, oc fegir pik á honum hafa mikit trauft; enn Bilcup; er pú kallar fpámann (e) minn, er audgætligr, og ecki afimikill, Enn sh hann má, fyri krapt himna Guds, peff

> (a) Hos quarte deeft ibid. (b) fpyrr, rogat. A. (c) par pú. A. (d) kallir. B. Que lectio recta eft, fi pro pá, initio bu-

SAGA Cap. III.

279

eo mágnam fiduciam babeo collocatam, A. C. & (eum) longàm jam ætatèm colo. Tu antem illi oppidd displices, item vates tuus, cum caremoniis vestris: is vehementer deterret me, ne ulla (vel minima) in re me vobis præbeam facilem, omnium vero maxime à vestra religione accipienda. Thorvalldo interroganti, ubi babitaret vates ejus? Kodrann respondet : bic habitat prope à villa mea, in grandi qvodam faxo, etiam ad speciem venera-Thorvalldo roganti, quamdiu ibi bili. babitaverit? Kodrann affirmat, babitøffe eum ibi (longam) jam ætatèm. De hac itaque re, inquit Thorvalldus, par Eum inter nos, mi poter, constituant? gvando tu qvidem vatem tuum perquam validum effe prædicas, teque vehementer in eo confidere affirmas ; Episcopus autem, guen meun vaten appellas, gracilis eft f parùmvalidus : qvodsi is pervirtut em Dei coela

jus periodi, fubstituatur bo, per Tmess rà particula es, eleganter separatum, & sic sensus erit: Tamen ego — pastum constituane, etsi tuvatem tuum &c. (c) mino, omitt, B.

180 THORVALLOS VIDFORLA

A C peff er ver truum å, reka burtu fpåmann pinn of finu ftirkva herbergi, pá er rett at pú fyrilátir hann, oc. fnúizt til peff ens ftirkva Gads ikapa ara pins, fem er ar fonnu Gud, oc. einginn (f) ftirkleikr má figra. Hanns byggir i eytifu liófi, pangad leidir hann alla á fik trúandi, oc trúliga pionandi, a peir lifi par med hoaum f óumrædiligri fælu fyri utan enda. Oc ef på villt inúaz til hins háleita himna Konglins, pá (g) máttu sklótt skilin, at pessi er pik aflett á hann at frúa, er pinn fullkommn svikari, og hann girnizt at draga pik med fer frá cýlífu liófi til ócndanligra myrkra. Enn ef (h) synizt sem giori hann per nockura goda hluti, pá giórir hann . pac alle fill pell, at hann mogi pui and velldligar fa pik fvikit, ef pú trúir hinn per godann oc naudfynligann. Rödrann svarar, audled er mer pat, ar (i) fundriein er fkilning (k) yckur all of annuments to a manufactory Bi-

SAGA Cap. III.

1.

28I

cheleftis, in quem nos credimus, vatem A. Q. tuum firmo suo domícilio expellere valeat, justum erit, ut eo relicto, convertaris ad Deum illam potentent, creatorens tentris, qui verè Deus est, quique nulla robote superari potest: babitat autens luceue aternam, qua ducit ammes credentes in se, & se fideliter colentes, ut ibi fecum vivant, in beatituding inenaryay bili, nunquanı finienda. Qyodfi ani+ mum tuum vis adjungers ad Summum ilhum regens coelorum, fatins poteris ins telligere, euns, qui te à fide in illune des terret, insidias tibi vere struere, cupientem te fecune abstrabere, ab eterna luce ad tenchrag infinitas. Quadfi au; tem videatur gva in re tibi sommada faq cere, id omne so facit, quaste facilium decipere queat, si eum beneuplum tibi Sinecessarium credideris. Ad que Kon drann respondet ;; haud difficulter anis niedverto, fenfang stuum, & Episcopi S ab

(h) per, tibi mild, A, (i) Sundrichten;)fisilningt, A. (k) yekar, A. yakur, quod in contextu exhibetur, foemininum eft.

A. C. Biscups oc hans; oc eigi fidr skil ek pat, at med kappi miklu (l) fylgia hvarireveggiu sinu máli, oc alla pá hluti sem pid segit af honum, slike hit fama flytr hann af yokr. Enn hvat parf her marge um ad tala, pessi máldagi sem pú hefir (m) áleitte mun prôfa fannindi (n). Porvallar · vard gladr vid rædu födr fins, oc fegir Biscupi allan mála vöxt, oc samral peirra. A næzta degi eptir vígdi Biscup vatn, for sidan med bænum, oc pfilmaföng, oc dreifdi vatninut umhverfils steining, oc fvo stevpu hann pví ofan yfir at allr steinminn. vard (o) alvotr. Um nóttina eptir kom spámadr Kodrans at honum f svefni, med (p) döpru bragdi, oc skialfrafullr som af hrædslu, oc mælti til-Kodrans, illa hehr pú giört at pú bödst hingat mönnum pessim, er a (q) fyikum fitia vit pik, fvo at peir leita -: (1) fylgir hven A. (m) sleidt. A. Ellipfis : eft fupplenda, ord aleitt or enjus movifi

SAGA Cap.III. 283

ab illius effe diversum; nec minus intel-A. C. ligo, utrosque suam causam magno studio tueri: omnia nimirum qua de illo dicitis, itidem ille de vobis fert. Quid autem verbis opus est? Conditio à te lata, veritatem probabit. Thorvalldus ora-: tione patris lætatas, totius rei faciens aperuit Episcopo, sumque & patris col-Proxima post die Episcopus loqvium. aquam confectavit; deinde précibus &: bymnorum cantu procedens, aquam cum circa faxum sparsit, tum super id ital effudit, ut, totum udum fieret. Sen quenti nocte per sonnum Kodrani vates. apparuit, trifti wiltu, & tremebundus tanuguan ex metu, fic euni allocuti mus: Fecifti malè, dum istos homines ad hospitium vecasi, gyi ita insidiantur. tibi, ut quarant we mea sede depelleres. effuderunt enim aqyanı, ferventen su: Det

A C leita (r) at reka mik burt af bústad. mínum; pvíat peir steyptu vellandi vatni. yfir mitt herbergi, svo at born mín-pola (s) mikla kvöl af (t) dropum peim er inn renne um pekiuna. Enn pé at flikt skadi siálfan mik ecki miök, pá er alle ad einu: (u) púngt at heyra pyt smábarna; er pau zpa af bruna. Enn at morgni (x): komandi segir Kodrann syni sinum (y). alle peux. Porvallde gladdize vid, oc. (2) bad Bifcup, at hann skylldi fram. hilda (a) uppteknu efni. Bifcup fortil steining med sina mean, oc gjördid alle fem hinn fyrra dag, oc bad (b) rækiliga amiletkan Gud, at hann ræki findann' foburts (c) og toiddi manninn til hidlpar. A næztu nótt eptik (d) fyndize fa flærdarfulli fpámadr Kodrani, mick gagnfædiligt bis pvi, fem fyrr var hann vanr at vera, oc ۲ birtazt

> (r) vid, add. B. (s) ecki litla, baud parvum British (r) point dropum breinnandi -candentäbus. B. (u) plangid, ibi audire off &c. A. (x) Hanc vocom abjicit. A. . (y) pefa

SAGA Cap. III. 285

-per domum meam, adeo ut liberi mei A. C. magnum patiantur cruciatum, ex guttis siftis, que intrò per tectum mananis. Verum tametsi talia non multum mibi ipfi noceant, nikilo tamen minus grave est audire ululatum parvulorum, ambustionis dolore ejulantium. Die proxime sequenti, Kodrann filio bæc omnia memoravit. Qvibus gavifus Thorvalldus, Episcopum, ut incepto insisteret, orabat. Episcopus cum suis consortibus ad faxum se contulit, ac faciens omnia, squæ pridie, enixe oravit Deum omnipotentem, ut (malo) dæmone pulso, ho-, minem ad falutem perduceret. Proximit post note vates ille, fallaciarum plenus, Kodrani per sommum oblatus est, per--quam diversus ab eo, qui esse consueverat, aut

(y) peffa alla hluti. B. (z) eggiadi, bontabatur. B. (a) uppteknum hætti, in ceptæ rationi. A. (b) almánugan gul koftgiæfiliga, — diligenter. B. (c) Hæc non agnofcit. A. (d) kom fpámadr Kodrans næfta döckr oc illiligr, oc mællti ívo til &c. venit propheta Kodranis, valde &c. A (omnibus interjectis omisfis.)

A. C. birtazt honum med biartri, oc blidligri yfirfýn, oc ágiætliga búinn, enn nú var hann í fvörtum oc herfiligum skinnastacki, döckr oc illiligr í ásiónu, oc mælki svo til bónda med forgfullri oc skialfandi rödd. Pessir menn stunda (e) fast á, at ræna báda ockr giædum oc nytsemdum, er peir vilia ellta mik í burt af mini eginnligri erfd, enn fvipta pik vizkuligri umhyggiu, oc framíýniligum forípám. Nú giör þú svo manaliga, (f) oc rek pá í burtu, fvo at vid pörfnunzt eigi allra gódra hluta fyri peirra ódygd, pvíat alldri Ikal ek flýia, enn pó er púngt at pola (g) peirra (h) motgiördir oç óhægindi. Alla peffa hluti, oc marga adra er fá fiandi hafdi talat fyri Kodrani, sagdi hann syni sinum um morguninn. Biscup for til (i) steins enn pridia dag, (k) med pví móti fem fyrr. Enn få (l) hinn illgiarni fýndizt (e) eptir, at ræna &c. A. (f) at pú rek &c. A. (g) lengr allar, diutius tolerare omnes · - .

SAGA Cap. III. 287

aut (faltem) Kodrani apparere, scilicet A. C. serend & comi facie, amictuque splendido, nunc atra & foeda mastruca indutus, faciem niger & truculentus, moestaque voce ac tremula sic affatus colonum: Ifti homines vehementer student nos ambos nostris bonis & commodis spoliare, dum me à proprio mibi bæredio fugare, te vero sagaci providentia, & providis vaticiniis (meis) privare fludent. Nunc tu te virum præbe, & bos ejice, ne ob corum crimen omnibus bonis careamus. Sand mibi certum est numquam fugere, verum tamen grave borum injurias ac incommoda tolerare. Has ommes res, & multas alias, quas iste cacodamon apud Kodranem erat locutus, bic filio postera luce narrabat. Episcopus tertia die faxum, quemadmodum prius, visitavit. Cæterum malignus ille nocte seqventi

> nes &c. B. (h) motgiördir oc, omitt. A. (i) steinfins, B. minus eleganter. (k) svo Sem fyrr. A. (l) enn álli andi, malus ille genius. A.

2. C. fyndize bonda (m) nottina eptir med hryggiligu yfirbragdi, oc (n) bar upp fyri hann peff háttar kvein, med Inoktandi röddu, oc legir svo. Desh vondi svikari Kristinna manna Biscup hefer aflett mik allri minni eign, herbergi mínu hefer hann spillt, steypt yfir mik vellandi varni, vætt klædi mín, oc bnýtt med öllu, enn mer oc mínu hyfki hefer hann veitt bótalaufan bana, hier med rekit mik naudigan långt í burt í aùdn oc úrlegd. Nú hliótum vid at skilia samvist oc vinfeingi, oc giörizt petta allt faman af einu faman dygdarleyfi pfnu. Huxa pú um hedan af, hverinn pitt gótz mun vardveitazt, oc fara, fvo dyggiliga sem ek hefi híngad til vardveitt. Pú kallazt madr rettlátr oc trúlyndr; enn pú hefir (o) umbunad illu gon: Pá ívarar Kodrann: ek hefi (p) þik dýrkad svo sem nytsamligan, oc (q) fterkan '(m) um nómina i pridia finn, ed noche tentiùm. B. (n) mællti, seqq. excluses. A. (o) laun-

Digitized by Google

at

SAGA CapsIII.

289

. quenti apparuit colono, vultu moeftissi. A. E. mo, hujusmodi qverelam, voce fingul- 🔅 tiente, coram eo effundens, bis verbis: malus ille impostor, christianorum epi-Scopus, omnibus me fortunis meis depofuit; domum meam violavit; aqua ferventi in me effusa, vestes meas madefecit, & prorsus inutiles reddidit; mibi meæque familiæ cladem irreparabilem attulit; ad boc nolentem me in remotisfimam folitudinem & exilium pepulit. Nunc dissolvanius, necesse eft, consvetudinem atque amicitiam; bæc autem omnia fiunt unicè ex tua perfidia. Vide in posterum, quomodo res tua servabitur, & qua ratione ei consuletur, pro ea fidelitate, qua ego eam buc usque servavi. Justus bomo & fidelis perhiberis, at bonum mals rependisti. Tum Kodrann respondit: Te ut utilem mibi Deum

at mer illu gott, mibi &c. (p) hingat til, but usque. add. B. (q) ftickvan. B.

7

290 THORKALLOS VIDFÖRLA

A. C. sterkan Gud, medan ek var óvitandi ens sanna; enn nú med pví ek hefi reynt pik flærdarfullann, oc miök (r) ómegnann, pá er mer (s) nú rett, oc fyri utan allan glæp, at fyriláta pik, oc slýia undir skiól pess Guds, sem miklu er (t) betri oc sterkari enn pú. Vid petta skilldu peir (u) med stygd, enn öngum blídskap (x). Pví næzt var Kodrann skírdr (y), oc kona hans Járngerdur, oc adrir heimamenn, utan Ormar (3) fon hans villdi eigi skírazt láta í pat sinn.

IV. Cap.

- 982 Um vorit eptir fóro peir Biscup oc Pórvalldr veitr til Vididals med lid sitt, oc settu bú (z) at Lækiamóti, oc biuggu par IIIIª vetur, oc sóro á peim tíma vída um Island, at predika Guds
 - .(r) ómárkan. A. (s) rett at fyrileyta pik,

forțe pro fyrirlita, afpernari. A. (t) stirkvari enn pú. B. (u) Hæc in A. non extant. (x) at

SAGA Cap. III. 291,

Deum & potentem colui, dum veri eram A. C. infciens: Nunc autem, cum te fallacisfimum, ac valde impotentem, expertus fum, fas mibi, & extra omne crimen eft, te relicto, ad præfidium Dei illius, qvi te multo melior & potentior eft, confugere. Ita, cum offenfione mutua, nulla autem gratia separabantur. Postea Kodrann baptizatus est, nec non uxor ejus Járngerda, cæteraqve familia; nisi qvod filius ejus Ormus bac vice baptizari noluit.

Cap. IV.

Vere fequenti Epi/copus & Thorvall-982 dus cum suo comitatu migrărunt in Vididalum occidentem versus, & babitaculum sibi in villa Lækiamoti constituerunt, ubi habitărunt IV byemes, quo tempore Islandiam passim peragravere, T 2 verbum : (x) atmorgni, sequenti luce. A. (y) kona hans oc heimamenn. A. (z) famann add. A.

Isl. Tom. 1. p. 43.

÷.,

A. C. Guds ord. A (a) peim fyrstu misser-, 982 um er peir biuggu á Lækiamóti (4) bad Porvalldr til handa fer kono peirrar er Vigdís het, dótter Oláfs frá Haukagili í Vatnsdal. Enn er peir Biscup, oc Porvalldr komo til (b) brullaupfins, var par (c) fiölldi fyrir bodsmanna heidinna. Par var mikill skáli (d) sem pá var sidr til, oc fell einn litill (e) beckr um pverann skálann, oc buit um vel. Enn hvörigir villdu ödrum samneyta Christnir menn oc heidnir; pá (f) var pat ráds tekit, at tialldad var um pverann skálann (g) í milli þeirra þar fem lækrinn (h) fell; skylldi Biscup vera fram i (i) fkálanum med Kriftna menn, enn heidingiar fyri innan tialldit. At (k) peffu bodi

(a) þeffum vetri bad Þórv: bac byeme &c. A.
(b) veizlunnar, convivium. B.
(c) fyrir fjölldi heidinna manna — bominum etbnicorum. A.
(d) Hæc non occurrunt in A.
(e) lækr. A.
(f) vard þat rád tekit B.
(g) á millum. B. ~ (h) var. B. (i) In

SAGA Cap. IV. 293

verbum Dei prædicantes. Anno primo A. C. babitationis in Lækiamoti Thorvaldus 982 uxorem fibi petiit Vigdifam, filiam Olavi de Haukagili, in Vatnsdalo. Quò cum veniret, una cum Episcopo, ad nuptias. celebrandas, magua ibi prafto fuit convivarum ethnicorum turba. Erat ibi nagnum coenaculum, ex ejus ætatis confvetudine, per quod transversum modicus. cadebat rivus (*), apparatu omni rite exornatum. Ceterum ad eandem menfam conviva sedere nolebant, Christiani & etbnici. Quare id captum eft consilii, ut velo, per transverfum coenaculum, quà rivus cadebat, inter eas fuspenso, Episcopus & Cbristiani in ameriori coenaculo, etbnici autem intra velum conftituerentur. Huic convivio, inter cate-T 2 TOS

A. videtur effe Skålann, nempe per Antiptofin, freqventatam antiquis. (k) því fama brúdkaupi. B.

- (4) Vid. ibid. pag.
- (*) Si ita capias, Hyfterologia eft. Verum poteft etiam de rivo fermo effe, & verti, alveô apte inftructô, vel ductu concinato.

A. C. bodi voro med ödrum heidnum mönnum II. brædur, hinir römmustu berferkir, oc miök fiölkunnigir, oc hetu (1) bádir Haukar (m). Enn af því at beir stódo med öllu afli á móti rettri trú, oc kostgæfdu at eyda kristiligu fidferdi, pá (n) bádu peir Bifcup, ef hann hefdi poran til eda nockurt trauft á Gudi sinum, at hann skylldi reyna vit þá íþróttir, þær sem peir voro vanir at fremia, at vada logandi elld med berum fótum, eda láta fallazt a vopn, fvo pá skadadi ecki. Biscup, treystandi á Guds miskun, neitadi eigi pessi. Voro pá giörvir elldar stórir eptir endilaungum skálanum; sem i pann tíma var títt at drecka öl vid elld. Bifcup skrýddize öllum Bifcups skrúda, oc vígdi vatn, geck þá at elldinum (o) med mítur á höfdi (p), oc bagal í hendi; hann vígdi

(l) hvörtveggi B. (m) peir stödo einna mest
 i móti tránni, peir bádu Biscup &c. omnium

Digitized by Google

maxi-

SAGA Cap. IV. 295

ros ethnicos, intererant fratres duo, A. C. immanissimi Berscrki, & artium magicarum oppidò periti, cui Haukus utriave erat nomen. Hi, omnibus viribus veræ fidei adversantes, & Christianam disciplinam abolere studentes, postularunt ab Episcopo, modò animum virilem, aut fiduciæ qvicqvam in Deo suo haberet, ut artibus secum experiretur, quas soliti erant exercere, ignem videlicet flagrantem nudis pedibus transire, aut gladiis incumbere, ulla absque noxa. Episcopus divina benevolentia fretus, rem non detrectavit. Tum accensi sunt ignes ingentes, per totam, qua patuit, coenaculi longitudinem, quemadmodum ea tempestate solenne erat ad ignem potare. Episcopus omni ornatu episcopali cum se induerat, aquam consecravit, quo facto, adiit ignem, tiaram capite, li-**T**4 tuum

maximæfidei adversantur &c. A. (n) búdu Biscupi, conditionens tulerunt Episcopo. B. (o) svo búinn, hafdi mýtr &c. eo habitu &c. B. (p) enn. A.

A. C. vígdi elldinn, oc dreifdi vatninu yfir. Pví næzt gengu inn pessir II. berferkir greniandi (q) grimmliga, oc (r) bíta í skialldar rendurnar, oc höfdu ber fverd í höndum, oc ætludu at vada elldinn. Enn på bar fkiótara at fram, enn (s) pá vardi, oc drápu fótum (t), i olldstockana, fvo at peir fellu bádir áfram, enn elldinn lagdi at peim (u) öllumeginn, oc brendi þá (x) á lícilli stundu, med svo mikilli ákefd, at peir voro padan daudir dregnir, peir voro færdir upp med gilinu, oc grafnir par, pví heitir (y) pat Haukagil. Fridrekr Biscup giördi fyri ser kroßmark, geck svo á elldinn midian, oc fvo fram eptir (z) endilongum (a) elldinum, enn logann lagdi evo vega frá honum, fem vindr blefi, ac prí fidr kenndi hann (b). mein-(q) Hac voce caret. A. (r) nögudu, arrodentes. A. (s) ztludu. B. (t) vid.

offendebant ad fustes. A. (u) particuham non agnascit. A. (*) ad luilli &c. brevi.

SAGA Cap. IV. 🔅 297

tuum manu gestans, ignemque cum con- A. C. secraverat aqua aspersit. Deinceps duo illi Berserki intrarunt, truculentum vociferantes, oras clypeorum mordentes, gestantesque manibus nudos enses, vadere per ignem parati. Cæterum cum opinione citius ignem ingrederentur, pedes impegerunt fustibus atque truncis, quibus ignis alebatur, adeo ut ambo proni caderent, guos flamma undique cingens, tanta vi, bore moments faviit, nt mortui inde extraherentur. Corpora: eorum elata, juxta præruptas ibi amnis fauces sunt humata; quare ista fauces (jam) vocantur Haukagil. Fridricus Episcopus signo sanctæ Crucis cum se præmuniverat, medium ingreffus ignem, per totam processit ignis longitudinem; flamma ab utraque parte fugiente, quafi. vente acta: adeoque ipfe non fentite ${f T}$ noxium

brevi. A. (y) par fidan, exietde, A.
(z) midium, oc &c. medium, add: B.
(a) vocabulum abjicit. A. (b) meins
af elldinum, incommodum ignis. A.

A. C. meinfamligs hita af elldinum, at eigi (c) fvidnudu hinar minnztu trefiur á fkrúda hans; fneruzt pá margir til Guds, er fáu þetta háleita (d) ftórtákn (e). Þennan atburd fagdi Gunnlaugr múnkr, at hann heyrdi fegia fannordan mann Glúm Þórgilsfon, enn Glúmr hafdi numit þetta at manni er het Arnórr Arndí/arfon. Oláfr at Haukagili giördi fidan kyrkiu á bæ finum, enn Þórvalldr feck honum vidinn til.

V. Cap.

(f) Eptir petta lögdu peir Bifcup, oc Pórvalldr mikla stund á at leida sem slessa (g) til Guds (h), eigi at eins par í sveitum, helldr sóro peir vída

(c) med pockuru móti, ullo pacto. add. B.

(d) Kraptaverk. A. (e) Has omnes au-Etoritates ignorat. A. (f) peir Bifcup pe porvalldr logdu alla áftundan med hinni meftu

SAGA Cap. IV. 299

noxium ignis ardorem, ut ne minima A. C. qvidem filamenta vestimentorum ejus adusta fuerint. Multi tum ad Deum convertebantur, hoc coelesti miraculo viso. Hanc rem testatus est Gunnlögus monachus, se præsente, narrasse hominem veracem, Glumum Thorgilis filium: Glumus autem didicerat ex homine, qvi: Arnorr Arndisæ filius vocabatur. Deinde Olavus ad Haukagilum ædem sacram in prædio suo ædisicavit, materiam qutem ei Thorvalldus suppeditavit.

Cap. V.

Posthæc Episcopus & Thorvalldus multum in id studii atqve operæ conferebant, ut qvam plurimos ad Deum ducerent, non modo per vicinos tractus, verum etiam

> mestu kostgiæfni at leida &c. Omne studium & fummam curam in id adhibebant, ut &c. B. (g) menn, mortales. add. B. (h) kinningar, ad notitiam Dei add. B. EIGI – ORD GUDS abfunt ab. A.

A. C. vída um Island at boda Guds ord (i); peir komo vestr til Hvamms í Breidaflardar dölum um alpíng (k). Pórarinn bóndi var eigi heima, enn Fridgerdur (l) húsfreýia, dóttir Pórdar frá Hösda, tók vel vit peim í syrstu. Pórvalldr (m) taladi trú syri mönnum, enn Fridgerdur blótadi inni á meðan, oc heyrdi hvört peirra annars ord (n). Fridgerdur svaradi ordum Pórvallds sátt oc ílla, enn Skeggi son peirra Pórarins hafdi (o) í spotti ord Pórvallds (p); par um orti Pórvalldr vísu pessa.

Fór ek med dám (q) enn dýra.

Dreingr hlýddi mer einginn. Gátum hríngs frá hreyti

Hródr varliga gódan.

Enn

(i) Um fumarit, un alpingifs time, komo heir cet, Ea æstate, tempore comitiorum cet. A.
(k) Nomen viri ignorat. A. bic & infra. (l) Hoc vocabulum non est in B.
(m) taldi. B. contracté verba eodem usus.
(n) A. non babet verbulum de responso matronæ: verum cavillationem pueri post versum

SAGA Cap. V.

etiam late circumeuntes Islandiam ad A. C. verbum Dei promulgandum. Venerunt ad Hvammum, prædium Islandiæ occidentalis, situm in Breidafiardardalis, tempore comitiorum. Dominus prædii Thorarinn domi non erat: Fridgerda vero materfamilias, Thordi de Höfdio gnata, liberaliter eos primum excepit. Thorvalldo præsentes de Christiana religione amplectenda alloquente, Fridgerda in interiori ædium parte interim sacrificabat, alterque alterius verba audiebat: Et illa quidem ad dicta Thorvalldi pauca & mala (verba) repofuit ; at Skeggius, filius ipfius ex Thorarine, dicta Thorvalldi ludum fecit jocumque. Quam rem Thorvalldus boc carmine complexus eft.

Rem divinam tractavi; Hominum nemo auscultavit mihi: Adepti sumus ab bomine Famam minus bonestam.

Cate-

versum demum memorat. (0) petta alle i spotti, bæc omnia, verba sc. Thorvalldi, E' forsan etiam matris idola adorantis. A. (p) þá quad Þórvalldr vísu þessa, – boc cecinit carmen. (q) hinn, B.

A. C. Enn med öngva (r) fvinnu

Alldin (s) rýgur vid skálldi Pá greipi Gud gydiu.

Gall af heidnum stalli.

Ecki (t) er peff getid at nockrir menn kriftnuduzt í Veftfirdínga fiórdúngi af peirra ordum, enn nordr í fveitum (u) er peir fóro par yfir kriftnuduzt nockrir göfugir menn: Önundr í Reykiadal íon (x) Pórkels Greniadar íonar, oc Hlenni (y) úr Saurbæ í Eyiafirdi, oc Pórvalldr í Afi (z) vid Hialltadal. Bródir Porvallds het (a) Arngeirr, enn annarr Pórdr, hann var fon Spakbödvars (b) Öndolfsfonar landnámamanns (c), er bió í Vidvík. Pesfir oc enn fleiri menn urdu fullkomliga Kriftnír í Nordlendínga

(r) finnu, i. e. demens, vel, nibil prorfus attendens, utrôqve enim môdo bæc capere licet. A. (s) rígur. A. (t) kristnuduzt menn í Vestfirdi fiórd. Nulli bomines Cbristiani facti funt &c. A. (u) tóko margir göfugir menn retta trú, multi -- veram fidem amplexi funt. A. (x) Pórgils.

SAGA Cap. V.

A. C,

Cæterut fine omni decoro Mulier vetula Poëtæ, (Eam facrificulam Deusmalis plestat!) Ab ethnico pulvinari occlamitavit.

Traditum non eft, ullos qvadrantis occidentalis incolas eorum fvafu Cbriftianos effe factos. Verum in Parte feptentrionali, ubi eam peragrabant, nobiles aliqvot viri Chrifto nomen dedere: (utpote.) Önundus in Reykiadalo (thermarum valle); Hlennius de Saurbæ in Eyiafiördo, & Thorvalldus in Afo (prædio) apud Hialltadalum. Fratrum Thorvalldi alter vocabatur Arngeirr, alter autem Thordus, Thorvalldus filius erat Spakbödvaris (Bödvaris fapientis), filii Öndolfi, unius è primis Islandiæ occupatoribus, qvi prædium Vidvikam (receffum lignorum mariti-

gils. A. (y) í Saurbæ. (z) í Hialltadal, in Hialltadalo. A. (a) Asgeirr. A. ex lapfu fcribæ. (b) Öndorsfonar. A. omiffő LANDNAMAMANNS. De boc viro vide Landnamabók p. 216. qvæ fine dubio genuinum ejus nomen exbibet. (c) oc bió. A. qvafi de Tbordo fermo fit.

- A. C. lendínga fiórdúngi. Enn (d) peir voro margir þó at þá (e) leti eigi skírazt at finni (f), at trúdu Kristi, oc fyriletu goda blót, oc allan heidinn fid, Fyri oc villdu eigi giallda hoftolla. pat reidduzt heidíngiar Fridreki Biscupi, oc lögdu fiandskap á alla þá er honum sampycktu (g). Porvardr Spakbödvarsfon let giöra kyrkiu á bæ finum i Asi, oc (h) hafdi med ser Prest (i) er Biscup hafdi fengit honum (k) oc let hann fýngía fer tídir, oc veita gudliga piónustu. Víd pat vard (1) miöc reidr fon Porvalldz Refsionar frá Bardi i Fliótum, sa het Klaufi,
 - (d) þó voro þeir margir at eigi letu þá íkírazt. Multi tamen erant, qvi fe tum non fectrunt baptizari. A. (e) Ita corrigendum: nam LETU, qvod babet. B. in confiructionem peccat. (f) enn fyriletu fame heidinn fid oc íkurdgoda villu, oc trúdu á Christum, Sed nibilominus omiferunt ritum gentilem, & Deorum sculptilium errores, atqve in Cbristum crediderunt A. (g) Ita mutatum viri nomen nunc, & sculptilikaria.

SAGA Cap. V.

305

ritimum) babitaverat. Hi, & plures A. C. etiam viri, in parte boreali, toti Chriftiani facti sunt. Multi vero erant, qvi, tameth ea vice non finerent fe baptizari, Christum tamen credebant, cultuque idolorum ac omni gentili ritu derelicto, fanis tributa pendere detrectabant. _ Eapropter etbnici ira in Fridricumepi/copum incensi, bostilibus odiis prosequebantut omnes, qui illi consentiebant. Thorvar dus Spakbödvaris filius templum condi curavit, in Alo prædio fuo, habuitqve domi suæ sacerdotem, ab Episcopo datum; bunc sacra sibi canere, ac divinum offiçium administrare fecit. Hac re gebe: menter indignatus filius Thorvalldi Refsonii de Bardo (margine telluris) in pago Fliorum,

ficubi in feqq. occurrit, Libri exhibent; cum qvibus facit Christnilaga, At in Ol. f. Tryggvason. Edit. Isl. fcribitur constanter PORVALLDR. Qvis dicat, utrum rectius. (h) hefr. A. (i) ENN BI-SCUP — HONUM, omitt- A. (k) at syngia fer tidir, oc veita honum gudliga &c. B. (l) reidr Klaufi fon Porvalldz &c. A.

U

A. C. Klaufi, hann var mikilshåttar madr, hann for til fundar vit brædur Porwardz, Arngeir oc Pord, pell erendiff, at hann baud peim (m) kost á, hvart peir villdi helldr drepa prestinn, eda brenna kyrkiuna. Arngeir svarar: let ek pik peff oc (n) hvern annan minn vin, at drepa prestinn, Pví at Pórvardr bródir minn hefer (o) grimmliga hefnt smærri (p) mótgiörda, enn ek (q) get at honum piki pessi; enn hins vil ek eggia at pú brennir kyrkiuna. Ecki villdi Pordr (r) fampickia peim at pessu rádi. Litlu sidar fór Klaufi til um nótt (s) vid Xda mann at brenna kyrkiuna. Enn er peir (t) gengu í kyrkiugardinn, kendu peir ákafligan hita, oc sáu mikil gneista flug (u) í gegnum glugga kyrkiunnar. Fóro peir burt (x) vid pat 9t

> (m) II. kolti, duas conditiones. A. (n) fvo hvern minn vin. A. (o) fyrri, prius, inferit. A. (p) meingiörda, injurias. A.
> (q) hygg at honum muni þesli þikia, B. (r) fam-

SAGA Cap. V.

Fliotum, Klaufius nomine, vir baud ig- A. C. nobilis, fratres Thorvardi Arngeirem & Thordum adiit, id ferens negotii, ut optionem iis offerret, utrum sacerdotem interficere, an templum cremate mallent. Cui Arngeirr ita respondet: debortor te S' alium quemlibet, mihi amicum, à nece facerdotis: nam frater meus Thorvardus acrociter ultus est minores offen. fas, quam banc, opinor, esse existimat bit: alteram rem bortor, ut cremes templum. "Thordus in boc corum confilium noluit confentire. Paulo post Klaufius, IX bominibus comitatus, ad templum incendendum profectus eft. Qui intrani tes coemeterium, vebementem calorem sentiebant, crebrasque scintillas emicare ex templi fenestris observabant; quare discessere, quod totum templum iis com Di flägrare **U** 2

(r) famþyckiazt þeim, iis confentire. A.
(s) at brenna kyrkiuna við Xda mann. B.
(t) nálguðuzt oc, qvó cum appropinguðrent, & cet. add. B.
(u) út í glugg, &c.
feneftram verfus. A:
(x) med þæt ef
þeim þótti cet. A.

A C at peim pótti kyrkian full af elldi (y). Annan tíma fór Arngeirr (2) til med marga menn, oc ætladi at brenna pessa somu kyrkiu. Enn er peir höfdu (a) brotid upp kyrkiuna, ætladi hann at tendra elld á gólfinu (b) við purran (e) fiallhrapa (d). Enn pviat eigi logada fyo fkiótt fem hann villdi, pá lagdizt hann (e) invar yfir prölkölldinn, oc ætladi at blåfa at (f), er glódin ver nóg, enn eigi villdi festa i vidnum. Pá kom ör, oc stód föst f kyrkiu gólfinu, irett yid höfud bonum, oc pegar kom önnur (g), lu nísti klædi hans vid gólsic, svo at örin flaug milli fide bans, oc fkyrt unnar. er thann? var in Henn thliop (h) Básupp haressoc maikis (i) flang pesti ör fvo, (k) nær lidu minni, at ek em tigi rádinn (l) at bída her hinnar A ver a suger des constantions pridiu. I good the De make Strand () (y) vers mundi, adjįcit. B. (z) vid marga.

A. omifiq TU. (a) upp broud. A. (b) med hurran. A. (c) fueldraps. B. (d) ens

١

SAGA Cap. V. 309

flagrare videbatur. Alio tempore Arn- A. C. geirr, frequenti comitatu inftructus, idem boc templum combusturus adiit. Effra. His foribus, volebat ignem in pavimen. to accendere, admoto arido frutice; qui (frutex) cum tardius ignem conciperet, qvam ardor bominis ferebat, super limen introrsum procubuit, flatu vivos carbones in flammam daturus, quorum abunde aderat; ast sarmenta (ignem) non concipiebant. Eodem momento venit sagitta, quæ templi pavimento, juxta caput ejus, infixa stetit; hanc mox altera secuta, latusque bominis, & in. dufium, quo indutus erat, interlapfa, vestimenta ejus ad pavimentum fixit. Ille subito exfiliens, tam prope, inquit, latus meum hæc sagitta volavit, ut tertiam boç loco exspectare, mibi consultum **U** 3 nan

(d) enn er. A.
(e) inn. B.
(f) pví glódin &c. B.
(g) Ör, add. A.
(h) pegar upp, oc mællu, fimul &c. A.
(i) fvo flaug þesfi örin. B.
(k) næri, B.
(l) í at bída hinnar þridiu, B.

A. C. pridiu. Nú hlífdi Gud ívo húfi finu (m), at Arngeirr fór ívo búinn burtu med fina menn; oc leitudu eigi heidíngiar optar at brenna pá kyrkiu (n). Hún var giör XVI. árum ádur enn Kriftni var lögtekin á Islandi (o).

VI. Cap.

Eitt fumar á alpíngi (p) taldi Pórvalldr Kodransfon trú opinberliga eptir bæn Bifcups fyri öllum lýd. Enn er hann hafdi framborit med mikilli fnilld mörg oc fönn ftórmerki almáttugs Guds, pá fvarar fyrft kynftórr madr (q), oc göfigr, pó heidinn væri oc grimmr, Hedinn frá Svalbardi á Eyiafiardarftrönd, (r) fon Pór-

(m) for Arngeirr a burtu &c. Arngeir discessat.
 B. (n) þessi kyrkia var gjör, B. (o) ena hún stód, svo ecki var atgjört, cæterumsstetit ita ut nibil refarciretur, add. B. mullius lacunæ vessigio apparente. Sed manifessum est, aliquid deesse, quod supplet Christmilega.

SAGA Cap. V.

31 I

non ducam. Ita Deus domum fuam fer- A. C. vavit, ut Arngeirr, cum fua coborte, re irrită discesserit. Neque scepius tentarunt ethnici istud templum cremare. Ædificatum id templum erat annis XVI ante religionem Christianam legibus in Islandia receptam.

Cap. VI.

Æftate aliqua Thorvalldus Kodranis filius, rogatu Episcopi, religionem ebristianam publice in Comitiis coram omni populo prædicavit. Magna autem eloqventia, multa & vera magnalia Dei omnipotentis cum exposuerat, primus omnium ei respondit vir nobilis & clarus, qvamqvam etbnicus & serus, (nomine) Hedinn de Svalbardo in Eyiasiardarströnda, U 4 filius

nilaga. cap. III. ult. (p) taladi pórv. eptir bæn Biscups opinberliga trú fyri &c. A. (q) oc heidinn. A. abjettis cæteris. (r) Stirpem Hedinis ignorat. A. Cæterum de illa cum nostro consentit Landnámabok, Part. 111. cap. 17. Sett. ult.

A. C. Pórbiarnar Skagalonar, Skaptalonar. Hedinn átti (s) Ragubeidi stiúpdóttur oc bródrdóttur Eyiolfs Valgerdarsonar. Hedinn mællti margt illt vit Pórvalld, oc gudlastadi miök (t) í móti heilagri trú, oc svo gat hann (u) med sinni sillgirnd umtalid syri sólkinu, at einginn madr lagdi trúnat á pat er Pórvalldr (x) hastdi sagt, helldr (y) tók padan af svo miöc at vaxa sillviliasöm ásókn, oc hatur heidinna manna vit pá Pórvalld oc Biscup, at peir gásu skálldum (z) kaup til at yrkia níd um pá, par er petta í (a) eitt.

Hefer börn borit

Biscup níu.

Peirra er (b) allra

Porvalldr fadir.

Fyri pat drap Pørvalldr tvo på er ort höfdu kvædit; enn Biscup poldi allar

(s) Ragneidi B. (t) Hæc non extant in A.
(u) MED f. ILLGIRND abfunt indidem.
(x) fagdi. A. (y) óx þadan fvo mikid íllvilie heidíogia vit þá Bifcup oc Þórvalld male-

SAGA Cap. VI.

filius Thorbiörni, filii Skagii, filii Skap-A. C. tii: qvi Hedinn babebat conjugem Ragnheidam, Eyiolfi Valgerdæ filii privignam & ex fratre neptim. Hic Hedinn multa convitia jactabat in Thorvalldum, & multis verbis fanctam fidem blaspbemabat; fecitqve id impid fud oratione apud populum, ut nemo omnium dictis Thorvalldi fidem tribueret: contra ab eo usqve tempare crevit adeo malitiofa infectatio & odium etbnicorum adverfut Thorvalldum & Epifcopum, ut data mercede poëtas fubornarint, ad carmen in eorum opprobrium componendum, qvod inter alia boc babet:

> Suscepit filios Episcopus novem: Eorum est omnium Pater Thorvalldus.

Ea de causa Thorvalldus duos occidit, gvi carminis istius fuerant auctores. Epi-U 5 scopus malevolentia Ethnicorum &c.A. (z) fe, pecunia. A. (a) vocem hanc non habet. B. (b) Pórvalldr allra fadir. A. qvod in adliterationem peccat.

- A. C. allar meingiördir med hinni mestu hógværd. Enn er Pórvalldr hafdi drepit skalldin, for hann til Biscups, st fegia honum hvat hann (c) hefdi giört. Biscup să á bók, oc sat inni, oc ádr Pórvalldr (d) geck inn, komo II. blóddropar á bókina fyri Biscup, skildi Biscup at petta var nockur vísbending. Enn er Porvalldr kom inn til hans, mællti Biscup: annad hvört hefer pú (e) nú framit manndráp, ella (f) hefir pú pat í hug per; Pórvalldr segir honum pá, hvat hann hafdi giört. Biscup mællti (g), pvi giördir pú svo? Porvalldr svarar (h), pví ek poldi ecki at poir kölludu ockr raga. Biscup mællei, pat var lítil polraún, pó at peir lýgi at pú ættir bórn, enn pú (i) hefndir fyri ord peirra á verra veg, pvíat vel (k) mætti ek bera börn þín, þó at þú ættir
 - (c) hefr giört. A. (d) kominn. B. (e) NU deeft in B. (f) þú hefr þat &c. A.
 (g) hví fórftu ívo med, cur bac agendi ratione

SAGA Cap. VI.

215

feopus autem ommes bas injurias fumma A. C. aquanimitate pertulit. Caterum occifis Poëtis, Thorvalldus contulit fe ad Episcopum, rem gestam ei narraturus. Domi erat Episcopus (forte) librum quendam legens, in quem, antequam ingrederetur Thorvalldus, duc gutta fangvinis decidebant coranı Episcopo. Is hoc oftentum quaddam effe intelligens, ingredienti Thorvalldo dixit, aut nune illum patrasse bonicidium, aut patrare in animo habere; patratum facinus confitentem cum interrogabat Episcopus, cur ita fecisset? respondet Thorvalldus, good ferre nequibat, se atque Episcopum ab illis ignavos vocari & wolles. - Cui Episcopus: parvum, inquit, boc patientiæ erat experimentum, etfi mentirentur te liberos procreasse; tu vero dicta eorum. peiorem in madun ultus es: nau bene mibi conveniret, tuos gestare filiolos, fiquas

tione utebaris, v. cur ita te in bac caufa gessifti. (h) Particulam exclud. A. (i) hefnizt, ulcifceris. A. (k) mátta ek — ef þú ættir &c. con senerat &c. A.

A. C. ættir nockur. Eigi skylldi Kristinn madr (l) leita vid at hefna sin sialfr, pó hann væri hatrliga smådr, helldr pola syri Guds sakir brixl oc meingjördir manna.

VII. Cap.

(m) Nú þó at þeir þylde mörg vandrædi af vondum mönnum, þá letu þeir eigi því helldr af at fara um fveitir at boda Guds erendi. Þeir komo út í Laxårdal, oc dvöllduzt undir Eylifsfelli, hiá Atla hinum ramma, födurbródur Þórvalldz; var Atli pá íkírdr (n) med heima mönnum finum, oc margir adrir menn (o), er par komo til, þvíat heilags anda mifkun nálægdizt af ordum þeirra. Pá flaug frædi af Bifcupi (p), med Guds mifkun

 (1) fiálfr leite vid at hefna fin. A. (m) Eptir petta fóro peir Biscup oc Pórvalldr út – dvöllduzt um hríd undir &c. Postbæc Episcopus & Thorv. extrorsum prosecti sunt, in

SAGA Cop. VI.

fiquos baberes. Non decet bominem Chri-A. C. ftianum, se ipsum ulciscendi occasionem quærere, quamvis invidiosis laceretur contumeliis, sed Dei gratia placidè illi serendæ sunt exprobrationes & injuriæ bominum.

Cap. VII.

Illis igitur etsi multæ moleftiæ ab. bominibus improbis crearentur, nibilo tamen magis cessaverunt, pagos circumeundo voluntatem Dei annuntigre. Ad exteriora in Laxardalum venientes, fub. Eylifsfello apud Atlium robaftum Thoryalldi patruum diyersati sunt. Tunc baptifatus eft Atlius cum fuis domesticis, Esmulti alii ed advenientes: nam gratia. Spiritus fancti eorum adfuit verbis. Hic. volans fama Episcopi, divino accedente. favore, 1. ¹. 5 in &c. — aliquamdiu diversati. A. ini-(*:) 🔿 tjis b. capitis prætermissis. (n) oc heima menn hans. A. (o) ER PAR

ORDUM DEIRRA, omitt, A. ...(p) MED G. MISKUN omitt, A.

A. C. milkun í cyru einum (q) smásveini V. vetra gömlum (r), få het Ingimundr, fon Hafurs i (s) Guddölum; hann var at fóstri á Reykiaströnd. Ingiwundr kom einn dag at máli vid sinalamann fóstra síns, oc bad-hann fylgia ser leyniliga til (t) Eylífsfiallz, at fia (u) Biscupinn, petta veitti smalamadr honum, peir fóro yfir Kiartansgiá (x) til Laxárdals. Enn er peir komo til bæiar Atla at Eylifsfelli, pá tók sveinninn at bidia at hann væri skirdr. Atli tók í hönd fveininum, oc leiddi hann (y) til Bifcups, svo segiandi. Sveinn pessi er fon göfigs manns, oc pó heidinns (z); enn sveinninn beidizt skirnar, fyri utan (a) vitund oc rád födur fins oc fóstra. Nú siá fyri hvat at er (b) giöranda, pvíat (c) vís von er, at hvörutveggium mislíki miöc ef hann er

(q) fveini, puero. A.
(r) er het, gvi &c. B.
(s) Goddölum. B.
(t) Eýlífsfells. B.
(u) Biscup. A.
(x) oc vestr yfir frallid,

SAGA Cap. VII.

favore, aures feriit parvuli cujusdam, A. C. quinque byemes nati, qui vocabatur Ingimundus, filius Hafuris in Guddölum (Deorum vallibus), sed in Reykiaströnda Die quodam Ingimundus educabatur. compellans opilionem nutritii sui, rogavit, ut clam se duceret ad Eylifshallum, ad Episcopum videndum. Hoc illi dabat opilio. Per Kiartansgiá (chafma Kiartanis) transibant in Laxardalum. Poffquam autem ad villam Atlii in Eylifsfello pervenerant, puer orare coepit, ut baptifaretur. Manu prebensum Atlius, duxit ad Episcopum, it a dicens: bic puer filius eft viri nobilis, sed ethnici; petit autem ut baptismi fonte abluatur, sed nesciente, nec auctore patre & nutritio: Tu igitur vide, quid hic facere conveniat; neque enim dubium eft, quin vehementer offendat utrumqve baptismus pueri. Subridens

E montem occidentem versus. add. A.
(y) fyri Biscup, in conspectium Episcopi. A.
(z) oc beidizt &c. A.
(a) VITUND OK
deest in A.
(b) giörandi. B.
(c) vist
er von. A.

·· •, ••

A. C. er fkírdr. Biscup svarar (d) brofandi, fannliga (e), segir hann, er (f) úngum smásveini eigi neitandi svo heilags embættis, allra hellzt er hann hesir (g) heilsusamligri skilning á sinu rádi, enn frændur hans rosknir. Sídan skirdi Biscup Ingimund, oc kendi honum (h) ádr hann sór í burt, hvat honum var einna skylldazt at hallda, oc vardveita med Kristninni.

VIII. Cap.

(i) Svo er fagt, at Fridrekr Bifcup hafi fkírt pann mann er Máni het (k), oc fyri pví at hann hellt Helga trú med mörgum manndygdum, oc godvilia, var hann kalladr Máni hinn kriftni. Hann bió í Hollti

(d) hlæiandi, ridens. B. (e) SEGIR HANN, refecat. A. (f) fvo úngum fveini, tam parvo natu puerulo. A. (g) heilfufamligan B. vitiofe. (h) hvat honum var fkylldazt at vita, qvod imprimis feire eum oper-

SAGA Cap. VII. 321

dens Episcopus respondit, baudquaquam A. Q. tenello parvulo denegandum esse tam samtium officium, prasertim cum is magis salutari gauderet commodi sui ratione atque sensu, quam cognati esus adulti. Baptisatum deinde Ingimundum, antequam discederet, docuit que Christiane religionis homini imprimis tenenda & observanda erant.

Cap. VIII.

Traditum est, quod Fridricus Epifcopus hominem haptiscaverit, nomine Manium (Lunam), qui, quoniam santham sidem coluit multis cum virtutihus & henignitate, Manii Christiani nomen meruit. Incoluit autem prædium Holle in

oportebat. A. (i) Fridrekr Biscup skirdi oc pann mann er Máni het, Fridr. Episc. baptizavit & bominem &c. A. (k) Cognomentum viri, & cognomenti rationem supprimit, A.

A. C. ti á (l) Kolgu-myri, hann giördi par kyrkiu, oc í peirri kyrkiu piónadi hann Gudi bædi nætur oc daga med (m) helgum bænum, oc (n) ölmöfugiördum (o), er hann veitti marg háttudum fátækum mönnum. Hann átti (p) veidistöd í á peirri er (q) padan var skamt i burtu, par fem (r) enn heitir í dagaaf hansanafni Mána-fo/s (s), pvíat á nockrum tíma pá hallæri var oc fulltr; hafdi hann (t) ecki til at fæda húngrada, pá fór hann til árinnar, oc hafdi par nóga laxveidi i' hylnum undir fosfinum; peffa laxveidi gaf hann undir kyrkiuna í Hollti. (u), oc segir Gunnlaúgr munkrvat su veidi hafi par iafnan undir

> (I) Ex Landnámabók fine dubio restituendum est, Kólkumýrum, qvam adi p. 199. unde etiam colligi potest, Kólkumýrar partens fuisse Svinádali, qvi pagus in tractu Hunavatnensi est situs.
> (m) HELGUM,
> (m) aulmusu-giördum, scribitur

SAGA Cap. VIII. 323

in (tractu) Kólgumyra. Ibi templum A. C. ftruxit, quo in templo divino cultui vacavit noclesque & dies, sacris precibus operatus, & eleemosynarum in multifarios pauperes distributionibus. Erat ei jus atque locus piscaturæ in amni, inde baud procul fluente; qui locus etiam bodie ex ejus nomine dicitur Mánafols (Manii cataractes): nanı quondam, urgente annona & fame, nihil habens que pasceret esurientes, amnem petiit, & in bujus gurgite sub cataracta salmonum piscatu affatim usus est. Cujus piscaturæ jus in templum Holltense dons transtulit, qvod etiam, teste Gunnlaugo monacho, postea jugiter penes illud (tem-X 2 plum)

tur in B. (o) ER HANN VEITTI — MÖNNUM, omitt. A (p) veidistödu. B. (q) par. A. (r) nú heitir af hans n. nunc &c. A. (s) pví þegar hallæri var mikit á Islandi, nam cum effet magna annonæ malignitas in Islandia. A. (t) ei at gefa fátækum, non babens qvod præberet pauperibus. A. (u) Testimonium Gunnlögi omitt. A.

- A. C. undir legit sidan. Hiá peirri kyrkiu (x) fer eitt merki, at hann hefdi bygt fvo fem einfetumadr; pvfat fvo fem hann var fiarlægr ödrum mönn. um í hugfkotinu, fvo villdi hann oc at líkamligri famviftu fyri alþýdu þys; pvíat vid kyrkiugardinn fer at verit hefir (y) gardhverfa; par (z) vann Máni heyverk á fumrum at fódra vid eina kú, pá er hann fæddizt vid; pvíat hann villdi (a) afla fer atvinnu med ervidi eginligra handa, helldr enn famneyta heidingium, peim er hann hörudu, oc heirir par sidan Mánagardr. IX:
 - (x) Vid kyrkiugardinn fez ein gerdhverfa. A. intercedentibus exclusis. (y) jardhverfa nockur, — qwædam. B. ebdem sensu, ut arbitramur. (z) er segizt at hann hasi i unnit at hefverkum á sumrum vid eina ku, ubi perbibetur operam navasse foeno saciendo, ad unius vaccæ pabulum bybernum. B. Non autem est dissimulandum, qvod per GARDHVERFE intelligi possit, Topt,

SAGA Cap. VIII. 325

plum) mansit. Juxta templum illud vi- A. C. dentur vestigia quædam, quæ indicant, illum ibi babitdsje anachoretæ instar : nam ficuti ab aliis bominibus remotus erat mente, ita quoque voluit (*) corpore (effe remotus), ut tumultuantem vitaret populum: cernere enim licet, apud coeme. terium fuisse portiunculam prati aggere circum septam, ubi Manius foeno colligendo per aftates operatus eft, ut pabulo per byemens vaccam pasceret, cujus lacte vi-Etitabat: nam victum fibi quæritare mahit manuum suarum labore, quam gentilium uti convictu, qui eum oderunt. Atque is locus postea Mánagardur (septum Manii) appellatur.

X 3

Cap.

Topt, 5: areola parietibus clausa, at sine tetto, in quam condiderit Manius foenum, ad vaccam suam labore quæstum. Tum vero mox in Textu, PAR I pro PAR legendum foret. (a) eigi samneyta heidingium, oc heivir &c. noluit enim uti convielu etbnicorum. A.

(*) Ad verbum redderes, Qvod ad corporalem cobabitasionem. Sed enim ita non fatis exprimeretur Arlifilor.

A. C.

IX. Cap.

(b) Enn skal segia fått af mörgum meingiördum, oc oflóknum er heidnir menn veittu Fridreki Biscupi, oc Pórvalldi, fyri bodan rettrar trúar Pá bar svo til er peir villdu (c). rída til vorpíngs í Hegranes (d), enn er peir nálguduzt píngstadinn, pá hlióp upp allr múgr heidinna manna, oc runnu í móti peim med miklu ópi. Sumir bördu (e) at peim grióti, fumir skóku at peim (f) vopnum, oc skiölldum (g) med miklu harki oc háreysti, oc bádu godin steypa sinum óvinum, oc var eingin von at peir (h) mætti koma á píngit; pá mællti Biscup: Nú kemr pat fram sem módur mína dreymdi (i) fordum daga, at hún þóttizt finna vargshár í höfdi mer,

(b) Hujus procemii nibil est in A.
(c) pat bar svoi sil eint vor, er peir Bisc. oc Pórvvilldu rída til Hegraness píngs, - vere qvodam - ad forum Hegranesesse.
(d) er

SAGA Cap. IX. Cap. IX.

14.13

A. C.

327

Paucis porro commemorandæ funt multa molestia & vexationes, quas, ob veræ religionis annunciationem, Fridrico episcopo & Thorvalldo gentiles crearant. Evenit, cum illi equites ibant in Hegranelum, ad verni temporis comitia, foroque propinquabant, ut universa ethnicorum tumultuose excitata turba, ingenti cum vociferatione obviam iis rueret, qvibusdam faxa ingerentibus, aliis : gladios & scuta in eos quassantibus, magno cum tumultu & clamore: Deos cunctis orantibus, ut bostes suos pessiumdarent, adeo ut nulla iis esset spes, fore ut comitia possent accedere: Tum Episcopus: jam, inqvit, ratum redditur somnium olim meæ matri oblatum, quo. ea fibi videbatur in capite meo pilum lu-X 4 pinum

(d) at pá er peir nálguduzt &c. A. (e) pá, grióti. A. (f) vopnin. A. omissis fcutis.
(g) oc med harki — bádu &c. A.
(h) mættu. A. (i) FORDUM DAGA, omitt. A.

328 THORVALLDS VIDFORLA

- A. C. mer, þvíat nú erum ver gjördir rækir oc reknir fem skiædir vargar (k), med hrædiligu ópi oc styriolld. Eptir pat foro peir Bilcup oc Porvallar heim til Lakiamotz, oc dvöllduzt par um fumarit. A pví sama sumri eptir alpíng (1), föfnudu nockrir heidíngiar lidi finu, fvo at peir höfdu IIc manna XII ræd, peir ætludu til Lakiamótz at brenna Biscup inni, oc alle lid hans. Enn er peir áttu skamt til bæiar (m) á Lækiamóti, pá stigu peir af hestum sinum, oc ætludu at (n) za (o), fem peir giördu. Enn er peir voro (p) aptr á bak komnir, flugu hiá peim fuglar margir (q) vofveifliga. Vid pat fælduzt heftar peirra, oc urdu svo ódir, at peir fellu allir ofan, er á bak voro kommir, oc meiddazt, samir sella a (r) grióti, oc bruta fætur
 - (k) MED -- STYRIÖLLD, omitt. A. (l) föknuduze heidingiar faman, congregabantur etchnici. A. (m) at. A. (n) ægia, feribit. B. minus recid. (o) Hæc refecat.

SAGA Cap. IX. 329

pinum invenire: nunc enim ab bominum A. C. confortio arcenur agitanurque, ceu atroces lupi, terribili cum clamore & tunultu. Deinde Episcopus & Thorvalldus domum se receperant ad Lækiamotum, ubi æstatem transegere. Eddem illå eftate, post finita comitia, ethnicorum quidam, coactis copiis, adeo ut ad duas centurias bominum, duodecim decadibus in fingulas computatis, furgeret numerus, ad Lækiamotum ire in animo pofuerant, ut ibi Epifcopum, cum omni sus oaterva, igne ædibus fubjesto, comburerent, Verum ubi à villa Lækiamoto, haud procul aberant, descenderunt ab equis, ut vespirandi spatium iis darent; quod & fecerunt. Postquam vero equos rursum conscenderant, accidit subitario casu, ut pratervolaret avium multarum cobors: qua re confternati equi, in eum rapiebantur furorem, ut ommes, qui equos conscenderant, deturbati, corporibus malè X 5 læde-

> cat. A. (p) particulam omitt. B. (q) vofeifliga. A. -vitiofe. (r) griot. A. at in contextu est Antiptosis.

330 THORVALLDS VIDFÖRLA

A. C. fætur (s) sina, oc fengu par stór sar af, heftarnir hlupu á fuma, oc meiddu; peim vard (t) minst til vandræda er hestarnir hlupu frá (u), oc urdu peir at gánga lángan veg til fins heimkynnis. Hvörfu peir vit petta aptr (x), fkýldi fvo allzvalldandi Gud finum mönnum, at pví sidr fengu peir Biscup í þessu sinni nockurt mein af umfat oc illvilia heidingia, at peir urdu med öngvo móti varir vit pessa atferd oc rádagiörd. Biuggu peir Porvalldr hinn VIIda vetr á Lækiamóti. Enn á næzta sumri sóru peir utan, fyrst til Noregs, oc lágu par um hríd í höfn nockurri. Þá kom utan af Islandi (y), oc lagdi til pessarrar fömu hafnar, få madr er fyrr var nefndr, Hedinn frá Svalbardi á Eyiafiardarströnd. Hedinn geck uppá land, oc í skóg, at höggva ser húsa vid. Þór-

> (s) finar. A. neoteric? & vitio/?. (t) melt, maximum. B. inept?. (u) urdu peir at gánga til fins heima. B. (x) Biuggu peir Pórv. enn 7a &c. A. negletis, que antecedunt.

SAGA Cap. IX. 331

læderentur, quorum quidam in faxa de A. C... lapsi, cruribus fractis, magna inde ferebant vulnera, in alios equi ruentes membra illis fregere. Minimum illis accidit incommodi, qui ab equis aufugientibus relicti longam domum viam pedibus ambulare cogebantur. Fecit hoc, ut rever-Ita Deus omnipotens terentur (omnes). fuos protexit, adeoque nibil incommodi ifto tempore tulit Fridricus Episcopus, & socii ipsius, ex insidiis bisce & malevolentia ethnicorum, ut hostilem hanc incursionem hasque machinationes, ne minimum qvidem senserint. Hi septima byeme Lækiamoti transacta, proxima post æstate peregre profecti sunt. S prima quidem in Norvegiam, ubi in portu quodam aliqvantisper funt commorati. Tum ex Islandia vectus, in eundem portum navim suam appulit, komo supra memoratus, Hedinn de Svalbardo in Eyiafiardarströnda. Is in terram egressus fylvam petiit, ædium fibi materiem cæsurus. Quod len-

dunt. (y) Hedinn frá Svalbardi, er fyre var nefndr. A.

332 THORVALLDS VIDFORLA

A. C. Porvalldr vard peff varr, hann kalladi med fer præl finn, peir fóro í skôginn par sem Hedinn var, let Porvalldr prælinn drepa Hedinn (z). Eptir par geck Porvalldr til skips, oc segir petta Biscupi. Biscup svarar: syri petta víg (a) skulu vid skilia, pvíat pú villt seint láta af manndrápum. Fyri patfór Fridrekr Biscup (b) aptr til Saxlands, oc endti par (c) æsi sina med háleitum heilagleik.

X. Cap.

(d) Pérvalldr lifdi sidan mörg ár (e). Enn med pví hann var madr inikill af stálfum ser, sterkr oc hugadr vel, enn í alla stadi geyminn Guds bodorda, med fullkominni ástar hygli, pá huxadi hann pat, ef hann færi

 (z) Enn er Dórvalldr kom til Bilcups, oc fegir honum petta, mællti Bilcup, Qvod factum redux cum fignificaret Epifcopo, is fatus eft. B. (a) ikulum. A. (b) aptr, patitt.

SAGA Cap. IX. 333

fentiens Thorvalldus, fervunque suum A. C. fe sequi jubens, intravit sylvam, ubi Hedinn erat, quem Thorvalldus à servo fecit interfici. Quo facto, navem petit, Es rem Episcopo narrat. Cui Episcopus: banc, inquit, ob cædem disjungennur, nam tu serd vis ab homicidiis desistere. Hanc ob rem Fridricus Episcopus in Saxoniam rediit, ibique mira cum sanctimonia ætatem suam exegit.

Cap. X.

Multos postea annos vixit Thorvalldus. Cæterum quoniam erat vir per se magnus, robustus & animosus, præceptorum autem Dei per omnia fervans, ejusque totus captus annore, venit illi in animum, si patriam repeteret,

omitt. B. (c) lif fitt. B. (d) Enn, fed, add. A. (e) Hic statim subjicit. A. oc giördi ferd sins út i heim til Jórsalaborgar, hann sór &c. & transit omuia, que ante--eedunt.

. 334 THORYALLDS VIDFORLA

A. C. færi enn aptr til finnar fóstriardar, at eigi væri víft hvart hann þyldi í alla stadi mótgáng oc meingiördir sinna famlanda, sem honum bæri pó at lída, oc vera ætti fyri Guds sakir. Fyri pví tók hann pat rád, at vitia eigi optarr til Islands, giördi hann på ferd fina út í heim, oc allt til Jórsala, at kanna helga stadi, hann fór um alle (f) Grickia ríki, oc kom til Miklagards (g), tók siálfr Stól-Kóngrinn við honum med mikilli virdíng, oc veitti honum margar vingiafir oc ágiætar, pví svo var Guds miskun honum nákvæm, oc flaug hans frægd fyrir alþýdu hvar fem hann kom, at hann var virdtr oc veglamadr svo af meiri monnum sem minni, svo sem einn stólpi eda uppihalldzmadr rettrar trúar, oc svo sæmdr, sem dýrdarfullr iátari Jefu Christi, af sialfum Miklagardz keylara,

(f) Grickland, Græciam. A. (g) oc feck par mikla virding, padan fór hann i Auftr veg um Garda.riki oc Ruslland, oc par reifti hann

SAGA Cap. X.

335

peteret, incertum fore, an perferre poffet A. C. molestias & vexationes, quas crearent conterranei, quas Dei causa tolerare & deceret, & justum esset. Quare confultisfimum ei est visum, non sæpius visere Islandiam. Iter igitur suscepit in ternas exteras, & gvidem Hierofolymam usque, ad loca fancta lustranda. Totum, Græcorum peragravit imperium, & Miklagardum (Constantinopolim) venit : ibi eum!ipse Imperator perhonorifice accepit, donisque maximis, ceu amicum, bonoravit. Erat enim Deus illi adeo præfens & propitius, adeoque fama ejus, quæcunque adibat loca, per populi ora volavit, ut ab omnibus, maximis, minimis, observaretur ac prædicaretur, velut columen quoddam, sive fulcrum veræ religionis, bonoraretur vero, ut illustris confessor Jesu Christi, ab ipso Imperatore Con-

> hann af grundvelli &c. ibi magnum adeptus est bonorem, inde in regiones orientales, Gardarikiam, & Russiam profestus est &c. A.

336 THORVALLDS VIDFORLA

& C. keyfara, oc öllum hans höfdingium, oc eigi fidr af öllum biscupum, oc abotum um alle Grickland oc Syrland. Allra mest var han ugnadr um austrveg, pángat sendr af Keylaranum, svo sem foringi eda valldzmadr, skipadr yfir marga kónga á Ruslandi, oc i öllu Gardaríki. Þórvalldr Kodransfon reisti par af grundvelli eitt ágiæte műnklífi, hiá þeirri höfudkyrkiu er helgud var (h) Johanni baptista, oc lagdi par til (i) nógar eignir, het pat æ fidan af hans nafni Porvalldz klauftr (k), í því múnklíti enti hann fitt líf, oc er par grafinn, pat klaústr stendr undir habiargi pví er heitir (l) Dröfn (m). Pá er Fridrekr Biscup oc Pórvalldr komo til Islands, voro lidin frá holldgan vors Herra Jefu Christi DCCCC (n) ára, oc eitt ár ens (o) níunda

(h) Johanni Baptiftæ. A. (i) margar, multam. A. (k) oc í því klauftri endti hann líf fitt. A. (l) Dripa. A. (m) Enn, fed., add. A. (n) ára, omitt. A. (o) tíunda, decimæ. B.

SAGA Cop. 8. 337

Constantinopolitano, & onmibus ejui §. C. purpuratis, nec minus à cunctis Epifedpis & abbatibus per totam Græciam & Syriam. Longe autem amplissiona erat ejus gloria per regiones orientales, quo legatus est missus ab Imperatore, Ducis five Magistratus dignitate auctus impe. rigave in multos Reges Ruslia, & tota Gardarikia. '161 Thorvalldus Kodranis filius à fundamentis exstruxit celebre monasterium, apud templum primarium, qvod Divo Johanni Baptistæ dedicatum erat; cui quantum sat erat possionum attribuit monasterio, quodque ex ejus nomine perpètud déinde dictum est Monasterium Thorvalldianum. In eo monasterio supremum obiit diem, ibidemque eft conditus. Stat id monasterium sub excelsa petra, 752 Bröfn appellatur. Fridrico episcopo & Thorvalldo in Islandiam venientibus, elapsi erant ab Incarnatione Domini Noftri Jefu Chrifti, anni nongenti, & unus nonæ decadis annus (LXXXI) à principio autem inhabitate Y

338 THORVALLDS VIDFÖRLA

 A e niunda tugar en eitt hundrad tirætt oc
 VI vetr frá upphafi Islandz bygdar.
 III vetrum fídar giördi Pórvardr Spakbodvarsfon kyrkiu í Afi, oc (p) lúkum ver ívo peffum þætti.

> (p) endar svo Sögu þátt af Þórvalldi Kodransfyni, oc Fridreki Biskupi, ita finit succinHa \$ the MA State Sur a surviva ative Sat March 1. Oak Soil the station of the state of the me l'estri oblessori l'és etc. . Course ab the start of the 10 Nofer (11 - Cheller, 12 - 14 . St unus were advised out martine breathing being to any the Gauss

SAGA Cap. X.

339

Digitized by Google

bitatæ Islandiæ, centum anni fi per de-A.C. cem decades fiat computatio, & fex præterea byemes. Tres post byemes Thorvardus Spakbödvaris filius in Aso templum condidit. Ita hanc succinctam concludimus narrationem.

> . Ensta narratio de rebus gestis Thorvalldi Kodranis filii & Friderici Episcopi. B.

4501

340 INDEX CHRONOLOGICUS. Index

Chronologicus in Hungrvakam, Vitam Pauli Episcopi, & Thorvalldi Peregrinatoris.

Anno Chr.

•

981. **borvalldus** Peregrinator, & Fridricus Episcopus in Islandiam venere, Christianæ religionis annunciandæ causa. 273. Sed Vita Tborvalldi sub finem, annum sequentem pont.

982. Nuprie Thorvaildi Peregrinatoris, & miraculum a Fridrico Episcopo ibi editum. 293. 297.

984. Thorvardus Spakhödvaris filius in prædio fuo templum condidit. 339.

1020. Biarnbardus Episcopus Anglus, cognomento dastus, in Islandia fuit pag. 30. cfr. Hist. Eccles. Isl. T. I. p. 86.

1026. Thorkell Egiolfi filius periit 36. 1027. Thorsteinn Kuggii filius occifus. 36. 1030. Rex Olaus Sanctus occubuit 34. 1031. Snorrius Pontifex decessit 36. 1042. Giffur Isleisi filius nascitur 36. 1047. Rex Magnus Bonus decessit. 34.

1054.

A. Ch.

- 2054. Leo Nomus Pontifex Romanus obiit. (Hift. Eccl. Isl. T. I. p. 264. n. a.)
- 1055. Isleifus Giffuris filius ad Episcopatum electus, inaugurationis cansa peregre proficiscitur. 14.

Henricus Conradi (qvibusd. Exemplat. Hungrvakæ, Henrici filius), Imperator Germaniæ 14. Johannes Hift. Eccl. Isl. T. I. 267. Henricus Niger. Chronolog. ad calcem Christnifagæ Henricus IV tus. Johannes Epifcopus Hybernus in Islandiam venit. 30. Hift. Eccl. Isl. T. I. p. 88.

- 1056. Isleifus primus Episcopus Islandiæ inauguratur ab Adalberto Archiepiscopo Bremenfi. 14. 16.
- 1066. Haralldus Severus Norvegiæ, & Haralldus Godvini filius Angliæ, Reges prælio cecidere. 34.
- 1069. Rex Magnus Haralldi Severi filius obiit. 34.
- 1073. Gregorius Septimus, antea Hilldebrandus, Pontifex Romanus creatur. 42. 43. n. 26.
- 1076. Sveinn Ulfi, five Estrithæ filius, Daniæ Rex obiit. 36.
- 1080. Isleifus Episcopus obiit. 24.
- 1081. Giffur Isleifi filius in Episcopum eligitur, stipulatusqve sibi a proceribus Islandis Le-

Yз

gum

A. Ch.

gum divinarum obedientiam, inaugurationis causa in Saxoniam atqve inde ad Gregorium VII. Pontificem R. proficiscitur. 40.

1082. Giffur Episcopus ordinatur ab Hardevico Archiepiscopo Magdeburgensi. 42.

1087. Obiere, Canutus Sanctus Daniæ, & Wilbelmus Conquestor Angliæ, Reges. 66.

1093. Obiit Olaus Qvietus, Norvegiæ Rex. 66.

1094. Obiit Hacon Magni filius (alias Thoreris alumnus vocatus) Rex Norvegiæ. 66.

1097. Decima in Islandiam introducta aufpiciis Giffuris Episcopi, Samundo Polybistore,

& Mario Skeggii filio Nomophylace, adjutoribus. 46. 48.

1102. Cenfus colonorum in Islandia habitus juffu Giffuris Epifcopi. 5. 2. eb. n. 34.

De altero Episcopatu, in Islandia Septentrionali erigendo, agi cœptum. 50.

Cædes Magni Nudipedis Norvegiæ Regis. 66.

1104. Ignis fubterranei ex *Hecla* monte eruptio.

1106. Jobannes Ögmundi filius primus Epilco-

pus Holanus inauguratur. 52.

Pascalis Pontifex R.

Ösfur Archiepiscopus Lundensis in Scania.

Digitized by Google

1108.

 \mathcal{T}

. I

Eysteinn,

Digitized by Google

A. Ch.

- 1108. Philippus Primus Galliæ moritur. 60. б1. n. 38.
- 1116. Obitus *Olai Magni* (Nudipedis) *filii*, Norvegiæ Regis. 66.

Cædes Magni Sancti Orcadum Comitis. 68.

Anni emortuales (pag. 68.) Marci Skeggii filii & Ulfbedinis, Legiferorum, incerti funt.

2117. Giffur Episcopus morbum sibi capitalem na-Aus est, Thorlakum Runolsi filium cepit adjutorem ac successorem in munere, peregreque misit inaugurandum. 54.

1118. Obiere:

Gissur Episcopus, 58.

Pascalis Pontifex R. 60.

Bolldvinus Rex Hierofolymitanus, 60. Arnballus Patriarcha Hierofolymitanus, 60.

Alexius Gracorum Imperator, ibid.

Philippus Svecorum Rex, 61. n. 38.

Sævæ procella, & annona caritas in Islandia, 62.

Tborlacus Runolfi filius Episcopus inauguratur, 72.

¥ 4

A. Ch.

- Eyfeinn, & Signplus Hierefolymipeta, Reges Norvegiz. 83.
- 1119. Gelasius Pontifex R. obiit. 82. n. 50.
- 1120. Haflidius Maris filius in comitiis vulneratur. 64.
- 1121. Jobannes Ögmundi filius Episcopus Holanus extinguitur. 74.
- 1122. Ketell Thorfteinis filius huic in Episcopa-
- tu fuccessfit. 76. Bergthor Legifer moritur. 36.
- Experim Magni filius, Norvegiz Rex mo-
- 34 . **Ritur. 84** ...
- 1593, Jus Ecalefiafticum Thorlaco Ketillianum promodelgarur. 76.
- 1130. Anacletus Secundus, Antipapa eceatur. 108. n. 75.
- 1133. Obiere:

· · · ·

- Tharlocus Episcopus Runalfi filius. 82.
 - Samundus Polystistor. ibid.
- Magnus Eynaris filius Epilcopus, eligi-
- 1134. Magnus Einaris filius peregre proficifcitur, & inauguratur. 90.
 - Prattum Fyrisleifense imer Magnum Sigurdi Hierosolymipetæ filium, & Haralldum Gillium, qvô vicus Haralldus in Daniam effugit, atqve ibi à Magno Episcopo donis colitur. 90,

1135.

Digitized by Google

A. Ch.

1135. Haralldus Gillius ad regnum revertirur.

Magnus Episcopus, donis honorificis ab Haralldo Gillio ornatus, in Islandiam redit. 92.

Henricus Primus Angliæ Rex decessit. 110. n. 82.

1136. Haralldus Gillius Rex, fraude civium (Bergenfium) interfectus. 108.

> Tborer Steinmodi filius facerdos, occifus. 110.

1138. Obiere:

Öss ive Asser, Archiepiscopus Lunden-

Anacletus Secundus Antipapa. 108.

1139. Cædes Regis *Magni Sigurdi filii*, & Sigurdi Slembidiákn d. Diaconi transfugæ. 110.

1145. Obitus Finni Halli filii, Legiferi & facerdotis. 110. n. 81.

Eugenius Tertius Pontificatum init. 132.

Ketillis Episcopi Holani, apud balneas Lögarásenses mors subira. 98.

- 1146. Biorn Gilfis filius, in locum Ketillis Epifcopus furroganur. 100.
- 1147. Idem Episcopus inaugurarun ibid. -Askell Archiepiscopus, ibid.

Y 5

A. Ch.

1148: Conflagratio villæ Hytardali (de cœlo ta-Etæ) qvâ Magnus Einaris filius Episcopus, cum hominibus LXXXII. unteriit. 102.

1149. Hallus Teiti filius, Isleifi Episcopi nepos, ad Episcopatum eligitur. 112.

1150. Idem Roma rediens Trajecti ad Rhenum moritur. ibid.

1151. Klangus Thorsteinis filius, eligitur Episcopus, ibid.

> Gudmundus Brandi filius, facerdos Hiardarholltenfis obiit 106. 107. n. 74.

1152. Klængus in Episcopum ordinatus revertitur in Islandiam, adducens secum Gissur rem Halla filium, Romá & Bario usqve reducem. 114.

1153. Klængus Episcopus templi Skalholtini ædificationem aggreditur. 116.

1155. Rex Norvegiæ *Sigurdus* (cognomento *Munnr*, facundus) Haralldi Gillii filius, occiditur. 134.

1157. Eysteinn Haralldi Gillii filius Rex Norvegiæ occiditur. 134.

> Jobannes primus Norvegiæ Archiepiscopus obiit. 134.

1158. Eyiolfus Sæmundi Polyhistoris filius, vir sepientissimus, extinctus est. 106. n. 173. Secunda ignis subterranei ex Hecla monte eruptio. 136.

1101.

A. Ch.

- 1161. Cædes Ingii, Haralldi Gillii filii, Regis Norvegiæ. 134.
- 1162. Hacon Humerofus Norvegiæ Rex interficitur. 136.

Biörn Gilfis filius Epifcopus Holanus obiir. 136. 126. n. 88.

1163. Brandus Sæmundi filius in locum Biörnis Epifcopus furrogatur, & in Norvegia inauguratur. 120.

Eystein Archiepiscopus Norvegia.

Joannes Lopti filius Bergis hyemat. 128.

 1164. Brandus Episcopus in Islandiam redux, fedem Holanam occupat. 128. Jobannes Sigmundi filius obiit 1137. n.

97.

- 1170. Martyrium Sancti Thomæ Archiepiscopi. 136. n. 95.
- 1171. Hreinn, five Reiner, tertius Abbas Thingeyrenfis, & primus Hytárdalenfis, obiit. 136 & 137. n. 98.
- 1173. Klængus Epifcopus fenecta & valetudine fessus, per literas veniam petit ab Eysteine Archiepiscopo, pluscula officii sui munera deponendi, & alium Episcopum surrogandi 128.

Biarnbedinn Sigurdi filius, facerdos obiit. 138.

A. Ch.

- 1174. Klængus Episcopus, venia Archiepiscopi impetrata, in Comitiis Episcopum elegit Tborlacum Tborballi filium, Abbatem Tbykvabaiensem. 130.
- 1175. Cædes Helgii Skaptii filii in Comitiis perpetrata. 138.

Klængus administrationem fedis Episcopalis deponit, & Thorlaco Abbati tradit. 132.

1176. Klangus Episcopus extinctus est. 132. Nicolaus Sigurdi filius occifus. 138.

- 1185. Paulus Sölvii filius, sacerdos Reykiabolltenfis obiit. 104. n. 70.
- 1186. Runolfus Ketillis Epifeopi filius obiit. 121. n. 86.
- 1191. Cæleftinus Tertius Papa R. sedere cæpit. 162. n. 5.
- 1194. Paulus Jonæ filius, Episcopus eligitur. 150.

1195. Canutus Sveciæ Rex moritur. 248.

Paulus Jone filius ad sacerdotium, & deinde ad episcopatum, inauguratur. 158 & 160.

Sverrer Magnus Rex Norvegiæ. 156. Abfalon Archiepifcopus Daniæ. 158. Cnutus Valdemari filius Rex Daniæ. 160. Petrus Epifcopus Roskilldensis. ibid. Eiricus Norvegiæ Archiepiscopus in Dania agit. 156.

Concilium

349

A. Ch. Concilium Episcoporum Bergis habitum, in qvo Crimen feloniæ Haralldo Orcadum Comiti a Rege Sverrere intentatum pertradabatur. 163. n. 7. Paulus Episcopus in Islandiam redit. 162.

1196. Einar Maris filius Abbas decessit. 248. Arius Biörnis filius decessit. 250. 1197. Sauctiras Divi Thorlaci clarescere cœpit. 176.

Obiere ;

Johannes Lopti filius, Pauli Episoopi parens; 174.

Hermundus Conradi filius. 250.

& Gudmundus Binlfi filius Abbas. 250: 1 Önundi Tborkelis filii incendium & mors. 250. n. 50.

1198. Translario (f. exhumatio) Santti Thorlaci Episcopi. 178. Obiere:

> Sigmundus Ormi fillus, 250. Kalfus Snorrii filius, ibida

Cœleftinus Papa R. 248. 162. n. 3.

1199. Festum Divi Thorlaci per totam Islandiam lege fancirum, 180.

Richardus Aegliæ Rex obiit. 250.

1200. Joannis Episcopi Holani fanctiras puplice recepta. 131. n. 89. Philippus Comes odiit. 248.

Thor-

A. Ch.

Thorleifus Thorlaci filitz obiit. 250. 1201. Obiere:

> Absalon Archiepiscopus Daniz, 248. 190. Brandus Episcopus Holanus, ibid.

Tbordus Snorrii filius, 250.

Haftidius Thovralldi filius Abbas, ibid.

1202. Gudmundus Arii filius ab incolis provin-... ciz feptentrionalis epifcopus eligitur. 192.

Sverrer Magnus.Norv. Rex decessit. 248. Joannes Grænlandiæ Episcopus in Islandiam venit, & incolas docuit rationem vini conficiendi ex baccis empetri nigris. 186. & 88.

1203: Gudmundus Arii filius Episcopus consecratur. 192.

Hacon Sverreris filius Rex Norvegiæ. ib.

Joannes Grænlandiæ Episcopus in Norvegiam, & deinde Romam, abiit. 1882 Gudmundus & Paulus Episcopi in Östfiordis conveninnt. 192.

Guttor-

Digitized by Google

Kinum e baccis empetri in Islandia. 188.

Tborkell Skumi filius obiit. 250,¹ 204. Obiere:

*Hacon Sperreris filius, &

.84 2 H

T- or-

A. Ch. '.) .A Guttormus, Norvegiæ Reges, 248. Berfius Hallthoris filius sacerdos. 252. 1206. Obiere: Haralldus Orcadum Comes, 248. Giffur Halls filius 196. Tertia ignis subterranei ex Hecla erup. tio. ibid. 1207. Nall Episcopus obiit. 248. Herdifa uxor Pauli Episcopi, & Halla filia, in amne *Thiór fá* aqvarum fubmerfione pe-(rierunt. 200, march and a second Initia turbarum inter Gudmundum Episcopumi & Kolbeinem Tumii filium, 216.17 1208. Prælium Videnesense, in quo Kolbeinn re, 220. £ Graffationes Gudmundi Epifcopi & affeclarum in Kölbeinis necessarios superstites. 1200. Proceres Cathedram Holenfem invadunt, & Gudmundum Episcopum inde deturbant. gg6 all a be folle i var . 1 Loptus Pauli Episcopi filius peregre proficifcitur. 226. Ingius (Bardi filius) Norvegiæ Rex. ibid. Hacon Comes (cognomento Morus) frater ' Ingii. ibid. 2 2 4 4 4

Digitized by Google

Biar-

A. Ch.

Biarnius Orcadensium Episcopus, auctor Poëmatis de Prælio Jomsvicensium. ibid.

Joannes Episcopus Grænlandiæ (de qvo pag. 186.) obiit. 248. & 186. n. 11.

12.10. Loptus Pauli Episcopi filius in patriam redit 228.

Munera splendidissima Paulo Episcopo a

- Thorere Archiepiscopo Norvegiæ mittun-

Gudmundus Amundii filius, segnomento Gris, decessit. 252.

1211. Nicolaus Epileopus Ofloenfix dona pretiofa minit Paulo Epileopo. 228.

2. Paulus Episcopus Thoreri Azchiepiscopo dono mitti Lituum ex dente zeti unicor-

nis faitum, 230.

2 4 **07 1011** 4 12 1

Ingene Terremotus in Islandia 232.

Luna *fangvinis instar rubra* apparuit.

Paulus Episcopus obiit. 238.

and a state where where

127

Index

Index

rerum memorabilium & nominum propriorum hoc Libro & Notis ad eum contentorum.

A.

A *bhatiffa* urbis Erfurdæ, Isleifi Epifcopi magiftra. pag. 13.

Abfalon Danorum Archiepiscopus 257. Paulum Joannis filium, Episcopatus candidatum, ad hospitium invitat 159. Eundem ad Episcopatum initiat 161. Fatis fungitur 190.
Adagia 9. 182. 210. 222.

Adalbertus Archiepisoopus Bremensis, Isleifum Episcopum confectat 15. Extraneorum Episcoporum ministerio uti vetat Islandos 19. Adflictiones corporis voluntariæ, Klængi & Pauli

Episcoporum 127. 185.

Agger ante fores templi Thingvallenfis, inde ad populum verba fecere Episcopi 41. 93.

Alexius Græcorum Imperator, obiit. pag. 61. Amundius Arnæ filius, faber lignarius, & Poëta.

171. Ejus, ut viri sapientis & veracis, carmina in testimonium allegantur 202. 224. Anacletus Secundus, Antipapa 108. n. Annonæ caritas in Islandia 323. 65.

Z

Arius

353

Arius Biörnis filius mortem obiit 151. n.

Arius Polyhistor, laudatur ut fapiens Historiographus 239. Ejus testimonium adducitur, de obitu Gissuris Episcopi, Islandiæ luctuoso 241.

Arnas, cognomento Architectorum princeps 119. Arnas Biörnis filius facerdos; Vifio qvæ illi eve-

nit hora emortuali Thorlaci Episcopi 83. Arnes, prædium, Cathedræ Skalholtensis possessio 97.

Arngeirr, frater Thorvalldi Spakbödvaris filii, templum a fratre ædificatum cremare frustra aggreditur. 309.

Arnhallus Patriarcha Hierofolymitanus, moritur. 61.

Arnorr Arndise filius, testis allegatur super Fridrici Episcopi per medios ignes processione. 290.

Artes, pingendi & celandi, Islandis notæ. 173. 231.

As, 1'3. (prædium Vstzdali, unde oriunda fuit Dalla, uxor Isleifi Epifcopi, tefte Grettis-Sa-

ga, Cap. XXVII. & XCI.)

Asgeirr, filius Giffuris Episcopi 65.

Ajkell Archiepiscopus, Klængum Episcopum inau-

gurat. 115. 133.

Affer Archiepifcopus, vide Üffur.

Atlius Robustus, patruus Thorvalldi peregrinatoris, cum familia sua baptizatur. 317.

Atlius

Atlins facerdos, pictor. 173. Austr-vegr. 336. 337.

B.

Barr, prædium in Borgarhördo. 31. Ballduinus Rex Hierofolymitanus, obiit. 61. Bár (Barium) 66. 114. 115. & n. 85. Bard, in tractu Fliötum, prædium 303. Bardus Jarli filius, five quod rectius conferur, Bárdus de Al. 255. Beiner Sigurdi filius, obiit. 139. Benedictus, frater Kanuti Sancti Danorum regis, in Fionia occubuit. 67. Bergtbor Legifer, obiit 87. Berferki (athletæ furentes), corum artes, & gestue immanes. 295. 297. Bersius Halldoris filius sacerdos, obiit 253. Biarnbedinn Sigurdi filius facerdos, obiit 130. Biarnius Orcadum Episcopus, auctor Poëmatis Jomsvikinga-drápa, 226. n. 24. 227. Biarnvardus (Bernhardus) Vilradi filius Epifcopus Anglus, cognomento Ernditus, Olai - Sancti confilio Islandiam petir 31. Biarnvardus, natione Saxo, Episcopus, habitat in Islandia 31.33. Ejus mirificæ confectationes & fanctitas 33. Cum Rege Haralldo Sigurdi filio non concordat, ibid. Regis Olai placidi rogatu Romam petit, pacem mortuis impetratum, ibid. Episcopus in Selia Za

Selia constituinur, ibid. Bergis moritur, ib. Summa ejus elogii, ibid.

Biörn Gilfis filius, Episcopus Holanus inauguratur. 101. Klængum Episcopum designatum literis ad Askelem Archiepiscopum commendatitis munit 115. moritur 126. &

n. 88.

Biërn facerdos, Pauli Episcopi Capellanus, & minister. 205. 215. Brandi Episcopi alumnus 215. laudatur a doctrina, ibid.

Biörn binn bagi architectus. 118. 119. 121. Blöndu ár (Oltium amnis Blandæ) portus. 19. Bödvar, filius Giffuris Episcopi, & frattibus patri folus superstes 59. 65.

Brandus Dálki filius, facerdos, Pauli & aliorum Episcoporum minister, 215. & n. 22.

Brandus Sæmundi filius, Episcopus Holensis inauguratur 127. Ut reliqviæ Sancti Thorlaci de sepulcro tollerentur, auctor suit, 179. Mors & summa annorum Episcopatus ejus, 191. 193. Elogium ejus, 193.

Bremen. 14.

Sec. 2. States of

ne poinceste te contra service

د

Bretlandia, ibi Sveinn furcatæ barbæ prædarur,

267. Breviaria facra, Klængi Episcopi auspiciis exferip-14. 125. seq.

::

part Cia abarto faraped Calices templi Skalholtenfis pretiofi. 93. 125. Calamitates Islandiæ, post mortem Gissuris Episcopi 65. tempore Pauli Episcopi, 253. n. 55. a angolicolifur Arrada Census colonorum copo habitus, 53. 5 Coelestinus Pontifex Romanus, 163. 249 Concilium Eplicoporum, Bergis celebratum, 169 n. 7. Convivium DCC. convivarum apud Klængum Episcopum: & Auctoris super eo sententia, 125. brona auro acupicta. Paulo, Episcopo muneri mista, 220. Jura Pastoralis, liber, quas res complectatur, 81. Cura Pastoralis, liber, quas fors manual spiles and some forst 1 thes fitter of Actem prehill -Film communication Dalla Thorvalldi filia, uxor Isleifi Epifcopi. 13.45-23 . Rem Lanilladein fedis Epileopalis intra pal 75. 127. rietes curat. 51. Decima, earim penfio în Islandiam introducta; qvibus aultoribus, & qvando 47 & 48. n. Decime quomodo diffribüte 45. Dens, sive Dentes ceti, linus (episcopalis) inde faltus dzisentele zminnifilm 1 munificas scandares mar

:) :

Dröfn,

Digitized by Google

Dröfn, petre nomen in Gardarikia, 336. Dröttfeti, nomen dignitatis antiqvum, 270.

E. gart 5

Einer Archiepifcopus, 193.

Einar Maris filius, Abbas, obit. 249.

Eiricus Norvegorum Archiepiscopus in Dania agit 157. a visu laborat. 161.

Eiricus in Snorraltadis, vinum e baccis empetri facit. 189.

Empetrum, ex ejus baccis vinum factum in Islandia 189.

Episcopos duos in una sede sedere alienum visum est Ossuri Archiepiscopo; & qvo pacto

hunç scrupulum idem removerit. 73. Episcopi peregrini în Islandia tempore Isleifi Epi-

fcopi enumerantnr 29 feqq. Gratiofi apud malos fuere ob lanitatem præceptorum 19. Qvidam eorum excommunicati erant. *ibid*.

Erfurda, urbs 13. Eruditio puerosum, illi vacahant Episcopi. 19.

75. 127. Ethnici, Fridricum Epilcopum & Thorvalldum a Godiis perfegyunur, & grobrofam in cos poëma condificiunt, 343. Prohibent cos obni (adire convenium in Hegranefo 327. Coacta multitudine, Epilcopum domi fuz vivum comburere constituunt; fed ea res, afiera C T eventu

Digitized by Google

eventu mirabili, in irritum & proprium iis malum cadit. 329. 331.

Eugenius Pontifex Romanus 132. n. 90. Eyiolfus Sæmundi (Polyhistoris) filius 106 & n. Eyiolfus Valgerdæ filius 313.

Eylifus Örn (aqvila) 255. inde derivatur fequens. Eylifs-fiall, nomen montis, & prædii 317. 319. Eysteinn (Magni filius) cum Sigurdo Hierofoly-

mipeta Rex Norvegiæ 83. obiit 85. Eyftsinn Haralldi Gillii filius, Rex Norvegiæ, cæfus. 135.

Eysteinn Archiepiscopus, falso appellatur in Jobannis Santti Vita primus Archiepiscopus Norvegiæ 135. n. 92. Klængus Episcopus per literas ab eo veniam petit officii deponendi 129 feqq. Brandum Sæmundi filium Episcopum inaugurat 127.

Eyversk, nomen mulieris patronymicum, ductum, ut videtur, ex Infulis Breidafiördenfibus, nifi qvis malit ex Infulis Veftmannorum duci. 10.

F.

Falcones, dono missi amicis exoticis a Paulo Epifcopo 231.

Finnus Halli filius Legifer & facerdos, obiit 110 & 111. n. 81. cum hoc non confundendus eft.

Z 4

Finnus

Finnus Halli filius, sacerdos tantum, & Ormi Thordi filii facerdotis occifor. 111. n. 81. Fridgerda, matrona Hvammenfis, Deos suos adorat, Thorvalldo de Christiana religione verba faciente 301. Thorvalldus in carmine fuo divinam illi Nemefin imprecatur. 303. Fridricus Episcopus, natione Saxo, Thorvalldum peregrinatorem baptizat, & ejus rogatu Islandiam petit. 273. Pro vate a Kodrane Thorvalldi patre habetur 277. Genium Kodranis tutelarem piis precationibus & aliis carimoniis pellit 283.285 legg. Per mediam ignium longitudinem illæsus ambulst a97. Anctoritates hujus mireculi reconfennie 200. Concumelias modeste fert 315. Pia ejus sententia de vindista propria homine Christiano indigna 317. Perfecutiones Ethnicorum in sum. Vide, Ethnici. Se a Thorvalldo fejungit, ob cædem Hedinis de Svalbardo, anque nimiam inclinationem Thorvalldi ad homicidis, 333. In Saxoniam reversus mira cum sanctimonia ætatem ibi exegit. ibid.

Eyrisleif f. Fyrisleifus (proprium nomen loci in Norvegia) prælium ibi confertum inter Magnum Sigurdi filium & Haralldum Gillium. 91.

Digitized by Google

G.

1

G.

Gardarikia, duversa est ab Russia 337. Dominium gvoddam in eam habuit Græcorum Imperator. ibid.

Gautland, prædii nomen 10, rectius Geitland. Conf. Landn. b. pag. 48.

Gelassus Pontifex Romanus 81. 83. Geller Bölverki filius, Legifer 36.

Genius faxicola, a Kodrane de Giliá religiofe cultus \$77. 279. Commoda enumerantur, - qvæ Kodrann eum in se conferre putabat. · . . e ibid. Offertur per fomnum Kodrani, deterrens eum a Christiana fite amplectenda, &c. 283. 287. 289. Kodrann illi per somnum cultum fuum renuntiat 201.

Gilia, przdium 33. 257.

Giffur albus, Christianam Religionem in Islandiam introduxit 11. Ejus matrimonia, & l}ber 11, 13. Iple filium fuum Isleikum peragre duxir, & Abbatifie Erfurdenfi literis instimendum dedit 13. Primum in Skalholto templum edificavit, ibid.

Giffur Episcopus, Isleifi filius, literas discit & facerdotio inauguratur in Saxonia 37. Ejus forma, statura, indoles 39. Marrimonium 37. Liberi 65. 67. Peregrinationes in juventa 39. Electo ad Episcopatum proceres Islandi spondent obedientiam in omnibus gyæ ex parte Dei mandaret 41. Episcopus inau-

Z 5

inauguratur 43. Autoritas ejus in Episcopatu 45. Templum eximiz magnitudinis in Skalholto ædificat, & sanctionem facir, ut Skalholtum fit sedes Episcopalis perpetua. 45. 47. Décimas in Islandiam facit introduci 47 & 49. Colonorum cenfum fieri curat 53. Incidit in morbum fibi lethalem 55. Eligit fuccefforem. ibid. Patientia ejus in morbo, & responsum memorabile fuper voto pro falute fua 57. Modestum ejus & pium responsum de loco sepulture sue 57 & 59. Disqvisitio de anno ejus emortuali 58. n. Mors ejus luctuofa 61. 241. Hæc portendebat calamitates Islandiæ fubsecutas 65. Jactura Gisluris Episcopi omnium consensu irreparabilis habita eft 61. Elogium ejus generale ibid & 241. Giffur Halli de Haukadalo filius, alumnus Thorlaci Episcopi Runolfi filii 77. Thorlaci de eovaticinium 79. Romam & Bárium usqve peregrinatur 115. Nomophylacis officium gessit 189. Ejus relationibus fundata est Hungurvaka 2. Ejus mors 197. Ejus laudes 2. 79. 115. 197.

Glumus Thorgilfis filius, refert miraculum Fridrici Episcopi in nupriis Haukagilensibus editum 299.

Gregorius Pontifex Romanus (Septimus, antea distus Hildebrandus) 42. 43. n. 20.

Grego-

Digitized by Google

٢.

Gregorius Pontifex R. auctor libri, Cura Passoralis, dicti 81.

Groa, Gifluris Epilcopi filia, Ketilli Thorffeinis filio (poltmodum Epilcopo Holenfi) nupra 59. Sacrarum virginum ordini adleribitur 67.

Guddalir (Deorum valles) nomen prædii 318. Gudmundus Amundii filius, cognomento Gris, obut 252. n. 53. (Same) Gudmundus Arii filius, facerdos 179. In locum Brandi Episcopi defuncti a Nordlandis subleginar, & ab Einare Archiepiscopo inaugu) ratur 193. notatur ob immodicas impensas in re modica, & præcepto nimis vigida; ibid. Elem ob hominum, & legum civilium contention 219. Turbæ inter eum & Kolvilo beigem Tumii filium exorte 217. Excommunicat omnes suz voluntati adversantes funestum Kolbeini & multis viris præclaris 221. Grassatur in necessarios Kobeinis 223. Pauli Episcopi confilium de turbis liumqve pecuniarium hane aderem oblatum, o dav refphit: 223. 225. Expellitur a proceribit ino de fede Cathedrali 227. Invitationem (ad domicilium) Pauli Episcopi spernit, & contillo greffuns ofus visat, ibid. Ejus letellitium von catur ab auctore Maleficorum congregatio, martin ibid. Gud-

Gudmundus Bialfii filius, Abbas, obut 250. n. Gudmundus Brandi filius, sacerdos 107. Ejus laus, & obitus, ibid. n. 74. Gudmundus Ketillis filius, obiit 139. Gudmundus Conradi filius, 105. Gudmundus Riki (Potens) 255. & 257. Gudnundus Sölmundi filius, paser Viga-bardii, 255. : Gudruna Thoroddi filia, Hendile Panti Episcopi ren uxoris ex forore neptis, & fatelie interitus locia 205, 207. Gunnlögus Monachus, laudet auflores de Mira-- culo Fridrici Episcopi 299. Testis laudatur 11. de jure pileationis Templi Holtensis 323. Gutbornus Finnalfi filius, lacandas, ab Isleifa .i. fuecessor Episcoparu proponinur 21. Nohuit id officium fuscipere, cum præfto effet F Giffur; Isleifi, filius 4 1. 1000 1101 11 1 Guttormus Norvegiæ Rex, obit 248. & n. 32, - Algeria - and the state of the "t∎ meri i e H. Sac einie ' alden i malimos 1 Hacon Herdibreidr (humerofus) Morvegiæ Rex, eners occifus 235. de la constante Hicon Magni filias (Haralidi Severi nepos vulgo be m poris-faftri .s: Thoreris alumnus cognomi-. natus) Norvegiæ Rex, døceslir 67. Hácon Sververis filius, Norvegiæ Rex 193. obiit gan i 249: 1 tal to le se dire dar Hácon

Hhcon (Galinn, morus) Regis Ingii frater, Comes Norvegiæ 227.

Haflidius Maris filius, in comitiis vulneratur 65. Erus lis cum Thorgilse Oddii filio 87.

Hafiidius Thorvalldi filius, Abbas, obiit 250. n. 43.

Hafur in Guddolum 319.

Hafur-biörn 87.

21

Halla, Pauli Episcopi filia, ejus artes eximiæ 201. 203. Interiit cum matre in amne Thiórla 207.

Halldora Eyiolfi filia, mater Klængi Episcopi 113.

Halldora Hrolfi filia, Gissuris Albi uxor 11. Hallfrida Snorrii filia, mater Thorlaci Episcopi 69.

Hallus Gissifiuris filius, 151. & n. 3. Hallus de Sida 87.

Hallus Teiti filius, 77. 105 & n. 72. Episcopus electus, Trajecti ad Rhenum morirur 113. Lingvarum in eo fcientia *ibid*.

Hamar-Kaupángur, Emporium Hamarenfe 158. Haralldus Gillius Norvegiæ Rex, pugnat in Fyriskeifo, unde in Daniam profagus donis a

Magno Einaris filio, Episcopo delignato, colitur 91. In regnum revertitur *ibid*. Laudatur a devotione, & in amicos largitate 93. Proditur a civibus (Bergenfibus) 109.

Haralldus Gormsonius (Gormi filius) Daniz Rex, paternitatem Sveinis Furcatæ barbæ inficiatur 263.

Haralldus Gudinæ (Godvini) filius, Angliæ Rex, prælio cecidit 35.

Haralldus Sigurdi filius, Norvegiz Rex, Materiem suppeditavit TemploThingvallensi 63. Ejus judicium de Gissure Isleisi filio 39. In Anglia cecidit 35.

Haralldus, Comes Orcadenfis, cum eo verlatus eft Paulus Johannis filius (postea Episcopus) 145. Feloniæ ab Rege Sverrere accusatur 163. n. Moritur 249. & n. 39.

Hardvigus Archiepiscopus Magdeburgenfis, Gisfurem Episcopum ordinat 43.

Haukadalus, prædium 13. 77.

Haukagil, prædium 293.

Hauki Berferki, Christianæ religioni adversantur

295. Fridricum Epifcopum, ut artibus Berferkicis fecum experiatur, provoçant, *ibid*. Certaminis hujus exitus 297.

Hecla (mons Islandiæ notisfimus), ignis ex ea eruptiones 69. 137. 197.

Hedinn de Sualbardo, ejus character, ftirps, matrimonium 311. 313. Orationem in comitiis habet adverfus Thorvalldum peregrinatorem publice ibi verbum Dei prædicantem, qva omnes a fide illi tribusnda avertit 313. Eum Thorvalldus in Norvegia fecit interfici 333. Hegra-

Hegranes, conventus ibi habitus 327. Hellgius Skaptii filius, occifus 139. Henricus (Primus) Angliz Rex, obiit 111. Henricus Episcopus in Islandiam venit tempore Isleifi Episcopi 31. Henricus Conradi filius, Imperator, urlo albo, ab Isleifo Giffuris filio Episcopo electo, donatur, & Isleifum literis commeatus per regnum fuum munit 15. Herads-vad, Conobium in Dania 160. Herdisa Ketillis filia, uxor Pauli Episcopi 145. Ejus laudes ibid. & 155. 169. 201. 211. In amne Thiórfá periit 207. Herdifa, Thordi de Höfdio gnata, uxor Atlii Robufti 255. Herfurda 12. vid. Erfurda. Hermundus Kodranis filius, obiit. 251. Hialltius Skeggii filius, Giffuris Albi gener. 11. Hlennius Grandævus, facra Christiana amplectitur 303. Hof in Vopnafiördo, prima habitatio Gifluris Episcopi 39. Holar in Hiallta dal, Cathedra Episcopalis ibi constituta 55. Hollt in Kólgo - myra, Mannii Christiani fedes. 321. 323. Homiliæ facræ, ad fola festa majora a Paulo Episcopo reductæ; & qva mente hoc fecerit 213. Hreinn

Hreinn Abbas, obiit 137 & n. 98.
Hraungerdi (fepes faxea) prædium 13.
Húngrvoka, Liber, cur ita dichus, 3. Cur conferiptus 3. 5. Qvando feriptus 139. n. 89.
Comparatur ab Auctore materiæ corneæ cochlearium 7. Et cur hoc 9. Chronologia ejus examinatur, & erreris arguitur 24 feqq. n. 14.

Járngerda, uxor Kodranls in Gilia, baptizatur, 299.

Ignes per mediam cœnaculi longitudinem more antiquo facti 295.

Illugius Leifi filius, faber lignarius 121.

Incendium villæ Hytardali 103. Incendium Önun-

di Thorkelis filii 251. n. 50. Incendium maris ante litora, prodigium 241.

Incesta nuptiæ 17.

Ingimundus Hafuris filius, qvinqvennis parvu-

lus Fridricum Epifcopum adiens, ultro baptismum petit impetratqve 319. 321.

Ingius Haralldi filius, Rex Norvegiæ, cæfus 134. & n.

Ingius (Bardi filius) Rex Norvegiæ 227. Initiationes plures facerdotalem antecessere 89. Inundatio maris, ei celer opum proventus comparatur 147.

Jobannes,

J.

369

Johannes, primus Norvegiæ Archiepiscopus, ob. 135. n.

Jobannes Episcopus Grænlandiæ, in Islandiam venit 187. Chrisma una cum Paulo Episcopo confecrat, ib. Islandis monstrat rationem vinum è baccis empetri faciendi 189. Romam proficiscitur ibid. Ejus obitus 186. n. 11.
Jobannes Hybernus, Episcopus, in Islandiam venit 31. Fertur a qvibusdam in Vandaliam profectus, multos ibi ad Deum convertiss, & martyrium passus essents.

Jobannes Lopti filius, Pauli Episcopi parer 143. Klængi Episcopi amicus fidissimus 123. Bergis hyemat 127. 129. Decessit 175.

Jobannes, frater Herdifæ, uxoris Pauli Episcopi 205.

Jobannes Ögmundi filius, Isleifi Epifcopi difcipulus 21. Primus Epifcopus Holenfis initiatur 53. Obiit 85. Sanctitas ejus qvando publice fuerit recepta 131. n.

Jobannes Sigurdi (& in nota, ex conjectura, Sigmundi) filius, obiit 137.

Isleifus Gilluris filius, peregre literas discit, & ad sacerdotium initiatur 13. Ejus forma & mores, *ibid*. Primus totius Islandiæ Episcopus creatur 15. Ærumnæ ejus in Episcopatu 17. Et jugis opum penuria 19. Miracula ejus 23. Multos in literis erudiit 19. Decessir 25.

A a

Jus

Jus Ecclefiasticum, a Thorlaco & Ketille Episcopis fancitum 77.

K. .

Kálfus Snorrii filius, obiit 251. n. 49. Kanutus Sanctus, Daniæ Rex, occubuit 67. Kanutus, Sveciæ Rex, obiit 248. n. 33. Kanutus Valldemari filius, Daniæ Rex, fuam auftoritatem interponit de maturanda inauguratione Pauli Episcopi 161. Ketilbiörn Grandævus 11. Ketell Hamundi filius, sacerdos, & famulus Pauli Episcopi 217. Ketell, focer Pauli Episcopi 145. 179. Ketell, filius Pauli Episcopi 149., Ejus artes 201. Obitus ibid. n. 18. Ketell Thorsteinis filius, Episcopus Holensis inauguratur 77. Res ab eo gestæ ibid. Septuagenarius comitia adiens, omnium clericorum precibus fe commendat 97.99. Inde Skalholtum ad encaenia invitatus, in balneis Laugaráfenfibus mortem obiit oo. Kiartans-giá, nomen proprium viæ montanæ. 319. Klangus Thorsteinis filius, Episcopus 113. Ejus forma, statura, indoles & mores, ibid. & 117. artes ibid. & 115. 121. Gratia apud populares & exteros 123. Inauguratur in Epifco-

Episcopum 115. Templum in Skalhollto ædificat 117. Sumtus ejus ingentes in hanc ædificationem, in hospitalitates in convivia, in munerationes amicorum 119. Auctoritas ejus in foro, & legum patriarum peritia 121. In Templi Skalholtensis initiatione convivium frequans & fumruofum celebrat, in qua re notatur ob magnificentiæ studium, justa præmeditatione destitutum. 123.125. Munera cum principibus exterarum regionum alternat 123. Simul in struit pueros, libros exferibit, & loqvitur ea quæ usus fert. 127. Vexat corpus suum variis afflictionibus religiofis, ultra quam priores Episcopi, ibid. In senecta a pedibus laborat 129. Episcopum eligit Thorlacum Thorhalli filium 131. Lecto hæret toto fere ultimo anno ætatis suæ 133. Moritur, ibid. Summa ejus elogii 139.

Eft .

Klængus Thorvalldi filius, peregre moritur 235. In eo laudatur spes viri primarii ibid.

Klaufius Thorvalldi filius 305. Nefariæ ejus adverfns ritus Christianos molitiones 307. & feqv.

Kodrann in Giliá 255. notatur a duritia & des fectu paternæ caritatis erga filium Thorvalldum puerum 257. Arguitur avaritiæ A a 2 & ini-

& iniqvitatis in mulchis & mercedibus fundorum ae pecudum (pecumarum) extorqvendis 259. 261. Religionis ejus genus fingulare 277. 279. Deum fuum, ut fallacem & infirmum, (per qvietem) repudiat 291. Baptizatur *ibid*.

Kolbeinn Tumii filius, turbas cum Gudmundo Episcopo exercet 217. Prælio cum eodem conferto morte occubuit 221.

Kolgumyri 322. & not. 1.

Kolus, Episcopus peregrinus, in Islandiam venit tempore Isleifi Episcopi, & ibi diem suum obiit 19.

Kolus, Episcopus in Vikia (Norvegiæ) Isleifi Episcopi discipulus 21.

Lakia-mot, prædium, fedes Frideri Episcopi, & Thorvalldi 291.

Lamberti Episcopi cantileaa, in aëre cantari vifa 85.

Laugar-ás (prædium) balneæ apud istud (five la-

vacrum calidum ipfius naturæ in produ-Aum) 99.

Laxárdalus, territorium 317. Leggus facerdos, Pauli Episcopi minister. 215. & 214.2

Lema-

L.

Zemarus, Archiepiscopus, officio mouss 43. Zeo, (Nonus) Pontiex Maximus 14. n. 7. & 15. Lingua Islandica, homini Germano ignora 275. Lituus, (scipio Episcopalis) ex dente (dentibus) ceti factus, dono missus Thereri Archiepifcopo, a Paulo Episcopo Johannis filio 231. Loptus, Pauli Episcopi filius, ejus artes 201. peregrinatio 227. Vitam religiofam amplexus decessir 200. 11. 17.

Lune, facies fangvinis influr; ejusque defectus fudo aëre 239.

erhau M. Colleged Consection

Magadaborg (Magdaborg, Magdeburgum) urbs Saxonie 42: 43.

Magni Bóni, Regis Norvegie obitus 34. Magnus Einari filius, Episcopus Skalholtenfis 87. Ejus genus ibid. Forma, indoles, mores, artes 39. Coopeatur in Episcopum ibid. Venit în amiciaam Regis Haralldi Gillii 91. Ab Ölfure Archiepiscopo ininatur ad Episcopatum ibid. Enimia ab Hasalido Rege munera accipie 93. Laudatur salido Rege munera accipie 93. Laudatur fpeciatim ab studio reconciliundatum discordiarum, & in hane rem liberalitate 95. Templum Skalholtenfe a fe suctum! confecrat ibid. Disat Cathedrans Skalholten-Aa 3 fem

374

fan 37. Incendio Hytardalenfi perit 103.

109. Qvid mortes genus fibi a Deo exopraverit nog.

Magnas Giliuris Halli f. filius 179. 237. Magnas Rex Haralldi (Severi) filius obiit 35.

Magnus Nudipes, Rex Norvegiz cecidit 67. Proavus fuit Pauli Episcopi Johannis fili

Magnus Sanctus, Comes, ejus cades 69. Magnus Sigurdi filius (Coccus) Rex Norvegia

109. Ejus cædes 1110 Magnus Thordi filius, facerdos Reykiaholltenfis 80.

Mána foff : lotis pilcature 323... Mána gardr 325. Utrumqve ex lequenti.

Mánius Christianus 321. A Fristrico Episcopi " baptizaur ibid. Ejus vine fantitas ibid. Devotios & in pauperes liberalitas 327. (1996) Tetisplum: in Holto (prædio fuo) condit 1996) Tetisplum: in Holto (prædio fuo) 1997) Tetisplum: in Holto (prædio fuo) 1997

717 ...

Marcus Skeggii filius, Legifer, Laudatur a fapientia, & arte poëtica 47. obiit 69.

Margareta Artificiofe, laudatur ab arte cælandi, & dentes (balænarum) fculpendi 231.

233.

Menfuræ ulnarum, qvomodo in Islandia auctoritate Pauli Episcopi fuerint determinatæ

189. 191. Mikligardr 334. Mollda gnupus 87.

Mors violenta, peccatorum remissionem promoreri_credita 102. n. 66.

Ň.

Niáll Episcopus, obiit;249.
Nicolaus, Abbas monasterii Thveráënsis, orationem habet in Templi Skalholltini confectatione 123.
Nicolaus, Abbas Nidrosiensis ibid. n. 87.
Sanctus Nicolaus, Episcopus Myrensis 67. 115. n. 85.
Nicolaus, Episcopus Osloënsis, Paulum Episcopum muneribus ornat 229.
Nicolaus Sigurdi filius, cæsus 139.
Novitates, exoticæ in comitiis Islandicis publicè

narratæ 93.

A z 🗛

Nord-

Nordlandi, (Islandiæ septemerionalis incolæ) preces admovent Gissuri Episcopo, de venia suum sibi proprium Episcopum habendi 52. Hujus petitionis sundamentum s. prætextus ibid.

Numerus Templorum, S' facerabrum, a Paulo Epifcopo in fue dioecchi initus, & qua de caufa 195.

0.

Oldnya Magni filia, Magni Episcopi noverea 87: Olaus in Hauka-gilo, focer Thorvalldi peregrinatoris 293. Templum in villa fua condit 299.

Olaus Kyrre (opietus) Rex Nervegies, Roman mittit pacem oratum defunctis 33. Decesfit 67.

Olaus Magni f. Rex Norvegiæ, obiit 67.

Olaus Santius, Norv. R. Eo auctore Biarnvardus Ernditus petin 31. Calus 34. n. 17. Undolfus, unus ex primis occupatoribus Islandiz 303. & var. 1962. D.

Önundus in Reykindalo, Christo nomen dat 303. Önundus Thorkelts fillus, moritut 251.

Ormus Pauli Epifeopi frater 167. Ejus elogium 191.

2 2 3

Ormus,

377

Ormus, frater Thorvalldi *peregrinatoris*, patri in deliciis fuit 257. Baptizari detrectavit 291.

Öffier Archiepifcopus, Johannem Ögmundi, Thorlacum Runolfi, & Magnum Einaris filium, Epifcopos ordinat 53. 73. 91. Ejus fub auspiciis condirum est *jus Ecclessificum*. Thorlaci & Ketilli Episcoporum 77. Diem faum obiit 110. n. 80.

P.

Pafcalis, Pontif. R. decessit 61.

Patientia erga contumaces & improbas, ad munus Apoltoli persinet 141.

Patricius (Sanctus,) Apostolus Hyberniz 141. Paulus Joannis filius, Epileopus Skalholltensis

143. Ejus genus, forma, ingenium ibid. Artes 145. Morts 147. 149. Matrimonium 145. 149. Peregrinatio, & literarum in Anglia fludium 145. Prætura 149. Hens erga Thorlacum Epifcopum avuncuhum fuum 151. Electus in locum Thorlaci Epifkopi, primum detrectat id muaus, fed tandem suscipit utilitatis publice gratia 153. Peregre proficifcitur inaugurationis caulà 155. Apud Regem Sverrerem hospiratur 159. 163. Sacerdos confectatur Aa 5 159.

159. Episcopus consecratur 161. Abfalonem Archiepiscopum, & ceteros inaugurationis suz promotores, donis remunerat 161. 163. Ejus jam Episcopi facti comitas & communitas erga subditos 167. 105. Lenitas præceptorum 195. Providentia circa rem familiarem 169. Hospitalitas ibid. Felicius 197. Amor in eum populi universi 169. 195. 197. Ædificationes fumtuofæ ad templum Cathedrale pertinentes 171. feqv. Iniqvitati mensurarum que ulnis exiguntur, invenit remedium 192. Luctuolam uxoris & filiz jacturam quomodo tulerit 209. 213. Et moderatio ejus circa sumus in harum exsequiis 209. 211. Institutum ejus circe homilias (seu facras conciones) 213. Qvoties iple qvotannis concionatus fuerit ibid. Cur diversis usus fuerit ministris, cum priores Episcopi semper eodem ufi fint 217. Implicatur turbis inter Gudmundum Episcopum & Nordlandos, & quomodo fe in hisce gesterit 219. 223. 225. Qvod temperamentum fecutus fuerit circa suæ dioeceseos incolas a Gudmundo excommunicatos 221. Suspettus fit Gudmundo, quali procerum partibus studeat 125. Muneribus honoratur a Thorere Archie-

Archiepiscopo, & Nicolao Episcopo, Norvegis 220. Amicos exteros donis colit; nominatim Thorerem Archiepifcopum 231. Morbum nanciscitur fibi capitalem 235. Ante extremam unctionem longum fermo-111 nem habet, atque ibi fedulò confitetur universa, qvæ se in Episcopatu admissse arbitrabatur, aliis cavenda: Condonationem offensarum omnes orat, & ipse vicissim dat 237. Placide decedit 239. Epilogus . Auctoris fuper ejus obitu confolatorius 243. Portenta ejus obitûs 239. Qvot annos Episcopatum gesserit 245. 247. Et ejus encomium ab Amundio Arnæ filio, poëmaibid.

Paulus Sölvii filius, facerdas 105. & n. 70.
Paulus Tbordi filius, obiit 137.
Feftilentia, in Islandia 65.
Petrus, Episcopus Roskilldensis 161.
Philippus, Francorum Rex, obiit 61. n. 38.
Philippus, Svecorum Rex, obiit 249.
Piratica, excreetur a nonnullis in Islandia, sedente Isleifo Episcopo 17.
Fiscatura, cjus in annibus exercendæ jus pecu-

liare 323.

J

Prero

Prærogativa, ſ. primatus præfumtionis, de qvalibet pæda indiviſa, commilitonum fortisfimo, ex lege piratica, conceſſa 265.267.
Procellæ vehementes, in Islandia 63.
Prodigia 83. 239. 241. 315.
Pfalterium (Davidis,) Ejus tertia pars qvotidie

cantata 79. Purpura candida 47.

1. ··· ·· · ·

R.

Ragnheida, uxor Hedinis de Svalbardo 313. Ragneida Thorballi filia, mater Pauli Episcopi

143. Rangár-ós, portus 39. Reges, ita appellati duces piratarum 263. Responsa memorabilia 57.73. Reykiaströnd, territorium in Skagafiördo 255.

Reykia-bollt, prædium, inde Thorlacus Runolfi

filius Episcopi titulum accepit 73. 75. Richardus, Anglia Rex, moritur 249. Rivus, per transversum cadens coenaculum 293. Roiskellda (Roskillda) 160.

Rada à Englandi (Rothomagus Nordinanniz) 30. 31. n.

Radolphus, Episcopus, in Islandiam venit, & qvamdiu ibi manserit 31.

Runol-

Runolfus, Episcop' (Ketilli) filius, templum Skalholtense carmine laudat 121. obiit *ibid.* n. Runolfus Thorlaci filius, pater Thorlaci prioris, Episcopi 69.

Rusfia, multos habuit Reges Imperatori Græco fubjectos 337. Diversa suit à Gardarikia ibid.

S.

Sacerdotes, numerati à Paulo Episcopo, vide Numerus. Sacerdotium, & munus Legiseri, penes candem

perfonam m. n. 81.

Sæmundus Hæbudensis 225.

Sæmundar-blida, territorium Skagafiördi ibid. Sæmundus (Polyhiftor) facerdos Oddenfis, ejus

laudes 47. Opera navara Giffuri Episcopo in Decimis introducendis *ibid.* & sequ. Obitus 85. & n.

Sæmundus, frater Pauli Epifcopi, ejus encomium

191.

Salmonum piscatus 223. Sandár-tunga, prædium 97. Saum-æsa 262. lect. var. Saxum, habitaculum Genii, qvem Kodrann in Gilia pro Deo coluit 279.

Scrinium,

Scrinium, reliquiis D. Thorlaci Episcopi à Paulo Episcopo concinnatum 185. Summa impensarum in id *ibid*, emagnitudo ejus 187. & aliorum eâ ætare in Islandia *ibid*.

Selia, Norvegiæ, (Infula) Sedes Epifcopalis 33. Sententiæ moralis 7. 125. 211. Memorabiles, vide Refponsa.

Sententiæ Biblicæ 203. & 207. Sigfufus Grimi filius, facerdos, fubmerfionis periculum evadit 207. Sigmundus Ormi filius, obiit 250. n. 47. Sigurdus Hiszolologineta Bex Norvegin gum

Sigurdus Hierofolymipeta, Rex Norvegiæ cum fratre Eysteine 83.

Sigurdus Haralldii Gillii filius (cognomento Munnur (Labeo, aut Facundus) 9. Rex Norvegiæ, interfectus 135.

Sigurdus Slembi-diákn, cælus 110. & n. 79. Skalbolltum, a qvo conditum 11. Sedes Epifco-

palis perpetua ex Gifluris Epifcopi fan-Etione 47.

Skarbendingur, nomen proprium pallii facri in Skalholto 97.

Skeggius, Fridgerdæ Hvammenfis filius, verba Thorvalldi *peregrinatoris* pro religione Chriftiana, in ludibrium vertit 301.

Skiádak, qvid fit 23. n. Cerevifiam ifthoc mixtam, fua benedictione innoxiam reddit Isleifus Epifcopus 23. Skidius,

- Skidius, Grandævus 255.
- Skribdr, nomen proprium calicis Templi Skalholltini 92. 14. var.
- Snorrius Karlis (Caroli) filius, Thorlaci Epifco-

pi, prioris, avus maternas 69.

- Snorrius, pontifex (Helgafellenfis) obiit 37.
- Snorrius Svertingi filius 107.

Snorrasftader, villa 188.

Sölmundus Eylifi filius 155.

- Somnia, Kodranis in Gilia 283. feqv. Somnium matris Fridrici Episcopi 327.
- Sörkver, Svecorum Rex, obiit 248.
- Sponfa fpiritualis, Episcopi recens inaugurati, vocatur ædes sacra cathedralis, per allegor riam 165.
- Steinunna, Thorgrimi (cognomento proceri, Landn. b. p. 277.) filia, uxor Giffuris Epifcopi 37. Cum viro Romam proficifcitur 39. Oeconomiam regit intra parietes Skalholltinos 49. feqv. Maritum de voto pro falute ejus nuncupando confulit 57.

Steinstader, prædium in Varzdalo 33.

Sveinn fissobarbus (seu, ut vocari solet, barbæ furcatæ) Daniæ Rex, ejus parentes 263. Piraticæ incumbit *ibid*. & qvidem ultra mare occidentale *ibid*. Belligerans in Britannia vivus capitur, & in carcerem conjicitur

citur 267. Inde merito Thorvalldi Kodranis filii liberatur 269. Testimonium ejus de Thorvalldo. 271. & 273.

Sveinn Ulfi filius, Daniæ Rex, obiit 36. n. 21. Sverrer Magnus, Rex Norvegiæ 157. Laudatur ab excellenti fapientia *ibid*. Paulum Johannis filium Epifcopatus candidatum perhonorificè accepit *ibid*. Docnit modum vini ex baccis empetri faciendi 189. Excessit e vivis 248.

T.

Teitus in Haukadalo, filius Isleifi Epifcopi 13. Teitus, Giffuris Epifeopi filius 65. De hoc plura noratu digna legere est in Vita Magni Nu-

dipedis Norv. R. Teitus, Ketilbiörni Grandævi filius, primus Skalhollti conditor 11.

Templa in dioecefi Skalholltensi numerata 195. Templum iu Aso apud Hialltadalum conditum

(qvod primum in Islandia fuisse credibile eft) 305. & fin. Hist. Mirsculose ab incen-

dio fervatur 307. 309. Templum Catbedrale, Skalholltenfe XXX. ulna-

rum 45. Intrinfecus & extrinfecus inauguratum 123.

Terræ motus funcitus in Islandia 137, 238. Tbiorsá,

Digitized by Google

384

Thiors-á, amnis nobilis 205.

Thomas (Sanctus) Archiepifcopus Anglorum, ejus pasfio 137.

Thora Pauli Episcopi filia, laudatur ab obsequio & amabilitate indolis 203. Annos nata XIV. oeconomiam Skalholtensem intra parietes regit cum omnium approbatione 211. 213.

Tborarinn, colonus Hvammenfis 301. Tborarinn Ivaris filius, occifus 87. Tbordifa mulier Infulana (Vide Eyversk) uxor fecunda Giffuris Albi 11.

Thordifa, Thoroddi pontificis filia, uxor tertia Giffuris Albi, & mater Isleifi Epifcopi 13.

Tbordifa bariola (vates) 257. Ejus de Thorvalldo Kodranis filio vaticinium 259. Scrupulus ejus de argento, qvod Thorvalldo abs fe dimisso præbebat pater 259. seqv. Thorvalldum educavit 263.

Thordus, frater Thorvardi Spakbödvaris filii, abhorret a nefario confilio fratris Arngeir-

ris 303. 307. Thordus de Höfdio 255. 301. Thordus Snorrii filius, obiit 251. Thoren Epifcopus 150. idem ut vide

Thorer, Episcopus 159. idem ut videtur cum fequenti.

Bb.

Digitized by Google

Tbo.

Thorer, Archiepiscopus Norvegorum, Paulo Epifcopo fplendida munera mittit 229. Paulus ei vicem munerum reddit 231.

Tborer Broddii filius (Viga-biarnii nepos) prior maritus Steinynnæ uxoris Giffuris Epilcopi 37.

Thorer Steinmodi filius, facerdos, cæfus 110. n. 79.

Thores (aliis Thorsteinn) maritus Margaretz Artificioliz, procurator honorum Cathedre Skalholltenfis 231.

Thorgils Oddii filius, ejus lites cum Haflidio Máris filio, & harum compositio 87. n. 57. Thorkatla Skaptii (Legiferi, ut videtur) filia, uxor Kerilli Giffurís Albi filii 11.

Tborkell Eyiolfi filius, periit 36. n. 22. Tborkell Grenjadi filius 302.

Thorkell Halli filius, Pauli Episcopi famulus, laudatur a donis docendi (concionandi) & morum integritate 215. In Canonicorum

coenobium fe confert, *ibid.* & 155.

Thorkell Skotakollus (Landn. b. 306. Skotakarl) 69.

Thorkell Skumi filius, obiit 250. n. 44.

Thorlacus Ketilli filius, levir Pauli Epikopi 179. 211. moritur 210. n.

Tborla.

Thorlacus Runolfi filius 69. Ejus genus, ingenium, mores 69. 71. Statura, forma 71. Literis imbuitur in Hauka-dalo 69. Cooptatur Episcopus 55. 71. Ea dignitate minus dignus videtur exteris, at mox ob responsimus. 73. Scrupulus fuper ejus initiatione, qvomodo remotus 73. Inauguratur in Dania 75. Multos in literis instruit, & Christianismum in Islandia multimodis promovet, *ibid.* Jus Ecclesiasticum componendum curat 77. Episcopatu utitur incommodo 87. Ejus exercitia qvotidiana, fecundum unum Hungurvakæ. Codicem 78. n. h. Piè moritur 81.

Thorlacus Thorarini filius 69.

Thorlacus Thorballi filius, Abbas Thyckvabæenfis 131. Klængo Epifcopus cooptatur 131. Ejus elogium 141. Vita ejus ab auetore Hungurvak.e fcripta 139. Ejus reliqviæ exhumantur, & decenter fuo loco componuntur 181. Feftum illi lege fancitur, votaqve & donaria fiunt, *ihid*. Primus fuit Sanctorum Islandiæ 131.

Thorleifus Thorlaci filius, de Hytar-dal 179. obiit 251. Thorlöga, Sæmundi Hæbudensis filia 255. B b 2 Thoroa-

Thoroddus in Hiallo, pontifex, avus maternus Isleifi Epifcopi 13.

Thorsteinn Aurifaber, & scrinii (Thorlaciani) artifex 185. n. & 231.

Thorsteinn, Halli de Sida filius 87.

Tborsteinn Hávardi filius (rectius Hallvardi, ex

Landn. b. qvæ & auctorem cædis nominat Einarem Hialltlandenfem 372.) cæfus 85. 87.

Thorsteinn Diaconus, in amne Thiorla perit 267.

Thorfteinn Kuggii filius, cælus 37.

Tharvalldus, Giffuris Halli filii filius 179. 199

237. 241.

Thorvalldus Kodranis filius, Peregrinator 257.

In pueritia obfequiofus erga iniqvum & immitem patrem, *ibid.* A Thordifa Vate educandus fuscipitur 261. Peregre profcifcitur 263. Sveini Fissbarbo tum archipiratæ militat, & ab eo omnibus aliis anteponitur 263. Ejus virtutes recensentur 265. Sveinem Regem & plures commilitonum in carcerem conjectos, suo merito inde liberat 269. Multas terras perlustrat 273. Baptizatur, *ibid.* Fridricum Episcopum persvadet ut secum in Islandiam eat, parentum & cognatorum convertendorum gratia,

gratia, ibid. In Islandiam veniens apud patrem hyemat, ibid. Ista hyeme parentes & eorum familiam ad Deum convertit 291. Qvo pacto hoc perfecerit fulè memoratur 275. feqv. Ipfe & Epifcopus domicilium fibi constituunt Lækiamoti in Vididalo, ibiqve IV. annos habitant 291. Thorvalldus matrimonium init 203. Qvid in istis nuptiis evenerit memorabile 295. feqv. (Vide &, Fridricus Episcopus, & Hauki.) Cum Episcopo in Provinciam occidentalem proficifcitur divini præconii causa, sed nihil ibi proficit 303. Speciatim Hvammi in Breidafiardar-dalis concionatus contemnitur & deridetur qvod ipfe carmine fignificat 301. In Provincia Septentrionali aliquot viros nobiles Christo acquirit 303. Divinum in comitiis universalibus faciens præconium, a Hedine Svalbardensi maledictis laceratur & neminem fibi credentem invenit 313. duos occidit, qvi fe & Episcopum carmine diffamaverant, qvod factum a Fridrico Episcopo improbatur 315. Qvarta (septima, vitiofe) hyeme Lækiamoti exacta cum Episcopo in Norvegiam proficifcitur, ibi incidens in Hedinem Svalbardensem hunc facit interfici 331. 333. Bb 3 Hanc

Hanc ob rem ab Episcopo relictus Islandiam repetere non vult piis rationibus inductus 333. 335. Iter susceptibilit in regiones exteriores Hierosolymam usqve 335. Ab ipso Imperatore (Græco) perhonorifice accipitur, & donis, ceu amicus, ornatur, *ibid.* Per islas regiones qvasi columen qvoddam Religionis Christianæ celebratur, *ibid.* Ab Imperatore constituitur præsses Russiæ & totius Gardarikiæ, potestate in multos harum regionum reges instructus 337. Ibi monasterium condidir, & in hoc monasterio vitam finiit, *ibid.* Annus æræ Christianæ, qvo in Islandiam cum Episcopo venit, determinatur, *ibid.* feqv.

Thorvalldus Reffonius 305.

Thorvalldus Thorkilli filius, obiit 251

Thorvardus (qvibusdam Thorvalldus) Spakhödvaris filius, fidem Christianam amplectitur 303. Templum condit in Afo villa fua 305. 339. Et qvando hoc factum, ibid. Atrox injuriarum vindex perhibetur 307. Torva fludir, (in Biskupstungis) villa facerdotalis, norabilis super ca observatio Bryn-

jolfi Episcopi 104. n.

Torvius Bödvaris filius, facerdos, & famulus Thorlaci Episcopi, ejus character, & studia

Digitized by Google

390

dia quotidiana 79. Perit incendio Hytardalenfi 105.

Trect (Trajectum) urbs 112.

Tropus, Allegoria 164. 242.

Turris lignea (five propylæum, porticus) templø Skalholtenfi a Paulo Epifcopo addita 271. fq.

V.

Velum, inter Christianos & Ethnicos in una domo coenantes, expansium 293.

Ver, territorium in orientali provincia (hodie Alfta-ver) 154.

Vestmanneyiæ (Insulæ Westmannorum 5: Scotorum, Hybernorum &c.) has omnes fere Magnus Einaris filius Episcopus suo ære emit, & donavit cathedræ Skalholltensi 97. Videnesense prælium 220. n.

Vidvika, prædium in Skagafiördo 303.

Viga-bardius 255.

Vilborga Giffuris Albi filia, Hialltii Skeggii filii conjux 11.

Vilbelmus (conquestor) Angliæ Rex, obiit 66. n. 40.

Vinum, e baccis empetri factum 189.

Visiones, vid. prodigia.

Ulastin (Uladzstir Snorrio) Hyberniæ provincia 66. lit. p.

B b 4

Ulfus,

- Ulfus, Episcopus Anglus, aliis Rudolfus, in Islandia fuit 31.
- Ulnæ, earum nova mensura lege determinata 191. Vid. Mensura.
- Votum pro restitutione annonæ in Islandia factum, auctoribus nominatim Paulo Episcopo, & Thorvalldo Gissuris filio 199. 201.
- Urfus albus e Grænlandia, dono datus Henrico Imperatori ab Isleifo Episcopo 15.

Index

Index Vocum.

А.

bud, inhabitatio (by, habito) 44. Afbera, bere af, excellere, superare. Afbar faunge bans of ödrum mönnum, cantus ejusalios (aliorum cantum) superabat 144. Afrektir, reditus, cenfus 50. Afrekit, decretum, decifum 176. (Particip. verbi ek tek af, pronuncio, decerno.) Afvendslur, (Cod. S. afvinnur, Cod. T. Afveitslur ex correctione A. Magnzi) expensa, sumtus 192. (Vendi, verto, qvafi!laversiones.) Afvinna, res vel negotium qualescunque impensas reqvirens 130. Qvandoqve ipfas impenfas fignifi-Oppositum Atvinna suo loco vide. cat. Agati, præstantia, interdum adverbialescit: agata vel, perbene 174. (ab á in adversus, & get adipifcor. quafi res valde expetenda.) Abyggia, follicititudo 6. alias Abugi, idem (ab á, & bugr, animus.) Akafi, akefd, vehementia 296. (Kaf, profundum aqvz, vel kapp, certamen, studium vehemens. Sed vide Ind. Gunnlögs. S. in hac voce.) Akafligr, vehemens, de calore 306. Akenning, specimen, majoris in minori similitudo 182. (Ab á in, & kenni, sentio, estque proprie senfus levis, guftus. Haud absimiliter Martialis, Lib. V. 6. 6. Sic Burrus cito fenciat parentem.) Alfa, Bb 5

Digitized by Google

393

394 INDEX VOCUM.

- Alfa, genus, pars, Af guds álfo, divinitus 178. (Icribitur bálfa, in 1. Eccl. Arnæano, cujus Indicem vide hac voce.)
- Algerr, perfectus 38. (gerr, factus, allr, omnis.)
- Albyfi, totum ædificium, omnes ædes, fimul 232. (allr, & búf, domus.)

Alir, facies, aspectus (1st, conspicio) 142. Alias Andlir, idem.

Alldinn, fenex, fenefcens 302. (Participium fine verbo, ab Alldr, ætas.)

Allgöfigr, pervenerabilis 10. (All, partic. infeparab. valde, & giöf, donum.)

All-fkörugr, valde gravis 70. Skörugr, gravis, ftrenuus. (Skör caput, qvod à Gr. Kógßn idem.)

Almalltr, neut. Almallt, qvod in ore est omnibus, in communem confensum venit 154. (Participium fine verbo, allr, & mali dico, censeo.)

Ana, concitato impetu ferri 54. var. lect.

Andftreymr, adversus, arduus, difficilis 150. (de perfona) 232. q. d. adverso amne, (and, partic. infeparab. contra, & ftraumr torrens.)

Aneriaz, irretiri, implicari 220. (Net, rete.) -

Anns à bendr einum, moleftiam cui faceffere, aut premere quem violentius de morbo, var. lect. 54. (Onn, cura, labor, moleftia.)

Ann-marki, vitium, defectus 72. Affine videtur + annmerki, terminus, limes.

Aptr-reka, (adv. pro adject.) repulsus 90.

Aptr-suir, defiderium rei perditæ 266. (Ubi aptursia mendose expression est, aptr, retro, & se, video, qvasi respectus ad amissum) Alias Eptirsiar, idem ibid.

INDEX. VOCUM.

Ar-bos, annonz in melius mutatio 198. (Ar, annus, annona, bos, correctio, levamen.)

Ardr, aratrum 210. (à Lat. aro.)

- Arsid, feftum anniversarium (f. dies emortualis defuncti alicujus, a superstitibus quotannis in memoriam revocandus. Annale simpliciter dicunt quidam) 132
- A-fattr, confentiens 92. (ab á, & fatt, fatt, confenfus, compositio, qvod porro à fet pono, compono, fedo)
- A siá, inspectio, suspicium 120: alias est respectus, patrocinium (á, & se specto.)
- Aftar-hygli, benevolentia, sedulus amoris affectus 330. (Aft, amor, vid. Gunnl. S. Indicem, & Hygli, cura, vid. I. Eccl. Arn. Indicem.)
- Aft-gódi, munus f. beneficium amicitiæ & favoris ergo datum 196. (áft, & gódi, bonum- Sed Cod. S. hic legit; bann þótti öllum mönnum aftgódr, 5: erga omnes benignus judicabatur five promtus ad amandum omnes, Godr fumitur interdum pro largo. Bandamanna S. Oddr er godr af fenu 5: Oddus pecuniæ largus elt.)

Aftfall, amabilis 168. (qvasi gratia felix.)

Aftud, amor, benevolentia 164. (Aft, & Ud animus.) Aftudligr, amabilis, gratus 76.

- 'Atfong n. pl. apparatus 164. (at, ad, & fa, capio, acqviro.)
- Atför, invalio 222. & 330. ubi male impressium est arferd. (at, & ferr, eo, quasi adirio: Adire pro invadere invenitur quoque apud Latinos.)

At-gervi,

396 INDEX KOCUM.

- At-gervi, qvaliscunqve animi vel corporis elegantia five naturæ beneficio, five ftudio & exercitio qvæfita 60. (gerr at fer, iis qvæ virum ornant plenè inftructus; Urdu allir à eitt fattir — at einngi madr hefdi gervari at fer verit enn Sigurdr Slembir um alla hluti 2: inter omnes conveniebat neminem hominum iis] qvæ virum ornant undiquaqve inftructiorem fuisse Sigurdô Slembere. Hryggiarftycki.)
- Argervi-madr, homo bonis artibus imbutus 200. (reetius & svavius qvam Argervis-madr.)
- Atfoku, incursio, invasio (hostis). 2) advenarum freqventia 18. (Seki, qværo, peto. Angl. a Seek. Lat. Sequor.)
- Astradr, Octogenarius 54. (radr, vel à röd, qvafi qvi decadem annorum ordine octavam implevit; aut est metathefis, pro, ardr, qvasi octo decades annorum gestans.)
- Arvinna, labor rusticus qvaliscunqve, qvo victus & opes parantur. 2) Latius vitz sustentia, victus, commeatus labore partus 324. 3) Operz, fervi. (Vinn, laboro: Dicitur & ad vinna as einu, conficere, consumere qvod, unde forsan Arvinna propriè, res ad vitam necessaria, qvz usu consumitur.)
- Avarp, allocutio. 2) fententia, judicium 70. Ubi, hann var kalladr — ecki — allskörugr at ávarpi vel-flestra manna 2: vultu aut gestibus haud fatis gravis habebatur, ex plerorumqve bominum sententia. (Est autem ávarp vox elliptica, nam deess ords, diciturqve at verpa ordi á 2: adjicere verbum,

IND<u>EX</u>, VOCU<u>M</u>.

verbum, pro, alloqui quem, & fententiam ferre de re qvadam. Verp, jacio.)

397

- Audgarligr, vilis, parvi pretii, tenuis 278. Vi vocis, facile parabilis (aud, partic. infeparab. facilitatem defignans, ger, nancifcor.)
- Audn, f. defertum 288. (audr, vacuus. forte ab o particula privativa. vid. audvandr.)
- Aud-rád, Audradi, qvæstus. opum paratio, opes, fortunæ 48. 154. (aud, & rád, conditio. Mirè convenit Latinum Facultates, Facile agere &c.)
- Aud-farr, evidens. confpicuus. 264. (aud, & farr, vifibilis, a fe video.)
- Aud vandr, minus industrius, negligens (particula privativa o au, aud, formæ variabilis eft) 214. Cum autem non fit veri fimile, Auctorem prædecessor Pauli Episcopi appellasse Negligentissimos, rejicienda prorsus videtur ista Lectio Audvandastir, aut per facile solertissimi exponenda, qvanqvam vix hoc admittat analogia Lingvæ; reponendum igitur Rádvandastir, vitæ integerrimæ, aut morum censores gravissimi, ex Cod. Svec. & S. qvi & hoc loco habet voro fuerunt, pro ero, & kunnu potuerunt, noverunt, pro kunna; qvæ lectiones ceteris præferendæ.

Aud-afi, audbafi, opes, divitiæ 88. vid. audrad. Averki, læsio 222. vid. Olavii Indicem ad Landnáma-bok.

B.

Bardagi, pugna, cædes 220. 2) correctio, castigatio 56. (beria ferire, & dagi, de qvo vide I. Olavii Glossar. Syntagm. v. dagr. Proprie Bardagi eft ver-

INDEX VOCUM.

verberatio. *IGrágás* in Vig*floda* 117. translate etiam calamitas, plaga een plage. Spec. Reg. 348. coll. 349. Literæ Eyftein's Archiepifc. in Hift. Eccl. Isl. T. 1. pag. 236. Literæ Eyrici Archiepifc. ibidem pag. 253.)

Beckr, rivus 292. Germ. Bacb.

398

Beini m. hospitalitas 166. (beinn, rectus, directus; item

hofpitalis, expediens & promovens alterius iter. Bera, ferre, bera fram, gerere (negotium, officium) 210. bar til, accidit, contigit 134. 188. Naud bar til, necessife fuit. usus tulit 126. beraz at, accidere 98.

Betr (adverb. comparatio) plus, magis. betr enn áluar lángt, unâ ulnâ longius 186. (vel, bene, multum.)

Bialla, nola 32. Angl. Bell. bella, ferire, feriri cum sonitu.

Bid f. exfpectatio, mora. gódr i bidam, longanimus, in expectando facilis, moræ patiens 218.

Bida, morari, exfpectare 222.

Bida, pati 206.

Bifala, commendare 242.

Bila, deficere 198. (bil, intervallum, locus vacuus.)

Biórr, domús frontispicium 172. Præterea de omniforma triangulari dicitur. Aliud Biór castor, fiber.

Birti f. lumen 274.

Birtaz, apparere 286. (utrumqve horum a biartr lucidus, clarus.)

Bi/kupsdomr, bi/kupsdami, dioecefis 244. Bi/kups-efni, vid. Efni.

Blendinn, blandinn, mixtus 98. (blend, & blanda, misceo) Blid-

Digitized by Google

INDEX VOCUM.

399

Bragd,

Digitized by Google

- Blidgedr, miti animo, comis ingenii, humanus 248. (blidr, & ged, animus.)
- Blidlæti, comitas, hilaritas 212. (blidlåtr, & blidr.)

Blúdnetur, noctes sangvinis, i.e. proximum a cædetem. pus 222. (blód, & nött, nox.)

Blód-asir, (f. pl.) extrema sangvinis 222. cædes recens & novisfima intelligitur; parte posteriore petita ab asur extremitates, limites (panni, corii, calceamenti.) Vel Blód-asir, (m. sing.) furor sangvinis, animus cæde motus, ab Æsa incitare, concitare ad iram (blód-asir non adess in Cod.S.)

Bók-víf, doctus, literatus 30. (bók, liber, Víf vel Vífs, fapiens.)

- Bolr, truncus (arboris, corporis, ficut Limar utriusqve brachia dicimus) bolvoxtr medii corporis statura 38.
- Bordi, velum, aulæum 96. Edda Sæmundi fæpius habet. Hodie Bordi fimbria, limbus veftis ornamenti caufa affutus (à bord, & bard ora, extremum rei.)

Bot'f. emolumentum, lucrum 152.

- Bóta-lauff, irreparabilis 288. (bót, & lauff, qvod in compolitione privationèm defignat.)
- Böl n. fing. malum calamitas. 246. (Dativo antiqv. bölvi, genitivo plurali bölva.)
- Brád f. celeritas, raro ufurpatur, præterqvam sjbråd celeriter, primo f. præfenti tempore 232.

Brádr celer, citus, præceps 222.

Bragd, motus, momentum, temporis articulus. *Jkamms* bragdf cito, brevi 146.

Bragd, vultus, compositio, med döpru bragdi, moesto vultu, nubila fronte 282. conf. Jfirbragd. (bregd, verto, muto.)

Brenna, ardere, Siórinn brann, mare æstuavit 240. Brikur (f. pl. s fingulari brik.) Tabulæ ereftæ in templis ornamenti gratia 172. var. lect.

Brizl n. exprobratio 316. (bregda objicere, exprobrare.) Brizgdian, versatus exercitatus 88. (construitur cum accusativo rei adjecta præpositione vid. ad. å bragd.)

Bú, hofpitium 168. Hinc gódr búþegn, homa hofpitalis, & inhofpitalis. Grettis S. & Olafs S. Tryggvaf. item bui alienus, extraneus, ut búibundr, nunc pravè búa bundr & bu-bundr, canis extrarius; búi-gridúngr, taurus extraneus. Pórfteins S. Hvitá fub finem. Sed Bú proprie fumitur eadem pagin. apud Noftrum var lect. Ein/kis þurfti í bú at bidia 2: nihil ad oeconomiam fuftentandam deerat.

Byiar menn, cives, oppidani 108. (byrr, villa, oppidum.)

Bylibur, turbidus, turbinibus inqvietus (aër, cælum) 206. bylr fonitus, ftrepitus, turbo.

Baklingr, libellus 2. 6.

Bakur, genitivus antiqv. à Bók, liber 88. var. left. ex numerofa auctoritate Codd. optimorum.

Bana-balld, opera precibus data, precatio 98. (ban precatio, belld, ago, exerceo.)

Digitized by Google

Banaballds-madr, crebrò precibus vacans. 70.

D

Dádhittir, virtutis inventor, i. e. homo virtuosus poët.

Daufr, daufligr, triftis, moestus 6. (Germ. Taub.)

246 (Dád, actio, virtus.)

Deilld, lis, disfidium 94. (Deili, divido.)

Dags, diei, eleganter abundat 24. Dapr, obscurus, decolor, moestus 282.

Döckr, ater, obscurus 286.

: ' :

Draga, trahere, Draga undan, differre, in aliud tempus transferre 222. dragaz undan, (Deponens intranfitivum, pro, draga fik) fubducere fe, fubterfugere, ibid. Dreifa, spargere 282. Drepa, ferire, cædere 296. drepa yfir, distimulare 212. (inde yfirdrep/kapr, hypocrifis.) Driupa, stillare. 2) oculos demittere, pudoris vel moeroris causa 64. Drupna, vultum dejicere 240. Driupr, qvi præ pudore vel triftitie vultum demittit. Affine Germ. Trub, turbidus. Dymbil-dagar, hebdomas sancta, puscha proxime præcedens 62. Dan : Dymmel-uge, ob campanarum filentium', a dum domm mutus; hinc feprimana furda medii ævi Latinis dicta conf. Kriftn. S. Dyrdar-madr, vir præftantisfimus, gloriofus 78. Dyr gedr, præstantis indolis, excelsi animi 244. (poët. dyr, pretiosus, ged, animus, unde gedr contra-&e ex gediadr.) Dyrligr, eximius, laudabilis 210. Dægr, Digitized by Google

Degr, n. dies naturalis dimidia 12. horz. Tveggia dagra fasta 24. horarum jejunium 180. Diminutivum a dagr dies.)

Dami, documentum, exemplum 244.

E.

Efni, res, materia 252. Hinc Biskups-efni, candidatus episcopatus, Episcopus designatus 156.

Efri, ulterior, posterior 22. Efstr, ultimus 204.

Eginligr, proprius 324. (ek á possideo.)

Einmalle, de qvo omnes idem dicunt & fentiunt 34. (Participium fine verbo, eins, unus, & mál fermo.)

Einna, adverb. infeparabile, unice, fingulariter, præfertim. Einna meft, qvam maxime 278. Einna/kylldaft, longe juftisfimum 320. (Tantum jungitur fuperlativo.)

Einrann, fuum unius confilium, feqvens 234. pro einradn, a rád ratio, confilium. (aut à rana, fenfus intellectus, ratio; ut fit einrann, fui fenfus & cerebri.)

Einseto-madr, auschoreta 324. (Einn, fit sedeo, manco, & madr.)

Elldaz, Ellaz, fenescere 128. (Elli, fenestus, aldr, ætas.) Elldstockr, titio 296. (Elldr, ignis, stockr, fustis.) Elna v. n. crescere 54. fere de morbis. (El, alo.)

Ellta, pellere, expellere 286.

Em, fum 308. Gr. Eiui. Angl. Am.

Endemi eindemi, res unius exempli, infolens & inauditum qvid 16. (einn unus, dami exemplum.) Endaz, fufficere 96. (Endir & Endi, finis.)

En-

- Endilángr, fecundum longitudinem totus 294. (Endi, & lángr longus)
- Eptir-gerd, exfeqviæ 198. (eptir, post, & geri facio. qvasi officium postbumum 5: defuncto præstitum, parentalia)

Eptir-liggia, relinqvi, omitti 198.

Ervidr, moleftus 18. (Ervidi, labor.)

F.

Fagnadr, lætitia, gaudium. Fagnadar erendi, oblectans veniendi caufa 166.

Fagr-eygr, ferenis, claris oculis 142. (auga, oculus.)

- Fagr-bárr, pulchricomus 142. (Fagr, pulcher, & bárr, pro bardr coma præditus. bár coma.)
- Falla cadere. Falla i Jkap, gratum effe 8. Falla i ged, idem 6. Falla i bag, feliciter cadere, contingere 223. Falla or minni, memoria excidere 2. Falla nar, tangere, commovere 60.
- Fályndr, taciturnus 148. (fárr, & lund lyndi, ingenium.)

Fángelsi, carcer 268. (fánga capio.)

- Fárr, paucus. margs fátt, rerum multarum defectus 146.
- Faraz, perire 106. (ab activo Fara cum Dativo, e medio tollere, uti at fara fer, feipfum interficere.)

Cca

Faft.

Fáfradi, f. infcitis, ignorantia 198. (ubi genitivus, cafus est. Fárr paucus, Fradi f. notitis.)

Farar /kiori m. jumentum 204. q. d. itineris accelerator. Alias Skiéri idem.

Far-madr, qvi naviculariam facit 38. (för pl. farar, navigatio, for navis,)

Fastergr, fixis oculis 142. (Fastr firmus, eygr eygdr oculis præditus, ab Auga oculus.)

Fá-tídindi, res novæ raro auditæ 252. (fárr, & tídindi.) Fe-faftr, pecuniæ tenax, non largus 78. (fe, pecunia, faftr.)

Feginfamliga, lubenter, cum gaudio 44. (Feginn vid. in Gloff. Syntagm.)

Fegin-fogur, grata nuntia, fama exoptata 182.

Fegr, fato vicinus, cui mors imminet 206.

Fella, dejicere, Fella nidr, negligere, omittere 6. Fella bæn at einum, orare 50. (qvafi preces admovere.)

Fertugr, qvadragenarius 57. (fiórir, qvatuor, tugr, decas.)

Fefta, figere, fefta i minni, memoriz mandare 2.)

Fiall-brapi, Fiall-drapi, frutex 308. conf. Kriftni S. in v.

Fiár-leiga, ufura, foenus 260. (ita melius capitur, qvam pro mercede pecudum. Fe, pecus, pecunia,

Leiga, locatio & ejus merces.)

Fiar-lagr, remotus 324. (fiarri, procul, & liggia jacere, pofitum effe.)

Finstugr, qvinqvagenarius 80. (fimm, qvinqve, Tugr.) Fingr-gull, digitale aureum 126.

Finna, invenire. Finna at, corrigere, castigare, vituperare 176.

Fiolld f. Fiolldi m. 292. a fiollda bajum in villis plusculis 232. (coguat. Germ. Viel multum.)

Fiol/kyllda, officiorum multiplex occupatio 232.

Firra, privare. Firra bájka, periculo liberare 224. (fiarri, procul.)

Flyta, accelerare 160. (flistr, citus.) Flytia, vehere, ferre, referre narrare 282.

Fo.

405

- Foringi dux, ante fignanus 336. (for, prz, ante, ingi est mera formatio nominis.)
- Forlag n. vitæ fustentatio, victus 198. (at leggia for, ad alimentum destinare.)
- Forlog n. pl. fata. 2) vitæ ratio, conditio 226.

Formali n. præloqvium 122.

- Forrád, administratio 132. (fór & rád potestas, imperium, regimen.)
- Forvitri, homo perspicax, prudens 38. 46. (for, & viturr.)
- Fóftrjörd, folum natale; patria 334. (fóftr nutritio, & jörd.)

Frackar, Franci 60.

Fráfall, decessur, mors 134.

- Fram. kvæma, producere, proferre, promovere 178. (fram, foras, prorlum, kem, active, venire facio, duco.)
- Frekliga, plene, satis superqve, affatim 236. (frekr, avidus it. magnus.)
- Fremin, agere 140. (fram.)
- Frida, pacare, pacem facere. fyrir einum, pacem impetrare cui 32.

Frodleikr, scientia, notitia 4.

- Frumtekia, prærogativa, primæ optionis jus 266. (frum, inseparabilis, partic. primum, tek, capio.)
- Frædi f. fama, notitia 316. (Gr. opaidy, cognitio.)
- Frægd, fama, rumor 334. laus 270. (freg, rogo, fando audio.)
- Frand-rakinn, pius, in cognatos officiofus 88. (raki, colo.)

Cc 3

Full.

Fullrads famer, reddendæ vicis studiofus, jus talionis amans 88. fullradi, talio. (fullr, plenus, justus, rád, conditio. nifi malis arcessere ab reidi, pendo, folvo.)

Fulltriei, amicus, fidelis 150. (trui, credo.)

Fyrirbyggia, providentia 230. (fyrir, ante, bugr, animus.)

Fyrirlása, deferere, relinqvere 280. (qvali omittere, prasermissere.)

Fadaz, ali, victitare, vitam suftentare 324. (fadi, alo.) Falaz, consternari, de eqvis 328. (fala, terrere.) Fari, instrumentum, it. facultas 156. (ferr, eo.)

G.

Gagaftadligr (pro Gagaftadiligr, qvod mendum eft) contrarius, oppofitus 284. (gaga, gega, contra, ftanda, ftare.)

Gánga, ire, Gánga af fer, in pejus mutari 220. Gánga undan, deferere, fubducere fe 150. Gánga as

fölo, ex voto cedere 196. Gánga vid (qvod & dicitur, Gánga gegn, Gánga med, medgánga) fateri 262.

Gard-bverfa, f. area, locus circumfeptus 324. (Gardr, fepes, bverf, circumeo, circumdo, cingo.)

Gefa, dare, gefa upp, de jure cujusqvam rei cedere, millum facere 226. Sva mun mörgum gefit vera, ita cum multis comparatum esse credo. 2.

Gegna, occurrere, respondere, Gegna ping farar.kaupi, itineris comitialis censum solvere 52. Sem best gegndi, prout optime convenit 160.

Ger-

- 407
- Gerfemi f. res pretiola 14. homo præltans & eximius 114. (giorfamr, perfectus.(
- Gerviligr, honestis artibus (probe) instructus 164. de templo (gervi, f. habitus.)
- Gestrifni f. liberalitas in holpites, holpitalitas 118. (gest-risinn, holpitalis. gestr, holpes, risa, surgere, sublimem esse.)
- Geta, accipere, confeqvi 300. Impersonaliter, gat nar bvergi ber á Islandi, nusqvam fere baccas in Islandia habere erat 9. nullus earum dabatur proventus 188. divinare 306

Geyminn curans, observans tenax 332. (Geymi servo, curo.)

- Gift, gipt, donum, munus 14. 60. fortuna, felicitas 174. (gef., do.)
- Gifta (rectius, giptu) fortuna 202.
- Gim-fteinn, gemma 124. olim gimr idem. (Gim ignis, Edda in ignis vocabulis. qvafi lapes igneus 5: fulgens. ita ut non fit necesse à Gemma, derivare.)
- Giöfull, largus, munerofus 12. (gef.)
- Glikia likia, asfimilare, glikia eptir 214. (Germ. Gleichen, Lik, facies, corpus.)

Glófi, chirotheca, pl. glófar 228.

Glepr, imprudens factum, delictum 290. (Vid. Olav. Glossar. Syntagm.)

Gnotra, notra, notra, crepare 56.

Gódbáttadr, humanus, bonis pulchrisqve moribus 272. (gódr, bonus, bættir, mores,junde bættadr, moratus.)

Cc 🖡

Godi,

- Godi, antlites, curio, qvi tam sacris, qvam civilibus præfuit 12. (scribitur & Gudi, Gud, God.) Aliud Godi, bonum, lucrum commodum.
- Godords modr, toparcha, præfectus 148. Christianum officii nomen; sub ethnleismo fere dicebatur, gódi.

Gódr, bonus, facilis, ölmafu-gódr, in pauperes beneficus 116. gódr i bidum, occasionem five opportunitatem aqvo animo exspectans, vid. Bid, & aftgódi.

Grafa, sculpere 230. (Germ. Graben, calare.)

Gramr, rex poët. 244. (ubi Solar-gramr, rex folis, Deus.)

Greida, expedire 272.

Greidir, qvi expedit, tradit, dat 244.

Greipa, prehendere 302.

Grenia, rugire 296. (forte à Grad, grâdr, grâdi, ventus vehemens)

Gada, augete 196. par gaddi i mith metord hans, id ejus honores multum ad auxit 182. (gode bonus, magnus.)

Gafka, gad/ka, bonitas (innocentia fanctitas) 32. Aliis intelligitur poteflas virtus, ac fiscribendum effet. Gat/ka, a Geza posse, valere.

Gafa, fortune feticitas 6. (gef, dono.)

Gafo-madr, homo fortunatus 10.

H.

Hábiarg, petra, rupes alta 336. (bárr, altus, biarg, rupes.)

۶.

, 5. o N

Hafa,

Hafa, habere. bafa illa, male agere, actiones male inftituere 218. Cui oppositum videtur, bafa best 156. bafa (menn) fyri fer um eitt, præeuntes habere o: auctores, qvos seqvamur 176. Hagr, dexter, artifex 142. Hall-ari, annona gravior 322. (ballr, inclinatus, vergens, æri, v. potius ár, annona.) Hardlifi, vitæ asperius institutum, victus spinosus 184. (bardr, durus, lif vita in compositis lifi.) Há-reysti, vociferatio 326 bárr altus, raust vox.) Hark, strepitus 326. (bardr.) Hattr, modus, peffeattar ejusmodi 288. Heid vidri, coelum ferenum 238. (beidr, fudus, ferenus, vedr, in compositis vidri, aér, tempestas.) Heil-bugadr, integer, candidus 70. (beill, folidus, integer, bugr, animus.) Heil rædi, falubre confilium 20. Heill, adj integer, fanus incolumus, sitia of beillt, re falva effe 202. Heima-madr, domesticus 272. (beima, indeclinab. domicilium.) Heim bod, convivium 256. q. d. invitatio domum. Heim-kynni, domicilium 330. Heita, vocare, vota facere 56. Helmingr, pars dimidia 44. var lect. (balfr. belfingr, invenitur in rhythmo Thiodolfi Islandi.) Henda, capere. benda gaman at, voluptatem ex aliqva re capere 6. (bond, manus.) Herfiligr, torvus, deformis 282. (barmr, calamitas, triftitia. f. & m. libenter alternant.)

Cc 5

Hingas burdr, nativitas huc, i. e. in hanc lucem, in hune mundum 82. De Christi nativitate femper dicitur.

Hiún, domestici, familia 8.

Hiu pl. idem 230.

Hiúkólfr, taberna, cella. hic latius area campus 196. Interdum fcribitur, Hinkólfr.

Hlaup ár, annus intercalaris 132. (blaup, faltus.) Hníga, inclinare. bníga til, pertinere ad, ditionis effe 194. (Gr. gevú innuo.)

Höfdingi, vir primarius 174. (böfud, caput.) Högliga, leniter 218. (bægr, commodus, placidus.) Högværd, f. patientia, mansvetudo. (bægr, & vera, esse.) Hökull, scapulare 46. affine Hekla, epomis. inde nomen montis Isl. Hekla, cujus perpetua nix hoc vestis

genus refert.

Holdgan, incarnatio Christi 336. (bolld, caro.)

Hönd, manus. bann var á bendi sígnum mönnum, vivebat cum principibus viris, feu, in eorum erat familia 38. Þær fálu sík gudi á hendi, illæ Deo se commendabant 206. (ubi á bendi, est notabile, pro eo qvod freqventatur a recentioribus, á bendr, í bönd) A bendr, in, adversus 54. Hann gaf í bönd, demandavit (aliis) 232. bann selldi af bendi stadarins forrád, deposuit s. transtulit in alium administrationem sedis cathedralis 132.
Horsa, srumna, calamitas 208. (Harmr, damnum, dolor.)

Horn-fporn (fponn, genit. fponar & fponf 6. 8.) cochleare cornerum 6. 8.

Hornungr,

Hornongr, qvi posthabetur & despicitur 256. (Horn, angulus. aliud Hornvngr in Gra-gás, Erfdapatti cap. 4. nempe genitus ex matrimonio fervi manumisfi, & dominæ qvæ hunc manu mifit.) Hörund, cutis corpus 56. (bár, pilus, & und undir, fub.) Hraustr, fortis, firmus; de domo 120. (quasi reystr, elatus arduus.) Hreytir, fubstantiv. verbale, qvi spargit. brings breytir, viri appellatio poëtica 300. Hrid, impetus, turbo, procella 62. (rid, rúo.) Hródr, laus, poëma 300. Hrokkinn bárr, crifpo capillo præditus 142. (bröckva, in orbem fe contorquere, feu colligere.) Hrókr, homo procerus, vir præcipuus 196. Hryggleikr, moeror, triftitia 98. (Indic. Gunnl. S. v. bryggi.) Huargi, ubicunqve 196. Hvelfa, invertere 62. de rebus concavis dicitur, quando terram spectat cavitas (bolr, cavus.) Hufu-vidr, ligna, materies 232. forfan a nomine- proprie fylvæ; non enim credibile eft Librarios ita depravasse vocem notam Husa-vidr, qvæ exstat p. 330. Hugadr, animofus 264. Hug skor, animus 324. (skor, recession, angulus.) Hugr, animus. Hann pryddi kyrkium i bvivetna pvi er bugum (bögum S. mátti byggia, templum omnimodis, qvæ animo (ad commoditatem 1. decus) excogitari poterant, ornamentis decoravit 172. Hvitr, albus, bvitr | drostinsdagr, dominica Pentecostes

14.

Hungr-

- Hungr-vaka, famis incitamentum 2. Auctor fuum ita nuncupat opus, fore sperans, ut hoc inspecto amplius sciendi defiderium in lectoribus excitetur. (vek, excito.)
- Hyhyli (rectius, bthyli) domus, fedes 15. (biá, apud. qvafi plurium habitaculum.)
- Hyrsa, caftigare 218. (Gall. beurser, burser, agitare impellere. conf. Indic. I. Eccl. Arnæani v. birtíng.)
- Hys, zdes zdificium 232. (vix dicitur nifi in compositione.)

Hyski, familia 288. (Hus, domus.)

Hægendi, facilitas, commodum 194. Alud Hægendi, cervical.

Hatta f. periculum: unde verbum Hatta tel, tentare, periclitari 6.

I. J.

I, præpofitio caulæ vel inftrumenti. bann gladdi vini fina i veizlum virduligum, — per convivia opipara 164.

Jafna, conferre, comparare 8. (jafn, par.) Jafnlikr, fimilis 6. (qvali formå simili.)

Jafnlyndr, animo æqvabili, constans 78. (jafn, & lynd auimus.)

Jafnlyndi, æqvabilitas ingenii 216.

Jardskiálfti, terræ motus 178. (jörd, & skelf, tremo.) Jatari, confellor 334. (játa confiteor, affirmo. já, imo.)

Idgiolld, damni reparatio 60. (inni promo, przîto, gialld folutio.)

Ihuge,

Ibuga, confiderare 152. (qvafi in animo volvere.) Illgiarn, malevolus 286. (illr, malus, giarn, infeparab. cupidus.) Ill-girnd, malitia 312. Mingr, maleficus, nebulo 226. (at ibi S. legit Mingar fc. in genit fing.) Ill menni, idem 156. (menni inseparab. homo.) Il bydi, maleficorum colluvies 126. (piód, populus.) Ilmr, fragrantia 274. Imbrodagar Ymbrodagar, qvatuor stata anni jejunia, qvæ vetus ecclefia celebravit 158. A. Sax. ymbren vuca, ymbren festen vi vocis, ut qvidam volunt, hebdomas vel jejunium qvotannis fæpius recurrens, ab ymbe circum & ryni cursus. rectius tamen alii per aphærefin dici malunt a buatember, quatempora, quomodo Latini hæc jejunia vocarunt.

Lear, year, viri, poët. 246.

Ir, przstans, excellens 120.

Hugtanni, urfus, poët. 120. (ygr, terribilis, qvafi terribiliter dentatus.)

K.

Kasta, jacere, mittere. kastadi skipino navis submersa est 206. (ubi kastadi est impersonale. potest tamen subaudiri, straumr, torrens.) Kátr, hilaris 116. (unde Dan. kaad lascivus.)

Kaup, præmium, merces 312.

Kaupa, contrahere pacifci 184.

Kaupángr, m. emporium 156. (kaup, mercatura & Vángr, qvod vide in Ind. Gunnl. S. At forfitan spud

apud Noftrum *Kaupángr* est nomen proprium certæ partis urbis Nidarofienfis)

Kaup-eyrir merx 258. (eyrir, uncia, item in compofitis major pecuniæ fumma indefinita.)

Kenna, sentire 306.

Kerti n. candela 274. (Germ. kertze.)

Ke/kifimr, lepidus 116. (ke/ki f. jocus à kâtr, alias eft vigor, valetude, qvomodo apud Hárekum de Thiótta in Ol. belga S. Kann þiód ke/ki minni p: novit populus meam valetudinem.)

Kiör, electio, optio 112.

Kirkiodagr, encoenia 92. 212.

Klauftra-farfla, translatio monasterii 66. (Klauftri, genitivo klauftra, monasterium, cella monastica, in genere masculino invenitur.)

Knáleikr, alacritas 206. knárr, alacer.

Koma, venire, koma fram evenire 326. honum kom pattil, id eum impulit, ea mente id fecit 176. Komaz at, pervenire ad qvid 2: adipifci 260.

Kostgafa, conari, operam dare 294. (kostr copia, facultas, gefa dare.)

Koftgafi n. studium 272.

Koftgafni f. idem var lect. ibid.

Koftgripr, res qvæ ex præda adhuc indivisa eligitur 264. Koftr, conditio. bann band þeim koft á, optionem illis dedit 306. copia facultas, bann lysti því, at eingi kostr væri á bans utanferd, sidan Gitzurar var vid kostr, prædicavit nullam copiam dari peregrinationis suæ, cum Gissuris præsentis esset copia 2: negavit ullo pacto abs se obsentum iri, ut peregrinaretur, cum præsto esset Gissuratione dignior 40.

- 415
- Kraptr vis, virtus, kraptar virtutes supernaturales, dona miraculosa 22.
- Krismi m. ungventum facrum 186. var. lect. vid. fupra Klauftrafær/la. Ita & Balfam in gen. mafc. dixit Nofter, p. 228.
- Krakiber, empetri baccæ nigræ 188. (Dan. corrupte kragebær. Ipfa planta videtur dicta Kraki in neutro, ob uncam figuram.)

Kueda dicere, kueda a destinare 46. kvedaz verb. intranfitivum, pro kvada sik; peir kvåduzt undir pat mål, rem approbarunt 190. Honum kvadz svo Synaz til, pro, bann kvad er &c. ita fibi videri dixit 38.

Kvein n. lamentum 288.

Kvídi, moeror (præmoleftia) Kvídbiódr, venturæ triftitiæ five moeroris fignum (res præmoleftiam offerens) 240. pro qvo Kvídbogi eft in S. i. e. formido mali imminentis, at Kuídbiódr multum præftat.

Kvikligr, vegetus 112. (kvikr, vivus.)

Kunna, nofcere, fapere, abfolute ufurpatur 156. bann kunni bann giör, melius eunt novit 162.

Kunnr, cognitus, notus 120. active invenitur (qvomodo & Notus Latinorum) 70. & 212. ubi tamen. pro battum, in S. testius legitur battir, nec obstat præcedens virdiz in Num. fingul. mam ista anomalia freqvens est apud antiquos.

Kursais, urbanus, elegans 142. (Gall. Courrois.) Kyniadr, genus ducens 30. (Participium fine verbo, à kyn, genus.)

Kynligr, mirus 116. kyn, res mira.

Digitized by Google

Kynstorr_

Kynftórr, generofus 310.

Kyr-fodr, unius vaccæ pabulum hybernum 220. (kyr, vacca, fódr alimentum à fædi alo.)

Kann, peritus, gnavns (Dei epithetum) 202. (kann, nosco.)

L.

Lag n. fitus, pofitus, ordo, i morge lagi, multis modis 114. (legg, loco colloco.)

Laga-bror, legis transgressio 86. (log, lex, bryt frango.) Land, prædium, fundus 44.

Landfölfkylldir f. pl. plures officii publici occupationes 128. (Land terra, Fiöl/kyllda qvod vide.

Landskiálfti, terræ motus 136.

Lång-gædr, diuturnus, durabilis 14. (långr, longus, gædi bonuth, gæddr bono austus, beatus. Långæde fortunatus, var. left. ibid.)

Langleitr, oblongo vultu 70. Lit forma visus, vocabul. obfolet. à Lit aspicio.)

Láta, amittere perdere 220. Látaz, occumbere, mori 104

Látgadi, geftus 88. Interdum Látadi (Láta, pra fe ferre, gadi, ged, indoles, adi idem, item mores.)

Laugar pining, dolor ablutionis, i. e. qvi'vitæ maculus ablnit & purgat 102. (laug lavacrum, pini punio.)

Leggia, ponere. Leggia undir, alterins arbitrio aliqvid

dijudicandum permittere 150. Leggia fik i úkyrgd, pericula ie objicete: 152. lagdi. rik:kennimanns. fkapar, ad facerdotium a natura formatus, accommodatus 700.

Leidi ,

- Leidi, fepulcrum 24. (Ind. ad Landn. b. v. leiddr. Al. Leidi m. tædium.)
- Leidretti f. correctio, emendatio, reparatio 224. (leid, iter, modus, retti corrigo.) Leidretting idem var. lett. ibid. Leidretta S. idem.

Leit f. qvæsitio, item conatus 224.

Leita, quarere, tentare 310.

Leisord n. idem ac leis 224 var. left. (ord nihil hic per fe fignificat, eftqve mera productio nominis, ut in Eginord possessio in Egils S. leidi ord ductus, deductio in Laxdala, Visord notitis.)

Letia, afletia, dissvadere 278.

Letord, dissvafio 224. (vid. Leitord.)

- Leyfa, folvere. voro allir virdingamenn med storgiöfum á bure leystir, omnes honoratiores amplissimis aucti xeniis dimissi sunt 124.
- Liá, commodare, præbere, cum genitivo rei 202. (prima Indicativi, ek lia.)

Lid n. familie 290. 328.

Lida, labi. er jol leid, post festum natalitium 166.

Lif lát, mors 252. (lif, vita lát amissio.)

Limar, f. pl. membra 220. (cf. bol-kladi.)

- Limadr vel, qvi pulchris & concinnis membris eft. (brachiis, manibus, pedibus.) 88.
- Lis biartr, serena & candida sacie 142. (litr, color, vultus, facies, biartr, clarus, lucidus.)
- Lítilátr, humanus, non superbus 8. (lítill, parvus, & láta præ se ferre, se gerere.)
- Liufr, acceptus, comis 88. (Germ. lieb.)
- Liós-jarpr, ex fuíco albicans 70. liós lucidus, jarpr fufcus.)

Lok

Lok n. pl. exitus, finis 48. fara til loka, ad finem du. cere 170. (non invenitur hæc vox in fingulari, præterqvam in genitivo loks, qvi adverbialiter ufurpatur, & tandens fignificat, lyk & loka, claudo.)

Lög, leges, pacta 262. leggia lög á, leges de aliqva re fancire 190. (legg, pono, constituo.)

Lög-twöxtr, lögvoxtr, lege definitum fortunarum incrementum 40. (lög, avöxtr fructus, vöxtr, incrementum.)

Lögdeila, actio, five lis judicialis 86. (Lög, jus, judicium, deila, kis.)

Lög-leysur, legum contemtus 64. (lauss carens, in compositis, & leysa carentia, absentia in iisdem.)

Lög fögu-madr, legifer, nomophylax 64. (qvafi jus dicens, de jure respondens. segi dico.)

Lögspakr, legis peritus 190.

Luka, claudere, finire 338-

Laring, inftitutio 12. 18.74. (lari, erudio, unde lardr in literis inftitutus 68.)

M.

Magnaz, vires fumere, augeri 4. (magn, vis potentia, má poflum. valeo.)

Málafylgis-madr, patronus, qvi coram judice alterius agit causam 120. (mál, causa, ek fylgi comitor, studeo, opitulor, fylgi studium. Nec minus recte se habet Málafylgio-madr sensu eodem. (cs. Niáls S. pag. 1. & 35.)

Mála-lok, causæ forensis vel cujusqve negotii exitus 48. (vid. lok.)

Malan,

Malan, pistura 184. (ubi tamen præferendum ex Svec.

- & S. málmi, ut fit sensus, dexterrimo artifice in quovis metallo) Máldagi, pactum 278. Alias Máli. (conf. bar-dagi.) Mál-snilli f. eloqventia 92 sniallr elegans, alacer. (cf. Indic. Kriftni S. & Olav. Gloff. Syntagm. v. fniallr. Snellt adv. citd, Ol. b. S. i patti Asbiarnar Selsbana.) Manndygd, virtus 320. idem qvod fimplex dygd. Mannfrædi, doctrina, scientia 4. frædi idem. Mann-gerfemi, vir eximius 114. Mannbafnir, mercenariorum conductiones 118. (befa habeo, adhibeo, utor.) Mann-val, virorum præstantissimorum copia 70. (val n. ·electio) Marg frodr, multifcius 88. Matleysi, inedia 234. (matr, cibus, leysi, inseparab. postpositivum, carentia.) Matrad, penoris administratio 210. (matr, rad, regimen, directio.)
- Medferd, modus agendi 176. (ek ferr med, gero, traeto, fungor, administro 300 & 208. qvod verbum construitur & cum accusativo & cum ablativo rei, at hoc est elegantius.)

Meidr, fudes lignum, standa à ondverdan meid, in sudis ultimo stare, i. e. maximo periculo sese exponere 218.

Mein-bönnudr, damna cohibens, poët. 244. (mein, damnum, incommodum, bönnudr, qvi prohibet, avertit; banna prohibere.)

Meingiord, injuria, damnum 314.

Dda

Meislata.

Digitized by Google

)

Meinlata-famr, incommoda sponte serens 282. (meinlazi, incommoda.)

Mein-ftaddr, ad anguitias redactus 264. (ftaddr conftitutus, item deprehensus, hoc tamen sensu usitatius est stadium.)

Merki n. pl. miracula 32. Ita onµeia Græcis, & Signa Latinis.

Merkis-madr, vir infignis, præftans 2. Aliud Merkismadr vexillarins.

Merkr, notabilis, observatione dignus, fide dignus 202. Mikill, magnus, ingens, procerus 38.

Mis-gera, peccare, delinqvere 236. (mis partic. privatir. infeperabilis plerumqve.)

Mislika, displicere 318. (lika convenire.)

Mis-fmidi fabricatio fine fuccessu; item infortunium, rerum in pejus conversio 222.

Mispoknaz, non placere 278.

Mitr, mitra 294.

Miúk-látr, mitis, clemens 70. (miúkr mollis, lenis, látr in compositis, moratus.)

Modr-kyn, genus maternum 262.

Múgr, multitudo 326.

Mund-ángr, examen libræ, item mediocritas 176. (Vid. Gunnl. S. Indic.)

Múnklífi coenobium 96.

Edward an

Munn-gat, cerevisia 22. (Vid. Indic. I, Ecclef. Arnæani.) Myrkva-stofa, carcer, domus tenebrola 268. (myrkva genit. singul. a myrkvi caligo, aut est adjectiv. geni. foem. a myrkr obscurus.)

Digitized by Google

N.

Digitized by Google

N.

Náinn f. náin, n. náir, propinquus — a — um 220. (ná, prope, qvod tamen folum vix invenitur.) Nákyamr, circumspectus, circumstantiarum observans, sedulus industrius 200. (ubi S. legit, f allri umfylu nákvæmuzt, & T. allra umfylu nákvæmft, id qvod in versione expressum est.) 2) prziens; propitius, favens 334. (ná & koma venire.) Nálgaz, accedere 102, contractum a nálagiaz 316. Náliga, properiodum 132. Nâm n. doctrina 144. (Nem, capio, translate disco.) Nánd, vicinia, i nánd prope 56. Naud/heria in extremis angustiis constituti, quasi ad scopulos ultimæ necessitatis adacti 106. var. naud» & fker, scopulus.) Naudskilia, adverb. pro adject. qvi inviti separantur 106. (naud necessitas, & skilia separare, separari. dicitur & naud/kila.) Náttar þel, vid. þél. Natt-mál, noctis accessus 102. certum diei ad noctem vergentis tempus, in horam septimam & dimidiam incidit. Nema, occupare 254. difcere 144. Nenna, a fe ipfo impetrare (ut aliqvid faciat 218. Dan. nenne.) Nidrfall, jactura clades 154 Nidrsetning, sepultura 172. Nióta frui, nióta eins av, meritis alicujus frui 228. Nige-rad n. pl. administratio (oeconomiæ) multis utilis , & fructuola 210. lect. var. ex Svec. & S. (nibra, Dd 3 frui.

frui, participem fieri, unde nys fructus, rád in plurali, potestas, regimen, speciatim oeconomia.)

Nifta, premere 308.

Nunna, monacha 66. Nonnus & Nonna invenitur apud Latinos fequiores, pro, monachus, monacha; deducunt à Gr. monach.

Nyrr, novus. of ayio, de integro, denuo 246.

0.

O.af/kiptafamr, qvi alienis negotiis fe raro immifeet 70. (/kipta dividere,/kipta fer fibi partem deftinare, /kipta fer af, curare, curandum fuscipere.)

O-áran, annona gravior 64. 198. (potelt elle & gen. foem. uti loco cit. priore, & gen. neut. fi hoc, facit in genitivo ó-árans, dativo ó árani. o negatio infeparab. & ár annus.)

Odd bagr, dexter mucrone, i. e. coelandi artis peritus 230. (oddr, mucro.)

Odr, przceps, furens, mente captus 22.

Ofar, superius, posterius, fini propius 196. uppi supra, éfri superior, efstr supremus, ultimus 204.

Ofan, deorsum 328. Ofan verdr, superior, posterior, ad finem vergens 186. Ofanligr, Sgnis, inelegans, inconcinnus, rudis 6.

Ofriki, violentia, tyrannis 258. (of, nimium, riki vis, potentia.)

Ofródr, imperitus, indoctus 2. Offókn, perfecutio 326. (q. violenta petitio.) Ofvegr, ofvægr, nimium gravis 224. (veg, pondero.) O-gå, negligentia 198. gá cura.

Ogr**ynni**

- Ogrynni n. propriè abysilus, translate abundantia, vis immensa 184. (grunnr vadosus, non altus.)
- O-bamingia, infortunium 100. bamingia, genius comes, item fortuna.
- Obeill, non integer, 5: infidus 16. var. l. (beill integer, folidus.)
- Obægendi, difficultates, incommoda 192.
- O-bagiaz, magis incommodum fieri, ingravescere:
- O-bagr, incommodus, non officiolus 130. 86. (bagr, commodus, ab bagr conditio.)
- O-battir, mali mores 222. (battr modus, mos.)
- Obattr, tutus, fine periculo 102. (batta, periculum.)
- Omeginn, omegn, debilis 290. (magn, vis, robur. megn, fortis.)
- Dordinn, futurus, qvi nondum exstitit 276. (verda, fieri, existere.)
- Op, clamor 328.
- Opin-eygr, opineygdr, patulis & eminulis oculis 38. (opinn apertus, eygdr, augdr, oculis præditus.)
- O-rádvendni, bradvendi, justi & honesti negligentia 86. rádvandr justi & honesti observans.
- Ords-qvidr, proverbium 8. (qvidr, effatum, à qveda eloqvi.)
- Ofala, jactura, q. d. damnofa venditio. gánga az ófolo, male fuccedere 56. vid. Sol.
- Ofenn, non vilus 160. (contractum ab Ofeinn, participium fine verbo.)
- Otti, timor, otta-ff, metus ex dubio feu incertudine natus 240. (ff hic flat, pro, efi dubitatio. at var. left. otta-yfi foret timoris excitatio. Totus locus, ut multa in Páls-faga, perplexus & erroris fufpectus eft. Dd 4 Ovanda,
 - Digitized by Google

٩.

Ovande, adverb, inornate, fimpliciter, perfunctorie, fine apparatu & cuta 166. (vande difficilis exquifitus, accurgtus.) Ovedrátea, turbida tempestas 62.

Quitr, infipiens, imperitus 2/

Oum adiligr, inenarrabilis 280. (rada fermo.)

O-yndi, tædium, moeror 106.

Önn, cura 246. (ann curo, amo.)

Ö. lyndr, liberalis 264. (lyndr ingenio præditus hoc vel illo)

Örr, pronus alacer 148 liberalis 78. 92.

Or-fati, (q. arar fati, vel ervarfati, fedes fagittæ) arcus, feu in specie nervus arcûs, aut etiam clypeus, qvoniam fagittæ in hoc hærent; Or fatio eydir, qvi absumt clypeum, ant qvi clypeo utitur, poët. vir. 246.

Örfær, var. 1. idem, ibid. fær villula. in prime autem hujus verfus ftropha ex S. corrigendum eft, Lydr á allr & erit fenfus: Populus omnis debet opnd Deum bona precari vira bears, qvi pactum &c.

P.

Pell, ferici genus 96. medii avi scriptoribus pallium dicitur.

Penta, pingere 172.

Pipra, tremere 240.

Preflingr, puer artes humaniores discens, facerdotibus tenendos 126. (terminatio lingr est diminutiva, ut in unglingr adolescentulus.)

Profa, examinare 86. (à Lat. probo.)

Prudlign,

Prindiga, animole 146 prudr animolus, impiger. Purpuri, purpura 46. ubi purpura candida nominatur.

R.

Rad, vitæ ratio, conditio 320. Ráda-leisan, confultatio, deliberatio 48. ubi rádleisni fagacitas inveniendi confilia, folertia. var. lect. Radd madr, homo clara & liqvida voce, canorus 144. Rádina, destinatus, decretus 158. Active, certus faciendi, qvi aliqvid fibi proposuit 308. Rad-vandr, inculpatæ vitæ studiosus 12. Ragr, meticulofus, mollis, effoeminatus, item generis vel sexus foeminini 314 Ramr, fortis, robultus 38. 254. (Gr. Bann robur.) Ránglátr, injustus 140. Rannr, domus longior 120. Rafkaz, turbari, disturbari, collabefieri, corrumpi, de commeatu 198. var. lect. (rafa labor, ruo, rafka labefacio, collabe facio.) Raun f. experientia, periculum 314. Raunir indicia, experimenta 164. 182. Rausa f. magnanimitas, liberalitas 182. (ris furgo, emineo, reyfi elevo , extollo.) Reida f. apparatus 16. reida parare. Reidingr, ephippium, jumenti apparatus 204. Hodie clitellæ, fagma, five ftratum cespititium clitellis subjectum. Rekinn, expulsus 328. (particip. verbirek, pello, agito.) Ren n. reman f. remisfio, cessatio 236. (vid. Gloffar. Sparagan, in voce.) Retta, Dds

Digitized by Google

- Ressa, porrigere attollere, levare. bann ressi eigi ar reckio, e lecto non levabatur, feu, levari poterat 54var. lect. ubi vò ressi videtur imperfonale, & bann accufativ. cafus.
- Reyfari, raufari, latro 226. (Germ. Rauber, Dan. Röver.)
- Rid n. fcala, gradus 170. Aliud rid f. impetus (a rida extolli; fublimem ferri, eqvitare. (conf. Gloff. Symragm.)

Rit n. scriptum, scriptura 4. 200. Ritari scriba 112.

- Ró f. & rói m. remissio, levamentum 236. var. lett. Svec. & S. Dan. Roe. Germ. Rube.
- Rodra f. cruor, fangvis 238. (rodi rubor. Gr. Bödog rofa.)
- Rofkinn, adultus 320. (Vid. Gloff. Syntagm.)

Roftaz, rubiginem contrahere, depravari, corrumpi 198. Rödd f. vox, fonus 268. affine est rauft idem.

Rydia, evellere, loco movere, rydia til viam aperire, glaciem feindere 76. rydia 4 braut, abigere 226.

Rygur, rigur, mulier 302.

•** :

Rafr, riófr n. laquear, tectum 172. (reifa involvere.) Rahiligr, cordatus, observans 224.

Rakinn, observans, colens 182. rakia curare, colere. Rakia, purgare, emendare 78. var. L

Bekr, profligatus, rejectaneus 328. reka pellere, rejicere.

Sakeyrir, pecunia multatitia 258. (Jök culpa, crimen.) Sambringiur pl. campanæ confonæ 172.

Sam-

S.

- Sam-landi, contervaneus 334. (sam. partic. infeparab. unæ, junctim, & landi, qvod & separatim idem significat.)
- Samlendr, qvi in eadem adeft regione. Giffor var eigi famlendr þá fadir bans andadiz, Giffar in patria non aderat, cum pater fuus moriebatur 38. Ambiguitate hujus vocabuli deceptus eft Thorgils Hallæ filiús, nam fumfit id pro conterraneo, at Snorrius Pontifex, & Gudruna Ofvifi filia, qvi eum ludificabant, intellexerunt id, qvod Author h. l. (Lazdela brevior, cap. 41. collat. cum cap. 44.)
- Sam-neyra, convivere 292. (neyri confortium, name confors particeps, neyra, pti, frui.)
- Samrida, adverb. pro adject. fynchronus 144. Sann-ordr, verax 298. (*fanur verus, ord.)* Sárleikr, dolor 224.
- Saudr, ovis, fauda nyt f. lac ovillum 198.
- Semia, componere, concinnare 232. (sam partic. congruentiæ.)

Sendingar f. pl. millus, ferculs 268.

- Seff, m. fedes 218. ubi kominu i vandan feff, difficultatibus implicitus, loco difficili constitutus.
- Settr, conftitutus, habitus cultus. *litt fattr at kladum*, de vestitu maligne habitus 256. (particip. verbi ek set colloco. *Liófvetn. S Gudmundr (inn ríki)*

les vera med fer göfgra manna sono, ok setti þá svo ágætliga, as þeir skylldu öngan lut eiga idea, o: Gudmundus (potens) habuit secum virorum nobilium filios, & babuit eos sam egregie, ut nihil operis facere necesse haberent.)

Sid-bóz,

Sid bót, morum reformatio 76.
Sid ferdi, confvetudo, ritus 274.
Sid látr, bene moratus 68.
Sidr, mos, religio 304.
Sidugr, urbanus, bonis moribus 270.
Sifella, compago, plurium contiguorum feries, á fifella jugiter perpetud, fine interruptione 168. 242.
Siga, labi, lente ferpere 210.
Simas f. ratio, it. attentio 302. var. l.
Siódr, crumena 258.
Sitia, federe. Sitia fyri vandanum, diferimini effe expolitum 218. Sitia á fukom, infidiari, dolos firuere 282.
Siötugr, feptuagenarius 98.
Skap, forma, rei confitutio', bellt per vel fkapi, cadem

ratione perseveravit, eodem instituto fere constitit 154.

Skap, animus 216. vera i skap, ad animum elle, placere. 220.

Skarbendingr, fimbria crenata 96. humenslis facri nomen (Jker feco, Jkar, Jkard, Jkör, incifio, crena.

band fascia. Neque tamen absurdum est deducere a Skar-band vitta, diadema.)

Skindak, tempus fallere, oblectare 6. (Acammr, brevis.) Skindak, lolium 22. vid. not. 12.

Skiálfri, tremor motus 286. skiálfa tremere.

Skilis vid, mori 230. (per euphemismum.)

Skilning f. fenfus, opinio 280.

Skil/kapr, reditus, seu redituum præstatio 48. var. lest. (/kila expedire, solvere, Skil præstatio.) Skiól n. latebra it. protectio 290.

Shiher .

- Skifer, expeditus, celer. *fkifer í fkilningum*, ingeniofus, acutus 70.
- Skipa-tión, naufragium 252. (tyni amitto, qvod non confundendum cum tíni colligo.)
- Skörúng fkapr, gravitas, gnavitas, ftrenuitus 48. Skörúngr, homo gravis & imperiofus (de viro ac foemina.)
- Skrå-fetia & fimpliciter skrå, in literas referre, literis mandare 4.

Skrautligr, ornatus, cultus 88. Skraut n. ornatus.

Skriódr, calicis facri nomen proprium 92. l. var, propriè vas, aut poculum, magnæ capacitatis.

Skurull, mensa 270. A. S. *fcuttel.* Ger. *fcbuffel.* Lat. *fcutula*, vas qvo cibus apponitur. (Thiodolfus de Hvini) neutraliter hac voce usus est in Höstlöng:

> blaut af belgo skutli 2: partem de facra mensa. quando nominativus esiet Skutl 1. (kutil.)

Skynding, festinatio 252. (Jkunda festinare.)

Skædr, noxius 328. (/kadi damnum, noxa.)

- Slá, ferire. Aá við, adhibere 2. 156. 158. alio fenfu Má við, prætexere, caufari.
- Smádr, contemtus 316. (quasi parvi factus, a *smárr*, parvus.)
 - Smala-madr, opilio 318. fmali pecudes, grex, nunc etiam Islandis opilio, qvo fenfu & invenitur in Fragm. Memor, Niáls S. cap. 54. (fmárr. í fmálka minutim, legitur in Spec. Reg. fmælki qvisqviliæ lignorum. convenit Germ. fcbmal tenuis, Dan. fmal.)

Smid

Smid f. fabricatio 120. alias finidi in g. neutro 116. 170. Suarpr, acer 264.

Smilld f. elegantia 310. (fniallr.)

Snokra, fingultire 288. fnokr n. fingultus (vocabulum fictum videtur a fonitu fingultientium, potius qvam à fnöggr celer.)

Smotr, elegans 244.

Snads, cibum fumere 270. fnad opfonium cibus. Sverris S.

Sofna, obdormiscere mori 238.

Sól, gánga at fölo, folein feqvi, i. e. refte & bene fuccedete 196. Raudúlfs pater in Cod. Flatey. at draumr pinn gengi at fólo, ok allt atbafi pitt ok forvisni 3: ut fomnium tuum feliciter eveniret, & omnia gesta tua, cogitataqve. contra gánga andfalis, adverso fole ire; dicimus ubi inepte & imperite geritur negotium, adeoqve minus fuccedit. Alibi fribitur, at folo, ac fi locutlo petenda fit a fala venditio 56. var. left.

Spekingr, vir fapiens 46. 272.

Spónn, cochleare 6. 8. (Angl. fpoon.)

Stadfastr, constans 88. (fastr, fixus, stadr, locus.)

Stadfefti, f. constantia 216. (fefti f. firmitas a præcedenti.)

Stafn, extremum eminens, de navi puppis & prora 243

Steinn, gemma 226.

Stein-pro, loculus lapidens 172.

Steypa, præcipitare, pessum dare 326.

Srika f. ulna 190. (fliki, fliaki palus, flipes: unde flika proprie bacillum menfurando accommodetum.) Srilling,

Stilling, moderatio 192. (stilli, sedo, compono moderor.) Stüpmódir, noverca 192. Alias stiups idem. Stockr, trabs, fyrir innan flock, intus, intra trabes, i. e. in domo 50. Stod f. adminiculum, columen 168. (à stend sto.) Stofna, instituere, fundamentum ponere 242. Stóll, fedes episcopalis 116. Stólpi, columna 334. Storlyndr, magnanimus, munificus 92. (lund ingenium.) Stor-menni, magnas, vir dives & potens 186. Stor-men/ka, magnificentia 124. (men/ka in compositis, humanitas, humana indoles, aut affectio.) Stór-tákn, fummum miraculum 298. (tákn, teikn, fig-· num.) Stor-tidendi, res novæ infignes 66. Stöckva, active, expellere ejicere 222. passive expelli, fugere 90. Stöpull, turris minor 170. qvafi stöfull, à stafr columns (cf. Ind. Rerum. v. Turris.) Stund, tempus. á jafnlángri ftundu, tantulo tempore 144. 2) studium, peir lögdu mikla stund á, multum studium adhibuerunt 298 Stunda, ftunda á, studere, conari 286. Stydia, stabilire, confirmare 170. (ftod.) Stygd, f. aufteritas, offensio 290. ftyggr aufterus. (Gr. orvyos odium.) Svarta-fvipr, lugubris facies 232. (fvarta, pro fvartr, niger, fvipr, motus subitus, item vultus.) Svefn-leyfi, infomnia 224. Sveir f. territorium 148. (proprie caterva comitatus) Gall. suite.) Svifa,

Suffa, lente cadere, suffa at landi ad terram appelli 206. (ubi verbum est imperionale, & cum dativo construitur.)

Sultr, fames 322:

Sundr-lauff, diffolutus, diversus 276. (fundr, separationis voculs, lauff, solutus.)

Sundr-leitr, diversus 280.

Sundr lyndr, difcors 94. var. l. (lund, lyndi, ingenium.) Sundr-pyckr, idem ibid. (pocki, pockr, pykkia, mens.) Svinna f. decus, honeftas 302. funnr, honeftus. Svipra, auferre, privare 286.

Syn fion f. visus 160.

Synnz, apparere 284 288-

Sysla, dioecefis 168. (ek sysli, negotium gero, operor.) Se fong, maris proventus i. e. captorum pilcium copia

198. (farr, mare, fáng capturs, fa capio.) Sakia, petere, — at rádi, confulere 46. (Lat. fequi.) Sala, beatitudo 280. (a fol.) Sall, fortunatus, dives

44. beatus, beate mortuus 180. Satr, fragrans 274.

T.

Taka, capere. taka bionom, domesticos conducere, ad feiscere 204.

Tals f. fermo 186. alias numerus. (Tel loqvor it. numero.)

Tegia, trahere, ducere, allicere 4. (Lat. ducere. Germ. zieben, nifi potius tit à Tega jungere, Gressis S. & Ol. b. S. fapius.)

Tekia f. rapina, præda 266. Telgia, dolare 120. (Gr. «1270 delinio.)

Telia,

Telia, referre, recensere. Teliaz, dicere fe, verb. intrans-

433

itiv. 72. idem fignificant, kvenaz, kallaz, látaz, segiaz. teliaz undan tergiversari, excusare se 40. Tengdir f. pl. affinitas, tengdamenn affines 218. (teg, tengi, jungo.) Tidir f. pl. facra, officium divinum 62. Widr, usitatus. sem titt er ut fieri solet 294. (tid tempus. & hic est participium fine verbo.) Tiginn, honoratus 174. 2) frictius prænobilis, perillustris, de regibus, jarlis, & qvandoqve episcopis dicitur 18. 38. 226: (Lat. dignus. Gr. 71w honoro.) Tign f. dignitas, gloria, majestas 32. • • Tignar-nafn, regis, jarli, episcopi titulus 38. ordinibus inferioribus non convenit. Tigna, honorare 216. officiis honorificis colere, seu en cuiqvam exhibere 166. & 168. Tiguligr, heroicus, augustus 38. Til, ad. eleganter abundat pag. 20. lin. 4-6 fine pag. til farr, farr til, par, potis, ideneus ad alis gvid 8. Tillög n. pl. additamenta, contributiones 118. fumtus, apparatus 124, (legg til, attribuo, prateo, fups . . pedito.) Tiltaka, incipere 230. Tilarlan deftinatio, decretum, benti tilatlan um bhagindi, destinata incommode portendebat 64. vid. ett. . Tor-gatr, non facile parabilis 226. (ubi S. recte legit Tor gett. Tor partie. infeparab. difficultatem notans, get, adipifcor.) Traudr,

Trandr, invitus. srauds vix, ægre 78. var eigi sraudz (srúss. S.) parum abfuit 176.

Trauft n. confidentia, fiducia 278

Trefur f. pl. filamenta 278.

Tregda, mora, impedimentum 72. (tregr, tardus, invitus.)

Tutsugr, viginti ulnarum 170. (sut in composit. binio, sugr decas.)

U.

Ukan./ka, ignorantia 252. (kann feiens, kann feio.)

Um, circum. Skal ek þadan at um vera, circa eam rem verfabor, in eo ero occupatus, id allaborabo 8. vandrædi þau sem um voro at vera, difficultates, cum qvibus erat conflictandum 42.

Umbuna, rependere 288. (scribitur & aumbuna, forte à Gr. due/ber commuto, vices reddo.)

Umfram præter, super 164. (ubi per tmesin usurpatur) 262-

Ummali, dicta, juffa, vota 220.

Umsat f. infidiæ 330.

Umsyla procuratio 168.

Upa, acquiefcere 164. 212. fed hoc loco ex S. reponendum est virdi censebat.

Undan, præ, ante; it. abs. gánga undan, præire, 2) delerere, elabi 150.

Undir, sub. peir er mest var undir, qvi plurimum potuere, potentissimi suere 122.

Undirftada, fulcimen 202. tek flend undir, fustineo, ne cadat.)

Unna, favere 88. (prima Indicativi ann, præterit. unni.) Uns,

Uns, donec 156.

Uppi, fuper. vera uppi, fuperesse, durare 138.

Uppi-balld/madr, qvi fuffulcit, fuftentat 334. (ballda upp & uppi, fuftentare, confervare.)

Upprás, origo 2. (rás curfus.)

Upprekinn, inceptus 284. (ek tek upp, tollo, incipio.) Urlaufu, opitulatio, auxilium 116. (leysa ur, expedire.) Uran, peregre 92.

Uzi, foris, verda uzi, frigoris vel tempestatis vehementia in via perire 62. Qvod montes & tesqva transeuntibus szpe accidit.

V.

Vad, vadum 32.

Vada, pedibus transire (ignem, aqvam) 294. (a prima Indicativi ek ved.)

Vallds-madr, præfectus, præfes, rector, magiftratus 336. (valld poteftas, velld poffum, in poteftate habeo.) Valr, accipiter, falco 233. (qvafi lectisfimum avis genus.)

Vandadr, accuratus, exquifitus, cum cura & studio factus 170. (particip. passiv. verbi ek panda.)

Vanda-menn, necessarii 164. à vandi discrimen, periculum, translatè obligatio, necessitudo, s. jus & vinculum necessitudinis. *peirra manua er bonum possi mestr vandi á*, hominum, qvibus plurimum deberi (præstandum esse officii) censebat 174. Hryggiar-flycki i Rafns pætti; hverr vandi er mer á vid þig, qvæ mihi necessitudo tecum intercedit S. (vide infra vandr.)

Vand-boff n. pl. casus dubius & difficilis 216.

Ee 2

Vandliga, observanter, caute 176.

Vanfart, per euphoniam pro vandfart, & hoc pro vandfardi.

possi bonum vanfært med vera, censebat negotium difficile tractatu effe, s. cautionibus subjectum 176. (ferr med gero, tracto.)

Vandr, difficilis, periculi plenus 218. 2) aliqvid magna cura faciens 154. 3) difficilis, malus 316. (hoc ultimo fenfu fcribitur ab antiquis cum virgato à vándr.)

Vandradi, difficultas 42. defectus 228.

Vangiorr, rudis, inconditus 6. (van defectus, giorr factus.)

Van-máttr, infirmitas 132. (máttr vires.)

Van-rakt, incuria 8. (rakt f. observantia, cura.)

Vargr, lupus 326.

Varir, imperf. cum accufativo, animus præmonet, præfagit 6. 296.

Varliga, varla, vix 300.

Varr, observans, cujusqvam rei certus 332.

Varud, cautio, præcautio, cura 220. 236. ubi fenfus effe videtur, confitebasur affasim omnia, quæ fe in epifcopatu admifife judicabat, aliis cavenda. (ud, animus.)

Vatn, aqva. Vatna voxtr, aqvarum inundatio 208. Vegligr, venerabilis 297.

Vegr, via. á marga vego, multis modis 40. Þann veg, ita 218.

Vegr, honor, gloria 224. (veg, elevo, pondero.) Vegsama, honorare 334.

Veidi, captura (avium, animalium, piscium 324.)

Veidi-stöd,

Digitized by Google

436

- Veidi-ftöd, locus piscaturæ 322. (ftöd, ftabulum, ftarior ftend sto, stadr, locus.)
- Veita, dare, it. facere. veita tidir, facrum officium facere 62.
- Velldi, ditio, regnum 14. (ek velld valeo, potior, in potestate habeo.)

Verda, manere, versari, conftitutum esse; sem bvertveggi peirra vard i raun margri &c. sicuti uterqve in ærumnis multis erat[conftitutus, aut, in multas incidit ærummas 184. ubi conjectura textui subdita parum plausibilis est.

- Vidbunadr, apparaeus, verrar vidbunadr, apparatus in hyemem provifus (præcipue in alimentum pecorum) 198. (vid adverfus, by paro.)
- **Fidrkenning**, confessio, f. agnitio fc. delictorum, aut imperfectionis propriz 56. (vidr cum, kenna nofcere. medkenning idem.)
- Vidr-vift, præfentia, converfatio, bagendi vidrviftar humanitas in converfatione 194. (vidr, & vift manfio, qvod a vera, antiqvé, vefa, effe.)
- Vid-fiá f. cautio, gera at vidhám cavendum judicare 226. (vid contra, fiá in compositis, visio.)

Vidjaming, acqviescentia, consensus, approbatio 278. (vid, & fami, congruo, convenio, me accommodo 212.)

Vidtaka, refistentia 266. (tek vid excipio, qvod & tek i moti.)

- Vigkann, dimicandi peritus 268. (vig, pugna, veg pugno, fc. elevo gladium.)
- Villdr, gratus, amicus, carus 38. (eft qvafi particip. pasfiv. a vilvolo. Dan. villd idem.) -

Ee 3

/ Vin-fengi

- Fin fangi n. amicitia 90. (forte posterior pars fit a fáng amplexus, ut sit vin fengi copulatio amicitiz, mutua amicitia.)
- Vinna, facere, exhibere, præstare. vinna beina, hospitalitatem præstare 166.
- Virdi, præt. virdi, æftimo, judico, existimo 236. vid. & una. (verd pretium.)

Virding, astimatio, sententia, judicium. fe virding er á, ita judicatur 166. 2) honor, qvo sensu ducitur, ad giöra virding eins, & virding sil eins 156. 164.

Virduligr, opiparus, pretiolus 164. 228.

Virdr, æstimatus, in honore hebitus 38. 268. (particip, verbi ek virdi.)

Vitran, revelatio 178.

Vitund, f. votitia 318. (vitandi sciens, veit scio. Dan. vidende.)

Vixli, permutatio. giafa vixli, mutua donorum collatio 122. (Germ. weebfel.)

Votta, testari 209. (vid. Gloss. Syntagm. v. vættr, vottr.) Voveifliga, repente, subito 208. 328. (vá, vo, ma um,

veifi vibro, ventilo. neque ablurde fcribitur vof-veifliga, à vofa spectrum: spectra subito oculis objiciuntur.).

- Velld, pl. (à fingulari valld) potestas, regimen, it. actus, opera (fere in malo fensu) of minum volldum, mea opera, mea culpa 8.
- Vondull, manipulus 200. (vind vincio, torqveo, complico.)

Föxer, incrementum, statura 38. gánga i vöxt incrementum capere 200. mála vöxer status causa, ratio rei gesta 42.

Van

Vett f. pondus octuaginta librarum 200. (derivant à veg pondero.)

Y.

- Yckur, veftra 280. (yckarr, yckur, yckat, vefter-, -ra, -um.)
- Vfrbodi', præfectus, dominus 194. (vfir supra, byd impero.)

Yfir.bot, emendatio 222.

Vfir-bragd, mores externi, gestus 88. 2) vultus 38. Alias bragd idem.

- Vfir-ferd, yfir-för, transitus 130. (yfir per, trans, ferr e0.)
- Yfirfyn, vultus, facies 286. fyn, fión, id. (qvafi fuperficies, forma exterior.)

Yndi-fall, lætitiæ detrimentum 242. (yndi voluptes, fall cafus.)

Yrkia, facere carmen 312. (verk opus.)

Þ.

Padan at, ex es parte, pro par ibi 8.

- Darfligr, utilis 80. (porf, opus, usus, utilitas. Dan. Tarv.)
- Deckiligr, amabilis 88. (Dan. Tekkelig. pigg, accipio, admitto.)

Dekia, tectum 202. (pek, tego.)

Pel, cujusqvam rei intimum. nátear-pel conticinium 208.

Deff, ob eam rem, aut, in ea re 88. eft genitivus ellipticus pronominis demonstrativi *fā*, nam plene foret *til peff*, aut *peff vegna*; potest tamen esse E e 4 En-

Enallage pro dativo put, vel i put. aut accufativo, fyri pas.

Diakadr, defatigatus, vexatus 206. var. lest. piaka vexo, piás, fervitute premo, in fervitute habeo, pí, mancipium.)

Ping for, iter ad comitis generalia. *Pingfarar-kaup*, tributum pro itinere ad comitis folvendum 52.

Pocka-gódr, vultu amabili 70.

Polraun, patientiæ probatio, cafus qvo patientia probatur 314. (pol, patientia, vid. Gloff. Syntagin. v. pola. raun examen, experimentum, periculum.)

Poran f. audacia 294. (vid. Gloff. Syntagm. v. pora.) Prekadr, labore fatigatus 206. (prek labor.) Pridiúngr, tertia pars, triens 78.

Drizugr, triginta annorum, it. triginta ulnarum 44. Lró f. loculus 174.

Protinn, defessus 152. (pryt, deficio, defino.)

- Dui at eins, co pacto 212. (poi revera est dativus neutr. gen. pronominis demonstrativi să, & hic stat pro med poi, quod latini simili sensu esferunt cam es o: câ conditione. at eins solummodo.)
- **Pydr**, blandus, comis 88. (à piód populus q. d. bumanus, popularis, eivilis.) aliud, & alius originis est pydr liqvidus, tepidus, Gall. Tiede, & potest dubitari, anne hoc potius scribendum fit per s, pidr.

Dyngd, morbus 54. (púngr gravis.) Dyrft f. commodum, utilitas 152. (parfr. vid. supra.) Dyff, tumultus 324. (forte a Simos coetus tripudiantium.)

Dytr,

44I

Pyer, ululatus 284. (Dan. Tuden. piota sonitare. piotr, ventus sonorus.)

Æ

- Æia, ægia, qvietem jumentis dare 328. (ubi vitiofe in textu eft æa. a prima indicativi ek át. Gr. žω, αύω, fpiro. fed vide tamen Indic. Kriftni S. v. át.)
- Epa, clamare, lamentari, plorare 284. 6p, clamor, ploratus.
- Ærinn, qvantus fatis eft 146. arnir satis multi 194. arit, arit nóg, satis 168. (ár annus, annona.)

Æfkia, optare 194. (Dan. a/ke, ön/ke. 6/k votum.)
Ætt, genus. 2) plaga, regio. fráfall Giffurar bi/kups benti til attar um öll óbagindi &c. deceffus Giffuris Epifc. qvafi digitum intendebat in regionem omnium incommodorum &c. 2: ea evidenter præmonstrabat 64. var. lett.

Ee 5

Digitized by Google

Cor-

Corrigenda.

Pag. 4. Lin. 14. lege. hverir, pro hvorir,

- 5. 20. l. duco, pro dico.
- 18. 14. pro enn, 1. forte er.

- 25. - 2. l. meridiana.

- 50. - biskupslaust, una voce.

- 52. - I. valinn, pro valin.

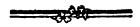
- 56. - lect. var. lit. q. alltiafnt, pro ávallt. & lit. r. folu &c.
- 61. not. 1. ita. & lin. feqv. possit.
- 68. 10. fonr, pro fonar.
- 76. - left. var. b. Kriftinn laga &c.
- 84. lin. ult. vetrinn. pro vetrin.
- 92. lit. b. præponenda est voci dómum.
- 100. lin. ult. post mann/kada, puncto distingue.
- 131. 17. rectius, conftat.
- 148. 4. post illmenni, commate distingue.
- 163. 15. pro Islandia, reponendum esse Norvegia, svadent circumstantiz.

Pag.

- Peg 165. Lin. 8. gauifum. pro vifum.
- 167. 5. post misse episcopi, adde: unigeri, 3: tritæ & notæ.
- 184. 9. fiden, pro fiden.
- 200. 14. giörningi, pro giöningi.
- 204. 12. margt, pro magt.
- 207. 10 pro divina, lege Dei.
- 208. 12. voveifliga, pro vofeifliga.
- 212. 3. csp. virdi, pro yndi. & conf. Ind. voc. uni & virdi.
- 245. 7. lydr á allr, pro lídr á allt; de cujus emendationis auctoritate & fenfu confule Ind. vocum v. örfæti.
- 247. 10. expuge punctum post misi.
- 256. 6. unni, pro kunni.
- 259. 7. post exftisurum, colo distingue.
- 266. 5. meftr, pro meftar.
- ibid. II. dele punctum post (r). & isti przpone, nam illa varians lectio pertinet ad periodum feqventem. Qvi correxit *Thorvalldsfagam*, mirè illam corrupit, peruersa hac interpunctatione, qvod studione an inscitia fecerit, incertum est. Ubi autem, qvod szpè sit iu seqventibus, similis error occurrit, relegabitur lector ad hanc emendationem hujus pag.
- 274. (1). (p), & (q), corrige, ut monitum est modd ad pag. 266.

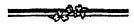
- 275. - 13. decreuisset, pro decreuerat.

Pag:

Pag. 276. Lin. 16. bodar, pro boder.
- ibid (y), (z), corrige, ut supra.
- 288 16. hverninn, pro hverinn.
- 294 (m). (p), corrige, ut supre.
- 295 16. post coenaculi, adde: medii.
- 297 2. post confectauerat, commate diftingue?
- ibid 7. dele, ignem: & ingrederentur ibi po-
nitur absolute loco, progrederentur.
- ibid 8. dele, stque truncis.
- 302. var. lect. t. lege Vestfirdinga, pro Vestfirdi.
- 303 11. post Thermarum valle, adde: filime
Tborkilli, filii Grenjadi.
- 304 (g), corrige, ut fupra.
- 308 (d). (f), corrige, ut supre.
— 310. — — (m), (n). corrige, ut supra.
- 312 - 5. gudlastadi, pro gudlastadi.
- 314 (g), (h), corrige, ut supra.
- 315 15. neqvillet, pro neqvibat.
— 316. — — (0), corrige, ut supra.
- 318 (r), corrige, ut supra.
- 320 (e), corrige, ut supra.
- 322 (0), (s), & (u), corrige, ut supra.
- 324 ult. var. lege, GARDHVERFA.
— 326. — — (c). (d), corrige, ut fupra.
- 328 '(k), &(l), corrige, ut fupra.
— ibid. — 14. zia, pro za.
— 330. — — (u), corrige, ut supre.
- ibid 13. legendum fine dubio IVda o: qvarta,
pro VIIda, conf. cap. IV. fub initio.
- 332 (z). corrige, ut supra.
— 334. — — (g), corrige, ut fupra.
Pag.

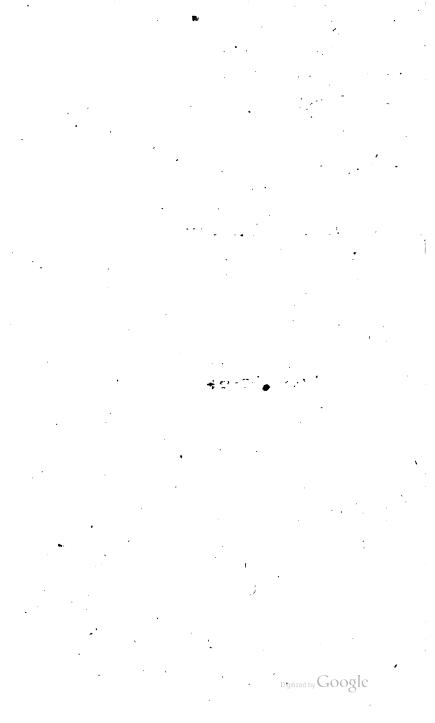
ļ

Pag. 335. Lin. 3. quasque, pro quas.

- 336. - 1. höfdingium, pro hödingium. - ibid. - 9. reyfti, pro reifti.

- ibid. 11. pone, S. o. Sancti, ante, Johanni baptifta.
- ibid. — (k), (m). corrige, ut fupre. ____

o dia 32 S in a 22 collar of

Corrigenda.

an (15 an<mark>a</mark> 15 ang) (15 ang) (15 ang) → (15 ang) (15 ang) (15 ang) (15 ang) → (15 ang) (15 ang) (15 ang) (15 ang) ag. 61. not. 38. pro, it, lege; ita. - 77. Line 4. ante, lege: poft. _ - 97. - 9. - cimbria . lege: fimbrie. - 131. - ult. - gyam hodie, deleatur. - 157. - 18. - ftipatum, lege: ftipatus. - 165. - 8. - vilum, lege: gavilum. - 200. - 14. - giöningi, lege: giöringi. - 204. - Ist magt lege: margt. - 246 - II. - Skyni, lege: Skini. - 256. -- 6. -- kunni, lege unni. - 266. - 5. - meltar, lege: meltr. - 258. - hic litters (h), fignum diversitatis lectionis, errore qvodam interpunctionis, relate eft ad vocem & periodum przcedentem, cum ad fegventem pertineat; gvi idem error, pluribus in locis, in Thoryplldi historia occurrit, dicto modo corrigendus. - 280. - ,nit. - yckur, lege: ycker. - 302. --- 9eff, lege ; pels. 303. - II. - post valle, adde: filius helli Grenjadi filij.

In Indice Chronologico.

Peg. 341. Lin. 9. pro Johannes, lege: Johannæi.

- 349. - 26. - Aegliz, lege: Angliz, & hn ult. pro odiit, obiit.

- 351. - 9. - Náll, lege: Niáll.

In Indice Rerum & Nominum.

- 363 14 præcepto, lege; præcepta, & pr
vigida jirigida 110.
- 371 7 freqve lege : freqvens.
- 372 19 cantileat, lege: cantilena, & fit
22: pro in, vi:
- 376 14 - opietus, lege : qvietus, & lin. 19
- 382:
2 . The fish in specific and the second seco
To Indice Vomm
Ja Indice Vocum.
- 393 4 bere, lege: beta.
- 394. 14 Kogen, lege: Raga, v. Kagn. - 405. 11. 26. 4 φβαδή, tege: φράδη,
- 405 20 \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$
-oifel dav prineutii, pro; cornerutii!
411. 20. Kyrkium, lege: kyrkiuna.
20211 412: 11 45? In ter, tegentin
ti 29 414 20 dingta encoeffit; lege: encania.
obout off, sin 10. an kvada liege: kveda.
- 415 10 xvaus, nge. xvaus.
- 423. 102 . 911 publos , (lege : hillos.
- 425 12: - Buay Here: Guun
- 70 T 420. 21-13 1 Bodoy ; lege: 1000.
- 434 7 Birtio, Tege : Bini.
- 437.1 - 12 apparaeus, lege: apparatus.

Тав. I.

Genealogia Thorlaci Runolfi filii Episcopi Scalho

Landn. P. V. Cap. 9. p. 366.

Naddoddus Pirasa , uxor Jorunna fil. Olvis Barnakalls

> Bröndolpbus Thorlefus Bröndolpbus

ģ

ibid. Pars I. Cap. 20. p. 44.

Oleifus Hialsi Ragius de Laugardale Gusbormus Gunvõra

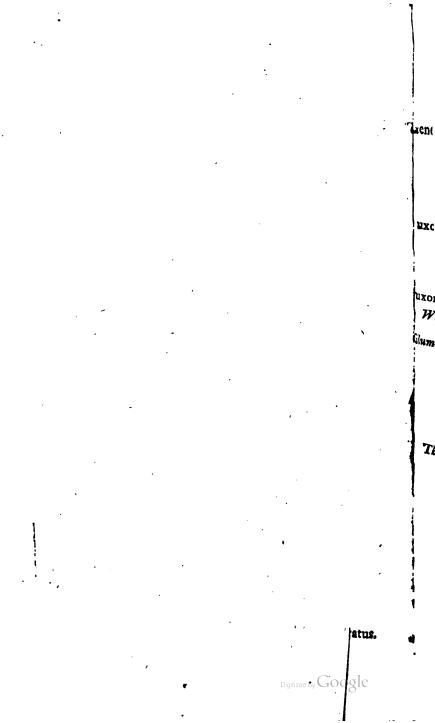
Helena, m. Thorunna, rdastrandensis Magnus, in-Magnus m. By ynjol. Jobannes, Paftor. ter architefus Johan-nis de Liá. liberi aliclos militaqvot addhuc supersunt. res centurio huc in vi-Skogis. T1728. vis funt.

Genealo libus nec non Origg. Island.

rzerasja

١

TAB. III.

renealogiam fiftens *Herdifæ*, qvæ uxor erat *Paulo* Epifcopo Schalholtenfi. ex Landnama pag. 231. & 366. defumta.

Thorbiorn Jarlakappe Helgi Magri, uxor Thorunna Hyrna Thormodus Ingialdus Eiolfus, Finza uxor Aftrida, Vigfuß Wikingakaridis filia. Alfgerda Glumus, vulgo Vigaglumus Geftus Vig fus Bergus Valgerda Steinunna Thorlefus Bey/kaldz Thorstanus Ranglátur Alfgerda Ketillus Tbor lakus Herdifa

۵.

